MASARYK UNIVERSITY
European Master's Degree in Human Rights and Democratisation
A/Y 2013-2014

VIOLENT EXTREMISM IN GREECE

A COMPARATIVE ANALYSIS OF THE VIOLENCE OF THE TWO EXTREMES

Author: THEODORA RALLI
Supervisor: MIROSLAV MAREŠ

Abstract

Greece has had a long history of political violence, mostly perpetrated by groups and people faithful to extremist ideologies. In the last decade a number of attacks have been reported that have been attributed to extremists both from the far-left and -right. This study tests how much extremists diverge and converge by examining how they justify their own violent actions and general engagement with violence. I examined and analysed the written production of groups/organisations that have been participated and/or planned violent incidents during the last ten years in Greece and I discovered that they present a lot of common features, but they diverge in others. The central thought behind the study is to demonstrate that not only far left violent organisations, but also the actions of far right groups, like Golden Dawn, should neither be underestimated, nor ignored, but should instead receive a response which is proportionate to the threat they pose to a democratic state.

TABLE OF CONTENTS

INTRODUCTION

1. STATE OF ART IN RESEARCH OF VIOLENT EXTREMISM IN GREECE

1.1 POLITICAL VIOLENCE, TOLERANCE AND THE CULTURE OF VIOLENCE

1.2 RIGHT-WING EXTREMIST VIOLENCE

1.3 ANARCHIST AND LEFTIST POLITICAL VIOLENCE

2. EXTREMISM

2.1 RIGHT-WING EXTREMISM AND THE CONTEMPORARY FAR-RIGHT

2.2 RIGHT-WING EXTREMISM IN GREECE

2.2.1 GOLDEN DAWN AS A FAR-RIGHT PARTY

2.3 LEFT-WING EXTREMISM AND THE CONTEMPORARY FAR-LEFT

2.4 LEFT-WING EXTREMISM IN GREECE

3. VIOLENT EXTREMISM

3.1 POLITICAL EXTREMISM AND DEMOCRACY

3.2 THE THEORY OF THE TWO EXTREMES

4. RESEARCH QUESTION AND GOALS

5. METHODOLOGY

6. SOURCES OF DATA

7. DATA ANALYSIS

8. DISCUSSION

CONCLUSION

BIBLIOGRAPHY

ANNEXES

Introduction

The study builds on and contributes to the understanding of political violence practiced by extremist groups in democratic societies. Although studies in extremism have examined both right wing and left wing extremism they have done it addressing them separately and there has not been a comparative study at least when it comes to violent extremism in Greece during the last decade. As such, this study provides additional insight into both left and right extremist violence as it has been practiced in recent years. This study analyses the means, goals, tactics and strategies used by representatives of both political extremes but focuses on the reasons behind it, seeking data on the way violence is justified. Although numerous studies have identified political violence by radical left groups in modern Greece and by members and supporters of the radical right, mainly those of the political party Golden Dawn, little analytic attention has been paid to their similarities and differences in their practices and goals. My goal is to show that they both fall under the scope of extremist violence and thus, present more similarities than differences.

Greece has a long history of political violence. In fact it is classified among the countries with the higher presence of political violence in Europe, according to Aon's "Terrorism and Political Violence Map".[1] By political violence one means violence outside of state control that is politically motivated.[2] Acts of political violence that take place in Greece involve terrorism and sabotage, strikes, riots, civil commotion and malicious damage.[3]

The study firstly provides with an overview of the research of extremist violence and I attempt to place both right and left extremist violence in the contemporary socio-economic context along with some possible explanations by linking it to its cultural and political context. The most important incidents and attacks that have been perpetrated by groups of people with extreme political ideas are mentioned in order to form – as much as possible – an overall view on the impact of violent extremism nowadays. The various

---

[1]In http://www.aon.com/terrorismmap/2014-Terrorism-Map.pdf. Accessed 1 May 2014.
[2]Patrick O'Neil, *Essentials of Comparative Politics*, 2012.
[3]Ibidem.

explanations behind it are then discussed most of them concluding in the existence of a "culture of violence" in Greek society. Secondly, extremism is defined, analysed to its components while explaining its relation to democracy and the common ideological features that all extremists share. Important for this study, I present how extremist ideas may lead to violence and note that the former does not always results in the latter. The study continues with a definitional approach of the right-wing extremism and a short depiction of the history of its development in Europe, focusing on the Western and Sounthern countries. It continues with an overview of the most recent developments in the field and then presents the evolution of the far-right movement in Greece starting from the 1974, when the seven-year military dictatorship fell and a democratic regime was established. Golden Dawn is placed within the context of the development of these parties in Europe and is identified as an organisation of the extreme right. I look at the other end of the political spectrum and the evolution of the far-left in Europe and in Greece specifically. As the study focuses on the violence perpetrated by people identifying themselves either on the one or on the other edge, it is noted that in the case of Greece at least, the violent acts with a political aim come from either clear supporters of the institutional far-right or from self-labeled anarchists or leftists that cannot be associated with any political party. The development of the left-wing political extremism in Greece is traced back to the fall of the Soviet Union and discussed within the context of the economic crisis. When comparing the two extremes it is necessary to mention the highly popular "Theory of the Two Extremes", a dominant political rhetorical device in Greece, which associates the far-right and the far-left with each other. This theory and support or opposition to it emanates through the comparison of the violence perpetrated by both far right and far left extremists during the past years.

The study focuses on the violence perpetrated by extremist groups in Greece. As such, I consider groups with extreme nationalist and/or neo-Nazi ideas and those with far left ideologies that can be placed on the two extremes of the political spectrum. Although political extremism may take various forms,[4] extremism is considered to determine the activities that are not in accordance with norms of the state, are fully intolerant toward

[4]Backes, 2007, p. 250.

others and reject democracy as a means of governance and a way of problem solving as well as rejecting the existing social order.[5]

Concerning the extremist political ideologies, one should begin by mentioning the rise of the popularity and power of radical right parties that has been observed throughout Europe in recent years. In countries like France,[6] the Netherlands,[7] Hungary and Austria[8] radical right parties supporting mainly an anti-immigration policy have been on the rise.[9] In Greece, the nationalist, often characterised as neo-fascist, party Golden Dawn (GD) has gained political power within a few years to become the third most popular party in the country and has 18 representatives in the Parliament after the Parliamentary Elections in 2012.[10] Its members and supporters have engaged in a number of racist attacks mainly against immigrants residing in Athens as well as in the murder of a rap Greek singer, Pavlos Fyssas, last September.[11] In May 2011, far□right activists in Greece launched a series of pogrom□like attacks on immigrants in the downtown Athens area, leaving one person dead and dozens injured.[12] Even just during the period between January and December 2013, 166 attacks against migrants were reported.[13] They target not only immigrants but also anarchists and leftists.[14] On the other hand, violent attacks of far left or anarchist groups against buildings – symbols of the capitalist system and of the state, complete the picture of politically motivated violence.[15] The culmination of their acts came in November of last year when the newly emergent "Fighting Revolutionary

---

[5]Sotlar, 2004, p.1.
[6]Mudde, 2011(a), p. 9.
[7]Ibidem, p. 8.
[8]See the Table with electoral results in ibidem, p. 8.
[9]Ibidem, pp. 7-10.
[10]Greek Parliamentary elections of 2012 in <http://ekloges-prev.singularlogic.eu/v2012b/public/index.html#{"cls":"main","params":{}}> accessed 26 May 2014.
[11]Article in enet.gr <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=409924> accessed on 26 May, 2014
[12]Kundnani, 2012, p.33.
[13]Racist Violence Recording Network, Annual Report 2013 <http://www.unhcr.gr/1againstracism/en/racist-violence-recording-network-2013-annual-report/> accessed 26 May 2014.

14 Xenakis, <**http://www.opendemocracy.net/sappho-xenakis/violent-extremism-in-greece-focusing-on-far-right**> accessed 1 May 2014

[15]Xenakis, 2012, p. 447.

Popular Groups" assassinated two members of GD outside a party office in Athens as a retaliation for the murder of Fyssas some days before.

The focus of the study, being a comparative analysis, is on the way both extremes link violence to their activity and how they incorporate it into their formation as well as which role it plays. As I wanted to leave aside the attributions of characterisations and alleged explanations regarding the groups that stem from others apart from themselves, I focused on their own written production. For GD this meant articles from the journal that has followed the organisation ever since its establishment and for the leftist/anarchists the proclamations that have been written by them, usually after attackes, and sent to websites that published them afterwards. The groups/organisations that have been included in the study are Golden Dawn, as the most important (and main) far right group in Greece the last years, because is is highly associated with the use of force and due to its increasing popularity the last years. The leftist/anarchist groups include the Conspiracy of Cells of Fire, the Nihilist Faction, the Guerilla Team of Terrorists, the Revolutionary Struggle, the Sect of Revolutionaries, the Synergy Anarchist Organisations, the Wild Freedom and the Instigators of Social Explosions. Some of them act alone, others have often cooperated with each other. Although they belong to the same – "extremist" – group, there are notable differences in terms of tactics, goals and engagement with violence.

Greece has had a long history of extremist violence since the fall of the military Junta and the establishment of democracy, but in recent years, the number of groups that engage in violence has increased and the attacks became more frequent. Furthermore, only lately has the xenophobic violence of GD triggered a large exposure from the – Greek and international – media and captured the attention of the public. For these two reasons I decided to focus on extremist violence applying a comparative lens.

As I began to collect material for this study, I noticed that the word terrorism emerged very often, but mostly in relation with the violence by anarchist/leftist groups, whereas violence perpetrated by right-wing extremists was not labelled as such, but usually characterised as xenophobic, racist or hate crimes. However, due to the fact that the 'driving force' of these allegedly distinct reemergence forms of violence is the ideology of extremism, I decided to omit the term "terrorism" and focus on extremism and violent extremism instead.

1.The Current State of Research of Violent Extremism in Greece

There has been a large interest and focus on left-wing violent extremism, which has been studied more than the violent extremism originated from the radical right in Greece. It is indisputable that the state considers them to be completely different expressions of political violence and responds to each one of them in a different manner. The far right groups' violence is usually not acknowledged by the Greek state and has raised less interest, and therefore has been underreported and understudied.[16] Instead, the far left groups that have engaged in organised political violence after the military 'junta', usually known as the Dictatorship of the Colonels (1967-1974), are classified in two categories, according to the time period they were active. Those categories are labeled as "generations" with the first or "old" one encompassing the period after the end of the dictatorship until 2002, and the second or "new" one the period since then until the present. The important incident in 2002 that marked this "division" was the end of the most notorious violent extremist Greek organisation 17 November (17N) with the arrest of its members.

1.1 Political Violence, Tolerance and the Culture of Violence

Greece has generally had a long history of political violence and more precisely of leftist or anarchist extremist violence, examinations of which focus on active leftist extremist organisations, their ideologies, their tactics and strategies, their targets and their effect on Greek society[17] although studies on specific groups are still now limited.[18] Studies also

[16]Xenakis, 2012, p.441.
[17]Xenakis, 2012, Kassimeris, 2010.
[18]Examples of this kind of studies are: 'Greece's New Generation of Terrorists: The Revolutionary struggle', 2011 and 'Greece New Generation of Terrorists Part 2: The Conspiracy of the Cells of Fire', 2012 by Kassimeris.

examine the similarities of the groups and possible links with 17N,[19] and in general interconnections between the two generations, as well the impact of the financial crisis on the far left groups and their actions.[20] However, the research on political violence has not yet formulated a theoretical framework that can explain the continuity of political violence in Greece and the re-emergence of leftist extremist groups that employ violent means.[21]

After the arrest of the members of 17N in 2002 and their conviction, a re-emergence of violent extremist groups was considered feasible only after a time period of ten to fifteen years.[22] There is a scholarly attempt to explain the political violence of the extremist groups making reference to the tolerance of the state policies and practices and to the political culture as it was established after the military junta. In general, Xenakis argue that political violence in Greece has been stimulated by a political system that is unsuccessful in including the views of the radicals within a parliamentary channel and that also allows the impunity of radical right originated violence to continue.[23]

Tolerance towards political violence against the police, state representatives or anything that might represent the government and the – corrupt – political system has been embedded in the Greek culture, partly because of the impunity it is treated with by the state.[24] Often protests result in violent actions either by the police or by citizens, mostly by those that are (self-)labeled as anarchists. Politicians have been attacked and a member of Golden Dawn and parliamentary representative hit consecutively a left representative during a morning talk show in June 2012. The public's response seems to justify and often applaud these types of violent acts, while in the meantime the impunity that the state shows contributes to their iteration.[25] Certain scholars indicate a clear link between the increase of extreme right violence and the public attitude of tolerance towards the leftist violence that has attributed to violent practices a level of “social legitimacy”.[26] In fact it

---

[19]Xenakis, 2012. p.453.
[20]Cheliotis, Xenakis, 2012.
[21]Xenakis, 2012, p. 455.
[22]Konstandopoulos and Modis as cited in Xenakis, 2012, p. 443.
[23]Xenakis, 2012, p. 445.
[24]Van Versendaal, 2013, http://ekathimerini.com/4Dcgi/4dcgi/_w_articles_wsite3_1_07/01/2013_477176 accessed 30 May 2014.
[25]Ibidem.
[26]Kalyvas as cited in van Versendaal, 2013.

has been mentioned that what might be significant portion of Greek society, does not think ill of terrorists who target and even kill "rich people". Their reaction extends from indifference to acceptance, and sometimes applause. More specifically, it is remarkable and indicative of the reception of left-wing – mostly – violence by the public that in a country where there have been a lot of protests against violent extremist actions and attacks in Afghanistan and Palestine, there has been no such demonstrations for expressing disconent towards 17N.[27]

1.2. Right-Wing Extremist Violence

Concerning violence perpetrated by far-right groups and organisations it has been, as mentioned above, studied to a lesser extent and has been seen as a part of the general expansion of right-wing extremism in Europe. In general, for historical reasons, right-wing extremism has not been analysed as much by Greek scholars nor has its presence in Greece been as significant as in the countries of Western Europe.[28] The recent rise of Greek rightist extremism has been linked to the financial crisis the country has been dealing with since 2008. However, the emergence of Golden Dawn and the swift rise of its popularity is more than just a mere repercussion of the economic problems that the crisis revealed.[29] It is closely connected with the large disappointment towards the bipartisan political system which has been characterised of clientism, high levels of corruption and weak democratic institutions since its establishment after the end of the military dictatorship of the colonels in 1974.[30][31] Many researchers have been examining the sudden rise of the "most extremist political party in Europe",[32] and have attempted to provide an explanation. This generally means focusing on the context that has been formed through the financial crisis and the austerity measures that have been imposed, the decline of the power of the two major Greek political parties, the profile of its voters

[27]Newspaper article 'Daily Shots' at http://www.kathimerini.gr/686738/opinion/epikairothta/arxeio-monimes-sthles/ka8hmerines-voles, accessed 30 May 2014.
[28]Ellinas, 2013, p. 543.
[29]Banteka, 2013
[30]Ibidem.
[31]Ellinas, 2013, p.556.
[32]Ibidem, p. 543.

and on the state's and public's response towards the party's anti-systemic and anti-immigrant discourse and action.[33][34] Golden Dawn (GD) has been the only Greek far right political formation that has – until now – received such big piece of the share of the votes in elections, municipal, parliamentary and European. Previous parties and movements with similar political orientation were not that successful and were disbanded soon after their emergence.[35] One exception has been LAOS (Popular Orthodox Rally) which was founded in 2000 and has managed to survive to today, although with reduced power after initial years of success. Its nationalist, xenophobic and anti-immigrant ideology resembles the ideas that Golden Dawn endorses. Despite the long presence of Golden Dawn in Greek politics, the party only recently gathered enough share of the votes to enter the parliament.[36] In the European Elections of May 2014, it received 9.39 percent of the votes being the third political party after Syriza and New Democracy and it earned three seats.[37] Its association with violence is not a recent phenomenon. During the 1990's its members and supporters engaged in numerous violent attacks against immigrants and leftists which cultivated in a nearly lethal attack against a student and two others in 1998[38]. After several years of unsuccessful attempts to enter the Parliament or win a seat in the European Parliament, its violent activities re-emerged and focused on a district of Athens, Agios Panteleimonas, which is known for its large number of foreign inhabitants. Members and supporters of the party have invaded the neighborhood numerous times in vigilante-type raids, aiming to hurt immigrants. The attacks involve beating foreigners with wooden sticks, clubs and beer bottles, stabbings, and knocking people down on the ground and kicking them while insulting them and telling them to leave Greece.[39] Furthermore, there

---

[33]Ibidem.

[34]Georgiadou, 2013, p.104.

[35]Far-right parties that predated Golden Dawn include the National Democratic Union (Εθνική Δημοκρατική Ένωση), the National Camp (Εθνική Παράταξη), the Party of the Progressives (κόμμα Προοδευτικών), the National Political Union (Εθνική Πολιτική Ένωση), the Hellenic Front (Εθνικό Μέτωπο), the United Nationalist Movement (Ενιαίο Εθνικιστικό Κίνημα), the National Party (Εθνικό Κόμμα), the Political Spring (Πολιτική Άνοιξη), the Front Line (Πρώτη Γραμμή), the Party of Hellenism (Κόμμα Ελληνισμού) and LAOS (Greek Orthodox Rally-Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός) in Ellinas, 2013 pp. 545-547.

[36]In the 2009 European and national elections it received 0.46 and 0.29 per cent, respectively. One year later surprisingly it achieved 5.29 in the municipal elections, in repeated elections of 2012 it gathered 6.97 and 6.92 per cent of the votes. In Ellinas, 2013, p.548.

[37]Results of European Elections of 2014 in http://ekloges.ypes.gr accessed 1 June 2014.

[38]Psarras in Ellinas, 2013, p. 548.

[39]Human Rights Watch: 'Hate on the streets report, 2012 at

have been attacks at homes where foreigners live, and at shops that immigrants own, accompanied by threats of burning the stores down. The assailants have repeatedly attacked while on motorcycles, or they are organised in pogrom-like marches,[40] where other citizens participate as well, along with members and supporters of the party, who are often dressed in black and/or bear the sign of the political party,[41] resembling the Nazi swastika. Patterns of attacks also include action squads attacking during the night, in groups where women participate as well.[42] According to "Hate of the streets," a Human Rights Watch report from 2012, between August 2009 and May 2012, 51 serious attacks[43][44] occurred, although there are no governmental sources for them. Most of the attacks have taken place in central Athens and specifically in certain areas where the percentage of foreign inhabitants is higher, like Agios Panteleimonas, Amerika Square, Attiki Square and places near Omonoia Square. Lately, however, incidents of racist violence have been also reported in other parts of Greece, like Patras, Corinthos, Chios, Rhodes[45] and Crete.[46] The violent attacks have continued even after the charges that have been addressed to leading members of the party of formation and participation to a criminal organisation. The party has still continued their attacks, as became clear on the 17 June of 2014 when two Golden Dawners, as they are usually called, attacked a migrant man while being watched by a police officer who did not interfere.[47] While during the first years after the establishment of the organisation, GD members attacked mostly

---

http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/greece0712ForUpload.pdf accessed 7 April 2014.

[40]Ibidem.

[41]Ibidem.

[42]Ibidem.

[43]Ibidem.

[44]According to NGOs that work in Athens, the numbers of the attacks that are motivated by racism have been very large during the reported periods. Around 300 persons have sought treatment during the first half of 2011 at the clinic of Doctors Without Borders and 200 similar incidents have been reported by the organisation Praksis during the same period. The information differs from the official data and it was provided to the Human Rights Watch researchers and included in the 2012 report "Hate on the streets." See http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/greece0712ForUpload.pdf accessed 16 June 2014.

[45] Racist Violence Reporting Network, "2012 Annual Report. http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=publisher&docid=5254197f4&skip=0&publisher=UNHCR&coi=GRC&querysi=violence&searchin=title&sort=date, consulted on 6 May, 2014.

[46]Racist Violence Recording Network, "2012 Annual Report." http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/greece0712ForUpload.pdf,accessed 6 May, 2014.

[47]'Now you will see what Golden Dawn means.' http://www.doctv.gr/page.aspx?itemID=SPG6531, accessed 18 June, 2014.

school or university Greek students that belonged to far-left organisations, lately they have targeted more foreigners and immigrants.[48]

1.3 Anarchist and Leftist Political Violence

In some cities, counter-movements have been formed by citizens in an attempt to protect the immigrants and street clashes between them and the Golden Dawn supporters have occurred.[49] The opposition between the self-labelled anti-fascists and supporters of the far right culminated in September 2013 with the stabbing of Pavlos Fyssas, a Greek leftist rap singer, by Giorgos Roupakias, a Golden Dawn member,[50] which was "answered" some days later with the murders of two members of Golden Dawn, outside of the party's office in a district of Athens.[51] Responsibility for the two murders was claimed by a newly formed organisation called "Mahomenes Laikes Epanastatikes Dinameis" (Struggling Populist Revolutionary Forces[52]) with an 18-page proclamation that was sent to a Greek online newspaper,[53] where it warned about more attacks against members of the party.[54] The organisation is one of the many that emerged in the 2000s, especially after 2002, which marked the capture of the members of 17N and the end of the notorious organisation. Most of them were active for a couple of years, or had even claimed responsibility for individual violent incidents.[55] The "Revolutionary Struggle" had been

---

[48]See Psarras, 2012, pp.84-87 and pp. 118-122.

[49]Human Rights Warch, "Hate on the streets" report. http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/greece0712ForUpload.pdf accessed 7 April 2014.

[50] "On Saturday the apologia of the 45 year-old man for the murder of Pavlos Fyssas" ατ http://www.kathimerini.gr/53731/article/epikairothta/ellada/to-savvato-h-apologia-toy-45xronoy-gia-th-dolofonia-toy-p-fyssa accessed 7 May 2014.

[51] "Two Golden Dawn members killed in drive-by shootig outside Athens office" at http://www.theguardian.com/world/2013/nov/01/golden-dawn-killed-shooting-athens consulted on 7 May, 2014.

[52]Free translation by the author.

[53]"The entire proclamation for claiming responsibility for the assassination of the two members of Golden Dawn" available at http://www.iefimerida.gr/news/, consulted on 7 May, 2014.

[54]Ibidem.

[55]Some of the smaller groups seem to have cooperated with others, more active ones, in a number of operations. For instance, the Nihilist Faction has claimed responsibility along with the Conspiracy of the Cells of Fire for a bomb attack outside of the house of former Minister of Public Order in June 2009, whereas the Guerilla Team of Terrorists also cooperated with the latter in a different bomb attack in front of a building in central Athens. See Xenakis, 2012. In January of 2013, there was a bomb explosion in a central shopping centre of Athens; however, it was without the intention of killing anyone, as the detonation of the bombing mechanism was scheduled on a Sunday morning.

the longest-active group from, 2003 to 2010.

Targets of the group included buildings, like banks and the US Embassy, a courthouse, and police stations, as well as a major shopping mall, most of them in Athens. Furthermore, although the majority did not intend to cause human casualties, there have been some intentionally lethal attacks as well.[56] Many times, as the examination of their proclamations shows, their goal is intimidation, warning or retaliation on a governement's policy or act.

The above-mentioned groups may be similar in their targets and means they use, but they all have distinct - although similar - ideologies. These become clear mostly through an analysis of their proclamations, which are their main way of communication, initially via journalists, followed by the rest of the society. In their proclamations, they refer to "opponents" as well as "allies." Allies are usually members of other leftist groups or organisations that have been arrested and/or tried accused of attacks of arson or other. Most of them are Greeks, but often members of groups in other countries are mentioned and saluted.[57] Concerning the ideological background of the members of those groups it varies from anarhism to nihilism and socialism. They all oppose capitalism and "the system" as well as its agents like the police force and the banks. Moreover, they are opponents of the contemporary "world hierarchy" and globalisation processes which they see as partly responsible for the challenges faced worldwide. Often organisations cooperate with each other in order to complete their attacks and accept responsibility together.

It should be noted that some organisations have acted abroad as well, like the Conspiracy of the Cells of Fire who along with their usual collaborator, the Nihilist Faction, are

---

The responsibility was claimed by the 'Synergy of Anarchist Organisations', a collaboration of two groups, Wild Freedom and Instigators of Social Explosions (translation by the author). See the article 'Proclamation for the bomb in the MALL,' <http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=22768&subid=2&pubid=63772210> accessed 16 June 2014.

[56]In May 2010, the anarchist organisation Conspiracy of Fire Nuclei, also known as the Conspiracy of the Cells of Fire, killed three persons in a bomb attack at a bank in central Athens, whereas the Sects of Revolutionaries assassinated one policeman in June 2009 and a journalist in July of the following year. See Xenakis, 2012, pp.448-450.

[57] In a proclamation by the Conspiracy of the Cells of Fire from 9 April 2008, the members of the organisation declared their support for imprisoned members of the Italian FAI (Federazione Anarchica Italiana) (Annex p. 2), as well as for French perpetrators of an attack to the railway network (Annex p.14).

responsible for an incendiary attack at the car of a high official of the Greek diplomatic mission in Berlin.[58] Furthermore, they have proven connections with kindred organisations in Italy and Germany, with whom they have initiated a Project "Phoenix" their the common aim being the "resurrection and dynamic reemergence of the urban guerilla", in order to form the terms of resurrection of the "Conspiracy of the Cells of Fire" from the ashes left behind from the suppression by the police.'[59] They have claimed responsibility for attacks in Greece, Chile, Mexico, and Russia, as well as the most recent one in the German capital.[60] The links and relations of the Conspiracy with the FAI have long been known, but lately it seems that attempts for the formation of a wider network of urban guerrillas have been made. Most of them avoid lethal attacks and focus their targets against buildings and institutions; however, the Sect of Revolutionaries has claimed responsibility for two assassinations, - the first of an officer of the counter-terrorist unit, the second of a journalist. Its first hit took place in 2009[61] as did the next three, the last one targeting and killing the police officer.[62]

However, political violence is not only perpetrated by organised groups like those mentioned, but by spontaneously formed protesters during demonstrations. Their violent actions involve clashes with the police forces and destruction of private or public property, but thiskind of violence does not fall under the scope of the current study.

2. Extremism

What the abovementioned groups and organisations have in common is believing and advocating an ideology that is often characterised as extreme. As extremist is perceived someone with beliefs, attitudes and behaviour that diverge from what is perceived as

---

[58]'Berlin: 'The Conspiracy of the Cells of Fire' claimed responsibility for the arson of the car of the Greek Ambassador, available at http://www.ertopen.com/news/kosmos/item/22779-berolino-%C2%ABoi-pyrhnes-ths-fwtias%C2%BB-anelaban-thn-eythynh-gia-ton-emprhsmo-toy-aytokinhtoy-toy-ellhna-proxenoy, consulted on 3 July, 2014.

[59]See "The Project 'Phoenix': From car explosions to bomb packages," ethnos of Sunday, 6 July, 2014, p. 29.

[60] Ibidem.

[61]"Who are the Sect of Revolutionaries?", "Ποιά είναι η Σέχτα Επαναστατών;" available at http://tvxs.gr/news/ accessed 7 June 2014.

[62] Ibidem.

“normal”, “traditional” or “acceptable” within the boundaries of a society,[63] which makes it a highly relative concept,[64] as well as a deeply political matter[65] It is of course no easy task to define the “normal” or the “mainstream” even within a considerable small community or society. Extremism, according to Roger Scruton is more than merely support of an ideology that lies outside of the “mainstream”, but it involves taking the idea to its limits - or even beyond despite any consequences.[66] It has been argued, thus, that extremists are labelled as such by others who hold different or opposite positions and ideology[67] usually as an act of defamation originated either by political opponents, media or the state itself,[68] as it happened in some countries of Eastern Central Europe during the post-communism era, including Slovakia, Hungary, the Czech Republic and the lands in the former German Democratic Republic.[69] In the case of Greece, it has been argued that extremists are named as such by the media in favor of the government because they reject or they oppose the state's (pro-austerity) policies and actions.[70]

An extremist usually, does not declare himself or herself to be one, on the contrary, he or she deems, names or accuses others as extremists [71] for the reason that the word “extremism” bears a negative connotation. [72] Additionally, extremism has been complicated to define and it characterises a large number of different ideologies forming different types like political, religious, ethnic and environmental. [73] Quite often, extremism is related with religious radicalism and more specifically with Islamist movements and groups that engage in violent acts. It can emerge due to socio-economic challenges and difficulties, according to some scholars, as a necessary and urgent reaction

---

[63]Schmid, 2014, p.14.
[64]Ibidem, p.11.
[65]Bartoli, Coleman, 2003, http://www.beyondintractability.org/essay/dealing-extremists, accessed 1 July 2014.
[66] Scruton, 1982 as cited in Forst, 2009, p.138.
[67]Schmid, “Violent and Non-Violent Extremism: Two sides of the same coin?”, The Hague: International Centre for Counter-Terrorism (ICCT), 2014, available at http://www.icct.nl/download/file/ICCT-Schmid-Violent-Non-Violent-Extremism-May-2014.pdf accessed 4 June, 2014, p.11.
[68]Mareš, 2008, http://ispo.fss.muni.cz/uploads/2download/Working_papers/ISPO_WP_2008_3.pdf, p. 2, accessed 1 July 2014.
[69]Ibidem.
[70]Dalakoglou, 2013, p. 285.
[71]Schmid, 2014, p.11.
[72]Backes, 2007, p.246
[73]Mareš, 2008, p.3.

to the problems a nation faces.[74] Challenges may include internal conflicts, poverty, unemployment and lack of education but "when these problems are solved, the extremist organisations will be finished".[75]

Extremism is a highy relevant concept for yet another reason. It can only be assessed according to what is considered mainstream political thought during a certain period,[76] a specific political context[77] and the society. Historically, extremists are associated with negation of the rule of law and a pluralistic society[78] as extremism is by default an "antithesis of the constitutional state".[79]

Politically motivated extremism is represented on both sides of the political spectrum, right and left. According to Backes, what characterises extremists and unites them is agreement on which democratic elements should be renounced, including pluralism, the common good, rule of law and self-determination.[80] Instead, they support "monism" and "monocracy", an "egoistical execution of interests", "arbitrary law", determination from the outside and the "hierarchization" of those governed and governing.[81]

The extremists, both on the left and the right of the political spectrum tend to fight not only against each other, but also against the moderate centre,[82] according to Bobbio, what the two extremes share is a rejection of democracy. They both see democracy as "mediocracy" and their contrast with the center leads to a justification of violence.[83] In general, they share a tendency towards authoritarianism,[84] contempt towards democratic values, a reliance upon force and violation of civil liberties.[85]

---

[74]Midlarsky, 2003, as cited in Schmid, 2013, pp.8-9.

[75]'Journalist explores root causes of extremism in Pakistan' http://www.eastwestcenter.org/news-center/east-west-wire/journalists-explore-root-causes-of-extremism-in-pakistan accessed 17 June 2014.

[76]Schmid, "Radicalisation, De-Radicalisation, Counter-Radicalisation: A Conceptual Discussion and Literature Review." http://www.icct.nl/download/file/ICCT-Schmid-Radicalisation-De-Radicalisation-Counter-Radicalisation-March-2013.pdf, 2013, p.8, accessed 28 June 2014.

[77]For instance, in a liberal democracy, extremist is deemed to be the group or movement that advocates for a totalitarian regime, whereas in a more authoritarian political context, "extremist" is used to label whoever supports more liberal ideas in Schmid, 2013, p.8.

[78]Ibidem. p.8.

[79]Backes, 2007, p. 248.

[80]Ibidem, p.247.

[81]Ibidem. p.247.

[82]Forst, 2009, 142.

[83]Bobbio, 1996, p.25.

[84]Schmid, 2013, p.9

[85]Ibidem.

While not all extremist beliefs lead to acts of violence, but both left-wing and right-wing extremists may turn to violence in order to disseminate their political message. What may lead to violence is intolerance,[86] and the closed and fixed nature of extremist attitudes.[87] In general, their alienation from the mainstream political ideology and norms that are followed by the majority, may lead to high levels of unpopularity,[88] and maybe cast extremists to the margin of the political life. However, the presence of extremist ideas is considered healthy in a pluralist and democratic society; but, when the extremist beliefs are combined with the intolerance of the different idea, the disapproval of the "other" and the compulsion to act in an aggressive way, then it may lead to acts of violence.[89] On the other hand, extreme ideas may also be expressed through non-violent actions, for example by offensive or racist speech,[90] and extremists, in order to support their ideas might make use of pseudoscientific assertions and fabrications.[91] Apart form their common features, extreme right and left present various points of divergence. As Wilkinson has written "the extreme left is characterised by extreme egalitarianism, an extreme hatred of racism and capitalism, and an overt opposition to militarism", whereas he has described those within the extreme right scene as "having a belief in the intrinsic superiority of their own race or national group and the need to make their own race or national group supreme over other groups...and the belief in the necessity and desirability of war as a means of realizing national or racial destiny".92

Consequently, there is no consensus among the scholars on the ideological or philosophical elements that constitute the definition of extremism. Some scholars claim that the term has negative connotations, and is often linked with violence, especially when compared with the term radicalism, which may not be violent per se.[93][94] In the current

---

[86]Forst, 2009, p. 138.
[87]Bartoli, Coleman, 2003.
[88]Forst, 2009, p. 142.
[89]Forst, 2009, p.138
[90]Scruton, 1982 in Ibidem, p. 138.
[91]Forst, 2009, p. 144.
[92]Wilkinson as cited in Smith, 1994, p. 35.
[93]Schmid, 2013, p. 8.
[94]In his definition of political extremism, Manus Midlarsky, includes the possibility of mass violence as a reaction against those who oppose the political plan that the extremists want to implement. The "mass murders" are only one of the possible expressions of restriction of individual freedoms and rights in favour of collectivity that extremists by default tend to impose as a result of the rejection of pluralism in the society. See 'Origins of Political Extremism: Mass Violence in the Twentieth century and

study, however the definition of extremism does not presuppose a tendency for violence. Extremism that leads or makes use of violence is considered as violent extremism and is examined in a later chapter.

2.1 Right-Wing Extremism and the Contemporary Far-Right

Right-wing extremism is not a unified ideology, nor is it simple to define, because it is composed by a number of characteristics that are combined in different ways.[95] Furthermore, definitions are provided not only from the academic community, but also from journalists, politicians and others, which makes reaching a definitional convergence even more complicated.[96] According to Mudde, the extreme right in western Europe has risen and fallen and therefore described and studied in three waves, the most recent of them being between 1980 [97][98] up to the present. The phases do not only serve a chronological purpose, but mark the differences between the parties that emerged during each one of them. Until recently, far right parties were on the fringe of the politicial system and had little political impact.[99]However, the parties of the third phase have been the most powerful in terms of electoral and political influence and one of their distinctive characteristics has been the anti-immigration issue which became a central one in their

---

Beyond', 2011, p.7 as cited in Schmid, 2013, p.9. Furthermore, Schmid identifies a tendency to justify means that serve a certain end in the political programmes of various extremist groups or movements. Also in http://www.icct.nl/download/file/ICCT-Schmid-Radicalisation-De-Radicalisation-Counter-Radicalisation-March-2013.pdf, 2013, p. 9.

[95]Mudde, 1995, p.218.

[96]Mudde, 2011(a), p. 12.

[97]Mudde, 2000, pp. 6-7.

[98]The first and the second waves do not fall into the scope of the current study; however, it is worth mentioning that the first started at the end of the second World War and lasted until the mid 1950s and the second from the mid 1950s until the middle or end of the 1980s. The vast majority of the parties of the first period were very small, composed of fascist or Nazi parties that had survived after the war and had minimal or even no political significance or success. The parties of the second phase had no connections with the inter-war fascist or Nazi political formations, but were created as a reaction to the socio-economic policies that were implemented after the war. They also had a greater impact, especially in the Nordic countries. See von Beyme, 1988, cited in Widfeldt, 2010. http://edoc.hu-berlin.de/nordeuropaforum/2010-1/widfeldt-anders-7/XML/#a12, accessed 23 June 2014.

[99]Widfeldt, 2010.

discourse.[100] According to Minkenberg, far right extremism is the attempt to hinder modernization using criteria of social inclusion or exclusion.[101] One characteristic of the far right way of thinking then becomes an overemphasis on social homogeneity, where the nation is considered as the "We-group" (and explains the strong anti-foreigner sentiments.).[102]

During the third phase, important and ever more influential political parties were formed in various European countries such as France (the Front National), in Austria (the Freiheitliche Partei Österreichs) and in Italy (the Lega Nord) among others. During the period from the mid-1980s until 2000[103] far-right parties gained more media attention and were more successful in national elections than their predecessors. However, they did not manage to enter national parliaments or co-operate with other political formations, but remained isolated in the margin of the political field.[104]

Nowadays, the extreme right has, as it seems, established its presence, not only within the political system, but also outside of it, as it has often been linked to violent incidents and attacks (for example the right extremist violence in Germany[105], Austria[106] and Greece). Some scholars[107] have thus argued for a fourth phase of Western European right extremism that is not – only – characterised of new formations and parties but of the rise of their popularity, their increased participation in the political system and their growing influence in the political sphere, national and European. In the last European Elections, that took place in May 2014, far-right parties gained a number of 52 seats, 15 more than in the last elections in 2009.[108] Some of these parties have altered their approach in the

---

[100] Ibidem.
[101] Minkenberg, 2013, p.17.
[102] Ibidem, p.17.
[103] Widfeldt argues for the existance of a fourth wave, which begins after 2000 until the present, in Widfeldt, 2010 at http://edoc.hu-berlin.de/nordeuropaforum/2010-1/widfeldt-anders-7/XML/, accessed 23 June 2014.
[104] Widfeldt, 2010.
[105] Hawley and Lindsey, at http://www.spiegel.de/international/germany/xenophobia-still-prevalent-in-germany-20-years-after-neo-nazi-attacks-a-851972.html accessed 28 June 2014.
[106] Mudde, 2000, p.6
[107] Widfeldt, 2010.
[108] The total number of the Members of the European Parliament is 751. Some of the far-right parties that entered the Parliament are the French Front National, the Greek Golden Dawn, the Austrian Freedom Party, the Danish Freedom Party and the Italian Northern League. See Mudde, 2014 in http://www.washingtonpost.com/blogs/monkey-cage/wp/2014/05/30/the-far-right-in-the-2014-european-elections-of-earthquakes-cartels-and-designer-fascists/ accessed 25 June 2014.

recent years from their initial one which was adopted after their formation in the 1980s. For instance, the Front National, have distanced themselves from the anti-Semitism that used to characterise them, and adopted leftist rhetoric on certain issues.[109]

Despite the fact that far right parties in Europe follow different paths, some being more successful than others either on European or on national level,[110] among their common ideological features is anti-immigrant rhetoric but also Euroskeptism, meaning that they oppose European Union. Even this "Euroskeptic" group is not homogeneous, as some of the parties are "Europejectionist" wanting their country to leave the EU (The French Front National and the Dutch Party for Freedom), whereas others are "hard Euroskeptics" (such as the Freedom Party of Austria and the Flemish Interest).[111]

These features mark a "fourth phase" of right-wing extremism in Europe,[112] according to some authors, though others argue that there is in fact no "new radical right",[113] – it is the same right-wing extremism that emerged in the 1980s just embracing new political tactics.[114] Cas Mudde, for instance, calls this "new generation" populist right parties, because they are characterised by nativism, authoritarianism, and populism.[115] Nativism is regarded as the ideology combining nationalism and xenophobia, authoritarianism supports "law and order" within the society and populism claims that the popular will should exceed the will of the "corrupt elite".[116]

The ideological characteristics that have been usually and most frequently present in far right extremist groups' ideologies are nationalism, racism, a strong state, xenophobia and

---

[109] Demir, Emre, 2014 in http://www.todayszaman.com/blog/emre-demir_349031_four-important-questions-to-ask-about-rise-of-european-new-far-right.html.

[110] It should be noted, that European Elections' results are quite complicated in order to be described as a success of right extremism in the European elections. Only 10 out of the 28 member States elected far-right MEPs, two new far-right parties entered the Parliament for the first time, but at the same time five others that had representation in the previous elections, remained outside of the Parliament. See Ibidem.

[111] Mudde, 2014, in http://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/cas-mudde/divided-house-of-antieurope, accessed 26 June 2014.

[112] Widfeldt, 2010.

[113] The 'new radical right' includes old but transformed political formations and new ones. In Mudde, 2011 at http://www.opendemocracy.net/cas-mudde/new-new-radical-right-spectre-and-reality, accessed 26 June 2014.

[114] Mudde, 2011 in http://www.opendemocracy.net/cas-mudde/new-new-radical-right-spectre-and-reality accessed 26 June 2014.

[115] Mudde, 2011(a), p.12.

[116] Ibidem, p.12.

anti-democratic tendencies.[117] However, there is no consensus regarding a specific definition of right extremism, whereas some of the abovementioned features are considered more vital than the others in placing a party, a formation or a movement at the extreme right side of the political spectrum.[118] One distinctive feature of the contemporary far right parties is that they are not anti-democratic, but instead they accept sovereignty of the people and majority rule,[119] however they have been often labeled "neo-nazist", "neo-fascist", "radical-right", "anti-immigrant" and "right-wing populist".[120][121] The number of different characterisation attributed to them is associated with the large number of scholars that engage with their study, making reaching an agreement on the classification of right extremist parties as such ever increasing difficult.[122] What makes the classification of the parties more complicated than that of parties of other ideologies is the fact that a lot of them deny the term extreme or extremism as description of their ideology or even the term right-wing.[123]

It should also be noted, that scholars disagree about the three waves theory of European right extremism. Some of them argue that the phases are similar in most of the countries in Western Europe, meaning that extremist right followed an analogous pattern of rise and fall in all the countries,[124] whereas others believe that the patterns were more country-specific.[125] Concerning Greece and the development of the far-right movement, it has rarely – if ever – been included in studies of the extreme right in Western Europe until recently, following the rise of Golden Dawn. This is because the presence of the far right was negligible.

In an attempt to provide with an explanatory framework of the rise of the far-right in Greece, Georgiadou claims in a newspaper article which links the culture of violence with

---

[117] Mudde, 1995, pp. 209-218.
[118] Ibidem, p. 218-219
[119] Mudde, 2011(a), p.13.
[120] Mudde, 2011(a), p.12.
[121] Some of these features like neo-fascist and neo-nazist have been used to describe parties of the first or second wave of extreme right. Today they are only used in cases where the parties labelled like that, either advocate the restoring of the Third Reich (when we talk about neo-nazi parties) or the Italian Social Republic (about Neo-fascist parties). See Mudde, 2000, p. 12.
[122] Mudde, 2011(a), p. 12.
[123] For example, parties on the left of spectrum usually include words like "left" or "green" in their names, but this is rarely the case in far-right parties. See Mudde, 1996, p. 233.
[124] Von Beyme, 1988 as cited in Mudde, 1995, p.226.
[125] Buijs and van Donselaar as cited in Mudde, 1995, p. 226.

the right-wing extremist in Greece, that the rise of the support for the far-right extremism in a society depends on reasons that are detected on the social micro-level (meaning the culture of violence, the authoritarian structures of character, lack of tolerance, anti-Semitism and racism) and the macro-level (financial crisis, unemployment, migration, globalisation, crime) which together form the degree of "availability" of extremism. In order for the "availability" to turn into political support and attitude, the interim level matters as well, which includes the political institutions, leadership and functions of the system.[126] Thus, it was inevitable that in challenging times such as the financial downturn and the consequent social problems, like unemployment, criminality, immigration and emigration,[127] extremist voices are more likely to arise and strengthen (especially when widespread personal attitudes favour them and the trust towards the political system, due to its malfunction, is limited). Since the moderates, who compose the largest part of the government, fail to alter the situation or provide voters with a satisfactory and clear solution, voters turn to other political parties, that offer unambiguous alternatives.

2.2 Right-Wing Extremism in Greece

As mentioned above, there is a the huge literature on the far right in Western Europe, however it was overlooked in the countries of Southern Europe. For years it has remained in the shadows of political and social life, although it has been present and active since the end of the military junta in 1974. Despite the fact that it was the emergence of groups from the far left which came to be regarded as the first generation of violent political organisations in democratic Greece, far right groups also engaged in violence in the aftermath of the dictatorship.[128] Since the fall of the dictatorship until recently, the far right movements and parties were unable to manage to gain a lot of voting support during

---

[126] Georgiadou in http://www.ethnos.gr/entheta.asp?catid=25862&subid=2&pubid=63726889, accessed 26 June 2014. An analysis of this 'model' can also be found in Schmid, 2013, p. 9.

[127] Immigration signifies the people that move into a country, whereas emigration the nationals that move out.

[128] Xenakis, 2012, p.439.

national and European elections, and most of them disbanded quickly after their formation.[129] Far right groupings were created by anti-communists, former junta officers and loyal royalists (*philovasilikoi*)[130] mainly as a reaction to the modernisation policies of the government, which was led by the conservative right New Democracy. Far right organisations were also opposed to the government's treatment of ex-junta officials and later the King, as well as its position towards the Turkish invasion in Cyprus.[131] A small number of the far right parties enjoyed limited and temporary electoral success, mostly in European elections.[132] In 2000, the Popular Orthodox Rally (Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός) or LAOS was founded by George Karatzaferis who left New Democracy after disagreements with its leaders.[133] According to Georgiadou, its creation was a consequence of New Democracy's alteration of political strategy which was characterised by its differentiation from the far right and reformation as a party of the moderate centre.[134] LAOS continued its politcal rise until 2009,[135] when it appeared as more radical than its predecessors, at least during the first years.[136] It was clearly and openly nationalist – like previous far right formations – and xenophobic. It emphasised the restoration of traditional values ("Homeland, Religion, Family") and the "protection of the Nation, the Genus, the Faith, History and Cultural Identity",[137] which were endangered due to the influx of immigrants. Through the political discourse it identified immigrants as the reason behind decreasing work opportunities for Greeks, increased crime rates, and threats to national security,[138] and advocated the deportation of the undocumented

---

[129] Ellinas, 2012, pp. 546-547.
[130] Ibidem. p.545.
[131] Ibidem. p. 545.
[132] The National Democratic Union (Εθνική Δημοκρατική Ένωση) did not gain any seat in the elections of 1974, the National Camp (Εθνική Παράταξη) won five in 1977, the Party of the Progressives (Κόμμα Προοδευτικών) the National Political Union (Εθνική Πολιτική Ένωση) each with one seat in 1984. The rest of the far-right parties left were of little importance within the political affairs, with the exception of the National Party (Εθνικό Κόμμα) which was formed in 1989 and marked an "ideological renewal" of the far right. It held a strong nationalist position and advocated the "liberation" of Greek people residing abroad. See Ellinas, 2012, pp. 545-546.
[133] Ibidem. p.547.
[134] Georgiadou, 2014, p. 91.
[135] In 2004, it won one seat in the European Parliament, in 2007, ten and in 2009, fifteen seats. See Ellinas, 2012, p. 547.
[136] Ibidem, p.547.
[137] Ibidem, p.547.
[138] Ibidem, p.547.

immigrants.[139] It cooperated with Golden Dawn during the local government elections of 2002 when four representatives of the latter were included on its lists.[140]

The economic crisis that hit Greece in 2009, reversed political matters in a lot of ways. Golden Dawn dominated the far-right scene, while LAOS gradually lost many of its voters.[141] In some ways, it seems that Golden Dawn has "taken the torch" from LAOS as the most popular far right party and LAOS's nationalist ideology and intense advocacy of xenophobic beliefs laid the ground for GD's rise to power. Despite their convergent ideologies, GD was the only one of the two who perpetrated violence. In the next part Golden Dawn's identity as a far right formation is examined.

2.2.1 Golden Dawn as a Far-Right Party

Golden Dawn was founded in 1983 by Nikos Michaloliakos; 31 years later, he still remains the party leader and is the longest serving political leader in Greece.[142] At the age of 19 he was arrested and accused of participation in the beating of journalists after the funeral of a former police officer and collaborator of the junta dictatorship in 1976,[143] as well as of "committing crimes by explosive means".[144] The last accusation led him to Koridallos prison where he spent almost one year. He was a known member of the neo-fascist group Party of the 4th of August before forming a party under the name "People's Association - Golden Dawn",[145] which was inactive until 1993 and remained relatively

---

[139] Georgiadou, 2014, p.93

[140] Ellinas, 2012, p.547.

[141] The fall of its popularity was probably caused by its supportive stance towards the EU/IMF Memorandum of Understanding in May 2010 and its participation in the coalition government of 2011-2012 that voted for the second Memorandum. It thus failed to maintain the support of those voters outraged by the austerity measures that followed. See Ellinas, 2012, p.547. In the elections of 2012, it failed to gain enough votes to enter the National Parliament. See Stavrakakis and Katsambekis, 2014, p.125.

[142] Psarras, 2012, p.12.

[143] The policeman's name was Euaggelos Malliou and was murdered by 17N. He was one of the most notorious torturers during the military dictatorship. See Psarras, 2012, p.15.

[144] In the newspaper Macedonia, 1 August 1978 as cited in Psarras, 2012, p.21.

[145] The name Golden Dawn was firstly used for a journal which appeared in December 1980 and propagated nationalist-socialist ideas. The content included portraits of Adolf Hitler and German and Greek supporters/members of nationalist-socialist movements. Its founders' ideology, was clearly Nazi as it admitted in a number of articles. They also called themselves "paganists," "anarchists," "fanatical" and "uncompromising" as well as "extremists because [they] believe in Virtue and not in Ethics, in war and not in peace." From articles of the journal as cited in Psarras, 2012, pp.36-39.

unknown to the majority of the Greek society before the elections of 2012. The symbol of the party is a Greek meander which resembles the Nazi swastika. Since its establishment, it has followed a different trajectory of its predecessors, which, with the exception of LAOS, did not achieve political success and were disbanded quickly after their formation. By contrast, GD has already lasted for 31 years, (including the period it was inactive). Since its establishment, the organisation has made clear its ideology. In the statutes of the organisation, as published in an issue of the journal "Golden Dawn," one can recognise the extremist elements that characterise its ideology and its members' actions. The group "questions the value of democracy, the principle of the majority, the accurate meaning of popular dominance, the true content of freedom, the historical role of neoliberalism and of Marxism, [and] the allegedly criminal character that has been attributed to nationalism-socialism".[146] As a pure radical-right, nationalist party, racism is at the heart of its ideology and has motivated large number of its supporters' attacks against foreigners. Although they do not reject the biological approach to racism,[147] they advocate a different kind of racism attributing it to cultural and social, differences, as well as racial ones – so-called "differentialist" racism and ethnopluralism.[148] They also doubt European and Greek history and are engaged in re-examination and redefinition of historical facts under a more "radical and unprecedented" lens.[149] in the statutes it also reads that the members of the organisation "developed a strong state of dispute towards the principles of the dominant (far right) ideology in post-war Europe … and they formulated one (ideology) fundamentally dissimilar from the prevailing one".[150] They differentiated themselves and their organisation from the rest of the far right movements present during the same period in the country by declaring their opposition to the military junta and its supporters.[151] Another point of divergence with those numerous organisations was that the party immediately demonstrated and emphasized its

[146] Ibidem. p.54.
[147] Ibidem. p.73.
[148] Ibidem. pp. 70-71.
[149] Psarras, 2012, pp.53-54.
[150] The statutes of the organisation "People's Association – Golden Dawn" was published in a journal issue from 1987. Cited in Psarras, 2012, pp.53-54.
[151] Ibidem. p.58.

ideological sources: nationalism/socialism.[152]

GD was organised according to a binary system, in which there was a political wing and the "combatant" one, which some years after the party's establishment included a "phalanx".[153] A "polemical" group of the movement[154] started taking action at the beginning of the 1990s, a period marked by the emergence of nationalism and xenophobia in the Greek society. Nationalist feeling was sparked by the issue of "Macedonia", in which the fall of the Albanian regime in 1992 led to an influx of Albanian nationals and the rise of a xenophobic rhetoric based on "criminality of the foreigners".[155] The circumstances in the rest of Western Europe were favourable and probably served as a catalyst for Golden Dawn to take action in the streets, as an unprecedented wave of racist and right-wing extremist attacks took place in Germany[156] and other European countries.[157] All this tension resulted in an attack against students that had occupied a university building and two others that belonged to a leftist student association.[158] The party claimed responsibility for the latter attack, arguing, however, that its targets were no random citizens, but "organised, anti-nationalist elements".[159] From 1992 until 1999, members of the party engaged in violent attacks against Greek students and foreigners,[160] and also took part in a number of national elections unsuccessfully.[161] Unprecented and quick success came later, during and after municipal elections of 2012, when its leader gain a seat in Athen's city council.[162] In recent years, the party has taken a firm stance against the government's policies regarding the financial crisis (and the bailouts and the austerity measures that followed) increasing even more its popularity.[163]

---

[152] Ibidem, pp. 36-41.
[153] Ibidem. pp.110-113.
[154] The movement at that point consisted of two groups with different aims and functions. The first one was "Golden Dawn," the journal which propagated the nationalist-socialist ideology and "People's Association," the "political expression of the movement, whose tasks included the spread of the ideology and the "political struggle." In Psarras, 2012, p.56.
[155] Ibidem, pp.62-63.
[156] Spiegel Online International http://www.spiegel.de/international/germany/xenophobia-still-prevalent-in-germany-20-years-after-neo-nazi-attacks-a-851972.html accessed 28 June, 2014.
[157] Psarras, 2012, p. 63.
[158] Ibidem. pp. 65-66.
[159] Ibidem. p.66
[160] From the YRE (youth against racism in europe), as cited in Psarras p.84.
[161] Ellinas, 2013, p.548.
[162] Ibidem. pp. 543-544.
[163] From the party's official web site, http://www.xryshaygh.com/index.php/kinima/thesis accessed 28

The party has repeatedly and since its foundation rejected the label of “fascist” or “Nazi,” arguing that these two terms were born in other countries and under different circumstances and can be used only when referring to those cases, whereas it would be absurd and an oxymoron to characterise Greeks as such. Instead, they self-identify themselves as Greek nationalists, because in opposition to fascism (which regarded the state as the focal point) Golden Dawn believes in the power of the of the Nation-Race.[164] In the period between 1992 until 1997, 50 attacks by GD members were denounced in Athens and other cities. The methodology is similar to the Mussolini-style attacks of *squadristi*, with unanticipated attacks in squads, with knives, bats, and crowbars. After beating the victim(s), they disappeared.[165]

In order to classify GD as a political formation of the far-right, one needs to prove that it meets the ideological criteria associated with the extreme right. Accepting Mudde's selection of six ideological features, one can claim that nationalism as well as racism, both of which have been mentioned earlier in the chapter, play a central and obvious role in GD's ideology. Regarding further features, xenophobia, which originates from the Greek words “ξένος” (stranger) and “φόβος” (fear) signifies fear, hate, or hostility towards foreigners.[166] The attacks against foreigners since the first days of the movement and the current targeting of immigrants by the street squads, confirm that xenophobia lies in the heart of the movement’s ideology. The fourth element of right-wing extremist parties is the strong state, which is composed of anti-pluralism, law and order and militarism.[167] The hierarchical organisation of the party, where authority is concentrated in one figure, resembles those of other far-right parties,[168] and also serves as a model for the kind of organisation that the nationalist state they want to establish will have.[169] Also, far right parties are considered as anti-democratic. Golden Dawn has consistently and clearly shown little or no respect towards fundamental elements of democracy such as

---

June 2014.

[164] From the section “Ideology” in the party's official web site, http://www.xryshaygh.com/index.php/kinima/ideologia accessed 28 June 2014.

[165] Psarras, 2012, p.84.

[166] Mudde, 1995, p.210.

[167] Galanda, 1982 as cited in Mudde, 1995, p.216.

[168] Ellinas, 2013, p.11.

[169] Kitschelt, 1995, p.71 as cited in Ellinas, 2013, p.553.

freedom of expression.[170]

Despite all these similarities with far-right parties in the rest of Europe, what distinguishes GD from most of them is the violence that it uses. Although violence has always been connected with far right movements, usually those parties that are associated with it tend to be marginalised[171]; however in GD's case, it seems that violence has not discouraged the supporters, but contrariwise, it has been an attractive aspect.[172] How they combine violence with their political function will be examined later, but it is necessary to mention here the frequent references that the leaders make to practices originated in ancient Greece and more specifically in the city-state Sparta. The military education and the strength of the Spartans form a type of model which the organisation has tried to adopt.[173] There are rumours of military training of the members of the squads in which they are taught to use several types of weapons.[174] Their connection with Spartan traditions has often been accented through the hymn of the organisation, its journal, and discourse. In one speech, the party's spokesperson called for a counter-attack against the "internal enemies of the state," mentioning the ancient Spartan tradition of krypteia (κρυπτεία), in which young Spartans killed Eilotes (the city's slaves) during the night Eilotes (the city's slaves) in order to keep them under control.[175]

2.3 Left-Wing Extremism and the Contemporary Far Left

Most of the recent academic, political and journalist discourse and research is focused on the current development and rise of the far right and its impact on the national and the

---

[170] Several times members of the party have intervened to blockade events, demonstrations, and once a theatrical performance of Corpus Christi. In http://tvxs.gr/news/ellada/xrysi-aygi-kai-serafeim-katethesan-apo-koinoy-minysi-kata-toy-corpus-christi, accessed 2 July 2014.

[171] Ellinas, 2013, p. 559.

[172] Ibidem, pp. 558-559.

[173] Psarras, 2012 pp. 254-262.

[174] There are some photos as well showing members/supporters of Golden Dawn in the training camp holding weapons. See "Ενοπλη παραστρατιωτική οργάνωση η Χρυσή Αυγή – Αποκαλύψεις για εκπαίδευση στα όπλα," http://www.newsit.gr/default.php?pname=Article&art_id=263705&catid=4, accessed 7 July 2014.

[175] The speech was given at the organisation's annual meeting in 2008. Parts of the speech and a the video can be found here: "Χρυσή Αυγή και τρομοκρατία: Η αναβίωση της "Κρυπτείας" από τον Ηλία Κασιδιάρη" available at http://jungle-report.blogspot.gr/2012/05/blog-post_15.html, accessed 7 July 2014.

European political fields. At the other end of the ideological/political spectrum lies the extreme left which has followed its own trajectory of development.

Some scholars discuss the existence of a European radical left,[176] usually differentiating between Eastern and Western Europe due to the distinct historical paths. Similarly to the far right, when it comes to defining far left, there is no consensus among scholars. Parties of the far left are characterised according to their ideology and are classified as communist (reform and conservative), democratic socialist, and lately populist socialist.[177] Green parties are also included in this category.[178]

Formations are considered far left when they situate themselves to the left of social democracy, which they deem as inadequately left-wing.[179] Traditionally, the far left can be characterised as "anti-capitalist", as it rejects the contemporary capitalist system and the consequent socio-economic structure,[180] and advocates for different power and economic arrangements that would include collective economic and social rights.[181] As March and Mudde claim, the contemporary far left has an international focus as well as a national, meaning that it regards global systems as highly causal for regional and national socio-economic issues, for example globalisation and imperialism.[182]

According to scholars, the European left in general, apart from the the country-specific differences, has descended and changed after the fall of the Soviet Union.[183] Even since the 1970s, however, communist parties started facing a downturn in terms of electoral, organisational and membership support that resulted in a overall ideological decline.[184] Between the years 1989 and 1991, the communist regimes concentrated in the Eastern part of Europe collapsed one by one, which was a turning point for the fate of communist parties in all Europe. Thenceforth, they followed four different trajectories, and most of them either disappeared or were transformed. Some moved towards the "mainstream"

---

[176] March, Mudde, 2005. p. 24.
[177] March, 2008, p. 3 at http://library.fes.de/pdf-files/id/ipa/05818.pdf accessed 30 June 2014.
[178] March, Mudde, 2005, pp.32-33.
[179] March, 2008, p.3.
[180] March, Mudde, 2005, p.25.
[181] Ibidem. p.25.
[182] Ibidem. p.25.
[183] Ibidem. p. 24.
[184] Lazar, 1988 as cited in Ibidem, p.25.

democratic left, leaving the term “communist” by the wayside.[185] Others embraced social democracy while some became just mere parts of non-radical[186] leftist formations.[187] Finally, a limited number remained loyal to “conservative” communism trying to adapt slowly,[188] one of them being the Communist Party of Greece (KKE),[189] due to the national “revolutionary tradition”. [190] Unlike Western Europe, though, Eastern Europe has witnessed larger electroral successes of communist parties.[191] In countries like Hungary, the Czech Republic, Poland and Slovakia, those parties have not only survived, but also managed to re-emerge in political life.[192]

Green parties focus on ecological issues and emerged within the context of other social movements that advocated for peace, women’s rights and animal rights. They have been classified as far left due to their own self-identification and alliances with other left-wing formations.[193] Also, they have been considered “extreme” in terms of organisation, ideology, and tactics.[194]

Democratic-socialist parties advocate a radical transformation of the current system, supporting democracy but rejecting the capitalist system.[195] Many former communist parties in Europe have followed this democratic-socialist path. Democratic-socialists claim to eschew both the “totalitarian” communism, as well as “neo-liberal” social democracy, while at the same time they advocate for a substantive democratic process, embracing ethnic-minority issues and supporting alternative lifestyles.[196]

The final distinct ideological type of left-wing extreme parties are the so-called populist-

---

[185] March, 2008, p.5.

[186] In their study March and Mudde, as well as in March's study of 2008, they distinguish between radical- and extreme-left in terms of tendency to change the existant socio-economic system. The extremists reject completely (liberal) democracy and turn down compromises with the 'political elite'. They also See March, 2008 p.3 and March and Mudde, 2005, p. 24-25

[187] March and Mudde, 2005, p.27.

[188] March, 2008, p.5.

[189] March and Mudde, 2005. p.27.

[190] March, 2005, p.6.

[191] March and Mudde, 2005. p.29.

[192] Grzymala-Busse, 2002. “Redeeming the Communist Past” available at http://bilder.buecher.de/zusatz/29/29339/29339107_vorw_1.pdf, accessed 2 July 2014.

[193] March and Mudde, 2008, p.32.

[194] They have been labelled as 'melon-parties' byy the far-right, because they are 'green' on the outside but 'red on their inside, reffering to their extreme strategies in Ibidem. p.32.

[195] Ibidem. p.34.

[196] The main representatives of these parties are the Nordic Left Parties in Iceland, Norway, Sweden, Finland and Denmark who adopt and advocate an “eco-socialist” position. See March, 2005, p.3.

socialist-parties. The parties in these group share an acceptance of parliamentary democracy in terms of democratic socialism and, like all the parties of the far left, reject capitalism.[197] To qualify as a "populist" party, two things must be present: first, the notion of "the people" as something different from the elite being the focal point in the party's discourse; secondly, they project and/or encourage an antagonistic model of relationship between the two distinct parts of society (the people and the elite, who are often accused as being corrupt).[198] It should be noted however, that populism is not a distinctive characteristic of the far left, but is traditionally associated with the far right.[199]

2.4 Left-Wing Extremism in Greece

Left-wing extremism in Greece has had a long presence. Since 1917, a political newspaper[200] has been published with references to actions of the left-wing movements and among others to communists. Regarding the Greek far-left, in the current section the two main parties are going to be presented. The criteria for their selection is that they are both in the parliament, the Communist Part of Greece (KKE) with 12 and Syriza with 71 members of the parliament.[201]

The KKE was founded in 1918, under the influence of the Russian Revolution in 1917. It presents itself as the party of the "working class" that aims to "overturn capitalism and rebuild socialism-communism".[202] Its ideology is Marxism-Lenism and is seen as a conservative communist party.[203] Its main focus is towards the well-being of the working

---

[197] March and Mudde, 2008, p.35.
[198] Stavrakakis, Katsambekis, 2014, pp.123-124.
[199] Ibidem. p. 120.
[200] The newspaper is called 'Rizospastis' and began its publication in 1917. It started as a newspaper of 'democratic values' and it leaned clearly towards left. It has been banned several times during dictatorships and now is the official newspaper of the Greek Communist Party. From the official website http://www.rizospastis.gr/ accessed 2 July 2014.
[201] In www.hellenicparliament.gr accessed 2 July 2014.
[202] From the party's principals and goals section, as read in the official website http://www.kke.gr/taytothta/, accessed 2 July 2014.
[203] March, 2005, p.4.

class and its “liberation from exploitation”,[204] supporting “class struggle”, “socialist revolution” and the “dictatorship of the proletariat”.[205] It belongs to the Euroskeptic parties and it classifies the EU among the “international imperialist alliances” that serve the capitalist system which will be overthrown only when “the working class with its allies substantiates the socialist revolution” that will lead to the establishment of socialist-communist society.[206] It is clear that KKE has been loyal to its ideology during the 95 years since it was founded and this “loyalty” has often been a point of critique from the Greek political and public society.

Syriza is a relatively newly founded political formation, which was created in 2004 as a party of the “contemporary” left, opposing neo-liberalism and “capitalist relations of exploitation,” and supporting an “organisation of social reshuffling” and “radical reformation of the productive and consumerist standards'[207] towards a socialist system[208] characterised by democracy and freedom.[209] It is in reality a coalition party including the older leftist party Synaspismos and other smaller formations.[210] Syriza currently sits in opposition in the parliament, where it is the second largest party at the moment after New Democracy, and has witnessed a sharp rise of its popularity during the last few years. In 2007 it received more than 5% of the total number of the votes, which constituted an undeniable success for the party at that time and the first – after a long time – moment of reemergence of the Greek extreme left.[211] Since then, it has managed to proliferate from the general disappointment of the Greek society caused by the austerity measures and gather a large part of the voting share. The reaction of the “mainstream” parties (except from the other party of the far left) have been negative and focused on accusations of populism. More specifically, its leader, Alexis Tsipras, has often been accused of

---

[204] From the party's statute as read in www.kke.gr accessed 2 July 2014.
[205] Ibidem.
[206] Ibidem.
[207], From the party's statute as read in its official website http://www.syriza.gr/pdfs/katastatiko.pdf, accessed 3 July 2014.
[208] Ibidem.
[209] From the party's proclamation as read in its official website http://www.syriza.gr/pdfs/idrytiki_diakiriksi_syriza.pdf, accessed 3 July 2014.
[210] In 'Greece: trying to understand Syriza' in http://www.bbc.com/news/world-europe-18056677 accessed 3 July 2014.
[211] 'The making of Syriza' in http://socialistworker.org/2012/06/11/the-making-of-syriza accessed 3 July 2014.

articulating populist rhetoric and of creating a populist danger not only for Greece, but for the European Union as well.[212]

One of the most important moments for the political far left in Greece was the European elections of 2014, with Syriza being the first party and gaining 26.6% of the total votes and six seats. The Greek Communist Party (KKE) gained 6.6% of the votes and two seats in the E.P.[213]

Concerning violence originated by left-wing extremists which has been examined in a previous section, and is the main focus of the study, it is not directly related to the political parties of the far left, in contrast to Golden Dawn, which is responsible for a number of racist and other attacks. As the theory of the two extremes states, however, there is an alleged and indirect association of the violence by anarchist and leftist organisations to the parliamentary left-wing political formations[214] which has not yet been proven. However, Syriza has been the only parliamentary party that expressed its support towards the revolts of 2008,[215] whereas New Democracy and the other parties of the centre, the right as well as KKE denounced all violent acts.[216]

3. Violent Extremism

Extremist ideologies have often been detected behind the actions of political violence. As

---

[212] See, for example, an article in the Guardian named "Greek Elections: Alexis Tsipras – kingmaker or dealbraker?" http://www.theguardian.com/world/2012/jun/11/greek-elections-alexis-tsipras-syriza, accessed 3 July 2014.

[213] Results of the European Elections 2014 at http://www.apotelesmata-ekloges2014.eu/el/country-results-el-2014.html, accessed 3 July 2014.

[214] The theory of the two extremes is analysed in a later chapter.

[215] The riots that began in early December 2008 and lasted for almost a month were sparked by the murder of a 15-year-old boy by a police officer. Riots started in several main Greek cities, among them Athens and Thessaloniki, and intensified as the days passed. School and university students were the first who protested, but later a large part of the young citizens joined in what turned into violent protests. Cars and shops were burned down ans several people were injured and the riots have often been mentioned as a "starting point" for further (smaller in scale) riots and protests since and have been mentioned several times in proclamations of the left-wing extremist organisations that are examined in a later chapter.

[216] "Some thoughts on December 2008", 2012 at http://www.rizospastis.gr/story.do?id=7186564&publDate accessed 3 July 2014.

the analysis of the right-wing and left-wing extremism in Europe shows, an extreme ideology does not automatically imply engagement with violence. Nonetheless, reported incidents of racist or hate crimes towards immigrants have been increased throughout Europe and the perpetrators of such crimes usually are members of far-right movements. On the other hand, self-identified anarchists or leftists, turn to violence in order to make their voices heard. The British Prevent Strategy defines violent extremism as "endorsement of violence to achieve extreme ends".[217]

Since there is no academic consensus on the term extremism itself, though some scholars identify its connection with violence,[218] defining violent extremism has also been complicated. In this study, as mentioned before, extremism is regarded as those beliefs that diverge from the "mainstream" in a specific society and during a specific time period. The existence of extremist beliefs is not bad in itself, but on the contrary is a sign of a healthy society.[219] The mere existence of ideas that do not converge with "common" principles or ideology should not be regarded as threatening to democracy if they are not combined with intolerance, which encompasses the disapproval of the other.[220] For instance, violence originated by the far-right may have its roots in perceptions of "feeling intruded upon" by foreigners that are seen as an imminent threat[221] to society. Common characteristics of violent extremists apart from intolerance are moral absolutes, broad conclusions, new language and conspirational beliefs[222]. Scholars have indicated that despite their ideological and psychological differences, the far left and the far right some times resemble each other – apart from a rejection of the 'moderate' centre – in the way they pursue their political goals. They both have the tendency to censor different opinions, not to respect the opponent, to sacrifice civil and political rights of those that disagree with them while support the rights and freedom of themselves and of their supporters, in order to make themselves heard. They may also be in disposition of using violent means

[217] In House of Commons, Home Affairs Committee "Roots of violent radicalisation", at http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201012/cmselect/cmhaff/1446/1446.pdf accessed 5 July 2014.
[218] See March and Mudde, 2005, p. 24.
[219] Forst, 2009, p. 141.
[220] Ibidem, p. 141.
[221] Ibidem, p.141.
[222] Martin, 2012.

in order to persuade society for the "rightness" of their cause.[223] Therefore, if the circumstances allow it, they both may resort to violence but for different reasons and in order to achieve different goals.

It has been argued however, that for violent extremists on the left, violence has been seen as a "perfectly legitimate option".[224] Among the differences, it has been observed that right-wing extremists are engaged in high-frequency, lower-level acts of violence.[225] A clear and obvious point of divergence between violence perpetrated by the supporters of the far-right and those of the far-left in Greece is the fact that the former is less, if any, covert and the perpetrators declare their connection with the extreme right, which in many cases means with Golden Dawn. In contrast, anarchists and leftist extremists neither express their affiliation with any of the parliamentary parties nor disclose a relation with any political formation.

The leftist violent scene has changed recently according to an extremist expert, redirecting their focus from issues like globalisation, but is consisted of people with different ideological backgrounds.[226] This heterogeneity makes the study of the leftist/anarchist violence more challenging, with only point of convergence the ambiguous goal of overthrowing the social order.[227]

Violent extremists of the left and the right do not struggle only against "the system," but against each other as well. Their ideological differences being a starting point, by combating each other, they "legitimise" each other. They are both interested in what the other is doing and one's actions trigger a (usually violent) reaction from the other,[228] and their existence in a certain place is correlated. A great deal has been written and discussed lately on the different treatment of those two kinds of political violence by states; however, one explanation for the "government blindness" towards the far-right violence,

---

[223] Mc Closky, Chong as cited in Sides, 2009, at http://themonkeycage.org/2009/08/12/similarities_between_left_wing/ accessed 25 May 2014.

[224] Martin, 2012.

[225] In "The New Radical Right: Violent and Non-Violent Movements in Europe." 2012. Briefing paper by the Institute for Strategic Dialogue. file:///C:/Users/admin/Downloads/ISD_Far_Right_Feb2012.pdf, accessed 26 May 2014.

[226] Stefan Ruppert was an expert on extremism and an MP for the German Free Democratic party. See Wroe, 2010, at http://www.aljazeera.com/focus/2010/04/201042995544279317.html, accessed on 3 July 2014.

[227] Ibidem.

[228] Viola Neu, an expert on political extremism at the Konrad Adenauer Foundation. In Ibidem.

is that it did not threaten directly the state, in contrast to left-wing extremist violence.[229] The use of violence has often been justified by rightist extremists by protecting of people of the same nationality from people allegedly threatening them or the nation in general. Therefore, claiming that they accomplish something for the "common good" diminishes the responsibility for what is actually criminal actually criminal behaviour,[230] and consequently the possibility to be officially accused of their acts.

3.1 Political Extremism and Democracy

The existence of extremist voices that diverge from the "mainstream" within a democratic system is a sign of its healthy function as it serves to demonstrate the pluralism inseparable from democracy. However, the rise of the new radical right in Europe has been met with arguments indicating the downturn of the democratic system that has failed to express and meet the needs of the citizens especially in times of rapid and fierce socio-economic and demographic changes.[231] The financial crisis that broke out in 2008 and spread in most countries of Europe has marked a challenging period for a lot of them, especially the countries of the South. In Greece for instance, the need to settle the public debt brought serious deficiencies of the Greek political system and institutions to the surface which along with the austerity measures imposed on the Greek society created serious disappointment among the Greek public sphere. Both parliamentary extremes have showed their dissatisfaction towards the government's policies and also gained the votes of the portion of the disappointed society.

However, scholars claim that the presence of a far-right party such as Golden Dawn in the Greek Parliament has indicated the weak "democratic foundations" of the Greeks[232]

---

[229] Lambert, 2012, http://www.opendemocracy.net/opensecurity/robert-lambert/failing-to-take-far-right-violence-seriously, accessed on 1 May 2014.

[230] In Erb,"Ideologische Anleihen, Geschichtsbilder und Symbole," p. 303, cited in Psarras, p.267

[231] Painter and Chwalisz, 2013. p.7 at http://www.hait.tu-dresden.de/dok/bac/FormsExtremism0712.pdf accessed 1 July 2014.

[232] Halikiopoulou, 2013 at http://www.huffingtonpost.co.uk/daphne-halikiopoulou/golden-dawn-casts-a-

and the deficiencies of the country's democratic system which was established after 1974.[233] The weakness of the public majority is reflected in the ever increasing success of the alleged neo-Nazi party[234][235] which stems partly from the disappointment generated to the public by the democratic institutions and the government.

Both violent extremes in Greece advocate, more or less overtly, a transformation of the (neo-liberal) democratic system which is not capable of addressing the will of the masses. As it derives from the analysis of the proclamations and the articles, certain anarchist/leftist violent groups seek the establishment of a "genuinely socialist system",[236] some supporting a more authoritarian form than others. On the other hand, Golden Dawn's most recent manifesto talks about "taking over authority" through revolution which will start the political party and will aim at the creation of "Popular (of the people) Nationalist State".[237]

Generally, the impact of extremist parties on European democracies has been discussed especially after the recent rise of the radical right parties. Parties that are considered and labeled as extremist have not only entered the parliament, but have become accepted if not supported by part of the population that used to vote for moderate parties. These parties espouse anti-systemic ideologies and promote intolerance towards certain target groups, while following the democratic rules.[238] According to William Downs, the impact

---

shadow_b_3974742.html accessed 10 July 2014.

[233] Boukala, 2012 at http://dev.opendemocracy.net/opensecurity/salomi-boukala/grammars-of-enmity-golden-dawn-of-contemporary-greek-democracy, accessed 9 June 2014

[234] Camus, 2011, p.240.

[235] Many of the party's characteristics lead to that assumption, as for example its flag, which bears a Greek meander, a sign similar to the Nazi swastika and the Nazi way of saluting. See Boukala, 2012, http://www.opendemocracy.net/opensecurity/salomi-boukala/grammars-of-enmity-golden-dawn-of-contemporary-greek-democracy, accessed 18 June 2014. Furthermore, the denial of the Holocaust by the leader, as well as the acceptance of Adolf Hitler as a grand political figure and a model to be admired and followed are additional indications of its Nazi ideology. Photographs showing its leading members saluting with the right hand extended and holding the flag of the Third Reich have also recently emerged. In http://www.skai.gr/news/greece/article/260611/fotografiko-dokoumedo-me-mihaloliako-kai-pappa-na-hairetoun-nazistika-/., accessed 18 June 2014. In the statute of the organisation which was published on a journal issue of 1987, as well as in previous articles, there is clear reference to the nationalist-socialist ideology as superior than other European political ideologies that have prevailed. In Psarras, 2012, p.56. Moreover, the articles 22-24 of the 'Internal Code' of the movement dictate the need of saluting in the nationalist-socialist way and the circumstances when this is compulsory, as well as the dress code inside and outside the office. See Psarras, 2012, 61-62.

[236] See the proclamations of Revolutionary Struggle.

[237] As cited in Psarras, 2012, p.269.

[238] Downs, http://www.worldpoliticsreview.com/articles/12652/democracy-s-new-normal-the-impact-of-extremist-parties accessed 3 July 2014.

of political extremist parties in democracies may be threefold, first being their impact on the political discourse; second, the ways that mainstream parties interact and respond to the extremists; and finally, the actions of the latter after they have entered political life.[239] Both Golden Dawn and the extreme violent left engage in violence but manage to escape punishment while advocating the use of violent means and calling for others to follow their lead. Golden Dawn further promotes the inequality of citizens not only verbally, but in reality as well, by targeting immigrants. Furthermore, they both enhance the culture of violence by showing that violence is not only acceptable but also necessary; moreover, it remains unpunished, posing a threat and a provocation for democracy. The provocation derives from the fact that finding the adequate democratic response is currently challenging.

3.2 The Theory of the Two Extremes[240]

As mentioned above, the term "extremist" is usually not self-given but rather attached to groups for political reasons.[241] The theory of the two extremes has become a recently emergent concept in Greece, that equates the two extremes of the Greek political system, the far right and the radical left.[242] In fact, the purpose is to persuade the public that Syriza is also an extremist party,[243] because it uses the same anti-democratic methods as its counter-party Golden Dawn.[244] The methods of both the extremes include violent tactics, which diminishes democratic values and therefore both political formations should be rejected by the public.[245] The far left political formations have not been engaged in acts

---

[239] Ibidem.

[240] The theory is also known as "Horseshoe Theory" because the visual approaching of the two edges of a line that represents the political spectrum resembles a horseshoe.

[241] Schmid, 2014, p. 9.

[242] The words radical and extreme are used often inechangably by some scholars, but their different meanings have been pointed by others. In the European context of liberal democracies, being extremist means being anti-democratic, but radicals are anti-liberal democratic. See Mudde, 2005(a) as cited in March and Mudde, 2005 p.25.

[243] Dimitrakopoulos, 2013 at http://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/dionyssis-g-dimitrakopoulos/political-consequences-of-greek-rapper%E2%80%99s-murder, accessed 28 June 2014.

[244] Fouskas, 2013 at http://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/vassilis-k-fouskas/why-democracy-is-still-in-danger-in-greece, accessed 4 April 2014.

[245] Kouki, 2011 at http://globalgovernanceprogramme.eui.eu/who-is-to-blame-in-greece-the-two-

of political violence; however, their reluctance in condemning violence regarding its origins, is what has motivated the emergence and nourished the spread of this theory of equating the two. Syriza has denounced the violent actions of GD's supporters, while it fails to do the same when violent actions are perpetrated by alleged anarchists/leftist extreme organisations or groups. According to the parties of the centre, it should not differentiate between "good" or "bad" political violence[246] because this results in promoting violent acts. The coalition government of New Democracy and Pasok has tried to benefit from this theory, while presenting themselves as constituting the "moderate" centre as the only reliable and "legitimate" option. It has also been argued that the circumstances have favoured the propagation of the theory, as Golden Dawn's violent actions fostered the attribution of the term[247] while at the same time its leaders claim that Syriza should be deemed also as "pro-violence and anti-democratic" in character.[248] The aim of this strategically disseminated theory is to strengthen the position of the parties of the centre and augment their share of the votes.[249] It has been argued that the theory may endanger democracy itself as it seeks to to "delegitimise" the extremes, particularly those parties that stand at the left side of the centre and form the opposition,[250] as well as shake up the balance of Greek society which is already facing further economic and social challenges.[251] It should be noted that the purpose of the current study is not to provide support to the theory of the two extremes, although the author is aware of the possibility that support for the equation of the extremes will surface. The examination of the theory serves the attempt towards a broader and more complete vision of the current political circumstances and especially the impact of both extremes in the political field, their place in the political discourse of the moderate parties, and their (complicated) relation with the

---

extremes-and-the-gravity-of-the-centre/, accessed 4 April 2014.

[246] The Prime Minister George Samaras has repeatedly accused Syriza of indirectly 'justifying' anarchist/leftist violence. In a speech after the arrest of GD members in November 2013, he reffered to the topic again. Parts of his speech was reproduced in the article http://www.tanea.gr/news/politics/article/5046812/samaras-antimetwpizoyme-toys-neonazi-ws-egklhmaties/, accessed 27 June 2014.

[247] Dimitrakopoulos, 2013.

[248] Xenakis, 2013, at http://www.opendemocracy.net/sappho-xenakis/violent-extremism-in-greece-focusing-on-far-right, accessed 5 April 2014.

[249] Rapidis, 2013, at http://rapidis.blogactiv.eu/2013/09/29/the-theory-of-the-two-extremes-in-greek-politics/, accessed 6 April 2014.

[250] Malouxos, 2013, at http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=530992, accessed 6 April 2014.

[251] Rapidis, 2013.

“moderate” centre.

4. Research Questions and Goals

Both right-wing and left-wing extremist violence have a long presence in Greek history and society, although the latter a less covert one. This study aims to uncover the differences and identify possible similarities among the groups whose ideologies lie on the opposite sides of the political spectrum focusing on their expression of violence, which they have in common. The research question is relatively open however although a certain connection is expected between those two expressions of extremist violence as lately the one triggers the other or they emerge as response to one another in some cases. As both far-right and far-left resort to violence in order to promote their ideologies and their political aims their justification of violence will be indicated, examined, and compared and thus, this is what this study focuses on and not on their different targets, organisational and tactical structures, and goals. The findings will help us draw some conclusions on the explanation of the occurrence of violence in contemporary Greek society by extremists and the reasons that spur them to engage in militancy.

5. Methodology

The focus of the study is engagement in violence by extremist elements of Greek society. As explained before, stating the action and the development of groups and organisations on both political extremes, they both have a record of violent and even lethal attacks. Their own definition of violence and its link to their ends will contribute in forming the picture of the “culture of violence” that lurks in Greek society. I consider the reasons behind the assaults and – most importantly – their justification as a highly significant component of an attempt to understand them. The method that is used is content analysis.

What inspired the use of this method is the statements that both extremes are more alike than different known as the theory of the two extremes which was examined before. The result thus will contribute to the discourse that the above-mentioned theory has opened without, as I wrote in previous section, agreeing with its assumptions entirely. What the analysis hopes to do is – after examining the justification of violence – to connect it with the general political situation that characterises Greece, without indicting any side.

Content analysis is a method of secondary analysis of qualitative material which may consist of texts, interviews, films, pictures, photos etc.[252], which aims to detect certain words and concepts and analyse the relationship between them.[253] There are two types of concept analysis, conceptual analysis and relational analysis, which goes a bit further than the former, by analysing the differences between the concepts that are most often represented.[254] This type of content analysis starts with identifying concepts included in a certain text or set of texts, as the conceptual analysis does. However, it then connects the concepts by detecting the relations between them.[255]

For the current study, I examined proclamations of anarchist/leftist extremist organisations and articles of the far right affiliated journal of connected to Golden Dawn the pre-existed the formation of the political party The materials should be homogeneous,[256] however, due to the fact that those organisations move in different fields, either overtly or covertly, I chose to examine these types of written production. Besides, proclamations are the only means of communication by the left violent extremists, meaning the only form of written production that comes out publicly. On the other hand, Golden Dawn is a political party with representatives in the national and European Parliament. Therefore, although they also use violence, their tactics differ and their means of communication as well. When I read some articles of the journal, I realised that they could be used in order to extract concepts on violence. Apart from the fact that they too are a written production and not oral speeches, they are very helpful in forming a perspective of the party's ideology, their views on certain issues, and explanations of their

---

[252] Kyriazis, 1999 in Iosifidis,2003, pp.62.
[253] Busch, et al. "Content Analysis. Writing@CSU." http://writing.colostate.edu/guides/guide.cfm?guideid=61, 1994-2012, accessed 10 June 2014.
[254] Ibidem.
[255] Ibidem.
[256] Ibidem.

acts.

The content relational analysis allowed me to extract concepts related to violence that provided with reasons and justification of the violent acts. Through the data analysis, I hope to contribute to the attempt of forming a theoretical framework to place both the violence originated by the fringe left as well as the far-right.

6. Sources of Data

In order to understand the meaning extremists attribute to their (violent) actions, one must examine and study the groups' written production and/or political discourse. In the case of Golden Dawn, its manifesto (which can be found on the website of the political party) would not be enough to formulate a complete picture of the position of the party and its members towards violence. The official website of the party is www.xryshaugh.com; however the language its used there is less harsh and open than in other cases, such as discourses performed in front of members behind close doors and thus less representative. These different types of discourse, the "internal" and the "external" have been identified by a number of scholars.[257] Undoubtedly, this kind of private communication is not easy to find, and additionally, the amount of it is huge. Generally, I had to limit the sources of data so that firstly they are as homogeneous as possible, and secondly in terms of time economy. The documents, the history, the signs and the actions of the political party since its foundation in 1980 have been collected by Psarras in a single book which has been the main source of information about the political party and its ideology. I focused on the articles of leading members that have been published in the journal of the organisation, which was launched years before the establishment of the party, and provides an insight into the party's ideology, methods, tactics, and (most importantly for the current study) an explanation of their violent acts.

[257] Psarras, 2012, pp.251-252.

The articles propagate the ideology of the group and include features on other important figures of the fringe-right movement, like Leon Dregelle and Vladimir Zhirinovsky, as well as interviews conducted by journalists with members of the party. Many of these articles have been written by the leader, Michaloliakos, himself, by current or former previous leading members. Other documents that informed me on the acts of Golden Dawn, due to the lack of official data include a Human Rights Watch report of 2012, “Hate on the streets.” Unfortunately, I could not gain access to the original issues of the journal “Golden Dawn;” therefore, I used extracts of articles that are included in Psarras’ book.

The organisations that call for a leftist/anarchist ideology and whose proclamations were examined are: Revolutionary Struggle; the Conspiracy of Fire Nuclei, also known as the Conspiracy of the Cells of Fire; the Nihilist Faction;, the Guerilla Team of Terrorists; the Sect of Revolutionaries, the Synergy of Anarchist Organisations, a coalition organisation consisting of two other groups, Wild Freedom and the Instigators of Social Explosions; and the Struggling Popular Revolutionary Forces. The reasons why each one of these organisations or groups resort to violence were detected and analysed. The sources that were used for the examination of leftist extremist violence include organisations´manifestos and proclamations usually sent to offices of newspapers some days after the attacks. I encounter those proclamations in websites and examined most of them. Through these proclamations, the organisations claim responsibility for the attacks, explain the reasons behind it, which include a reference to international or national political issues, their methods, and usually their solidarity with imprisoned anarchists, while calling for a revolution and warning about future attacks. The goal of the analysis of the above-mentioned groups is to examine notions about violence, its use, its connection with their overall political goals, and its justification.

It should be noted that one proclamation, although it has been displayed on the internet, it could now be attached on the Annexes, so it was not included. It was however examined and the most important parts, the parts that are related to the study are mentioned. The proclamation is the one of the “Struggling Populist Revolutionary Forces”, which was sent to a newspaper website after the killings of two GD members in Athens last November. All the other proclamations can be found in the Annexes (I, II and III).

7.Data Analysis

Golden Dawn:

The data research focuses on concepts of violence and concepts related to the attacks perpetrated by members of GD. Through the examination of the written discource, the pattern of violence is being shaped. The relation of the party and the rganisation behind it with violence is actually complicated but clear. In a lot of issues, open exhortations towards “taking action” are detected. The situation is described in terms of war, referring to a neighbour as “battlefield”[258], to the squads as “guards of fighters”,[259] and their actions as “crusade against the leftists 'traitors'”.[260] The organisation has a clear military structure and a military hierarchy with one leader.[261] The leading members plainly call for action against not only leftists, but gypsies[262], and others that “adulterate the race”.[263] They describe themselves as “fanatics”, as a leading member writes once in an article and their fanaticism is the driving force for their attacks.[264] When they are accused of attacks or even arrested, they characterise the attacks as “legal defense” and “legal violence”, therefore as a legitimate response to violence perpetrated against them.[265] The concept of vigilantism is mentioned several times as well as a justification of the violent actions of the group because, according to them, if the state is not able to take matters into its hands, then it is their duty to do so[266]. Vigilantism is propagated through the pages of the journal calling the members to take action, even if that requires breaking the laws of the state.[267] The methodology of the attacks was “hit and run” by selecting one single target that was

---

[258] Golden Dawn, 30 June 1995, p.6, cited in Psarras, 2012. p. 90.
[259] Golden Dawn, 2 May 1997, in Ibidem. p.89.
[260] Golden dawn, issue 70 of 2.4.1992, p.6. In Ibidem. p.87.
[261] Ibidem. p.57.
[262] In Golden Dawn, 28.2.1997 is written 'we have to cleanse the country from the gypsies' as cited in Psarras, 2012, p.90.
[263] Golden dawn, 12.7.1996 in Ibidem, p.88.
[264] Periandros Androutsopoulos, 'Our Fanatiscim', Golden Dawn, 31.1.1997 in ibidem pp. 96-97.
[265] Ibidem. p.91.
[266] Ibidem. p.91.
[267] Ibidem. p.88.

accompanied, attacking him as a group in hidden streets that did not allow a lot of witnesses. In 2004, the first pogrom[268] in modern Greek history was initiated by GD members during celebrations spread across the country after the UEFA European Championship which Greece won. Some of those violent fights in the streets do not seem to happen so spontaneously, but instead the "political battle of the pavement" is what the leader had talked about years before[269].

The targeted population is mostly and lately immigrants, who are described as "lawless criminals and punks" and the attack as a "logical reaction" which was waiting for a long time to happen. It seems that GD takes up the role of the state again which permits the free movement of those mentioned above by "labelling" them economic migrants.[270] Concerning the stance of the organisation towards migrants and their association with the notion of "preventive violence" articles of the journal have made it clear. In two issues, one from 1999 and another from 2000, the front page had the following title: "If a stranger breaks into your house to steal and kill, would you react? We would! Because Greece is our house and the Nation is our family".[271]

Conspiracy of the Cells of Fire (2008-2010, 2013)[272]:

The Conspiracy of the Cells of Fire had been very active during two years, mainly using acts of arson in police stations, in banks, and other places they considered institutional symbols of the capitalist system. Once they placed explosives in churches in Athens as well as on a street nearby a speech of the former Prime Minister Konstantinos Karamanlis. They claimed responsibilities for all of these acts by sending proclamations via email to news websites and they have always warned before the explosions by calling the police,

---

[268] Pogrom means, according to the Oxford Dictionary, 'an organised massacre of a particular ethnic group'. However in the case of GD, it means massive attacks against 'different-looking' people that are perceived as foreigners at http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/pogrom accessed 8 July 2014.

[269] Golden Dawn, 7.5.1999 in Psarras, 2012 p.267. And Golden Dawn, 21.12.1996 in Ibidem. p.266.

[270] Golden Dawn, 8.7.2004 in Ibidem, p.147.

[271] Golden Dawn 12.2.1999 and 25.2.2000 as cited in Ibidem, p.366.

[272] The group claimed responsibility for a bomb attack on the 7 June of 2013, although it was disbanded according to a proclamation it sent in 2011. See http://kourdistoportocali.com/post/31012/sexta, accessed 8 July 2014.

television channels, and newspaper offices claiming that hurting innocent citizens is not among their goals, but instead they aim at causing material damages.[273] In some of their attacks, they had the collaboration of another group/organisation called the Nihilist Faction (Fraxia Mideniston), in which they dedicate a number of them to Greek or foreign members of the urban guerilla scene, expressing their support and solidarity.

The Conspiracy of the Cells of Fire want to destroy the "existent," what there is now, without having a counter-proposal for the society of the future. It is their anger and deep disappointment with the materialist world of today that triggers their actions.

One can understand clearly that anarchist and nihilist notions have formed their ideas, their perception of the society and the world and triggered their "revolutionary action." They are against the "socio-economic world," the materialistic way of life,[274] the "modern way of living",[275] the "contracts and ethics of work", the "authority, which even disguised as democracy signifies submission", religion as a "governant mechanism" and the media.[276] Their answer to all this, which forms a "society of jails" is "resounding" "rebellion" and "war," as they believe that "protests and peaceful marches" form a simply "new and developed forms of wired reaction" and therefore are of no use.

Therefore, rebellion is not only "necessary, but also inevitable," so that the "old world" is destroyed altogether. The concepts of "submission," "prison," "exploitation," and "war" are often repeated in their proclamations. They explain that they themselves chose war and repeat several times that they are in at war, justifying the use of violent means.

Their aim is the awakening of others and the destruction of the society as we know it, without knowing what may come next. They disagree with the idea of regarding violence as the end itself, instead of the means,[277] because it does not solve problems. They express criticism towards other anarchist groups who engage in using "violence for violence".[278] They are also against any "theory of defensive violence" because they see it as a theory of "defeat and victimisation".[279] They believe that the best strike is the "preventative

---

[273] See proclamation of 30.12.2009 in Annex I.
[274] See proclamation of 2.09.2009 in Annex I
[275] See Proclamations of 30.12.2009, 21.08.2008 in Annex I
[276] See Proclamation of 12.01.2010 in Annex I
[277] See proclamation of 15.07.2009 in Annex I
[278] Ibidem.
[279] Ibidem.

strike" and this is what they apply.[280] In the proclamation they sent after the arson attack against the car of a high official of the Greek diplomatic mission in Berlin, named "We do not want anything less than the destruction of the monster that keeps the system alive" and written in German, the group turns against the police (who name as "dogs of the system").[281]

The Nihilist Faction and the Guerilla Team of Terrorists:

These organisations have cooperated with the Conspiracy of the Cells of Fire in some occasions, mostly in 2009, and have claimed responsibility along with them, signing the proclamations as well.

The Revolutionary Struggle (2003-2010):

The first attack from this organisation was at the Courthouse of Athens in September 2003, but they claimed responsibility only after their following attack on March 2004 against a bank. Their attacks involved targets like ministries, as a response to new policies and laws (such as the "counter-terrorist law") implemented by the government, and against banks (as symbols of the world capitalist ruling class). Generally, they turn against the capitalist system and economic globalisation which they deem as the reason of world social and economic inequality. According to them, the only suitable answer to the "hurricane of globalisation and great concentration of power is the radical dismantling of the market and capitalist system" by revolution and war. They see their attacks as part of the self-chosen war against those that "fight freedom and those that participate in the creation of a safe environment for the regime".[282] Their ideology draws from anti-capitalist sentiment and from Marxist, as they desire the "economic equality through the rebellion".[283] They, in contrast to the previous two organisations/groups, have a clear image of the society of the future and the role that their actions play towards its actualisation. They target "the regime, the institutions, its representatives and

[280] Ibidem.
[281] See the article "Cells' with tentacles in Germany and Italy' in the newspaper ethnos of Sunday of 6 July, 2014.
[282] See proclamations of 29.10.2004 and 2.06.2005 in Annex II.
[283] See ibidem.

protectors",[284] and therefore do not wish to hurt citizens as they claimed in all their 3 first proclamations. However, the fourth proclamation marked a change in the target and the goal, as they intended to assassinate the Minister of Culture at the time and the former Minister of Public Order.[285] The – unsuccessful – attempt was "very important politically" and the only way to "administ[er] justice".[286] They also saw it as a "call" and an act of solidarity to the worldwide rebellion movement against the capitalist system.[287] More than that, the group considers armed revolutionary acts (like their own) as a way to build "trust among the resisting people" and the "development of substantive international cooperation".[288] Finally, they support the idea that this type of revolutionary acts perpetrated in country-allies of the USA "prevent polemic retaliation of armed Islamists",[289] which constitutes a form of paradox, as they claim that violence might prohibit further violence. Their focus is not only national, but international developments trigger their actions as well. The anti-American sentiment is very strong,[290] the culmination of which was at rocket attack at the American embassy in Athens in 2007.[291] This came as an answer to the "War on Terror" that the USA declared and as an act of solidarity for those that fight against them in foreign countries.[292] They also oppose countries allied with the USA as well as international organisations such as the UN. Polices stations have also been among their targets as a response to the Greek policies of the "suppression of violence" during protests by the police force.[293]

Despite the clear and stable ideological elements that can be linked with their violent acts, their attacks have been retaliation for a number of different incidents throughout the years and targeted different "agents" of the state.[294] In general, though the members of the group

---

[284] See proclamation of 22.12.2005 in Annex II
[285] See proclamation of 8.6.2006 in Annex II
[286] Ibidem.
[287] Ibidem.
[288] Ibidem.
[289] Ibidem.
[290] See proclamation of 25.1.2007 in Annex II.
[291] Ibidem..
[292] Ibidem.
[293] See proclamation of 10.5.2007 in Annex II
[294] The attacks of 23.12.2008 and 5.1.2009 were arm attacks against police officers, as a response to the police violence in general and the assassination of a 15year old boy from a 'special officer' of the police force on the 8 of December of 2008. See proclamations of 23.12.2008 and 5.1.2009 in Annex II.

insist on the start of a revolution as an "attempt for the transformation of society" into one with "horizontal organisation".[295] Therefore, the "armed confrontation with the system is desirable, necessary, feasible and effective",[296] in contrast to peaceful protests which are never successful.[297] Violence is thus the only way to fight for economic and social equality.[298]

The Sect of Revolutionaries (2009-2010):

This has been the most "dangerous" among the groups of the second generation of far-left organisations, as it has been engaged in two assassinations, in 2009 and in 2010. They claim to reject the modern materialistic way of life and see the "complete destruction of the state and of contemporary structures"[299] as the prerequisite for a "new perspective of life".[300] They see their acts as a calling for a united revolution and rebellion as the only acceptable alternative, the other choice would be "to settle with resignation".[301] The war they have chosen to start aims at the "erection of an autonomous existential code" but also to project a negative image of Greece abroad, an image of turbulence and "armed revolution". The assassinations also act as a warning to other public figures such as journalists and politicians who "serve the system" against whom the group expresses threats for further attacks of this type. The members of the group have a vague and utopian image of post-revolution Greece, but maintain that it can only arise through "total annihilation and destruction of the existent civilisation."[302]

Wild Freedom and Instigators of Social Explosions:

These two organisations were engaged in one bombing of the biggest shopping centre in Athens in January of 2013 for which they claimed responsibility with a proclamation

[295] See proclamation of 10.9.2009 in Annex III
[296] See proclamation of 15.1.2009 in Annex III
[297] Ibidem.
[298] See proclamation of 12.3.2009 in Annex III.
[299] See proclamation of 19.07.2010 in Annex III.
[300] Ibidem.
[301] Ibidem.
[302] Ibidem.

signed by both as the coalition, “Synergy of Anarchist Organisations.' The reason behind the attack is a blow to “a symbol of capitalism”.[303] According to the proclamation, “the mall is a huge cemetery of people and of true values”.[304] They oppose the capitalist system, the materialistic way of life and the consumerism that it entails. Their goal is to advocate a clash and a revolution against authority. It is a call for action addressed to other anarchists/leftists that are disappointed with the modern way of life and the authoritarian attitude of the system, but at the same time they want the attack to serve as a model for the protective measures that need to be taken when such attacks are scheduled. This adds to their statement that they do not aim for human losses, despite the fact that they are accused of using violence indiscriminately and without considering the consequences. In their words, these practices reflect “the way of thinking and acting of authorities and states and not of anarchists.”[305]

The Struggling Populist Revolutionary Forces

This organisation is responsible for the assassination of two members of GD outside the party's offices in Athens on the first of November 2013. The proclamation, which they sent later to the offices of a newspaper was named “Claiming responsibility for the execution of neo-nazi” and it made clear that the act came as retaliation for the assassination of Pavlos Fyssas some days ago. They also give a warning to those that cooperate with them. They consider their act as necessary in order to combat fascism, which “can not be defeated in the parliament” but “on the streets”. They condemn the alleged relations of the police force and of “agents of the system” with members of GD and they deem their action as a starting point for a “class revolution”, regarding the armed rebelion as the only choice against the violenc of the state and its “collaborators”.

8.Discussion

[303] See Proclamation of 20.1.2013 in Annex III.
[304] Ibidem.
[305] Ibidem.

In this section, the far-right and far-left originated violence is discussed, while focusing on their points of convergence and divergence. Initially, as became clear from the data collected from the analysis, violence has been a concious choice and they have followed it since the establishment of the organisations. The Greek urban guerrillas have clearly and by default used violence as a means for (not so different) ends, but GD, even before it became an official political formation, engaged in "street violence," using it as "'active propaganda" of their ideology. Although it may not be the central focus of this study and despite the fact that it has been mentioned before in the relevant chapters, the targets and specific means and ways of attacks have obviously supervened through the analysis and their examination may provide a more accurate image of the reasons behind those groups' engagement with violence and their justification of it. GD members have focused mostly on people, either immigrants or "opponents" (anti-fascists and leftists), whereas the anarchist/leftist groups and organisations aim, in most of the cases and for most of the groups, to material loss like buildings and cars, stressing that they do not want human victims. In contrast, GD has also attacked aiming to kill in a number of cases. The "weapons" of the latter are bats, knives, and iron crowbars which they use after approaching the victim(s). On the other hand the leftist militants do not engage in such direct acts of violence, but their means include bomb parcels, in the main, but also armed attacks against police officers. However, the three assassinations by leftist organisations should not be omitted, one of a journalist in 2010 and the other of two members of GD outside the offices of the organisation. These acts, among others, prove that most extremist violence is not indiscriminate or irrational as many people have assumed[306] and as it is claimed by the state in order to turn public opinion against the (leftist) perpetrators[307]. On the contrary, the sets of attacks originated by either the far-right or the far-left have had precise targets and goals. Some of the extremists have more concrete goals and a clearer image of what they want to see succeed, whereas others focus only on creating turbulence. More specifically, the Conspiracy and the Sect of Revolutionaries attempt to spark a revolution within the Greek society that would lead to the total destruction of the "corrupt and capitalist" system, but they neither know nor care about

[306] In Kydd and Walter, 2002, p.263.
[307] As the Revolutionary Struggle claimed in the proclamation of 8.6.2006. See Annex II.

what would arise afterwards. The members of the Conspiracy have clearly stated this; however the Sect intends to promote a “new civilisation where values like equality, dignity, honour, solidarity, respect for each other, and liberation” will play the major role. Golden Dawn seems to advocate a “Greece for the Greeks”,[308] and a clear separation between foreigners and Greeks, in social and political life.

The most significant difference between far right and far left violent extremism in Greece is that the former, in contrast to the latter, rarely accepts its involvement in violent incidents. When members of GD are being accused of acts of violence, the leadership of the party either denies their participation itself or distances itself from the defendant. This happened after the assassination of Pavlos Fyssas from a GD supporter, when the leadership of the party renounced any responsibility claiming that the fact that the perpetrator was a voter of GD does not mean automatically the party itself had been involved. This is clearly the “official line” that the party is following; however, the leadership has often called on people to act against immigrants[309]. Its connection with violence is thus far less overt than the studied far-left organisations. The latter almost always take responsibility for their actions and explicitly describe their motives and course of actions in their proclamations. Furthermore, they openly encourage others to join them or start their own armed “revolution” and they address threats and warnings against agents of the system.

In the cases, however, that GD is not able to deny the direct involvement of its members, its leaders appeal to “defensive violence” in order to justify the violent actions. With respect to incidents with immigrants, they claim that since immigrants pose a threat to the Greek society and culture, those acts of violence against them are in fact a legitimate defense. They have to act first in order to prevent an attack in any form. The similar concept of “preventative attack” and “counter-attack” has been detected in the texts of the Conspiracy of the Cells of Fire as well. It serves – for both – as a legitimisation of the violent attacks and their engagement with violence in general. GD disguises it more as a defensive tactic, where they are the victims that should defend themselves.

---

[308] This has been one of the party's slogans.

[309] One of the party's Parliamentary representatives has called for the eviction of children of immigrants from the nurseries.

More than that, GD proceeds in vigilantism, taking the law into its own hands by substituting the police force. Pointing to the incompetence of the police and of the system in general in addressing and solving issues related to safety,[310] Golden Dawners allegedly deem it their duty to protect their fellow citizens from potential evildoers, mainly migrants. They also consider the state responsible for accepting those "criminals" and letting them move freely into the country. Therefore, they claim, it is not only their moral obligation, but it is also a "rational reaction." They attempt to moralise their violent acts on one hand and on the other to project an image of guardians to the public by using an argument not easy to contradict, the incompetence of the state, which has always a source of frustration for the Greek society.

It can be argued that violence is highly associated with both Golden Dawn and the leftist violent organisations. The first relation is more difficult to detect because of the participation in the political life and the attempts to hide this connection.The connection of the organisation with ancient – Spartian – traditions and practices and the admiration for them was discussed in an earlier chapter, but it is also important to mention that the frequent references to ancient Greece made by members and leaders of the organisation are used in general in order to justify the party's racict ideology and violent practices.[311]

The leftist/anarchist organisations choose their targets very carefully and apart from the actual destruction, their acts have a symbolic meaning as well or serve as a warning. They choose the institutions/buildings/people depending on the message they want to convey and usually plan it very carefully, taking care of all the details. On the other hand, the attacks Golden Dawn unleashes seem at a first glance as more spontaneous and less organised. If one examines carefully their attacks,[312] however, one may realise that they are up to a point well organised and premeditated.[313] What *is* planned in fact, is the timing of the attacks and/or interference as well as the targeted issue that has already gained attention from a part of the society, usually the conservative one[314]. Examples of such interferences are invasions of members and supporters to organised events that are related

---

[310] One of the accusations that is used (and has always been used) against immigrants is that of rising crime rate.

[311] Psarras, 2012, pp.256-260.

[312] I refer to the attacks that have been done openly and for which the party has claimed responsibility.

[313] Psarras, 2012, pp.410-412.

[314] Ibidem. p.412.

with issues like nationality, Macedonia and Cyprus which are sensitive and quite controversial.[315] In most of these cases, they did not resort to physical violence; however, they used verbal assaults and intimidation. It seems that they pick the time, the place and the issue because they intend to attract the interest and support of a certain part of society that has a clear and conservative view on these issues. In other words, it is part of their political propaganda and campaign. The organisations at the other extreme may participate in the official political life; one might say however that have their own specific "target group" that approve of and even applaud their actions. They are the people to whom they address their call for a revolution and destruction of the system and encourage to follow their example.

Finally, the leftist organisations have been accused of using violence without having a goal in mind and of make it the end itself, instead of the means. Although such an accusation has not been attributed to the political formation of the farright, it should be noted that they both seem to regard violent attacks as a necessary and integral part of a war in which they themselves have chosen to participate. The enemy of the one is the capitalist system, its agents and the corrupt public figures, whereas the opponents of the other are the immigrants and the leftists. However, if one takes into account the party's ideology and frequent disagreements of its members on policies implemented by the state, could detect an antisystemic stance.

Conclusion

The purpose of this study is to examine a current and sincere issue of the Greek society, extremist violence. As it has been repeatedly mentioned, political violence in various forms is not a new phenomenon in Greece, but it has been highly associated with its

[315] On 2 June 2009 Golden Dawners canceled an event concerning the creation and publication of a Greek-Macedonian dictionary, in 19 November 2009 they disrupted a book presentation about the issue of Cyprus, and in 8 October 2010 interrupted a discussion about nationality. See Psarras, pp.410-412. Another incident was the blockade of the play "Corpus Christi" in October 2012. Members of the party, along with some Members of Parliament stood outside the entrance of the theatre requesting that the theatre stop presenting the play because it is blasphemous. There were reports of physical assaults against a journalist. See http://www.tovima.gr/vimagazino/24x7/article/?aid=479071, Accessed 5 July 2014. In this case, the organisation mobilised the religious feeling of some representatives of the clergy and ultra-religious citizens.

political history. However, the difficult financial and consequently political situation has brought the rise of violence and mostly of violence perpetrated by extremists. differencies. They both use violent means because they consider as (one of) the most adequate and effective way of advocating their ideology, although Golden Dawn knows how to incorporate it in its political image and function.

To sum up the findings, far left and far right extremist have different ideologies, however, they both seem 'fanatical' in advocating them and may lead them to their limits. Their targets and weapons are also different, although they turn against each other. Their violent acts are in fact often a response to each other, and in the 'speech' of one, the other is frequently mentioned and identified as 'opponent'. Their tactics are also different, mostly due to their position in the political and social life (far leftists are deemed as criminals much easier). What 'unites them is that, as it became clear, they both deem violence as inseparable from their 'propaganda' and are engaged in a kind of undeclared 'war' against each other and the state (or state's agents and citizens). Golden Dawn members and supporters justify their violence as a 'defensive or preventive attack' and some of the leftist organisations do the same. However, what may distinguishes the former is their view of 'vigilantism', taking the law into their own hands and seeking to 'substitute' the state, whereas the latter uses force to 'punish' it.

Both can be threats to the (liberal) democratic system and openly reject some of its principles and practices. They are however facing a different response by the state and its agents which reflects the diferrent images they present and possess within the Greek society.

Bibliography

Books and Journals

Backes, Uwe, 'Meaning and Forms of Political Extremism in Past and Present', pp.242-262, in *Central European Political Studies Review,* vol. 9, part. 4, 2006.

Bartoli, Andrea and Coleman, T., Peter, 'Dealing with Extremists.' *Beyond Intractability*. Eds. Guy Burgess and Heidi Burgess. Conflict Information Consortium, University of Colorado, Boulder. Posted: September 2003, http://www.beyondintractability.org/essay/dealing-extremists (consulted on 7 June 2014).

Bobbio, Norberto, *Left and Right: The Significance of a Political Distinction,* Cambridge: Polity Press, 1996.

Camus, Jean-Yves, 'Neo-Nazism in Europe', pp.231-242 in Backes, Uwe and Moreau, Patrick, (eds.), *The Extreme Right in Europe, Current Trends and Perspectives*, Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, vol. 1, 2011.

Carol Busch, Paul S. De Maret, Teresa Flynn, Rachel Kellum , Sheri Le, Brad Meyers, Matt Saunders, Robert White, and Mike Palmquist, Content Analysis. Writing@CSU. Colorado State University, 1994-2002, available at http://writing.colostate.edu/guides/guide.cfm?guideid=61 (consulted on 28 June 2014).

Dalakoglou, Dimitris, 'Neo-Nazism and Neoliberalism: A Few Comments on Violence in Athens At the Time of Crisis', pp. 283–292, *Working USA*, vol.16, no. 2, 2013.

Downs, M., Williams., Democracy's New Normal: The Impact of Extremist Parties, in *World Politics Review*, 2013, available at http://www.worldpoliticsreview.com/articles/12652/democracy-s-new-normal-the-impact-of-extremist-parties (consulted on 3 July 2014)

Ellinas, A., Antonis, 'The Rise of Golden Dawn: The New Face of the Far Right in Greece', pp. 543-565, in *South European Society and Politics*, vol. 18, no. 4, 2013.

Forst, Brian, *Terrorism, Crime and Public Policy*, New York: Cambridge University Press, 2009.

Georgiadou, Vasiliki, “Από την Εθνική Παράταξη, στη Χρυσή Αυγή. Δεξιός λαϊκισμός και εξτρεμισμός στην Ελλάδα της κρίσης”, “From National Front to Golden Dawn. Right Populism and extremism in Greece of Crisis”, pp. 81-115 in Melzer, Ralf and Serafin, Sebastian, (eds.), *Ο Δεξιός Εξτρεμισμός στην Ευρώπη, 'Right-wing Extremism in Europe'*. Athens: Ekdoseis Polis and Friedrich-Ebert-Stiftung, vol. 1, 2014.

Grzymala-Busse, Anna M, Redeeming the Communist Past: The Regeneration of Communist Parties in East Central Europe, Cambridge: Cambridge University Press,

2002 available at http://bilder.buecher.de/zusatz/29/29339/29339107_vorw_1.pdf (only abstract), (consulted on 2 July 2014).

Iosifidis, Theodoros, *Ανάλυση Ποιοτικών Δεδομένων Στις Κοινωνικές Επιστήμες, "Analysis of Qualitative Data in Social Sciences"*, Athens: Kritiki, 2003.

Kassimeris, George, 'Still Fighting for Revolution: Greece's New Generation of Terrorists' pp.18-20, in *CTC Sentinel,* vol. 3, no. 6, 2010.

Kassimeris, George, 'Greece: the persistence of political terrorism', pp. 131-142, in *International Affairs,* vol. 89, no. 1, 2013.

Kydd, Andrew and Walter, F., Barbara, 'Sabotaging the Peace: The Politics of Extremist Violence',
pp. 263-296, in *International Organization,* vol. 56, no. 2, 2002.

March, Luke and Mudde, Cas, 'What's Left of the Radical Left? The European Radical Left After 1989: Decline and Mutation' pp. 23–49, in *Comparative European Politics,* vol. 3, 2005.

Martin, Gus, *Understanding Terrorism, Challenges, Perspectives and Issues,* New York: Sage Publications, Inc, 2012.

Minkenberg, Michael, Η ευρωπαϊκή Άκρα Δεξιά και η εχθρότητα κατά των ξένων σε Δύση και Ανατολή: Τάσεις, παραδείγματα και προκλήσεις, 'The European Radical Right and Xenophobia in
West and East: Trends, Patterns and Challenges', pp.15-40 in Melzer, Ralf and Serafin, Sebastian, (eds.), *Ο Δεξιός Εξτρεμισμός στην Ευρώπη, 'Right-wing Extremism in Europe'.* Athens: Ekdoseis Polis and Friedrich-Ebert-Stiftung, vol. 1, 2014.

Mudde, Cas, 'Right-wing extremism analyzed, A comparative analysis of the ideologies

of three alleged right-wing extremist parties (NPD, NDP. CP'86)', pp. 203-221, in *European Journal of Political Research*, vol. 27, 1995.

Mudde, Cas, *The Ideology of the Extreme Right*, Manchester and New York: Manchester University Press, 2000.

Mudde, Cas, 'Radical Right Parties in Europe: What, Who, Why?', pp. 12-15, in *Participation*, vol. 34, no. 3, 2011(a), available at: http://works.bepress.com/cas_mudde/46 (consulted on 5 June 2014).

O'Neil, Patrick, *Essentials of Comparative Politics*, New York: W. W. Norton & Company, 2012.

Pappas, S., Takis, 'Why Greece failed', pp.31-45, in *Journal of Democracy*, vol. 24, no. 2, 2013.

Psarras, Dimitris, *Η Μαύρη Βίβλος της Χρυσής Αυγής*, '*The Black Bible of Golden Dawn*'. Athens: Ekdoseis Polis, 2012.

Smith, L., Brent, *Terrorism in America: Pipe Bombs and Pipe Dreams*, New York: State University of New York, 1994.

Stavrakakis, Yannis and Katsambekis, Giorgos, 'Left-wing populism in the European periphery: the case of SYRIZA', pp.119-142, in *Journal of Political Ideologies*, vol. 19, no. 2, 2014.

Widfeldt, Anders, 'A fourth phase of the extreme right? Nordic immigration-critical parties in a comparative context', pp. 7-31, in Nordeuropaforum, Zeitschrift für Politik, Wirtschaft und Kultur, vol. 20, is. 1-2, 2010, available at http://edoc.hu-berlin.de/nordeuropaforum/2010-1/widfeldt-anders-7/XML/ (consulted 23 June 2014).

Xenakis, Sappho, 'A New Dawn? Change and Continuity in Political Violence in Greece', pp. 437-464, in *Terrorism and Political Violence,* vol. 24, no. 3, 2012.

Xenakis, Sappho, 'Violent extremism in Greece: focusing on the far-right', 2013 at http://www.opendemocracy.net/sappho-xenakis/violent-extremism-in-greece-focusing-on-far-right (consulted on 5 April 2014).

Reports

House of Commons, Home Affairs Committee, *Roots of Violent Radicalisation* #19.#1#. London: The Stationery Office Limited, 2012, at http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201012/cmselect/cmhaff/1446/1446.pdf (consulted 3 July 2014).

Human Rights Watch, *Hate on the Streets, Xenophobic Violence in Greece,* United States of America: 2012 at http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/greece0712ForUpload.pdf (consulted on 7 April 2014).

Sotlar, Andrej, *Some Problems With Definition and Perception of Extremism in Society,* in Policing in Central and Eastern Europe: Dilemmas of Contemporary Criminal Justice, Faculty of Criminal Justice, Maribor: 2004.

UNHCR, Greek Association for Human Rights (ΕΕΔΑ), Network of Recording Incidents of Racict Violence (Δίκτυο Καταγραφής Περιστικών Ρατσιστικής Βίας), *Racist Violence Recording Network : 2013 Annual Report ,* Athens: UN Commisioner for Refugees, 2014, at http://www.unhcr.gr/1againstracism/en/racist-violence-recording-network-2013-annual-report/ (consulted on 5 May 2014).

UNHCR, Greek Association for Human Rights (ΕΕΔΑ), Network of Recording Incidents of Racict Violence (Δίκτυο Καταγραφής Περιστικών Ρατσιστικής Βίας), *Racist Violence Recording Network : 2012 Annual Report*, Athens: UN High Commissioner for Refugees, 2013, at http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=publisher&docid=5254197f4&skip=0&publisher=UNHCR&coi=GRC&querysi=violence&searchin=title&sort=date (consulted on 6 May 2014).

Conference, Research and Briefing Papers

Goodwin, Matthew, Ramalingam, Vidhya and Briggs, Rachel, *The New Radical Right: Violent and Non-Violent Movements in Europe*, Institute for Strategic Dialogue, 2012. file:///C:/Users/admin/Downloads/ISD_Far_Right_Feb2012.pdf (consulted on 26 May 2014).

Kundnani, Arun, *Blind Spot? Security Narratives and Far-Right Violence in Europe*, The Hague: International Centre For Counter-Terrorism, 2012.

March, Luke, *Contemporary Far Left Parties in Europe. From Marxism to the Mainstream?*, Friedrich Ebert Stiftung: International Policy Analysis, 2008 available at http://library.fes.de/pdf-files/id/ipa/05818.pdf (consulted on 20 June 2014).

Mareš, Miroslav, *Extremist Parties in East Central Europe during post communist transformation process.* Paper presented at the International Conference 'Democracy and Extremism', Georgia State University, Atlanta, June, 2008, at http://ispo.fss.muni.cz/uploads/2download/Working_papers/ISPO_WP_2008_3.pdf (consulted on 1 July 2014).

Painter, Antony and Chwalisz, Claudia, 2013. '*Democratic stress, the populist signal and*

the extremist threat, London: Policy Network, 2013, available at http://www.hait.tu-dresden.de/dok/bac/FormsExtremism0712.pdf (consulted on 1 July 2014).

Schmid, P., Alex, *'Radicalisation, De-Radicalisation, Counter-Radicalisation: A Conceptual Discussion and Literature Review'*, The Hague: International Centre for Counter-Terrorism (ICCT), 2013, available at http://www.icct.nl/download/file/ICCT-Schmid-Radicalisation-De-Radicalisation-Counter-Radicalisation-March-2013.pdf (consulted on 4 June 2014).

Schmid, P., Alex, *'Violent and Non-Violent Extremism: Two sides of the same coin?'*, The Hague: International Centre for Counter-Terrorism (ICCT), 2014, available at http://www.icct.nl/download/file/ICCT-Schmid-Violent-Non-Violent-Extremism-May-2014.pdf (consulted on 4 June 2014).

Newspaper and Website articles

Banteka, Nadia, 'The Resurgence of Right-Wing Extremism in Greece: A not so Golden Dawn', 2013, at http://www.e-ir.info/2013/12/14/the-resurgence-of-right-wing-extremism-in-greece-a-not-so-golden-dawn/, (consulted on 6 April 2014).

Boukala, Salomi, 'Grammars of enmity: a Golden Dawn of contemporary Greek democracy?', 2012, at http://dev.opendemocracy.net/opensecurity/salomi-boukala/grammars-of-enmity-golden-dawn-of-contemporary-greek-democracy (consulted 9 June 2014).

Cheliotis, K., Leonidas, Xenakis, Sappho, 'The politics of crime and the financial crisis in Greece', 2012, at http://www.opendemocracy.net/sappho-xenakis-leonidas-kcheliotis/politics-of-crime-and-financial-crisis-in-greece (consulted on 5 April 2014).

Dimitrakopoulos, 'The political consequences of a Greek rapper's murder', 2013 at http://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/dionyssis-g-dimitrakopoulos/political-consequences-of-greek-rapper%E2%80%99s-murder (consulted 28 June 2014).

Fouskas, K. Vassilis, 'Why democracy is still in danger in Greece', 2013, at http://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/vassilis-k-fouskas/why-democracy-is-still-in-danger-in-greece (consulted 4 April 2014).

Georgakopoulos, Thodoris, 'The rise of Golden Dawn is a sign of Greek lawlessness', 2012, at http://www.theguardian.com/commentisfree/2012/jun/14/golden-dawn-greek-lawlessness (consulted on 30 June 2014).

Georgiadou, Vasiliki, 'The culture of violence and right-wing extremism', at http://www.ethnos.gr/entheta.asp?catid=25862&subid=2&pubid=63726889 (consulted on 26 June 2014).

Halikiopoulou, Daphne, 'The Rise of Golden Dawn Casts a Shadow Over Greek Politics', 2013 at http://www.huffingtonpost.co.uk/daphne-halikiopoulou/golden-dawn-casts-a-shadow_b_3974742.html, (consulted on 10 July 2014).

Hawley, Charles and Lindsey, Daryl, 'Twenty Years after Rostock: Racism and Xenophobia, Still Prevalent in Germany', 2012, at http://www.spiegel.de/international/germany/xenophobia-still-prevalent-in-germany-20-years-after-neo-nazi-attacks-a-851972.html (consulted on 28 June 2014).

Kouki, Hara, 'Who Is to Blame in Greece? The Two Extremes and the Gravity of the Centre', 2011, Global Governance Programme, European University Institute at http://globalgovernanceprogramme.eui.eu/who-is-to-blame-in-greece-the-two-extremes-and-the-gravity-of-the-centre/ (consulted 4 April 2014).

Lambert, Robert, 'Failing to take far right violence seriously', 2012, at http://www.opendemocracy.net/opensecurity/robert-lambert/failing-to-take-far-right-violence seriously (consulted on 1 May 2014).

Malouxos, P., Georgios, 'From the legitimisation of the KKE, to the Horseshoe Theory, Από τη νομιμοποίηση του ΚΚΕ, στη θεωρία των δύο άκρων', 2013, at http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=530992 (consulted 6 April 2014).

Manson, Paul, 'Greece: Trying to understand Syriza', 2012, at http://www.bbc.com/news/world-europe-18056677 (consulted on 3 July 2014).

Mudde, Cas, 'The new new radical right: spectre and reality', 2011 (b), at http://www.opendemocracy.net/cas-mudde/new-new-radical-right-spectre-and-reality (consulted on 26 June 2014)

Mudde, Cas, 'The divided house of anti-Europe', 2014 (a), at http://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/cas-mudde/divided-house-of-antieurope (consulted on 25 June 2014).

Mudde, Cas, 'The far right in the 2014 European elections: Of earthquakes, cartels and designer fascists', 2014 (b), at http://www.washingtonpost.com/blogs/monkey-cage/wp/2014/05/30/the-far-right-in-the-2014-european-elections-of-earthquakes-cartels-and-designer-fascists/ (consulted on 25 June 2014).

Rapidis, Dimitris, 'The theory of the Two Extremes in Greek Politics', 2013 at http://rapidis.blogactiv.eu/2013/09/29/the-theory-of-the-two-extremes-in-greek-politics/ (consulted 6 April 2014).

Sides, John, 'Similarities between Left Wing and Right Wing Radicals', 2009, at http://themonkeycage.org/2009/08/12/similarities_between_left_wing/ (consulted on 25 May 2014).

Smith, Helena, 'Two Golden Dawn members killed in drive-by shooting outside Athens office', 2013, at http://www.theguardian.com/world/2013/nov/01/golden-dawn-killed-shooting-athens (consulted on 7 May 2014).

Smith, Helena, 'Greek Elections: Alexis Tsipras – kingmaker or dealbraker?', 2012, at http://www.theguardian.com/world/2012/jun/11/greek-elections-alexis-tsipras-syriza (consulted 3 July 2014).

Van Versendaal, Harry, 'The genealogy of violence', 2013, at http://ekathimerini.com/4Dcgi/4dcgi/_w_articles_wsite3_1_07/01/2013_477176 (consulted on 5 April 2014).

Wroe, David, 'Far-left violence rising in Germany,', 2010, http://www.aljazeera.com/focus/2010/04/201042995544279317.html (consulted on 3 July 2014).

(The following articles due to absence of the name of the author are placed in alphabetical order according to their english title.)

'Berlin: 'The Conspiracy of the Cells of Fire' claimed responsibility for the arsonof th car of the Greek Ambassador, available at http://www.ertopen.com/news/kosmos/item/22779-berolino-%C2%ABoi-pyrhnes-ths-fwtias%C2%BB-anelaban-thn-eythynh-gia-ton-emprhsmo-toy-aytokinhtoy-toy-ellhna-proxenoy (consulted on 3 July 2014).

'Daily Shots' at http://www.kathimerini.gr/686738/opinion/epikairothta/arxeio-monimes-sthles/ka8hmerines-voles (consulted on 6 April 2014).

'Goodnight Greece: Lawsuit by Golden Dawn and Serafim against Corpus Cristi',

'Καληνύχτα Ελλάδα: Μήνυση Χρυσής Αυγής και Σεραφείμ κατά του Corpus Christi', 2012 at http://tvxs.gr/news/ellada/xrysi-aygi-kai-serafeim-katethesan-apo-koinoy-minysi-kata-toy-corpus-christi (consulted on 2 July 2014).

'Golden Dawn: Armed Paramilitary Organsiation – Revelations on training on weapons', Ένοπλη παραστρατιωτική οργάνωση η Χρυσή Αυγή – Αποκαλύψεις για εκπαίδευση στα όπλα', 2014, at http://www.newsit.gr/default.php?pname=Article&art_id=263705&catid=4 (consulted 7 July 2014).

'Golden Dawn and Terrorism: Resurrection of 'Krypteia' by Ilias Kasidiaris','Χρυσή Αυγή και τρομοκρατία: Η αναβίωση της "Κρυπτείας" από τον Ηλία Κασιδιάρη', available at http://jungle-report.blogspot.gr/2012/05/blog-post_15.html (consulted 7 July 2014).

'Journalist explores root causes of extremism in Pakistan', available at http://www.eastwestcenter.org/news-center/east-west-wire/journalists-explore-root-causes-of-extremism-in-pakistan (consulted on 17 June 2014).

'Now you will see what Golden Dawn means', at http://www.doctv.gr/page.aspx?itemID=SPG6531 (consulted on 18 June 2014).

'Photographs of Michaloliako and Pappa using a Nazi salute', 'Φωτογραφικό ντοκουμέντο με Μιχαλολιάκο και Παππά να χαιρετούν ναζιστικά', at http://www.skai.gr/news/greece/article/260611/fotografiko-dokoumedo-me-mihaloliako-kai-pappa-na-hairetoun-nazistika-/#ixzz37QciHPVY (consulted on 18 June 2014).

'On Saturday the apologia of the 45 year-old man for the murder of Pavlos Fyssas, available at http://www.kathimerini.gr/53731/article/epikairothta/ellada/to-savvato-h-

apologia-toy-45xronoy-gia-th-dolofonia-toy-p-fyssa (consulted on 7 May 2014).

'Proclamation for the bomb in the MALL', available at http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=22768&subid=2&pubid=63772210 (consulted on 16 June 2014).

'Some thoughts on December 2008", "Μερικές σκέψεις για τον Δεκέμβρη 2008', 2012 at http://www.rizospastis.gr/story.do?id=7186564&publDate (consulted on 3 July 2014).

'Strict Message of Antonis Samaras to Syriza: "There is no such thing as good and bad violence"', 'Αυστηρό μήνυμα του Αντώνη Σαμαρά προς τον ΣΥΡΙΖΑ: «Δεν υπάρχει καλή και κακή βία»' available at http://www.tanea.gr/news/politics/article/5046812/samaras-antimetwpizoyme-toys-neonazi-ws-egklhmaties/ (consulted on 27 June 2014).

'The last proclamation of the Sect of Revolutionaries, What it says about the people of the media', 'Η τελευταία προκήρυξη της Σέχτας Επαναστατών, τι λέει για τους ανθρώπους των media', at http://kourdistoportocali.com/post/31012/sexta (consulted 8 July 2014).

'The Making of Syriza', 2012 at http://socialistworker.org/2012/06/11/the-making-of-syriza (consulted on 3 July 2014).

'The project 'Phenix': From car explosions to bomb packages' in the newspaper 'Ethnos of Sunday' p.29 on 6 July, 2014.

'The whole proclamation for claiming responsibility for the assassination of the two members of Golden Dawn', at http://www.iefimerida.gr/news/ (consulted on 7 May 2014).

'Who are the Sect of Revolutionaries?', Ποιά είναι η Σέχτα Επαναστατών;' available at http://tvxs.gr/news/ (consulted on 7 June 2014).

Websites

http://ekloges.ypes.gr/

hellenicparliament.gr

ANNEX I

Proclamations of the Conspiracy of the Cells of Fire, The Nihilist Faction and the Guerilla Team of Terrorists

- text with which 'Conspiracy of the Cells of Fire accept the responsibility for a range of gas canister attacks on 21.01.2008 in Athens and Thessaloniki.

"Το χθεσινό μπαράζ εμπρηστικών επιθέσεων σε αντιπροσωπείες πολυτελών αυτοκινήτων σε Χαλάνδρι, Κηφισιά και Αργυρούπολη, υποκαταστήματα τραπεζών σε Νέα Φιλαδέλφεια, Δάφνη, Αιγάλεω, Άνω Πατησιά, Δάφνη και στη Θεσσαλονίκη επί της οδού Μαρτίου 117, και σε οχήματα της Δεη στα γραφεία της στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη αναλαμβάνει η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονίκης-Αθήνας.

Επιλέξαμε να επιτεθούμε σε υποκαταστήματα τραπεζών γιατί αποτελούν τα σύμβολα-εργαλεία της εκμετάλλευσης και της αυτοκρατορίας της οικονομίας. Παράλληλα οι τράπεζες είναι οι σύγχρονες επιχειρήσεις που πιστώνουν με δανειοληπτικά όνειρα τους καταναλωτές, ώστε αυτοί εθελοντικά και με χαμόγελο να ξεγελούν τη μιζέρια τους και την οικονομική τους ομηρία.

Επιτεθήκαμε στην επιχείρηση της ΔΕΗ σε αντίποινα για τις δεκάδες δολοφονίες εργατών που πέθαναν δουλεύοντας στα κάτεργα της λόγω έλλειψης μέτρων ασφαλείας όπως επίσης και για τις θανατηφόρες επιπτώσεις (κρούσματα καρκίνου) που εμφανίζονται στις περιοχές που βρίσκονται γύρω από τα εργοστάσια της.

Πυρπολήσαμε αντιπροσωπείες πολυτελών αυτοκινήτων που αποτελούν σύμβολα κύρους και υπεροχής στην καταναλωτική φρενίτιδα που έχει κατακλύσει τις μητροπόλεις. Δεν σεβόμαστε τις ονειρώξεις των νομοταγών υπηκόων για ένα γρήγορο αμάξι σε αντάλλαγμα με την αργή αυτοκτονία που προσφέρει ο σύγχρονος τρόπος ζωής.

Το επαναστατικό στοιχείο του εμπρησμού ενός οικονομικού-καπιταλιστικού στόχου δεν βρίσκεται μόνο στην υλική καταστροφή του ,αλλά στην ίδια την παραβατικότητα της πράξης. Στην επιλογή της επίθεσης.

Σε αυτήν την εμπόλεμη κατάσταση, υπάρχουν και απώλειες .Για αυτό αφιερώνουμε τις χθεσινές επιθέσεις σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα στο φυλακισμένο αναρχικό Β.Μποτσατζή που κατηγορείται για 3 εμπρηστικές ενέργειες σε αντίστοιχους στόχους, καθώς και στους 3 καταζητούμενους συντρόφους που κατηγορούνται για την ίδια υπόθεση και επέλεξαν τον δρόμο της αξιοπρεπούς «φυγής» από την παράδοση στις διωκτικές αρχές. Δεν ξεχνάμε κανένα φυλακισμένο σύντροφο. Σύντομα θα επανέλθουμε…

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονίκης-Αθήνας

- proclamation for 21.02.2008

"Η οικονομική δικτατορία εδραιώνεται καθημερινά είτε με τις ερπύστριες των τανκ στις εμπόλεμες ζώνες, που τις ακολουθεί η επέλαση των πολυεθνικών και των τραπεζών για να ολοκληρώσει τη λεηλασία (Σερβία, Ιράκ, Αφγανιστάν), είτε πάνω στις συμβάσεις και τις υποκλίσεις μιας συμβιβασμένης κοινωνίας που αποδέχεται τους όρους της αιχμαλωσίας της και τους αναπαράγει.

Σε αυτή τη συνθήκη η εργασία είναι η υγεία της οικονομίας γιατι αποτελεί την πολεμική της μηχανή σε περίοδο ειρήνης. Η καταναγκαστική 8ωρη μισθωτή εργασία δεσμεύει όλο το χρόνο μας, τις δυνατότητες μας, τη διάθεση μας, την ίδια μας την ύπαρξη με αντάλλαγμα τις καθημερινές εντολές των αφεντικών και ένα μισθό για αποζημίωση.

Για αυτό βρισκόμαστε συνειδητά στην αντιπέρα όχθη. Δεν ζητιανεύουμε κοινωνικές παραχωρήσεις, ούτε μας ενδιαφέρουν οι λογομαχίες των συνδικαλιστών για το ασφαλιστικό. Αρνούμαστε να μας εκμεταλεύονται και να του λέμε "και ευχαριστώ". Αρνούμαστε να διεκδικούμε το αυτονόητο του παραλογισμού, γιατι η δουλειά δεν είναι ντροπή αλλά καταναγκασμός. Κάθε μέρα η ίδια εικόνα,κουρασμένα πρόσωπα, χαμηλωμένα βλέμματα, αγχωμένος χρόνος και η αξιοπρέπεια μας να χτυπάει κάρτα στο ρολόι των αφεντικών. Για αυτό οπλίζουμε τους παλιούς και εφευρίσκουμε νέους τρόπους απόδρασης απο την εργασιακή ομηρία. Παρατάσσουμε τη συνολική επίθεση στη συνθήκη και την ηθική της εργασίας.

Απαλλοτριώσεις εμπορευμάτων και χρημάτων απο τους ναούς της κατανάλωσης και του κέρδους, εμπρησμούς οικονομικών στόχων, σαμποτάζ στην ομαλή ροή της παραγωγής, αυτοοργανωμένες ρήξεις και επιθέσεις στους εργασιακούς χώρους...

Για αυτό στεκόμαστε αλληλέγγυοι στην επαναστατική επιλογή του συντρόφου Γιώργου Βουτση-Βογιατζή που κρατήται προφυλακισμένος για την ένοπλη ληστεία στην ετε στο γκύζη αρνούμενος να αποδεχτεί τα δεσμά του εργασιακού καταναγκασμού. Ως ελάχιστη ένδειξη διασάλευσης της εύρυθμης λειτουργείας της οικονομικής δικτατορίας επιτεθήκαμε χθές το βράδυ σε τράπεζες,κρατικούς στόχους και εταιρείες ασφαλείας και αναλαμβάνουμε την ευθύνη ακόμα για την επίθεση στο πολιτικό γραφείο του πρώην υπουργού Δικαιοσύνης Αναστάση Παπαληγούρα στο Κολωνάκι.Επίσης αναλαμβάνουμε την ευθύνη για την επίθεση την προηγούμενη τετάρτη σε κατάστημα της Εμπορικής Τράπεζας, επί της οδού Μπότσαρη 124 στη Θεσσαλονίκη και για την επίθεση την δευτέρα

στο παράρτημα του υπουργείου απασχόλησης στην οδό Αντιγονιδών, στο κέντρο της Θεσ/νίκης.

Δεν ξεχνάμε κανένα φυλακισμένο σύντροφο. Σύντομα θα επανέλθουμε…

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονίκης-Αθήνας"

- 18-19-20.03.2008

Η συνωμοσία πυρήνων της φωτιάς θεσσαλονίκης-αθήνας αναλαμβάνει την ευθύνη για το 3μερο(18-19-20/3) εμπρηστικών επιθέσεων. Το κράτος ελέγχου αποτελεί μια αδιαμφισβήτη πραγματικότητα. Χρησιμοποιώντας το δόγμα της ασφάλειας (ανασφάλειας) εντείνει τη κατασταλτική του δράση, εισχωρώντας σε όλα τα επίπεδα του κοινωνικού ιστού και θρυμματίζοντας τον. Ο πανοπτισμός εφαρμόζεται στις διάφορες εκφάνσεις των παλιών και των καινούργιων μορφών επιτήρησης και η βιομηχανία παραγωγής φόβου έχει στηθεί. Κάμερες, μπάτσοι, δικαστικοί, δημοτομπατσοι και σεκουριτάδες περιφρουρούν το νέο πλέγμα αιχμαλωσίας.

Σε καθέ γωνιά του δρόμου ένστολοι ή μη χαφιέδες, τίμωροί και ρουφιάνοι δίνουν μια οργουελική διάσταση στη ζωή, έτοιμοι να αποτρέψουν και να καταστείλουν ακόμα και την πιο μικρή παραβατική συμπεριφορά και σκέψη. Η τιμωρία της φυλακής είτε απομονώνει τις παραβατικές συμπεριφορές που γεννάει η ίδια η κοινωνία είτε αιωρείται ως απειλή πάνω απο τον οποιοδήποτε έμπρακτα αμφισβητεί και επιτίθεται στις εντολές τις αυτοκρατορίας.

Στόχος η δημιουργία ενός νέου τύπου ανθρώπου-ρομπότ που έχωντας εσωτερικεύσει την κάθετη σχέση επιτήρησης απο την εξουσία την αναπαράγει τόσο κάθετα όσο και οριζόντια στους γύρω του. Η ομαλή ροή του κέρδους και της οικονομίας, η πλήρης ένταξη του συμβιβασμένου ατόμου στη διαδικασία παραγωγής κατανάλωσης είναι γεγονός σε αυτόν τον αγγελικά πλασμένο κόσμο. Η εξουσία φαντάζει απρόσωπη, πανταχού παρούσα με θεική σχεδόν υπόσταση. Απρόσιτη ακόμα και όταν πίσω απο τη δημοκρατία εμφανίζεται η γκροτέσκα μάσκα της γελοιότητας, της ξεφτίλας και της υποταγής.

Επείδη όμως ακριβώς και πρόσωπο έχει και απρόσιτη δεν είναι, επιλέξαμε να χτυπήσουμε τους συγκεκριμένους στόχους:

Τρίτη 18/3 Εμπρησμός πούλμαν της ελληνικής αστυνομίας στο Αιγάλεω.
Τετάρτη 19/3 Δυό επιθέσεις η μια στο δημαρχείο της Θεσαλλονίκης στην οδό Βενιζέλου και η άλλη σε όχημα σεκιούριτι στη Μαρτίου.
Πέμπτη 20/3 Μπαράζ εμπρησμών σε εταιρίες σεκουριτι -που αποτελούν μισθοφόρους υπηρέτες που κατασκοπεύουν, επεμβαίνουν, καταδίδουν, αποτελώντας το δεξί χέρι των μπάτσων-, τράπεζες, κατασκευαστικές εταιρίες φυλακών και ηλεκτρονικών συστημάτων ασφαλείας που με ανταμοιβή το χρήμα αναλαμβάνουν την κατασκευή και την παρακολούθηση αποθηκών για ανθρώπους, της χειρότερης μορφής στέρησης της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας.

Το 3μερο φεστιβάλ της φωτιάς αφιερώνεται στους συντρόφους Χρυσόστομο Κοντορεβυθάκη, και Μάριο Τσουραπά που βρίσκονται προφυλακισμένοι για την απόπειρα εμπρησμού οχήματος της δημοτικής αστυνομίας στο Π. Φάληρο και δικάζονται τον Ιούλιο.

Αποτελεί μέρος μιας γενικευμένης επίθεσης στο υπάρχον, μέρος της διαφύλαξης της ελευθερίας μας, μέρος της καταστροφής του κοσμου σας.

Όσο υπάρχουν αναστήματα και κραυγές που υψώνονται, όσο υπάρχει αξιοπρέπεια θα στεκόμαστε πάντα εμπόδιο στα σχέδια σας, πάντα απεναντί σας. Σύντομα θα επανέλθουμε.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονικης-Αθήνας

- 9.4.2008

Την Τετάρτη 9 Απριλίου επιλέξαμε και πυρπολήσαμε εταιρείες ιταλικών συμφερόντων(αντιπροσωπείες αυτοκινήτων, σχολικό της Ελληνοιταλικής σχολής). Με αυτή την κίνηση στέλνουμε στους φυλακισμένους Ιταλούς συντρόφους που κατηγορούνται για συμμετοχή στη F.A.I.(Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία) τον χαιρετισμό μας με φωτιά. Έτσι επαναενεργοποιούμε δυναμικά, τη διεθνιστική επαναστατική αλληλεγγύη.

Οι Ιταλοί σύντροφοι της F.A.I. αποτελούν μια ομοσπονδία που μέσα από τις επιθετικές της ενέργειες, όπως στις 21/12/2003 που τοποθέτησαν εκρηκτικούς μηχανισμούς έξω από την οικία του τότε προέδρου της Ε.Ε. Romano Prodi ή στις 3/3/2005, με την τριπλή επίθεση με βόμβες έξω από στρατόπεδα καραμπινιέρων, στη Γένοβα και στο Μιλάνο διακηρύσσουν.. "Θεωρούμε απαραίτητο ότι κάθε άτομο που δεν έχει τιθασευτεί από την ψεύτικη ευημερία που προσφέρει η δημοκρατία, πρέπει να εκφράζει την οργή του με τη δράση του με κάθε μέσο, θα συνεχίσουμε να ενοχλούμε τα όνειρα σας, τα οικονομικά σας συμφέροντα και την ησυχία σας. Δεν θα αργήσετε να καταλάβετε τις συνέπειες της αδιαφορίας σας" (απόσπασμα από προκήρυξη της F.A.I.)

Σε αυτή τη δύσκολη διαδρομή που επέλεξαν, υπήρξαν και απώλειες. Εντάλματα σύλληψης, φυλακίσεις, δικαστικές παρωδίες. Τα τελευταία χρόνια το ιταλικό κράτος, επιτίθεται σφοδρά στο εξεγερσιακό κομμάτι των Ιταλών αναρχικών. Εκτός όμως από τις πολύχρονες ομηρίες, κάποιοι άλλοι σύντροφοι όπως ο Massari, η Rosa, ο Fantazzini, δεν μας συνοδεύουν πλέον στην επικίνδυνη πορεία προς την άγρια ανταρσία, αφού δολοφονήθηκαν απ το ιταλικό κράτος. Όμως ούτε ακόμη και ο θάνατος δεν είναι ικανός να σβήσει το οργισμένο βλέμμα απ' τα μάτια των εξεγερμένων.

Οι πυρήνες της F.A.I. και όχι μόνο, ανταποδίδουν τα χτυπήματα και προσπαθούν να δημιουργήσουν μια συνθήκη διαρκούς συγκρουσιότητας, που η εκεχειρία δεν έχει θέση.

Στη διακήρυξη της η F.A.I. αναφέρει: "χτύπα και κατέστρεψε τους υπεύθυνους της καταστολής και της εκμετάλλευσης. Χτύπα και κατέστρεψε φυλακές, τράπεζες, δικαστήρια και στρατόπεδα.."

Συνένοχοι και εμείς στο έγκλημα της άμεσης επαναστατικής δράσης, επιδιώκουμε μέσα από τις επιθέσεις μας να συγκροτήσουμε εστίες απορρύθμισης της ομαλής κοινωνικής ειρήνης. Να διαπράξουμε το έγκλημα του τερματισμού της σιωπής, να αναβάλουμε τις αναβολές και τους δισταγμούς, να ζήσουμε έξω από τους νόμους που υποδουλώνουν και από τις συμβάσεις που πυροβολούν πισώπλατα. Και ο μόνος σίγουρος τρόπος να το πετύχουμε είναι η συμμετοχή μας στον επαναστατικό πόλεμο, που είναι κηρυγμένος από πάντα.

Έτσι διαδίδουμε τη φωτιά της συνείδησης, σε αυτή την εμπόλεμη συνθήκη που διαλέξαμε για τους εαυτούς μας.

Δεν εγκαταλείπουμε κανένα φυλακισμένο σύντροφο, ούτε στην Ελλάδα, ούτε στην Ιταλία, ούτε πουθενά.

Επαναστατικούς χαιρετισμούς στους φυλακισμένους Ιταλούς συντρόφους, που κατηγορούνται για συμμετοχή στη F.A.I.

Λευτεριά στους φυλακισμένους Ιταλούς συντρόφους που κατηγορούνται για εξεγερτικές πρακτικές.

Όλα συνεχίζονται, θα επανέλθουμε σύντομα.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς

- 25-26.04.2008

Για να μπορεί η οικονομία να προσφέρει τα μέγιστα στον καπιταλισμό, η συνθήκη της εργασίας ως θεμέλιος λίθος του απαιτεί τα πάντα από εμάς.
Αφήνουμε τους συνδικαλιστές και τους λοιπούς φορείς να διαπραγματευτούν τους όρους σκλαβιάς στα κάτεργα της εργασίας και την κοστολόγηση της ανθρώπινης ζωής με μονάδα μέτρησης το χρήμα. Όσο για εμάς, επιλέγουμε για ακόμα μια φορά να διεκδικήσουμε τα 'δικαιώματά' μας με την φωτιά.
Ερχόμαστε σε ολοκληρωτική ρήξη με τις αξίες και τις δομές αυτής της κοινωνίας και συνεχίζουμε να επιδηδόμαστε στο καταστροφικό έργο της δημιουργίας ανασφαλειών στο ασφαλή κόσμο σας.
Οι ματιές μας είναι εχθρικές και οι προθέσεις μας επιθετικές απέναντι στα αφεντικά όσο και σε αυτούς που παθητικά δέχτηκαν τον ρόλο τους ως δούλοι. Εξάλλου, σε μια σχέση εξουσίας, ο ρόλος του εξουσιαζομένου είναι εξίσου απαραίτητος με αυτόν του εξουσιαστή. Οι μανιχαϊστικές θεωρήσεις δεν μας εκφράζουν... Τασόμαστε έμπρακτα στο πλευρό αυτών που αποφάσισαν να πάρουν την μοίρα στα χέρια τους και να επιλέξουν για την ζωή τους. Σε αυτούς που χωρίς δεύτερη σκέψη ΄ξέθαψαν' το τσεκούρι του πολέμου με και λύσσα

άρπαξαν αυτά που τους ανήκουν. Σε αυτούς πο αποφάσισαν να βγουν από την 'αίθουσα αναμονής' της ζωής τους και θέλησαν να δράσουν. Είμαστε δίπλα σε καθένα που επιλέγει να αποδράσει από το στρατόπεδο της υπαρξιακής ανέχειας και της επιβίωσης.
Η εξέργεση βρίκσει το έδαφός της μονάχα στην ατομική επιλογή και συνείδηση, στην αποφασιστικότητα του να μην υπάρχει άλλη αναμονή για κανένα και για τίποτα, για επίθεση εδώ και τώρα σε κάθετι που μας καταπιέζει. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος πέρα της επανάστασης, πέραν της βίαιης ρήξης, για την καταστροφή των απανταχού αλυσίδων της εκμετάλευσης και της καταπίεσης.
Και μόνο μέσα από τις θύελλες αυτού του επαναστατικού πολέμου, θα αναζητήσουμε τους συνεργούς μας να εξέρχονται από τις σκιές της απάθειας, τους επαναστάτες που ανασηκώνονται από τις μάζες της εκμετάλευσης και της καταπίεσης.
Και πάλι, τίποτα καλύτερο δεν υπάρχει από την επανάσταση, ώστε να γίνει ξεκάθαρο ότι οι τροχοί της μηχανής της εκμετάλευσης και του κοινωνικού ελέγχου συνεχίζει να γυρνά εξαιτίας της εθελοντικής υπηρεσίας των εκμεταλευομένων.
Τους διαχωρισμούς σε 'πολιτικές' και 'ποινικές' υποθέσεις τους παραχωρούμε στις αγορεύσεις των δικαστικών αιθουσών και στους ακαδημαϊκούς κύκλους. Ο δρόμος προς την ελευθερία είναι ένας, αλλά πολλά τα μονοπάτια που οδηγούν σε αυτόν.
Το συντονισμένο μπαράζ επιθέσεων σε εννέα στόχους στην Αθήνα και μία εφορία στην Θεσσαλονίκη έγινε ως μια ακόμα ένδειξη Αλληλεγγύης στον σύντροφο Πολύκαρπο Γεωργιάδη και στους Βαγγέλη Χρυσοχοϊδη, Βασίλη Παλαιοκώστα και Γιώργο Χαραλαμπίδη οι οποίοι κατηγορούνται για την υπόθεση απαγωγής του βιομηχάνου Μυλωνά τον Ιούνιο.
Τέλος, αφιερώνουμ την χθεσινή μας επίθεση και στον αγωνιστή κρατούμενο Βαγγέλη Πάλλη, ως ένα ελάχιστο αντίκρυσμα των επιθετικών διαθέσεών μας ενάντια στον γενικευμένο κόσμο της φυλακής.

Υ.Γ:Είτε με απεργία είτε με βροχή,εμείς έχουμε αποθέματα σε βενζίνη και οργή.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Αθήνα-Θεσσαλονική

- 30.05.2008

Γιατί καίμε τις νύχτες σας

Κάθε μέρα βλέπουμε και ακούμε τα ίδια και τα ίδια.Ακρίβεια, φτώχεια, ανεργία, απολύσεις, διαφθορά, μίζες, σκάνδαλα. Ένας κόσμος που νοσεί , δίχως να πεθαίνει.Οι πολιτικοί τα «παίρνουν», οι δημοσιογράφοι τα «παίρνουν», οι παπάδες τα «παίρνουν», οι αστυνομικοί τα «παίρνουν», κανείς όμως δεν παίρνει στα σοβαρά τη ζωή του.Η δυσανασχέτηση των πολιτών εξαντλείται σε ανώδυνες για το σύστημα διαμαρτυρίες και ειρηνικές πορείες,ψηφίσματα διαμαρτυρίας και νέες εξελιγμένες μορφές καλωδιομένης αντίδρασης που αναζητούν την ταυτότητα τους σερφάροντας στο Internet και σε ακίνδυνους συμβολισμούς.

Όμως η ιστορία γράφεται όταν το βουβό πλήθος αποχωρεί και προελαύνουν οι αρνητές

της σιωπής.Εκεί που εμείς σβήνουμε την οργή μας με φωτιά και τη φωτιά μας με βενζίνη.Είμαστε όλοι αυτοί που δεν μας χωράει ο κόσμος σας με τα αστραφτερά του κτίρια, τις φωτεινές διαφημιστικές επιγραφές, τις άθλιες κοινωνικές συμβάσεις,τα γρήγορα αυτοκίνητα, τα εμπορικά πολυκαταστήματα, τις κάμερες επιτήρησης κι ελέγχου, τις αστυνομικές δυνάμεις κατοχής των μητροπόλεων. Μα πάνω απ΄όλα δεν μας χωράει η κενότητα αυτής της άδειας ζωής που ακόμα και οι σκέψεις, τα συναισθήματα και οι χειρονομίες ακολουθούν τους κανόνες της ύπουλης χειραγώγησης και υποταγής των επιθυμιών μας (η της αγοράς). Γι' αυτό και εσείς θέλετε να μας χωρέσετε στις φυλακές που χτίζετε για την τιμωρία όσων αποκλίνουν από τις εντολές σας.Όμως ούτε κι εκεί θα χωρέσουμε...

Κι αν κάποιοι σύντροφοι μας πιάστηκαν στο δόκανο του εχθρού, ας γνωρίζετε πως οι λύκοι πάντα ενεδρεύουν. Θα είμαστε δίπλα τους μια καθαρή ανάσα μέχρι την επόμενη συνάντηση για νέες επιθέσεις.Τα ξημερώματα της Παρασκευής 30 Μαϊου ανανεώσαμε τη συμφωνία μας με την φωτιά ότι δεν θα αφήσουμε ήσυχες νύχτες πίσω μας και πραγματοποιήσαμε 11 εμπρηστικές επιθέσεις σε διασκορπισμένους στόχους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη (πιο συγκεκριμένα σε υποκαταστήματα της Millennium bank, επί των οδών Αιγαίου και Πόντου στην Καλαμαριά, και της Eurobank, επί των οδών Όλγας και Μαρτίου καθώς και σε διπλωματικά αμάξια στην Πυλέα). Αφιερώνουμε αυτή την κίνηση στους προφυλακισμένους αναρχικούς Μάριο Τσουραπά, Χρυσόστομο Κοντορεβυθάκη που κατηγορούνται για απόπειρα εμπρησμού οχήματος της δημοτικής αστυνομίας και στον προφυλακισμένο αναρχικό Βαγγέλη Μποτζατζή που διώκεται για εμπρησμούς οικονομικών και κρατικών στόχων και αυτές τις μέρες εξετάζεται η συνέχιση των προφυλακίσεων τους.

Επίσης στέλνουμε τους επαναστατικούς χαιρετισμούς μας στους 3 καταζητούμενους συντρόφους που κατηγορούνται για την ίδια υπόθεση και επέλεξαν το ανειρήνευτο μονοπάτι της παρανομίας, ενάντια στην παραίτηση και την παράδοση.Οι φωτιές μας θα καλύπτουν τα ίχνη τους...

ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ-ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς

- 1.07.2008

Επιλέξαμε να χτυπήσουμε το προσωπικό όχημα της συνοδού του πρόεδρου της δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια χθές τα ξημερώματα στην περιοχή του Παγκρατίου.Αφιερώνουμε το χτύπημα στους αναρχικούς Μάριο Τσουραπά και Χρυσόστομο Κοντορεβυθάκη που στις επαναστατικές επιλογές τους είμαστε αλληλέγγυοι και συνοδοιπόροι και των οποίων η δίκη έχει οριστεί για τις 11 Ιούλη. Οι υπεύθυνοι για τη διατήρηση της "τάξης" και της "ασφάλειας" στην μητρόπολη βρίσκονται για εμάς στο απέναντι στρατόπεδο, και ως εχθροί θα είναι πάντα στόχοι των επιθέσεων μας. Επιθέσεις που θα τις εντείνουμε και θα τις προσωποποιήσουμε σε αντίθεση με την γενικευμένη

κοινωνική απάθεια η οποία είναι και συνυπεύθυνη για την διατήρηση του υπάρχοντος. Έχουμε πόλεμο και όποιος μένει αμέτοχος είναι εχθρός μας.

- 15.07.2008

Τα ξημερώματα της Τετάρτης επιτεθήκαμε (με τα γνωστά πλέον υλικά: μπιτόνι με βενζίνη, 4 γκαζάκια, και μερικά κεράκια για να μας δώσουν τον επιθυμιτό χρόνο διαφυγής) στην Τ.Ο. της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ στην οδό Αφεντούλη 8 στην περιοχή του Διοικητηρίου. Ήταν μια ακόμα πράξη πολέμου με την κοινωνία των φυλακών, μια μεγάλη αγκαλιά στους συντρόφους ΤΣΟΥΡΑΠΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΑΚΗ που θα ξαναβαδίσουν μαζί μας στο μονοπάτι της διαρκούς επιθετικής κίνησης ενάντια στο υπάρχον. Σ' αυτούς που παρά τις πιέσεις που δέχτηκαν από το μετεμφυλιακό δικαστήριο δεν παραχώρησαν ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ και στήριξαν την επαναστατική επιλογή που έκαναν πριν ενά χρόνο και τους κόστισε 13 μήνες εγκλεισμού στις αποθήκες ψυχών της κοινοβουλευτικής δικτατορίας. Ο αγώνας όμως δεν σταματά εδώ. Ο Γίωργος Βούτσης-Βογιατζής, ο Γιάννης Δημητράκης, ο Βαγγέλης Μποτζατζής καθώς και οι 6 συνολικά διωκόμενοι αυτής της περιόδου έχουν τον κόσμο της Αρνησης μαζί τους. Οι εχθροπραξίες θα συνεχίζονται με ή χωρίς φυλακισμένους. Οι επιθετικές ενέργειες δεν έρχονται να παίξουν το παιχνίδι της πολιτικής επικαιρότητας υπενθυμίζοντας στους κρατούντες το πολιτικό κόστος της ομηρίας επαναστατών. Οι επιθετικές ενέργειες ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΠΟΥ ΒΑΖΟΥΜΕ για την μεταφορά του επαναστατικού βιώματος στο ΕΔΩ και στο ΤΩΡΑ, το ραντεβού μας με την ιστορία, ο ανήσυχος ύπνος όσων ευθύνονται (και μέσω της ουδετερότητας τους) για την αποικιοποίηση των ζωών μας. Εμείς ξεκινήσαμε. Και θα αναζητούμε πάντα συνεργούς...

ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)
σύνοδος για την μνήμη του ΕΜΙΛ ΑΝΡΥ

ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ!

- 9.08.2008

Στις 9 Αυγούστου επιτεθήκαμε στο παράρτημα της Δ.Ε.Η. στο Περιστέρι.Δεν θα αναφέρουμε τα τετριμμένα για την επιλογή τέτοιου είδους στόχων.Όποιος έχει συνείδηση αντιλαμβάνεται ότι η ύπαρξη και μόνο των κρατικών μηχανισμών είναι τουλάχιστον εχθρική απέναντι σε κάθε εξεγερμένη αξιοπρέπεια.

Δεν θα περιμένουμε καμία πολιτική ανωμαλότητα και καμία επιβαρυντική προς την κοινωνία κατάσταση για να πράξουμε βίαια.Άλλωστε απο την στιγμή που ανέχεται πάσης

φύσεως εξευτελισμό και συμβάλλει η ίδια σε αυτόν,όπως τα πρόβατα οδηγούνται πρός σφαγή,δεν απομένει παρά μονάχα η καταστροφή της.

Η διαρκής επαναστατική κινητικότητα,δεν περιορίζεται σε θερινές περιόδους,χρονιές ή δύσκολες στιγμές για πράξη.Ας μάθουν κάποιοι ότι ο πόλεμος που έχει κυρρηχτεί δεν είναι κάποιο χειμερινό σπόρ.Εμείς ορίζουμε τις στιγμές, τους χρόνους και διαμορφώνουμε τις συνθήκες, πετώντας τα ζάρια του Μηδενισμού ξεριζώνοντας τις καθιερωμένες «αξίες» αυτού του σάπιου κόσμου, πανηγυρικά αντιστρέφοντας τες.Κάποιοι είναι πράττοντες στο βαθμό της ικανοποίησης των επιθυμιών τους,κάπως ετσι και εμείς αρχικά πράττουμε,σκοπεύοντας όμως στην ικανοποίηση του σκοπού που έχουμε οι ίδιοι θέσει,κρατώντας και τιμώντας τους αξιακούς κώδικες της συνείδησης μας.

«Εργαζόμαστε» λυσσαλέα στην υπηρεσία της Επανάστασης με μια ιδιαίτερη προτίμηση στις υπερωρίες δημιουργώντας εστίες πολέμου.Είναι καιρός να αλλάξουμε την πεποίθηση πως τα πράγματα είναι «έτσι κι αλλιώς» και να προχωρήσουμε με θάρρος στο: «τα πράγματα θα τα κάνουμε να είναι έτσι κι αλλιώς».Ο Μηδενισμός βρίσκεται προ των πυλών, θαυμάζοντας την μεγαλειώδη πληθωρικότητα κάποιων αρπακτικών, τα οποία παίζουν όλο χάρη και ταυτόχρονα μισούν και καθώς παίζουν και μισούν...διαμελίζουν.

Δεν είναι ούτε η «κοινωνική στέρηση» ούτε ο «φυσιολογικός εκφυλισμός» που ξερνάει τον Μηδενισμό απο τα σπλάχνα της συνείδησης,απεναντίας είναι η θέληση μας για δύναμη,και το πάθος για την ατομικιστική επανάσταση του «είναι» μας...

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΑΙΝΕΤΑΙ...

ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ...

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ

ΚΟΜΜΑΝΤΟ ΑΝΑΣΑ ΤΡΟΜΟΥ/ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

- 4.09.2008

Θέλω να πάω στον σκοπό μου.
Τραβάω τον δρόμο μου.
Θα προσπεράσω πηδώντας τους διστακτικούς και τους βραδυπορούντες.
Ας είναι ο δρόμος μου η καταστροφή τους.
Νίτσε

Μετά την "μικρή περιπέτεια" του προέδρου του ΣΒΒΕ, συλλαμβάνονται ο επαναστάτης Πολύκαρπος Γεωργιάδης και οι σύντροφοι και φίλοι του Βαγγέλης Χρυσοχοίδης και Βασίλης Παλαιοκώστας κατηγορούμενοι για την απαγωγή του.
Το τι είναι και τι πρεσβεύει ο καθένας μας, δεν ορίζεται από κανένα δημοσιογράφο αλλά από τον ρόλο που επιλέγει ο ίδιος στην κοινωνική μηχανή.

Αρκετό καιρό ακούγαμε τον Μυλωνά (πριν και μετά την απαγωγή του) να αναφέρεται στις δύσκολες εποχές για την τσέπη των βιομηχάνων. Αηδιάσαμε.
ΤΩΡΑ ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ
Αρνητές μιας μέτριας κοινωνίας και μιας μίζερης ζωής που μας προσφέρεται, περνάμε πρώτοι στην επίθεση. Ξεκαθαρίζουμε λοιπόν στον Μυλωνά, στους όμοιούς του αλλά και σε κάθε συντηρητή του κόσμου των δούλων και των αφεντικών πως τα θεμέλια της αυτοκρατορίας παρά τη φαινομενική τους οχύρωση παραμένουν εύθραυστα.
Η περιπέτεια του Μυλωνά δεν τελείωσε. Αντιθέτως, μόλις άρχισε...
Γιατί πολύ απλά ο εν λόγω κύριος δεν έπαψε στιγμή να είναι στόχος μέσα σε άλλους.
Ο εμπρησμός των γραφείων του μέρα μεσημέρι, σε μια αστυνομοκρατούμενη πόλη (λόγω της άφιξης του Καραμανλή στην πόλη) σε ένα καλά φυλασσόμενο κτίριο αφιερώνεται στους 3 φυλακισμένους για την υπόθεση της απαγωγής του. "Αθώοι" ή "ένοχοι", γνωστοί στους επαναστατικούς κύκλους ή μη, έχουν τον κόσμο της Άρνησης μαζί τους.
Όσο για μας που μόνο μας πάθος είναι η καταστροφή και ο εκμηδενισμός του υπάρχοντος στο σύνολό του -υλικά και αξιακά- θα συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που ο Πολύκαρπος μας παρότρεινε στο δεύτερο υστερόγραφο της επιστολής του. Αυτό που κάναμε καιρό τώρα.
Η επαναστατική δράση, η αδιάλλακτη και αδιάκοπη επίθεση ενάντια σε κάθε σύμβολο, κτίριο, αξία, πρόσωπο της εξουσιαστικής κοινωνίας είναι μονόδρομος.
Οι εχθροπραξίες θα συνεχστούν, οι αυθεντικές αρνήσεις και οι επαναστατικές επιλογές υπονομεύουν την πάντα εύφλεκτη κοινωνική δομή.

ΤΟ ΧΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΜΑΣ
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΑΙΝΕΤΑΙ...
ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ ΣΥΝΤΟΜΑ!

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΥΡΗΝΑΣ "ΑΣΥΜΜΕΤΡΗ ΑΠΕΙΛΗ"

- 13.09.2008

Οι μέρες κυλάνε τόσο αδιάφορα. Μοιάζουν με κρίκους μιας ατελείωτης αλυσίδας υποχρεώσεων και συμβιβασμού. Δουλειά-σπίτι, σπίτι-δουλειά. Ζούμε σε ένα καθεστώς διαρκούς ομηρίας. Αιχμάλωτοι των νόμων, της εργοδοσίας, των κατεβασμένων βλεμμάτων και των υποτακτικών καταφάσεων. Δεν θέλουμε να ξεχαστούμε δουλεύωντας μια ζωή για τα αφεντικά. Δεν μας ενδιαφέρουν τα εργατικά δικαιώματα και οι απλήρωτες υπερωρίες. Δεν διεκδικούμε ευνοικότερους όρους σκλαβιάς. Είμαστε αποφασισμένοι να δραπετεύσουμε απο τα στρατόπεδα εργασίας με κάθε τίμημα. Ζήσε καλύτερα μια ώρα σαν λύκος παρά μια ζωή σαν πρόβατο. Συχνά αυτά που λέμε αντηχούν σαν ηχώ στο απόλυτο κενό. Όμως υπάρχουν και κάποιες σπάνιες στιγμές ομορφιάς και ανταρσίας που κάποιοι σύντροφοι παρέα με ανυπόταχτους λύκους, μας ανταποδίδουν αντάρτικο σινιάλο.

Πρίν 2 μήνες μια οπλισμένη συντροφιά απήγαγε τον πρόεδρο ΣΕΒ Β.Ελλάδος Γ.Μυλωνά.

απαιτώντας λύτρα για την "απελευθέρωση" του. Οι λόγοι ηταν προφανείς. Κάθε μέρα στην δουλειά μας απαγάγουν τον χρόνο μας, τη διάθεση μας, την δημιουργηκότητα μας, την επιθυμία μας και την ελευθερία μας. Κάποιοι αποφασίσανε να ανταποδόσουνε τα χτυπήματα και να γίνουν θύτες αντι για θύματα. Έτσι μια συμμορία ανυπότακτων διάλεξε να "απαγάγει" τους πραγματικούς απαγωγείς. Η επιλογή του βιομηχάνου Γ.Μυλωνά δεν ήταν τυχαία. Πρόεδρος του ΣΕΒ, πολυεκκατομυριούχος με εκσυχρονιστικό προφίλ και με χαμηλή αισθητική.

Για αυτό αστυνομία και δημοσιογράφοι έστησαν ανθρωποκυνηγητό να εντοπίσουν τα θηράματα που αρνήθηκαν το ρόλο τους. Στην εποχή της οπλισμένης σιωπής και των κυνηγών της ευταξίας θα μας βρείτε πάντα στο πλευρό των κηνυγημένων. Αυτό έπραξαν ο σύντροφος Π.Γεωργιάδης και Β.Χρυσοχοίδης προσφέρωντας απλόχερα την αλληλεγγύη τους στον καταζητούμενο κυνηγημένο Β.Παλαιοκώστα που οι αρχές κατηγορούν για εμπνευστή της απαγωγής του Μυλωνά. Μια πράξη αλληλεγγύης που άφησε ανεξίτηλο πύρινο αποτύπωμα στην ασχήμια του κόσμου και της αλήθειας σας που σκύβει το κεφάλι στο "ο καθένας για την πάρτη του". Είμαστε δίπλα σε όλους τους κυνηγημένους γιατί έχουμε νιώσει και εμείς τις ανάσες των κυνηγών τους.Θυμώμαστε την αγέρωχη προσπάθεια του Σορίν Ματέι να ξεφύγει απο τους διώκτες του και το στημένο καρτέρι θανάτου του, χαρήκαμε με την εκτελεστική δεινότητα του Κ.Πάσσαρη και το μνημόσυνο των δεσμοφυλάκων του, γελάσαμε με την ελικοπτεριάδα του Β.Παλαιοκώστα και τον εξευτελισμό της αστυνομίας Έτσι παραμένουμε δίπλα τους και τους προσκαλούμε να σκαρώσουμε καινούργιες ανταρσίες. Πάντα θα υπάρχει μια θέση για αυτούς ανάμεσα μας.

Στην απόφαση που πήραμε να επιτεθούμε σε κάθε νόμο, τάξη, σιωπή και ουδετερότητα διαλέξαμε την προχθεσινή νύχτα για να πυρπολήσουμε το Α.Τ. Δωδεκανήσου στέλνωντας αδερφικούς χαιρετισμούς στον σύντροφο επαναστάτη Π.Γεωργιάδη και ένα συνιάλο αλληλεγγύης στους συντρόφους και φίλους του Β.Χρυσοχοίδη , Β.Παλαιοκώστα και Γ.Χαραλαμπίδη. Τίποτα δεν τελείωσε και να ξέρετε οτι κυριολεκτούμε. Σύντομα θα έχετε νέα μας...

ΥΓ1 Ο αξιαγάπητος κ.Μυλωνάς θα είναι καλό να ξανασκεφτεί τις πανυγηρικές του δηλώσεις για την επιτυχία της αστυνομίας. Η απλή λογική υποδηλώνει πως εφόσον επιτεθήκαμε στους υπερασπιστές του, τους μπάτσους, πόσο δύσκολο θεωρεί οτι είναι να αποτελέσει ξανά στόχο μας.

ΥΓ2 Επίσης υπενθυμίζουμε στον κ.Μυλωνά οτι μας χρωστάει ακόμα 20 εκκατομύρια ευρώ.

Όλα συνεχίζονται...

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΟΜΜΑΝΤΟ "ΑΣΥΜΜΕΤΡΗ ΑΠΕΙΛΗ"

Πολλές φορές επιτεθήκαμε σε πιο ξεκάθαρους μηχανισμούς εξουσίας και κοινωνικού ελέγχου.Το χθεσινό βράδυ, τράπεζες,διπλωματικά οχήματα,αμάξι εταιρείας security, ασφαλιστικές εταιρίες, μια αντιπροσωπεία αυτοκινήτων και μια εφορία χτυπήθηκαν με

φωτιά..Σήμερα επιλέξαμε να χτυπήσουμε μες το καταμεσήμερο στην λεωφόρο Συγγρού βανάκια που ανήκουν σε μαγαζιά στριπτίζ,μια σχέση εκμετάλλευσης που συχνά μένει στη σκιά: την "γυμνή" εμπορία της ανθρώπινης σάρκας,το σεξ που υποβιβάζεται σε εμπόρευμα.Εμπόριο γυναικών, σκλαβιά για μια ψεύτικη μορφή ευχαρίστησης.
Σήμερα επιτεθήκαμε την βιομηχανία του σεξ και τους νταβάδες της.Επιτεθήκαμε την μιζέρια που προκαλεί και την μιζέρια από την οποία αναπαράγεται από ετερόκλητα κομμάτια της κοινωνίας.Ηθικοί οικογενειάρχες,επιτυχημένοι καριερίστες,που τα βράδια δείχνουν τις πραγματικές προθέσεις τους.Σ'εναν κοσμό που καταστρέφει κάθε απόλαυση η μόνη αληθινή απόλαυση βρίσκεται στην καταστροφή αυτού του παλιού κόσμου.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς/Πυρήνας "Αναρχικές Ατομικότητες"

- 29.09.2008

Η καταπίεση είναι συχνά συνδεδεμένη μόνο με το κλομπ του μπάτσου και τα κάγκελα της φυλακής. Ένα κομμάτι από αυτούς τους πιο ορατούς μηχανισμούς της δημοκρατίας είναι επιφορτισμένο με την διαφύλαξη της κοινωνικής ειρήνης μαζί με έναν ακόμα πιο δυνατό σύμμαχο της καταπίεσης ,λιγότερο ορατό ,την συναίνεση των ίδιων των εκμεταλευώμενων. Τράπεζες μπορούν να καούν, μπάτσοι να χτυπηθούνε, αφεντικά να απαχθούν … αλλά πώς μπορούμε να επιτεθούμε σε αυτή τη συναίνεση;

Σίγουρα όχι με το να πούμε στους εκμεταλλευόμενους μια περίπλοκη ανάλυση για το καπιταλιστικό σύστημα και την κυριαρχία, γιατί για να καταλάβεις τον ίδιο σου τον ρόλο και να ανοίξεις χώρο για να σκεφτείς παραπέρα, μια πρώτη εξέγερση είναι αναπόφευκτη και απαραίτητη . Με το να ενθαρρύνεις αυτήν την εξέγερση, να κάνεις ξεκάθαρο με πράξεις ότι η κυριαρχία-εξουσία δεν είναι απλά θεωρητικοί όροι που βρίσκονται μόνο σε ακαδημαϊκές συζητήσεις αλλά αποτελείται από υποδομές και ανθρώπους στους οποίους μπορείς να επιτεθείς παντού και πάντα ,είναι η μόνη πιθανότητα να καταρρεύσει αυτή συναίνεση και να καταστραφεί το κοινωνικό νεκροταφείο που ονομάζεται κοινωνία.

Αυτοί είναι μερικοί από τους λόγους που επιτεθήκαμε στην εθνική τράπεζα στον παράδρομο της εθνικής στο 17ο χιλ της Αθηνών-Λαμίας Όλοι οι υπόλοιποι λόγοι θα εκφραστούν μόνοι τους στις επόμενες επιθέσεις μας ενάντια στην κυριαρχία και τους υπηκόους της. Ακόμα αφιερώνουμε αυτήν την επίθεση στον σύντροφο Γ.Βούτση-Βογιατζή που κατηγορείται για ληστεία στην ΕΤΕ του Γκύζη που την προηγούμενη εβδομάδα κρινόταν η παράταση της προφυλάκισης του.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς
Κομμάντο Αναρχικές Ατομικότητες

- 7.10.2008

Τα ξημερώματα της Τρίτης 7/10, χαρίσαμε τη φωτιά σε σε δύο ΑΤΜ και στις προσόψεις υποκαταστημάτων της Εθνικής τράπεζας στο οχυρωμένο από μπλόκα και περιπολίες κέντρο της Θεσσαλονίκης.
Έναν χρόνο και τρεις μέρες μετά την ένοπλη ληστεία σε υποκατάστημα της Εθνικής στο Γκύζη, και την σύλληψη του επαναστάτη και ληστή Γιώργου Βούτση-Βογιατζή.
Έναν χρόνο και τρεις μέρες μετά την άψογη συνεργασία αστυνομίας-πολιτών που έσπευσαν να επιβεβαιώσουν την τραγική συνθήκη που χαρακτηρίζει την εποχή μας.
Την ταύτιση συμφερόντων και επιθυμιών μεταξύ εκμεταλευτών και εκμεταλευόμενων: Ασφάλεια, κοινωνική αρμονία, τήρηση των νόμων...
Κάθε συνθήκη όμως γεννά την Άρνηση της. Και οι συνειδητές επιθέσεις ενάντια σε σχέσεις, σύμβολα, αξίες, πρόσωπα που εκπροσωπούν την κοινωνία του καπιταλισμού, την κοινωνία των αφεντικών και των δούλων, έρχονται να ως εξαίρεση για να επιβεβαιώσουν τον κανόνα της μετριότητας και της εθελοδουλείας.
Όχι για να περιχαρακωθούν στο επίπεδο που το θέαμα προστάζει- ως κάτι μάταιο ή ανούσιο ή ως κάτι που ανήκει σε μια παρέα ειδικών, αλλά ως μια συνιστώσα του Αρνητικού που εξαπλώνεται για να επισπεύσει στο μερίδιο που της αναλογεί στην κατάρρευση αυτού του κόσμου.Κι η βασική λειτουργία αυτού του κόσμου, η κινητήρια δύναμη του είναι το δίπολο εργασίας κατανάλωσης.
Ληστεύοντας μια τράπεζα, επανακτώντας τον χρόνο σου από τα εξουθενωτικά ωράρια, αποδεσμεύοντας την καθημερινότητα από χρονικούς και οικονομικούς εκβιασμούς οικειοποιείσαι στην ουσία την ίδια σου την ζωή.
Παρ' όλα αυτά όπως μια μάχη δεν κερδίζει τον πόλεμο, μια ληστεία δεν καταρρίπτει τον κόσμο της οικονομίας κι ένας εμπρησμός δεν εξαφανίζει ως δια μαγείας όλες τις τράπεζες έτσι και μία σύλληψη ενός συντρόφου δεν τερματίζει τον επαναστατικό αγώνα...
Για αυτούς τους λόγους κι άλλους τόσους χαιρετίζουμε εμπρηστικά τον Γιώργο όχι μόνο σαν ληστή για την ατομική του επιλογή να αρνηθεί την εργασία, αλλά πάνω από όλα σαν επαναστάτη για το σύνολο της δράσης του.
Τον αρνητή που επιλέγει να πολεμήσει το υπάρχον στο σύνολό του...

ΥΓ. Η Θεσσαλονίκη είναι μια πόλη ερωτική που από τις νύχτες της θα ήταν ανεπίτρεπτο να λείπει η φωτιά

ΥΓ2. Ο χειμώνας θα συνεχιστεί ΘΕΡΜΟΣ...

ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ!

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

"ΙΠΠΟΤΕΣ ΤΗΣ ΦΛΟΓΕΡΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ/ ΣΥΝΑΥΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΛΥΣΣΑΣΜΕΝΩΝ ΕΓΩ"

- 29.10.2008

επίθεση στο στρατοδικείο του Ρουφ, «σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Γιάννη Δημητράκη,

που πέρναγε από στρατοδικείο στις 13 Οκτωβρίου».

- 2-3-4-.11.2008

Η Συνομωσία Πυρήνων της Φωτιάς αναλαμβάνει το εμπρηστικό μπαράζ επιθέσεων από το βράδυ της Κυριακής μέχρι το απόγευμα της Τριτης σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Πιο συγκεκριμένα στην Αθήνα, πυρπολήσαμε τζιπ του πολεμικού ναυτικού στο Χαλάνδρι(τ'οποίο επιμελώς αποκρύφτηκε απο τους μπάτσους), οχήματα του πολεμικού ναυτικού στην είσοδο του κτηρίου Ναυτικής Διοίκησης στην πλατεία Κλαυθμώνος, την εταιρεία πληροφορικών συστημάτων ACE HELLAS στην Αγια Παρασκευη που συνεργάζεται με τον ελληνικό στρατό, τον σύνδεσμο απόστρατων αξιωματικών πυροβολικού στη Χαλκοκονδύλη,την ένωση απόστρατων αξιωματικών στρατού στην Χαριλάου Τρικούπη κι Ακαδημίας,το πολιτικο γραφειο του υπουργου Εθνικής Αμύνης,Βαγγέλη Μεϊμαράκη. Στην Θεσσαλονίκη πυρπολήσαμε τα γραφεία της λέσχης εφέδρων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων στον Εύοσμο,ένα στρατιωτικό φροντιστήριο στην Δημήτρη Μαργαρίτη,καθώς και το ΑΤΜ της Γενικής Τράπεζας,που συνεργάζεται με το στρατό, στην Καλαμαρία.Ακόμη αναλαμβάνουμε και την επίθεση στο στρατοδικείο του Ρούφ την περασμένη Τρίτη ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου.

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Στην εποχή μας, αλλά και πάντοτε, ο στρατιωτικός βραχίονας κάθε κράτους αποτελούσε αναπόσπαστο κομμάτι για την ανάπτυξη των γεωπολιτικών και οικονομικών συμφερόντων του. Η διεξαγωγή πολέμων είναι αναπόφευκτο επακόλουθο έντονων οικονομικών κρίσεων του καπιταλιστικού συστήματος. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτής της συνθήκης ήταν η ραγδαία ανάπτυξη της οπλοβιομηχανίας στις αρχές του 20ου αιώνα και το οικονομικό κραχ του 1929 στις Η.Π.Α. που συνοδεύτηκε από την μακροχρόνια κρίση της παγκόσμιας αγοράς, γεγονότα που συνέβαλαν στην διεξαγωγή των δυο παγκοσμίων πολέμων αντίστοιχα. Οι στρατιωτικοί πόλεμοι και η διατήρηση των οικονομικών συμφερόντων είναι μια διαχρονική, διακρατική σχέση στην πορεία της ανθρώπινης ιστορίας.

Από τις νατοϊκές βάσεις σε ευρωπαϊκό έδαφος, μέχρι τις «ειρηνευτικές» επεμβάσεις στη Μ. Ανατολή, ο στρατός λειτουργεί ως απαραίτητη δύναμη για τη διατήρηση και την ανάπτυξη των οικονομικών συμφερόντων των κρατών του δυτικού κόσμου. Η τροφοδότηση της πολεμικής μηχανής και της στρατιωτικής βιομηχανίας απαιτεί την διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης εντός των μητροπόλεων των δυτικών κρατών. Πόλεμος και ειρήνη, δύο διαφορετικές όψεις, δυο διαφορετικές εκφάνσεις της καπιταλιστικής κυριαρχίας.

ΣΤΡΑΤΟΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ

Όταν πριν λίγες δεκαετίες ο καπιταλισμός ήταν λιγότερο κομψός και περισσότερο απροκάλυπτος υπήρχαν ταξικές αντιστάσεις. Γιατί ακόμα και ο τελευταίος αχυράνθρωπος

όταν του αρπάζεις στα φανερά το τίποτα που κατέχει ως δικό του, τότε βγάζει δόντια. Για να του ξαναφορέσουν το φίμωτρο και να του εξάγουν τους κυνόδοντες, τα καπιταλιστικά think tank, επινόησαν και προώθησαν το κράτος πρόνοιας. Δημόσιες παροχές, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, συντάξεις, λαϊκή πολιτική, επιδόματα και ότι άλλο θα καθησύχαζε το «άτακτο» προλεταριάτο.

Ταυτόχρονα οι σκληροί μηχανισμοί, η ραχοκοκαλιά της καταστολής αστυνομία και στρατός, εξελίσσονταν δίχως όμως να μπορούν να απεμπλακούν απ' το «άξεστο» παρελθόν τους. Στην Ελλάδα ως κοινωνικές φιγούρες παρέμεναν εντυπωμένες στο λαϊκό θυμικό ως μπασκίνες και χουντικοί καραβανάδες. Με αλλεπάλληλα λίφτινγκ προσώπου επιχειρήθηκε να έρθουν ποιο κοντά στο πολίτη. Η χωροφυλακή και η αστυνομία πόλεων ενοποιήθηκαν και η στρατιωτική θητεία μειώθηκε, όμως τη ίδια στιγμή επιμελώς συγκροτήθηκε και εμφανίστηκε ένα νέο στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα στους δρόμους της μητρόπολης τα γνωστά ΜΑΤ και τα ΜΕΑ. Φτάνοντας στα μέσα της δεκαετίας του 90 και προς το δεύτερο μισό της, αφεντικά και κράτος, αρχίζουν να σιγουρεύουν πως οι εργαζόμενοι δεν απειλούν πια το σύστημα. Η νέα θρησκεία της ιδιώτευσης έχει εγκαθιδρυθεί για τα καλά στο κεφάλι της νέας τάξης των μικροϊδιοκτητών, αποδομώντας κάθε φαντασιακό εργασιακό μέτωπο – Καλύτερα γιατί οι αυταπάτες πάντα στο τέλος έχουν πικρή γεύση. Η ατμομηχανή του νεοφιλελευθερισμού μπαίνει σε κίνηση με ρυθμούς ταχείας και η «λαϊκή» πολιτική αντικαθιστάται από την ιδιωτικοποίηση. Έτσι το κράτος έγινε από θηριοδαμαστής απλός διαχειριστής σε μια πολυκατοικία, που όλοι οι ένοικοι είναι και ιδιοκτήτες και δουλεύουν μαζί για το «κοινό» συμφέρον. Όμως η εγγύηση του υπάρχοντος δεν στηρίζεται μόνο στην εθελοδουλία των ιδιωτών. Το κράτος εμπλουτισμένο απ΄ την εμπειρία του παρελθόντος πάντα χρειάζεται τη σιδερένια πυγμή της καταστολής, εφ΄ όσον το καρότο έπεισε τους προλετάριους και η άμαξα σέρνεται, τώρα ενισχύει τους φύλακες του. Σήμερα το κράτος στρατιωτικοποιείται, αλλά τώρα «φοράει» πολιτικά.
Η μνήμη για το στρατό σε ρόλο πραξικοπηματία στην χούντα των συνταγματαρχών έχει δώσει τη θέση της στην νέα βελτιωμένη εικόνα του επαγγελματικού ελληνικού στρατού με μισθοφόρους και αστραφτερά χαμόγελα. Άλλωστε μετά την 11η Σεπτεμβρίου η στρατιωτικοποίηση του δυτικού κόσμου απαντά στην επικαιρότητα του κοινωνικού αιτήματος για ασφάλεια. Όπου δεν πείθει η απειλή της ισλαμικής τρομοκρατίας για κοινωνική νομιμοποίηση της καθόδου του στρατού στις μητροπόλεις, τότε θα πείσει το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης και της εγκληματικότητας των «αλλοδαπών» όπως στην Ελλάδα. Δεν είναι τυχαία η εφαρμογή του σώματος των συνοριοφυλάκων στην παραμεθόριο που αποτελούν την καλύτερη περιγραφή, του τι ακριβώς εννοούμε με τον όρο στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα.

Ο στρατός συναντά την κοινωνία όχι πλέον με όρους καταστολής, αλλά για να τη συνοδεύσει στον ξεπεσμό της, ο στρατός απ' την αγγαρεία του χθες, γίνεται η επαγγελματική καριέρα του σήμερα. Εκδημοκρατίζεται, η θητεία μειώνεται, παραχωρείται το δικαίωμα στη γυναίκα να συμμετέχει σε αυτόν, οι αστυνομικές και στρατιωτικές σχολές είναι πρώτες σε προτίμηση, η παλιά διαδικασία πειθαρχίας, ως μέθοδο υποδούλωσης της νεολαίας είναι πλέον άχρηστη, γιατί οι νέοι έχουν υποδουλωθεί στο internet, στην τηλεόραση, στο κινητό…

Έτσι ο στρατός αλλάζει πρόσωπο και γίνεται πιο επικίνδυνος. Άλλωστε ένας βραδυκίνητος στρατός, με ημιμαθείς φαντάρους, βαριά θητεία και καψόνια, όπως και μια αστυνομία με κοιλαράδες χωροφύλακες, δεν αντιστοιχεί στην νέα αισθητική τάξη πραγμάτων και δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Επαγγελματικός μιλιταρισμός σημαίνει ατσαλάκωτη εικόνα, ειδίκευση, εκπαίδευση, νέα συστήματα τεχνολογίας, σημαίνει αίσθημα ασφάλειας δίπλα στον πολίτη.

Είναι μια νέα πρόταση ζωής. Έτσι οι «ειρηνευτικές» αποστολές του ελληνικού στρατού με την ανθρωπιστική βοήθεια, των βιασμών, της λεηλασίας, του εμπορίου όπλων ναρκωτικών και γυναικών, πέρα από τα τεράστια οικονομικά οφέλη για το κράτος, μεταφράζεται και απ' τους λεγεωνάριους που συμμετέχουν ως extreme sports, κάτι για το οποίο, πέρα απ' τα φράγκα που τσεπώνουν, περηφανεύονται στις παρέες τους.
Ο στρατός προελαύνει σήμερα έξω από τα σύνορα για να αποκαταστήσει τη δολοφονική ειρήνη των αφεντικών, των νομοταγών ιδιοκτητών, της σιωπηλής πλειοψηφίας και ταυτόχρονα προετοιμάζεται να υπερασπιστεί την ίδια ειρήνη κ' στο εσωτερικό των μητροπόλεων με κάθε τίμημα. Για αυτό το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα παραμονεύει incognito έχοντας συνάψει στρατηγικής σημασίας συμφωνίες. Δεν είναι τυχαίο πως το υπουργείο δημόσιας τάξης έγινε υφυπουργείο υπό την ασπίδα προστασίας του υπουργείου εσωτερικών ενώ τη θέση του «στρατάρχη» Πολύδωρα την ανέλαβε ένας γνήσιος στρατιωτικός ο πρώην αρχηγός του ΓΕΕΘΑ Χηνοφώτης (πρόσφατα οι πυρήνες μας στη Θεσσαλονίκη υπέβαλλαν «τα σέβη» τους στον νέο αρχηγό, πυρπολώντας το τμήμα στην οδό Δωδεκανήσου).

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΣΕ ΑΡΓΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ο στρατός δημιουργεί συνθήκες όπου το άτομο δε θα επιτρέπεται να σκέφτεται ως άτομο, αλλά ως τροχός της αμάξης, ως λίθος του οικοδομήματος, ως το μέρος ενός υποσυνόλου. Η ύπαρξη του ατόμου σχεδιάζεται να μετατρέπεται σε ύπαρξη του συνόλου με τρόπο τέτοιο που το σύνολο να υπερβαίνει σαν αξία το εγώ. Καλλιεργείται μια νοοτροπία εκμηδένισης του εαυτού, κονιορτοποίησης του εγώ, που ενισχύεται από τις φωνές του ανωτέρου, τα καψόνια και τις αγγαρείες. Σ'αυτό το κλίμα άνθρωποι που ενδεχομένως δεν είχαν αναπτύξει ποτέ τους μιας λογής κριτική πάνω στο στρατό (ενδεχομένως ούτε θετική ούτε αρνητική), άνθρωποι άβουλοι, ανίκανοι να παίρνουν αποφάσεις χωρίς τη συμβουλή κάποιων, ασφυκτιούν και πνίγονται μέσα στον εαυτό τους. Τέτοια άτομα που ίσως δεν ενδιαφέρθηκαν ποτέ τους για έθνος, ή αν νοιάστηκαν το έκαναν λίγο χλιαρά, ο στρατός καταστρέφει την ατομική τους υπόσταση σε τέτοιο βαθμό, βυθίζει το εγώ τους τόσο χαμηλά που χάνουν κάθε ατομική επιθυμία, οδηγούμενοι με χειρουργική ακρίβεια στην αυτοκτονία. Είναι αφέλεια να τα χρεώνουμε όλα στα καψόνια ή στον αξιωματικό που φωνάζει. Υπεύθυνος είναι ο στρατός που με την ομοιομορφία, την πειθαρχία, την εθνική προσήλωση, το φανατισμό, μετατρέπει τους ανθρώπους σε αναλώσιμες μονάδες υποσυνόλων, Κάποιοι αυτομολούν προς το θάνατο προσυπογράφοντας ένα κύκνειο άσμα εγωισμού, που δεν είναι όμως αρκετό για τίποτα: ορίζω τον εαυτό μου απόλυτα, τουλάχιστον στην αυτοκτονία. Τούτη η πράξη τους φαίνεται μερικές φορές ως η πιο ιδεατή λύση , ως το τελευταίο απομεινάρι της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Τι ειρωνεία: η επιθυμία για την εξερεύνηση του εγώ συμβαίνει με την ταυτόχρονη και απόλυτη απώλεια του.

ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΕΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

ΕΜΕΙΣ ΠΑΛΙ ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ ΝΑ ΣΤΡΑΤΕΥΤΟΥΜΕ Σ' ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ. ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ. ΕΚΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΘΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΆΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΔΟΜΗΜΕΝΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΧΑΟΥΣ. ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟΠΕΙΘΑΡΧΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ. ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΗΣ ΆΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΥΠΟΤΑΞΙΑΣ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΠΟΥ ΕΠΕΛΕΞΑΝ ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΒΑΦΤΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

ΑΦΙΕΡΩΝΟΥΜΕ ΤΟ ΕΜΠΡΗΣΤΙΚΟ ΜΠΑΡΑΖ, ΣΑΝ ΠΡΑΞΗ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΣΤΟΥΣ ΦΥΓΟΔΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΥΡΙΑΝΟΥ, ΚΩΣΤΑ ΧΑΛΑΖΑ, ΗΛΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ. ΤΕΛΟΣ, ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΚΟΜΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ.

Υ.Γ:Στέλνουμε σινιάλο φωτιάς στους κρατουμένους που ξεκίνησαν αποχή συσσιτίου από την Δευτέρα 3 Νοέμβρη.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ-ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΜΑΙΝΟΝΤΑΙ-ΑΝΑΖΗΤΟΥΜΕ ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς ΑΘΗΝΑΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

- 3.12.2008

Τις ώρες που οι φιλήσυχοι πολίτες απολάμβαναν τον καφέ της ανυπαρξίας τους στον πεζόδρομο του Κολωνακίου, εμείς για άλλη μια φορά τεθήκαμε στην 'υπηρεσία' της καταστροφής και σας χαρίσαμε ειδυλλιακά αποκαΐδια.

Με τη κίνησή μας αυτή στέλνουμε επαναστατικούς χαιρετισμούς στους Γάλλους συντρόφους που επέλεξαν να επιτεθούν στο δίκτυο γραμμών του τραίνου υψηλής ταχύτητας, σαμποτάροντας τα καθημερινά δρομολόγια της αδημονίας και του άγχους, μιας νομοτελειακά ρυθμισμένης ζωής που επιβάλλει η βιοεξουσία στους υπηκόους της.

Πλήττοντας την εύρυθμη λειτουργία της τάξης, χρησιμοποιώντας επιθετικά μέσα ενάντια στη δουλοπρέπεια που πρεσβεύει το κοινωνικό γίγνεσθαι , για άλλη μια φορά αποδεικνύεται στην πράξη η ευάλωτη κατασκευή της άτρωτης ομοιομορφίας αυτού του κόσμου.

Αποστρεφόμαστε τη δειλία του όχλου που βρίσκει θαλπωρή εντός της εξανδραποδισμένης κοινωνίας και τονίζουμε ότι η κοινωνία υπάρχει για εμάς, κι όχι εμείς για κείνη. Έτσι θα

εισβάλλουμε επανειλημμένα κι αιφνιδιαστικά διαβρώνοντας και δηλητηριάζοντας το εσωτερικό της, με σκοπό την εξόντωση του ουκ εγώ από τον εαυτό μας. Ένα εγχείρημα που υλοποιείται με την αφοσίωση στην επανάσταση. Μια επανάσταση ασίγαστη κι ακατάπαυστη που κάθε μέρα θα μαχόμαστε για να πραγματώσουμε την πιο αμείλικτη, άγρια και ζοφερή της έκφανση.

.Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ ΜΙΑΣ ΣΑΡΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.
ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ ΣΥΝΤΟΜΑ!

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΠΥΡΗΝΑΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

- 01.01.2009

«Ένας καλοζυγισμένος ξένος σφυροκοπά απαλά τον αέρα. Ο αέρας παγώνει.

Ένα αγρίμι στην αντίπερα όχθη αγκαλιάζει το βλέμμα του για κάποια δεύτερα πριν αυτό κρυσταλώσει.

Επιδείδεται σε έναν σπασμωδικό χορό, περιπλανώμενος στο λίγο ακόμα.

Απλώνει το φόντο του στο πάτωμα και ξαπλώνοντας αρχίζει να το ζωγραφίζει, με ένα κόκκινο χρώμα που του ξέμεινε στις τσέπες.

Οι ψυχρές δέσμες των ματιών εξερευνούν το άπειρο.

Επιχειρεί να μιλήσει, μα ο μολυβένιος ξένος μην αφήνοντάς τον να αναπνεύσει του ψιθυρίζει ότι τώρα μιλάει αυτός και τον φιλάει στο στήθος.

Το αγρίμι αρχίζει να επικοινωνεί κωδικοποιημένα φτύνωντας αίμα, τελειοποιώντας το φόντο του.

Κάποιοι τρέχουν κοντά του, αρχίζοντας να κλέβουν τα δάκρυά του, έπειτα τοποθετούν τα παγωμένα χέρια τους στις τσέπες τους και χάνονται.

Παραδίπλα διαρρήκτες παραβιάζουν το πλέγμα της σιωπής και πυρπολούν το εσωτερικό της.

Πιο πίσω άλλοι φορώντας αρκετά πρόσωπα εκτελούν την ηθική στην κεντρική πλατεία των αρνήσεών τους, φεύγοντας τα βλέμματα διασταυρώνονται πησμένα ότι εδώ ξεψύχισε κάτι, κοντοστέκονται και ουρλιάζουν: Η ηθική είναι νεκρή, σηκώστε τον Αλέξη να φύγουμε, λοιπόν σπάμε, ραντεβού στο γνωστό σημείο, μιλάμε αργότερα.

Αντίο!»

στον Αλέξη

Τώρα δεν ταιριάζει η φλόγα των κεριών πάνω από ένα νεανικό μνήμα, αλλά ολόκληρες πολιτείες να λαμπαδιάζουν. Αντί για μοιρολόγια, οι μονόλογοί μας έχουν αρχίσει να ακούγονται παντού: ΕΚΔΙΚΗΣΗ, ΕΠΙΘΕΣΗ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα, στο Ηράκλειο, στη Λευκωσία, στο Παρίσι, στο Λονδίνο, στη Νέα Υόρκη.

Αυτές της στιγμές του Δεκέμβρη έγινε η καρδιά μας μια αρμαθιά από ξυράφια. Θα την κρατήσουμε έτσι για πάντα. Οι μέρες, οι μήνες, τα χρόνια, δεν θα μείνουν άδεια ατενίζοντας την παραίτηση, αλλά θα γεμίζουν τους φακέλους της ασφάλειας και της αντιτρομοκρατικής, ως λαμπρή απόδειξη ότι ζούμε ενάντια στην εποχή μας, εδώ που κυοφορείται το νέο λυσσασμένο αντάρτικο πόλης ως μια υπόθεση που δεν είναι πλέον υποθετική, αλλά πραγματικότητα. Με αυτόν τον τρόπο ανταποκρινόμαστε στην πρόσκληση συντρόφων, από άλλες εμπρηστικές ομάδες και μαζί τους εγκαθιδρύουμε την ανοικτή προοπτική του αντάρτικου πόλης. Τώρα και μέχρι την τελευταία μας ανάσα. Για το νέο έτος αντί για ευχές, σας χαρίζουμε την απόφασή μας, να οπλιστούμε για να αλλάξουμε τα πάντα.

Τίποτα ίδιο, τίποτα όπως παλιά.

Αφιερώνουμε το πρωτοχρονιάτικο μπαράζ στον αναρχικό Αποστόλη Κυριακόπουλο που βρίσκεται προφυλακισμένος για βίαιες επιθέσεις σ την διάρκεια της εξέγερσης του Δεκεμβρίου καθώς και σε όλους τους συλληφθέντες των γεγονότων.

Όσο για τις ελληνικές διωκτικές αρχές που είχαν προετοιμαστεί για την νύκτα της πρωτοχρονιάς, αφού δεν μπορούν να φυλάξουν τις πόλεις τους, ας φυλάξουν καλύτερα τον εαυτό τους.

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τα εξής Πρωτοχρονιάτικα χτυπήματα:

Στην Αθήνα:

1-Ένα ΑΤΜ της αγροτικής τράπεζας δίπλα στον ΟΓΑ στο κέντρο της Αθήνας.

2-Οχήματα εταιρείας υπολογιστών στην Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

3-Την αντιπροσωπεία της φορντ στο Πολύγωνο.

4-Την αντιπροσωπεία της νταϊχάτσου στο Πολύγωνο.

5-Την αντιπροσωπεία πολυτελών αυτοκινήτων ‘καρατζάς’ στο Πολύγωνο.

6-Την άλφα μπανκ στην οδό Παναγή Τσαλδάρη στο Πολύγωνο.

7-Την εμπορική τράπεζα στο Περιστέρι.

8-Ένα όχημα πολυτελείας ενός ιερέα στην Νέα Σμύρνη.

9-Ένα όχημα της ‘κατράντζος σεκιούριτι’ στο Γαλάτσι.

10-Την εθνική τράπεζα στην Φρεατίδα στον Πειραιά.

11-Την τράπεζα πειραιώς στην πλατεία Σεφιώτου στην Καλλίπολη στον Πειραιά.

Στην Θεσσαλονίκη:

12-Τα γραφεία της γιούρομπανκ στην Λέοντος Σοφού στην Θεσσαλονίκη.

13-Τα γραφεία της μαρφίν στην Λέοντος Σοφού στην Θεσσαλονίκη.

14-Το βιβλιοπωλείο του Λιακόπουλου στην Λέοντος Σοφού στην Θεσσαλονίκη.

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- 11-12.02.2009

"Ήδη ο ουρανός κυριευμένος από το προαίσθημα των καπνών μέσα από τις φλόγες των κτιρίων ντρέπεται, κρύβεται και σιωπά."
Τους τελευταίους μήνες το αντάρτικο πόλης αποτελεί ένα από τα δημοφιλή θέματα συζήτησης του κύκλου των διαννοούμενων, των ιστορικών και των προοδευτικών αριστερών στην διάρκεια φιλολογικών "δεξιώσεων" και ακαδημαϊκών φλυαριών. Βιβλία, ταινίες, αφιερώματα, ντοκυμαντέρ, παρουσίες σε τηλεοπτικά παράθυρα, που άλλοτε καταδικάζουν και άλλοτε πιο "καλοπροαίρετα" κάνουν λόγο για τους συντρόφους που "πήραν την λάθος επιλογή". Κοινή συνισταμένη όλων των παραπάνω είναι ότι καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα. Ερμηνεύουν το αντάρτικο πόλης ως ιστορική ήττα και πολιτικό αδιέξοδο.
Αυτή η "μαθηματίστικη" λογιστική να ερμηνεύονται επαναστατικές πρακτικές με όρους αθροιστικών αποτελεσμάτων σύμφωνα με τον αριθμό συλλήψεων, φυλακίσεων και θανάτων είναι ακρωτηριασμένη από κάθε διαλλεκτική. Με την ίδια λογική, ποιά μορφή ρήξης δεν έχει ηττηθεί; Μήπως οι πορείες, τα μαζικά κινήματα, οι διαμαρτυρίες κατόρθωσαν να ανατρέψουν αυτά που αντιμάχονταν; Η γερμανική RAF, οι ιταλικές Ερυθρές Ταξιαρχίες, η γαλλική Action Directe, το ισπανικό MIL, η αγγλική Οργισμένη Ταξιαρχία, παραμένουν και σήμερα στην κεντρική θεματική των συζητήσεων νέων συντρόφων αποδεικνύοντας πως η στρατιωτική τους ήττα δεν ακύρωσε το στοίχημα που έθεταν, ξεχωριστά σε κάθε περίπτωση, αυτό, της επαναστατικής προοπτικής.
Αυτό δεν σημαίνει πως δεν υπάρχει κριτική. Άλλωστε το πέρασμα από τα όπλα της κριτικής στην κριτική των όπλων, απέχει μια στιγμή. Μακριά και εχθρικά βέβαια από την πρακτορολογία των Κομμουνιστικών Κομμάτων, που διεθνώς πάντα αποτελούσαν τους πιο σκληρούς επικριτές και διώκτες του αντάρτικου πόλης. Αφ' ενός έτσι δικαιολογούν τον ιστορικό τους συμβιβασμό και το πέρασμά τους στην άκρα νομιμότητα, αφ' ετέρου καλύπτουν την αγωνία τους να διατηρήσουν το αποκλειστικό ιστορικό προνόμιο της αντίστασης, ώστε να μην χάσουν πελάτες - ψηφοφόρους.
Όμως η αντιστροφή της κατάντιας της πρακτορολογίας των Κομμουνιστικών Κομμάτων, με το πέρασμα στην άκριτη εξύμνιση του αντάρτικου πόλης από κομμάτια του επαναστατικού χώρου, έχουν μια κοινή ομοιότητα, την αναπηρία σκέψης. Οι χειροκροτητές και οι θαυμαστές των αντάρτικων οργανώσεων πέρα από το να επιδοκιμάζουν και να ενθουσιάζονται από εντυπωσιακά επιχειρησιακά χτυπήματα, στην πραγματικότητα παραμένουν θεατές αναπαράγωντας την κατάσταση βολέματος στην οποία έχουν περιέλθει. Το αντάρτικο παραμένει κάτι απόμακρο για αυτούς, σαν μια ταινία δράσης, ή ένα καλό βιβλίο περιπέτειας, που διαβάζουν λίγο πριν κοιμηθούν.
Φυσικά, η κριτική μας δεν μπορεί να απομονωθεί μόνο στους επαγγελματίες ρεφορμιστές και τους μέτριους θεατές, αλλά παράλληλα ανοίγει μέτωπο και με τους δράστες της Υπόθεσης. Η πλειοψηφία των παράνομων επαναστατικών οργανώσεων έθετε διαρκώς το στοίχημα της εναρμονισμένης στρατηγικής του αντάρτικου με τους

μητροπολιτικούς αγώνες (απεργίες, διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες). Με αυτόν τον τρόπο, πίστευαν πως θα κερδίσουν τη λαϊκή συμπάθεια και θα ωθήσουν το μαζικό κίνημα στην επαναστατική πάλη.
Η ιστορία όμως δεν δικαίωσε αυτήν την επιλογή. Ενέργειες που θύμιζαν κασκαντέρ σε ταινίες, όπως στις 2 Νοεμβρίου το 1987 η "παρείσφρυση" ένοπλων γερμανών συντρόφων σε διαδήλωση ενάντια στην εγκατάσταση αεροδρομίου στην δυτική Γερμανία όπου πυροβόλησαν εναντίων των μπάτσων, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δυο ένστολοι και να τραυματιστούν βαριά αρκετοί άλλοι, συνέβαλε άτσαλα και επιπόλαια στην διελεύκανση μιας σειράς επιθέσεων σε τράπεζες και εταιρείες πυρηνικών και στην σύλληψη των δραστών. Άλλες πρακτικές ενώ ήταν δημοφιλείς στην λαϊκή μάζα, όπως ενέργειες της 17Ν, γινόντουσαν αντιληπτές, με ευθύνη της οργάνωσης, ως ένοπλη αντιπολίτευση. Τα χειροκροτήματα για την 17Ν και η απειλή "μια 17Ν σας χρειάζεται..." που ακουγόταν συχνά στις ουρές των τραπεζών και της εφορίας, αποδεικνύουν την σύγχιση μεταξύ του αντάρτικου πόλης και του λαϊκού τιμωρού για την λύση της γραφειοκρατικής κωλυσιεργείας.
Αυτό συνέβαινε γιατί υπήρχε μια ιστορική αγκύλωση στις παλιές ταξικές μορφές. Σχεδόν όλες οι οργανώσεις αναζητούσαν κάποιο επαναστατικό υποκείμενο. Για τις Ερυθρές Ταξιαρχίες ήταν οι εργάτες των αυτοκινητοβιομηχανιών, για την 17Ν ο λαός, για την RAF το αντάρτικο του τρίτου κόσμου κ.ο.κ. Για αυτούς η ένοπλη δράση ήταν μια διαδικασία επιτάχυνσης της ταξικής πάλης.
Για εμάς το αντάρτικο πόλης είναι μια μικρογραφία ενός γενικευμένου πολέμου που δεν έχει κυρηχθεί ακόμα. Είναι μια διαδικασία να πάρεις την ζωή στα χέρια σου. Είναι η απόφαση για μια μάχη που διεξάγεται 24 ώρες το 24ωρο, 365 μέρες τον χρόνο. Οι επιθέσεις μας δεν είναι παραδειγματικές, είναι πράξεις πολέμου.
Η απεύθυνη και κατανόησή τους από άλλα άτομα, δεν είναι για εμάς μια απαραίτητη προϋπόθεση, αλλά ένα θετικό στοιχείο. Συμμετέχουμε στο αντάρτικο γιατί είναι ο μοναδικός τρόπος επέμβασης των επιθυμιών μας, με αιφνιδιαστικές δυνάμεις απέναντι σε έναν θωρακισμένο κόσμο. Το να ξεκινάς να μάχεσαι, σημαίνει πως αρχίζεις να πιστεύεις στον εαυτό σου. Αντίζηλοι της κοινής λογικής και των υπολογισμών θέλουμε να ξαναφτιάξουμε το σύμπαν για λογαριασμό μας. Η έννοια του νέου ανθρώπου είναι ο άνθρωπος της άρνησης, ο αντάρτης πόλης.
Δεν είναι απλά θέμα στρατηγικής, είναι θέμα ουσίας. Το αντάρτικο πόλης έχει τη δυνατότητα να προκαλέσει τέτοιες συνθήκες ώστε να εγκαταλειφθούν οι δημοκρατικές ευγένειες και να επικρατήσει η πολιτική του χείριστου. Γιατί πιστεύουμε πως οι κοινωνικές σχέσεις δεν ανατρέπονται μέσα από διαμαρτυρίες και αιτήματα, αλλά ανατινάζονται με την ισχύ των παράνομων επαναστατικών πράξεων. Με αυτόν τον τρόπο δεν μας ενδιαφέρει να συγκινηθεί ο κόσμος ή απλώς να αντισταθεί για τα δικαιώματά του, αυτό που θέλουμε είναι να ξεκαθαριστεί το τοπίο. Όλα τα υπόλοιπα είναι επιλογές.
Μέσα από αυτές τις κινήσεις θέλουμε επίσης να αποσταθεροποιήσουμε την εσωτερική νωθρότητα και να ωθήσουμε προς τις παράνομες επαναστατικές ενέργειες όλα τα ριζοσπαστικά ρεύματα. Γιατί εκεί που σέρνονται οι επικλήσεις για την μη ποινικοποίηση των ιδεολογιών και των φιλικών σχέσεων, θριαμβεύει η δημοκρατική παράκληση για δικαιώματα ελευθερίας σκέψης και λόγου. Δηλαδή η παράδοση σε όλο της το μεγαλείο. Τα δικαιώματα και οι κοινωνικές κατακτήσεις απλά εξωραΐζουν την δυνάστευση και αναβάλλουν την επίθεση. Πιθανόν η ποινικοποίηση του ανατρεπτικού

χώρου να έχει απρόβλεπτα αποτελέσματα, αλλά σίγουρα δεν θα υπάρχει θέση για τεμπέληδες με δειλή σκέψη, παρά μόνο για αποφασισμένους με ισχυρή συνείδηση.
Το αντάρτικο πόλης, είναι αντίληψη, είναι νοοτροπία, είναι η οργανωμένη άμεση δράση. Κομμάτι του ειναι και η ένοπλη πάλη, μακριά όμως από δογματισμούς και φετιχοποιήσεις. Άλλωστε η επαναστατικότητα κάθε χτυπήματος, δεν καθορίζεται από τον βαθμό βιαιότητας των μέσων, αλλά τα μέσα καθορίζονται από την συνείδηση των ατόμων και την αποτελεσματικότητα της χρήσης τους. Αν θέλεις να καταστρέψεις μια αντιπροσωπεία πολυτελών αυτοκινήτων, προφανώς δεν θα πυροβολήσεις τα αμάξια, όπως αν θες να απαλλοτροιώσεις μια τράπεζα δεν θα εισβάλεις με μολότωφ.
Τον λόγο τώρα έχουν οι πράξεις:

Από τα ξημερώματα της Τετάρτης μέχρι το απόγευμα της Πέμπτης 12 Φεβρουαρίου επιλέξαμε και χτυπήσαμε:

- Τα ΕΛΤΑ στον Αγ. Δημήτριο, στην Πλατεία Αττικής και στην Θεσσαλονίκη, ως ελάχιστη συνεισφορά στην αίτηση οικονομικής αποζημίωσης που έχει καταθέσει η διοίκησή τους για τις ληστείες που πραγματοποιήθηκαν σε υποκαταστήματά τους και κατηγορούνται μέλη της 17Ν. Στα ΕΛΤΑ στην πλατεία Αττικής δεν έγινε καμία καταδίωξη από ιδιωτικό φύλακα. Ιδιωτικός φύλακας δεν υπήρχε, ή αν υπήρχε, κάπου λούφαζε. Ο μηχανισμός σβήστηκε, αφού είχαν αποχωρήσει οι σύντροφοι. Φαίνεται πως σε αυτήν την περιοχή ανθίζει το φρούτο του "ήρωα πολίτη", γιατί πριν από ένα χρόνο καταστηματάρχες της περιοχής συνέβαλλαν στο θάνατο ενός από τους δυο ληστές που έβγαιναν από τα συγκεκριμένα ΕΛΤΑ, παίρνοντας τα κλειδιά της μηχανής τους και δίνοντας την ευκαιρία σε έναν μπάτσο να τους πυροβολήσει.
- Τα γραφεία των ροζ ανεμοδούρων του Συνασπισμού που τρέχουν πίσω από παντού για να μαζέψουν ψήφους. Πρόσφατα το γνωστό στέλεχός τους και ιστορική φυσιογνωμία της αριστεράς Μ. Γλέζος, παρευρέθηκε και χαιρέτησε την συγκέντρωση διαμαρτυρίας των μπάτσων.
- Το σπίτι του γνωστού "γραμματικού" και πρώην πρύτανη Γ. Μπαμπινιώτη στην οδό Ζεφύρων 11Α στην Αγία Παρασκευή (και όχι γραφεία ευρέσεως εργασίας) για τις "λόγιες" υπηρεσίες που προσφέρει στο σύστημα.
- Τα γραφεία του φαντασιόπληκτου καθηγητή εγκληματολογίας Γ. Πανούση - αναλυτή τρομοσεναρίων επιστημονικής φαντασίας.
- Τα γραφεία συμφερόντων του γνωστού αριστοκράτη διανοούμενου συγγραφέα Απόστολου Δοξιάδη (ξημερώματα Τετάρτης) στην οδό Δεινοκράτους 42 στο Κολωνάκι.
- Τα γραφεία του γραφικού τηλεκαραγκιόζη δικηγόρου Σταύρου Γεωργίου που ήταν μέλος της πολιτικής αγωγής εναντίων της 17Ν.
- Την εθνική τράπεζα στα Πετράλωνα στην οποία είχε πραγματοποιηθεί ληστεία για την οποία κατηγορήθηκαν τα μέλη της 17Ν ότι εκτέλεσαν τον μπάτσο φύλακα Χρήστο Μάτη.
- Το λογιστήριο της εφημερίδας ριζοσπάστης, που πίσω από κάθε επαναστατική πράξη "βλέπει" αμερικάνους πράκτορες και προβοκάτορες.
- Την εφημερίδα Τα Νέα, του οργανισμού λαμπράκη για τις ασφαλίτικες δημοσιεύσεις που έκανε την περίοδο της "εξάρθρωσης" της 17Ν.
- Την μπακαλοφυλλάδα της Αυριανής του λαδοπόντικα Κουρή για την δημόσια διαπόμπευση που πραγματοποίησε εναντίον των μελών της 17Ν.

- Το γνωστό παχύδερμο της πολιτικής Θ. Πάγκαλο. Επειδή ήταν στόχος βαρέων βαρών,

αναγκαστήκαμε να τον χτυπήσουμε δυο φορές. (Το σπίτι της κόρης του το χρησιμοποιεί ο ίδιος ως πολιτικό γραφείο.)
- Το σπίτι του προϊσταμένου της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας Παπαγγελόπουλου. Μετά από παρακολούθηση επιλέξαμε το μεσοδιάστημα ανάμεσα στην αποχώρηση του μπάτσου - φύλακα που έλεγχε το μέρος και της αντικατάστασής της βάρδιας από συνοδούς ασφαλείας. Ο κ. Παπαγγελόπουλος αφού δεν μπορεί να μας βρει αυτός, τον βρήκαμε εμείς.
- Το σπίτι του εφέτη ανακριτή του Αρείου Πάγου Β. Φούκα, αναπληρωματικού μέλους του εφετείου της 17Ν και ανακριτή στην υπόθεση του Μιχάλη Πρέκα.
- Το αυτοκίνητο του γνωστού λιγδιάρη - κονδυλοφόρου αρθρογράφου Παναγιώτη Παναγιώτου για το λειτούργημα του χαφιεδισμού που εκτελεί.
Όλα τα χτυπήματα τα αφιερώνουμε στον αντάρτη πόλης Δημήτρη Κουφοντίνα. Σε έναν από τους Λίγους αυθεντικούς επαναστάτες, που ποτέ δεν παραδόθηκε, ποτέ δεν συνθηκολόγησε. Από τα δικά μας λημέρια της επανάστασης, του ανταποδίδουμε το αντάρτικο σινιάλο που αυτός πρώτος μας χάρισε. Εδώ δεν πιάνουν οι συμφωνίες και οι διαφωνίες πολιτικής ορθότητας, σημασία έχουν τα μάτια μας πίσω από τις κουκούλες, που λάμπουν τόσο όμορφα όταν πολεμάμε.

ΥΓ. Στις 13 Ιανουαρίου συνελήφθη στην Θεσσαλονίκη ο αναρχικός Ηλίας Νικολάου για τον εμπρησμό εγκαταστάσεων της δημοτικής αστυνομίας. Ο ίδιος, πριν δυο μήνες, μαζί με άλλους δυο συντρόφους ήταν καταζητούμενος για ένα χρόνο περίπου, κατηγορούμενος πάλι για εμπρηστικές επιθέσεις. Δεν μας ενδιαφέρουν τα νομικά τερτίπια αθωότητας ή ενοχής, σίγουρα όμως είναι τιμή μας να υπάρχουν τόσο αμετανόητοι σύντροφοι ανάμεσά μας, όπως ο Ηλίας Νικολάου. Η φωτιά μας είναι μαζί του.

Σύντομα θα επανέλθουμε.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Αθήνας - Θεσσαλονίκης.

- 9.4.2009

"Χωρίς αντίθετα δεν υπάρχει εξέλιξη.Έλξη κι Απώθηση,Λογική κι Ενέργεια,Αγάπη και Μίσος είναι αναγκαία για την ανθρώπινη ύπαρξη.Από αυτά τα αντίθετα πηγάζει αυτό που οι πιστοί κάθε θρησκείας ονομάζουν Καλό και Κακό.Καλό είναι το παθητικό που υπακούει στη Λογική.Κακό είναι το ενεργητικό που πηγάζει απο την Ενέργεια.Καλό είναι ο Παράδεισος.Κακό είναι η Κόλαση." W.B.

Στο παρελθόν,έχουμε πυρπολήσει λέσχες στρατιωτικών,εταιρείες,καταναλωτικούς σπόνσορες και σωρεία κρατικών-καπιταλιστικών στόχων και δομών.Τώρα εν όψει των "άγιων ημερών" που πλησιαζούν και της χαζής εθιμοτυπικής πίστης που εκφράζει τη πλειοψηφία του κοινωνικού συνόλου αλλά και με επιθετική διάθεση για ένα σάπιο,παρηκμασμένο κομμάτι φανατικών πιστών που εκφράζουν την έλλειψη αληθινής ζωτικότητας,πνευματικής δύναμης και ενεργητικής διάθεσης επιλέξαμε να ανάψουμε φωτιές στις εκκλησίες του χριστιανισμού και της ηθικής του.
Θεωρούμε πως η θρησκεία αποτελεί ακόμη έναν εξουσιαστικό μηχανισμό με ιδιαίτερα

ύπουλο ρόλο στη καθυπόταξη των ανθρώπων.Κάποτε, η πίστη ένωνε το σύνολο της κοινωνίας.Κάποτε, η θρησκεία χειραγωγούσε,διακήρυττε τις ψευδείς υποσχέσεις ισότητας πέραν φύλου ή κοινωνικής τάξης,εμπορευοτάν ελπίδες και κεριά.Κάποτε,το θρησκευτικό αίσθημα,η αδυναμία του ανθρώπου να πιστέψει στη δύναμη της ίδιας του της ύπαρξης,είχε και έχει καθοριστικό ρόλο στη ζωή.Κάποτε.Τώρα απλά σε καθορισμένες ημερομηνίες εκφράζει ένα συνεκτικό δεσμό που ακόμα διατηρεί μέσα στη κοινωνία. Φυσικά η θρησκεία διατηρεί την ιστορική της δομή,τα ψέμματα και τις αλχημείες του χριστιανισμού και τη διεστραμμένη οπτική της για τον άνθρωπο.Απλά οι σύγχρονοι θεοί είναι αλλού.Είναι στην κατανάλωση,στην καριέρα,στο χρήμα,στο τίποτα στην ενσάρκωση ενός ατομικού παθητικού μηδενισμού.
Πρέπει να αντιστρέψουμε την απαισιοδοξία της σύγχρονης ζωής,τη παραίτηση,τη πίστη σ'ένα ανώτερο Όν.Ας διευκρινήσουμε.Οφείλουμε να μετατρέψουμε την απαισιοδοξία σε δύναμη,ως αναρχισμό και μηδενισμό,ως κριτική αναλυτική σκέψη.Αλλιώς η απαισοδοξία εκφράζεται ως παραίτηση,ως παρακμή του νου,ως μαλακυνση,ως κοσμοπολιτισμός που ανακατεύεται σε όλα,ως τα "πάντα κατανοεί".
Έχοντας λοιπόν καθαρή πνευματική διαύγεια τοποθετήσαμε 4 ωρολογιακούς εμπρηστικούς μηχανισμούς.Στην "Ιερά" Μητροπόλη στο κέντρο της Αθήνας,στην Αγία Τριάδα,στην μητρόπολη του Πειραιά,στην ανεκτίμητης αξίας εκκλησία της Αγίας Σοφίας στο κέντρο της Θεσσαλονίκης όπως και στον "ιερό" ναό του Αγίου Δημητρίου, στην πολυούχα εκκλησία της Θεσσαλονίκης.

"Καταραστείτε όλους τους άνανδρους διαβόλους που είναι μέσα σας και που τους αρέσει να στενάζουν,να σταυρώνουν τα χέρια και να προσεύχονται."(Φ.Ν.).Ποτέ πια καλοί,μέτριοι πιστοί ενός μέτριου θεού,κακέκτυπο ανθρώπου.Προσδοκούμε ανάσταση ζωντανών.

Υ.Γ.1:Τοποθετήσαμε εμπρηστικούς μηχανισμούς με ρολόι για χρονοκαθυστέρηση και παράλληλα τηλεφωνήσαμε στην αστυνομία,στην Ελευθεροτυπία και στο Σκάι για να εκκενώσουν τις εκκλησίες και να μην υπάρξουν τυχόν τραυματισμοί.

Υ.Γ.2:Εάν το Σκάι ήταν το μόνο κανάλι που τηλεφωνούσαμε δεν θα υπήρχε έγκαιρη ενημέρωση για την ύπαρξη των μηχανισμών αφού η τηλεφωνήτρια του σταθμού μας έκλεισε το τηλέφωνο.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς/Commando ΦΡΑΞΙΑ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

- 15.07.2009

«Είμαστε περικυκλωμένοι από εχθρούς. Η αλλοτρίωση βρίσκεται παντού. Στον τρόπο που οι άνθρωποι αναγνωρίζουν τον εαυτό τους μέσα απ' το καινούργιο αυτοκίνητο τους ,το στερεοφωνικό τους ,το υποθηκευμένο νέο τους διαμέρισμα ,τη χαρά των μικροηλεκτρικών συσκευών με δόσεις ,τον εξοπλισμό της κουζίνας τους. Η τέλεια αποξένωση. Γι'αυτό τουλάχιστον ας γνωρίσουμε καλά τους συντρόφους μας. Κι

αυτό εν τέλει προϋποθέτει την τολμηρή εκείνη συνάντηση με τον εαυτό μας..»

Όταν πριν λίγες βδομάδες σύντροφοι από κοντινή αντάρτικη ομάδα μας προσκάλεσαν να συμμετάσχουμε στη « Σύμπραξη Εμπρηστών» και να πραγματοποιήσουμε, σε συνεργασία, με άλλες ομάδες, ένα σλάλομ πύρινων νυχτεργασιών, αποδεχτήκαμε με συνοπτικές διαδικασίες την πρόσκληση και την τιμή που μας έκαναν. Εδώ θέλουμε να διευκρινίσουμε πως οι «συνοπτικές διαδικασίες» συμφωνίας για τη συμμετοχή στην πρώτη απόπειρα της Σύμπραξης Εμπρηστών μπορεί να μην προήλθαν από την κοινή γνωριμία των συντρόφων που στελεχώνουν αυτή την ευρύτερη πειραματική πλατφόρμα αλλά επενδύθηκε απ' την αμοιβαία εκτίμηση του επαναστατικού προσανατολισμού που έχει εκφραστεί μέσα απ' τις προκυρήξεις τους.

Πιστεύουμε πως το νέο αντάρτικο πόλης συγκροτείται μέσα από σταθερά και υπεύθυνα σχήματα με σαφή χαρακτηριστικά. Ποτέ δεν μας άρεσαν οι αόριστες επικλήσεις ενότητας που συσπειρώνονται γύρω απ' την «κοινή υπόθεση»,που τελικά είναι τόσο «κοινή» όσο και η «κοινή γνώμη»,αλλά σίγουρα καθόλου συλλογική. Η επίκληση των αριθμών και οι διευρυμένες συνεργασίες-συνελεύσεις με μοναδικό χαρακτηριστικό το άλφα σε κύκλο ή την αλληλεγγύη σ'ένα κρατούμενο, το μόνο που καταφέρνουν είναι να υποβιβάζουν την συνείδηση και την επαναστατική πρακτική σε μια μαθηματικο-πολιτικάντικη έννοια. Επίσης εκεί μέσα αναπτύσσεται το πιο γόνιμο έδαφος που πάνω του ανθίζουν οι λυκοφιλίες και τα πισώπλατα «συντροφικά» μαχαιρώματα. Άλλωστε όπως έχει πει ένας σύντροφος με περίσσιο κυνισμό και περισσότερη ευστοχία:«Ξέρετε ποιοι στις μέρες μας έχουν συκοφαντήσει περισσότερο τους αναρχικούς; Οι ίδιοι οι Αναρχικοί.»

Γι'αυτό και δεν μας καλύπτουν πλέον ξεπερασμένα σύμβολα που παραμένουν κενά νοήματος, αφηρημένες έννοιες όπως η «κοινωνία» που θα έπρεπε να δουλέψουμε μαζί της για την απελευθέρωση μας, ούτε καν οι μαυροκόκκινες σημαίες, αλλά ούτε και μια φωτιά που τελικά μπορεί να μιλάει τη γλώσσα της εμπρηστικής αντιπολίτευσης και της κοινωνικής αντιβίας. Δεν είναι λίγες οι φορές που σε εμπρηστικές αλλά και σε ένοπλες επιθέσεις οι δράστες που αναλαμβάνουν την ευθύνη αυτοπαρουσιάζονται ως αμυνόμενοι ,που επειδή δέχονται την καταστολή, αναγκάζονται να αμυνθούν βίαια. Όμως οι θεωρίες της αμυντικής αντιβίας ουσιαστικά είναι οι θεωρίες της ήττας και της θυματοποίησης. Όπως επίσης και οι πρακτικές τους είναι προβλέψιμες γιατί είναι αναγκασμένες απλώς να απαντήσουν στις προκλήσεις της εποχής, ενώ αντίθετα το νέο αντάρτικο πόλης επιδιώκει να ορίζει το χώρο και το χρόνο της δικιάς του πρόκλησης. Η επαναστατική δράση δεν χρειάζεται να βρίσκει καταφύγιο ούτε στις μάζες ούτε στο «δίκιο των λαών».Υπάρχει ως αυτόνομος αξιακός κώδικας, ανεξάρτητα από την μειοψηφικότητα της και έχει ως αρχή μια πραγματική τάση προς την ανατροπή του υπάρχοντος. Η αφετηρία είναι η ατομική απόφαση του κάθε συντρόφου να περάσει ολόψυχα στην όχθη του επαναστατικού τερορισμού.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι να μην απομονωθούμε αριθμητικά απ' τις αυταπάτες των κοινωνικών αντιστάσεων, αλλά να διαμορφώσουμε έναν ισχυρό κοινωνικό ιστό ανάμεσα στους συντρόφους του νέου αντάρτικου πόλης. Ανάμεσα σε αυτούς που έχουν ξεκινήσει αλλά και με όσους σύντομα θα συναντήσουμε. Σε αυτήν την κατεύθυνση μπορεί να συμβάλλει σίγουρα η «Σύμπραξη Εμπρηστών».Εδώ όμως θα πρέπει όλοι οι σύντροφοι που συμμετέχουμε στους αντάρτικους σχηματισμούς(σ' αυτούς που υπάρχουν και σ'αυτούς που θα σχηματιστούν) να γνωρίζουμε ότι η παγίδα της αλλοτρίωσης υπάρχει για όλους μας. Όσο και να αποστρεφόμαστε αυτόν τον κόσμο, ταυτόχρονα είμαστε παιδιά του πολιτισμού του. Ιστορικά αρκετές οργανωμένες ομάδες του αντάρτικου πόλης αυτοπαγιδεύονταν στο φαινόμενο του «ένοπλου διευθυντισμού».Δηλαδή αλλοτριώνονταν από τον αρχικό σκοπό τους για τη διάχυση της επαναστατικής συνείδησης και πρακτικής και γινόντουσαν οι ίδιες αυτοσκοπός με βασική τους επιδίωξη τη διατήρηση του ονόματος τους στην πρώτη θέση της λίστας της αντιτρομοκρατικής της εκάστοτε χώρας. Κυνηγοί πρωτοσέλιδων ή έστω οχτάστηλων. Μια διαχρονική αλήθεια που τη συναντάμε διαχρονικά όταν το μέσο γίνεται αυτοσκοπός.

Στην Ελλάδα μια τέτοια κλασσική περίπτωση αποτελούν αρκετές καταλήψεις ,με ελάχιστες εξαιρέσεις, οι οποίες εξαντλούνται στην υπεράσπιση των κτιρίων τους ενάντια στην καταστολή και τη δημιουργία "ουτοπικών νησίδων ελευθερίας". Το πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα στην ίδια την επαναστατική διαδικασία, με καλή διαλεκτική ,γερή κουβέντα και ισχυρές δόσεις αυτοκριτικής του κάθε συντρόφου ατομικά αλλά και συλλογικά στον πυρήνα δράσης του. Για εμάς είναι πολύ σημαντικό, ιδίως σε καιρούς που η βία επιταχύνεται, να γινόμαστε όλο και πιο συγκεκριμένοι σε επίπεδο άποψης αλλά και πρακτικής .Γιατί όσοι πιστεύουν πως οι πράξεις μιλάνε από μόνες τους ανάλογα με τα λίτρα βενζίνης ή

τα κιλά εκρηκτικών που θα χρησιμοποιηθούν έχουν διαλέξει από τώρα τη θέση του θεατή ή έστω του κομπάρσου. Όμως σίγουρα δεν θα γίνουν ποτέ υποκινητές αναταραχών γιατί απλά θα τις ακολουθούν. Συνήθως είναι οι ίδιοι ,που επειδή αρνούνται να σκεφτούν, ζητωκραυγάζουν και εκστασιάζονται με το φετιχισμό των όπλων, γοητεύονται από ένοπλες οργανώσεις, μόνο και μόνο, επειδή είναι ένοπλες χωρίς καν να ασχοληθούν με το τι γράφουν στις προκυρήξεις τους, και φτάνουν στο σημείο να υποστηρίζουν ισλαμιστές εξτρεμιστές που αυτοανατινάζονται σε αποστολές αυτοκτονίας. Μια τόσο φτωχή θεώρηση, που κυβερνά σήμερα ένα μέρος των εσωτερικών τάξεων του αναρχικού χώρου, εκτός από το να αναπολεί τις ένδοξες μέρες του Δεκέμβρη, δεν έχει το κουράγιο να διεισδύσει στο βάθος και κλείνει τα μάτια στο πραγματικό πρόβλημα. Έτσι εφησυχάζει την προσωπική συνείδηση με ένα είδος επιμόρφωσης, στη γραφικότητα μιας περιστασιακής μολότοφ σε κανένα πάρτι, και διαμορφώνει ένα ακατάβλητο "πιστεύω" για κάθε κίνδυνο: τη σιγουριά οτι καθένας για την πάρτη του (σε βάρος των υπολοίπων) θα τη γλυτώσει, ακολουθώντας το γνωστό ρητό "του γρήγορου η μάνα δεν έκλαψε ποτέ" .Το αποτέλεσμα ακόμα πιο φτωχό και γραφικό. Οι περισσότεροι συλληφθέντες "διώκονται για τις ιδέες τους" ή περνούσαν τυχαία απο το σκηνικό της επίθεσης. Εμείς δεν πιστεύουμε πως μια σύλληψη πρέπει να είναι οσιομαρτυρική και να θεωρείται απαραίτητη συνεισφορά, που πρέπει να πληρωθεί για να έρθει η ώρα της Επανάστασης. Ούτε οτι ένας κατηγορούμενος πρέπει να "θυσιαστεί" για το καλό της υπόθεσης .

Αλλά σίγουρα πρέπει να γνωρίζουμε πως οι επιλογές μας έχουν και ευθύνες. Όσο πιο πολύ τις σκεφτόμαστε τόσο πιο σίγουροι είμαστε άρα και πιο απαιτητικοί απ' τον εαυτό μας και απ' τους συντρόφους μας.

Άλλωστε εμπνεόμαστε κριτικά απο ιστορικές εμπειρίες που τα ίχνη τους χάνονται 2 δεκαετίες πρίν, αλλά μπορούν άνετα να επανασυνδεθούν. Τα παραδείγματα της άρνησης παρουσίας στο δικαστήριο και της μη αναγνώρισης των δικαστών αποτελούν μια καλή παρακαταθήκη που λειτούργησε ιδιαίτερα στην Ιταλία απο τους συντρόφους εκεί.

Αυτά είναι μερικά απο τα θέματα που αξίζει να καταπιαστεί το νέο αντάρτικο πόλης , ως μια νέα προοπτική άρνησης αυτού του κόσμου, για να ξεφύγει απο τις επαναλαμβανόμενες συζητήσεις, επιπέδου καφενείου και να διευρύνει την οπτική του.

Η άρνηση ενός κομματιού της επιθετικής-συγκρουσιακής τάσης του χώρου να εμβαθύνει στη μελέτη ορισμένων θεωρητικών και πρακτικών εργαλείων, το εξαντλεί σε γραφικότητα και επαναληψιμότητα γύρω απο τα Εξάρχεια και τα πανεπιστήμια.

Το νέο αντάρτικο πόλης επιδιώκει να διαμορφώσει μια νέα κουλτούρα. Πιστεύουμε οτι όλα είναι δυνατά. Μπορούμε να εμβαθύνουμε σε όλους τους τομείς στην ιστορία, τη φιλοσοφία, την επιστήμη, την οικονομία, την κρατική διοίκηση, τη διαφήμιση, το θέαμα, την τεχνολογία... Να ασχοληθούμε με τους νέους τομείς του σύγχρονου αόρατου κοινωνικού εργοστασίου που διαχειρίζεται το κράτος , να διαβάσουμε πίσω απο τις γραμμές, να κατανοήσουμε τις νέες αρχές της διοίκησης του κόσμου, να αποδαιμονοποιήσουμε τις έννοιες της οικονομίας και του κεφαλαίου και να της αντικρίσουμε ως αυτό που είναι δηλαδή ρευστά κοινωνικά συστήματα , ώστε να τις χτυπήσουμε πιο εύστοχα.

Παράλληλα να εξελιχθούμε στον πρακτικό υλικοτεχνικό τομέα, να ξεσκονίσουμε παλιά βιβλία χημείας, να κλέψουμε πληροφορίες απο το internet, να πειραματιστούμε , να αποκτήσουμε πρόσβαση σε πρώτες ύλες, να αναπτύξουμε ένα δίκτυο πληροφοριών, να γίνουμε πιο επικίνδυνοι. Τότε αυτό που έγραψαν κάποιοι αναρχικοί για το "επιπόλαιο πέρασμα απ' τα νεράτζια στην πέτρα, στο μπουκάλι, στα γκαζάκια, στα εκρηκτικά και στα όπλα" δεν είναι κάτι διαφορετικό απο την αλλαγή μιας σελίδας απο το ίδιο βιβλίο, αυτό της Επανάστασης. Απο ότι φαίνεται κάποιοι επιμένουν να συλλαβίζουν την πρώτη γραμμή ξανά και ξανά εδώ και χρόνια. Αναζητούμε το καινούργιο γνωρίζοντας πως μόνο έτσι ο επαναστατικός τερρορισμός ,με ότι μέσα κι αν χρησιμοποιεί, μπορεί να γίνει αυτό που είναι στην πραγματικότητα .Ένας παράγοντας κοινωνικής απορρύθμισης και συστημικής αστάθειας χωρίς ποτέ να είναι σίγουρο το τι θα μπορούσε να επέλθει.

Για αυτό προσπαθούμε να δυναμιτίσουμε την κατάσταση και να πλήξουμε την ομαλότητα. Για να γίνει αυτό πρέπει να είμαστε πιο εφευρετικοί και να οπλίσουμε την φαντασία μας.

Σε τελευταία ανάλυση και με όλο κυριολεκτικά το σεβασμό στα σπασίματα και τα καψίματα τραπεζών που έχουν γίνει (και έχουμε συμμετάσχει και εμείς) εκείνο που θα άξιζε να σπαστεί και να καεί δυο φορές περισσότερο είναι ο εχθρός πίσω απο τις γραμμές. Ότι συντηρεί τον επίσημο κοινωνικό ιστό και τα χαμόγελα του.

Στα πλαίσια αυτά και ως μια μικρή συνεισφορά στην πρόταση της Σύμπραξης Εμπρηστών συμμετείχαμε στην επιχείρηση ασφάλεια.

Επειδή όπως και το κράτος εξαγγέλει πως η καλύτερη καταστολή είναι η προληπτική ετσι και εμείς

θεωρούμε πως επίσης η καλύτερη επίθεση είναι η προληπτική επίθεση. Αξιοποιώντας ένα καλο δίκτυο πληροφοριών που έχουμε δημιουργήσει εντοπίσαμε 2 υπο ανέγερση αστυνομικά τμήματα στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη. Στα πλαίσια μιας δοκιμαστικής περιόδου που έχουμε ανοίξει με σκοπό την εξέλιξη και την επεξεργασία των μέσων που χρησιμοποιούμε για να επιτύχουμε τους σκοπούς μας, τώρα πειραματιστήκαμε και με εκρηκτικούς μηχανισμούς στο χτύπημα αυτών των δυο στόχων.
Στην Αθήνα λόγω του οτι στο ίδιο κτίριο με το αστυνομικό τμήμα στεγαζόταν επίσης μια οικογένεια χρησιμοποιήσαμε μικρης ισχύος μηχανισμό αποτελούμενος απο 2kg μπαρούτι συμπιεσμένα σε χαλκοσωλήνα, τον τοποθετήσαμε στην μπροστινή πρόσοψη και πήραμε προειδοποιητικό τηλεφώνημα για να μην υπάρξει κάποιος τραυματισμός. Στην Θεσσαλονική λόγω της εξάλειψης κάθε πιθανότητας τραυματισμού τοποθετήσαμε 2 εκρηκτικούς μηχανισμούς με 3kg (ένας σε χαρτόκουτο μαζί με εμπρηστικό και άλλος σε σωλήνα PVC) και άλλον ένα ωρολογιακό μηχανισμό μαζί με 2 δεκάκιλες γκαζοφιάλες που διοχέτευαν το αέριο με σωλήνα που είχαμε προσαρμόσει μέσα στο κτίριο απο την χαραμάδα στην υπόγεια γκαραζόπορτα. Τα δημοσιεύματα για την πιθανότητα ύπαρξης θυμάτων σε περίπτωση έκρηξης των γκαζοφιάλων είναι απόλυτα ψευδή αφου γνωρίζαμε πως και οι 2 είχαν ασφάλεια που δεν επιτρέπει την αναρρόφηση ωστε να υπάρξει έκρηξη.
Την ενέργεια αυτή την αφιερώνουμε στην συντρόφισσα Ζοέ η οποια τραυματίστηκε θανάσιμα καθώς και στον σύντροφο Μικαέλ ο οποίος είναι βαρύτατα τραυματισμένος απο τη νύχτα της 1ης Μαίου στο Champery στα σύνορα της Γαλλίας με την Ελβετία μετά απο ατύχημα κατά την κατασκευή εκρηκτικού μηχανισμού.
Ακόμα την αφιερώνουμε στον χιλιανό σύντροφο Mauricio Morales Duarte ο οποίος πέθανε προσπαθώντας να τοποθετήσει εκρηκτικό μηχανισμό σε στρατόπεδο των ΜΑΤ στις 22 Μαίου στο Σαντιάγκο της Χιλής.

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ -ΦΡΑΞΙΑ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΕΜΠΡΗΣΤΩΝ-ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

- 24.7.2009

Στο άκουσμα της Λατινικής Αμερικής, στο μυαλό των περισσότερων δυτικών ανθρώπων έρχονται στο νού καρτ-ποσταλ με εξωτικά μέρη, αρχαία μνημεια πρωτόγονων πολιτισμών, παραλίες, καρναβάλια, διασκέδαση με ρούμι και τεκίλα και μουντιάλ ποδοσφαίρου. Αυτά τα στοιχεία σχηματίζουν τη μεγάλη γωνιά του κόσμου στον ισημερινό του εξωτικού τουριστικού προορισμού.

Όμως αυτή η γωνιά της γής ματώνει ακατάπαυστα. Αρκεί ο “πολιτισμένος” άνθρωπος να το βουλώσει και να αφουγκραστεί... Λίγο πιο πέρα απ' την ξέφρενη μουσική σε ρυθμους σάμπα, ακούγονται ξεκάθαρα οι ριπές των πολυβόλων της αστυνομίας, οι εντολές των εμπόρων ναρκωτικών, το τρίξιμο των κλειδαριών στις φυλακές, τα αναφιλήτά των γυναικών που πέυτουν θύματα trafficking, οι φωνές των εξαφανισμένων παιδιών, η βροχή στους τσίγκους μιας τενεκεδούπολης μέσα στις φαβέλες... Αρκεί κάποιος να το βουλώσει για να μπορέσει να δεί και να ακούσει...

Όχι, δεν είναι επίκληση στα όρια ενός ανθρωπιστικού συναισθηματισμού, είναι πρόκληση και γροθιά στο στομάχι, σε όλους τους δυτικούς τουρίστες της καλοπέρασης και της εξωτικής περιπέτειας. Σε αυτές τις χώρες, αντίθετα με τον “πολιτισμένο” κόσμο που είναι πιο εύκολο να καταναλώσεις παρά να υπάρξεις, εκεί είναι πιο εύκολο να πεθάνεις παρά να ζήσεις. Απ' τα αμέτρητα πραξικοπήματα τύπου Πινοσέτ και τις

χρηματοδοτήσεις της CIA στους Κόντρας, σήμερα η Λατινική Αμερική έγινε το νέο πεδίο του πειραματικού καπιταλισμού, του διεθνούς εμπορίου με προυπολογισμούς λιτότητας και αθρόες ιδιωτικοποιήσεις.

Όμως τις αιτίες κάθε καταναγκασμού δεν πρέπει να τις ψάχνουμε μέσα στις αφαιρέσεις ενός άδικου συστήματος, αλλά στις επιλογές των ανθρώπων.

Τόσο στην Λατινική Αμερική, όσο και στον υπόλοιπο κόσμο κανείς δεν καταδίκασε τόσο αυστηρά την ανθρώπινη κοινωνία στη μιζέρια και τη δυστυχία, όσο η απίστευτη βλακεία που ορίζει το εσωτερικό της ίδιας της πλειοψηφίας των ανθρώπων. Πως αλλιώς να εξηγηθεί η φετιχοποίηση του ζαπατισμού με το εναλλακτικό εμπόριο, η κατάληξη της εξέγερσης στην Αργεντινή, η άνοδος των αριστερών συμμαχιών, η διακυβέρνηση του Τσάβες, η επανεκλογή του Ορτέγκα... Όλα αυτα εντοπίζονται σαν μια παλινδρομική κίνηση στο πουθενά, που προσπαθεί να σπάσει το κέλυφος των καταναγκασμών για να ανασάνει, όμως τελικά το κεφάλι της ως στρουθοκάμηλος όλο και πιο βαθιά στην άμμο, μέσα στο σκοτάδι της ελπίδας. Ελπίδα για την αλλαγή, για την ανθρωπιστική βοήθεια, για τις εκκλησίες της αγάπης και τα δωρεάν εμβόλια, για την φιλανθρωπία των πλουσίων και τις δωρεές διάσημων προσωπικοτήτων.

Είναι εκεί που ο ανθρωπισμός αποπνέει τη μπόχα του θανάτου και του αργού απιθανάτιου ρόγχου. Η εξέγερση στην Αργεντινή πριν απο λίγα χρόνια, που σημάδεψε την πολιτική σκηνή στην Λατινική Αμερική, δεν μπόρεσε να ανακαλύψει την σύνδεση ανάμεσα στη δίχως όρια επιθυμία και την άπληστη έκφραση ελευθερίας που αποτελούσε την κινητήριο δύναμη της επανάστασης ωστέ να συντονίσει στρατηγικά τις επιθέσεις της. Έτσι στη συνέχεια σχηματίστηκαν νέοι κρατικοί μηχανισμοί πρόνοιας και εναλλακτικές μορφές αντίστασης που διεκδίκησαν μέσω της νομιμότητας τις επιθυμίες της εξέγερσης, ως πλασματικές αναπαραστάσεις, κάποιες σκόρπιες φοροαπαλλαγές, κρατικός παρεμβατισμός στις τράπεζες, δικαστική δίωξη πολιτικών φορέων αναμεμειγμένων σε σκάνδαλα και στον αντίποδα λαικές συνελεύσεις που απλώς συνομιλούσαν για την ήττα τους, αποκρύβοντας την στα υπαίθρια τραπέζια γειτονιάς, την ίδια στιγμή που η επίθεση αναστέλλονταν.

Και όμως κάποιοι με κάθε τους κίνηση, κάθε τους άρνηση καθιστούν σαφές οτι πλέον δεν αντιστέκονται απλά, αλλά περνάνε πρώτοι στην επίθεση. Είναι οι ατίθασες ατομικότητες και οι αντιεξουσιαστικές αντάρτικες οργανώσεις στη Λατινική Αμερική που απαλλοτριώνουν τράπεζες, τοποθετούν βόμβες, πραγματοποιούν εμπρησμούς, χτυπάνε οποιαδήποτε στιγμή σε οποιοδήποτε σημείο των μητροπόλεων τους.

Είναι αυτοι, είμαστε εμείς, είστε εσείς, που επιδιώκουμε να χτυπήσουμε το “ευ ζην” που προσφέρει η κατανάλωση και η ανάπηρη ελευθερία του καπιταλισμού, με την ευγενική χορηγία της τηλαισθησίας.

Κάθε επίθεση απ' τη Χιλή ως τη Ελλάδα και απ' την Ιταλία ως την Αργεντινή είναι μια πράξη μνήμης, όχι για το παρελθόν που μας ορίσανε, αλλά για το παρόν που ζούμε και το μέλλον που θα κουρσέψουμε. Είναι η απαλλοτρίωση των δικών μας στιγμών απ' τους εαυτούς μας στο τεμαχισμένο χρόνο της κυριαρχίας. Είναι ο καθρέφτης μας μεταμφιεσμένος σε βόμβα, πιστόλι, εμπρηστικό μηχανισμό που μας απελευθερώνει.

Δεν μπορείτε να τον κολλήσετε στον τοίχο, όυτε να τον κρεμάσετε στην κρεβατοκάμαρα, όμως μπορείτε να σκύψετε απο πάνω του και να αναζητήσετε τους

εαυτούς σας. Τι είναι πιό απελευθερωτικό άλλωστε απ' τη επίθεση;

Όπως κάθε καθρέφτης, έτσι και ο δικός μας βοηθάει να κάνουμε την αυτοκριτική μας. Είμαστε βέβαιοι οτί αρκετοί και μαζί τους και εμείς θα γίνουμε καλύτεροι. Γιατί περί αυτού πρόκειται, να γίνουμε καλύτεροι... Γιατί έτσι νιώθουμε και κατανοούμε τις απώλειες μας...

1 λεπτού σιγή για τον σύντροφο Mauricio... 30 λεπτά προθεσμία για την έκρηξη... μια ζωή στην επίθεση...

Στις 23 Μάη 09 ο αναρχικός αντάρτης πόλης Mauricio Morales Duarte σκοτώθηκε στη Χιλή καθώς ανατινάχθηκέ η βόμβα που μετέφερε ο ίδιος οπλισμένος με σκοπό να την τοποθετήσει σε στρατόπεδο της αστυνομίας .

Τώρα είναι η νοσταλγική αίσθηση που απλώνεται γύρω μας . Άνθρωποι που δεν συναντηθήκαμε ποτέ και όμως κοιτάζουμε πάντα απο την ίδια μεριά.

Άνθρωποι όπως ο Mauricio που πέθανε γιατί επέλεξε να ζήσει αληθινά κι όχι να συμμορφωθεί με την επιβίωση που του πρόσφεραν.

Για αυτό στο μακρινό άκουσμα μιας τόσο κοντινής απώλειας, ως ελάχιστο φόρο τιμής, τοποθετήσαμε εκρηκτικό μηχανισμό στο προξενίο της Χιλής, 10 μέτρα απ' το φυλάκιο του ηλίθιου μπάτσου που φυλάει το Γερμανικό προξενείο.

Επίσης η χρονική στιγμή που επιλέξαμε να χτυπίσουμε δεν ήταν τυχαία. Στις 22 Ιουλίου πέρασε απο τα δικαστήρια ο σύντροφος Ηλίας Νικολάου για την εξέταση της αίτησης αποφυλάκισης του. Θέλουμε να στείλουμε ένα χειροπιαστό μήνυμα σε όλου τους ανακριτές και δικαστικούς λειτουργούς. Κάθε φορά που θα ξεφυλλίζετε τις δικογραφίες ανθρώπων, όπως τα διαφημιστικά προσπέκτους των νέων επίπλων που θα αγοράσετε για το σπίτι σας, να προσέχετε γιατι σύντομα ούτε σπίτι θα έχετε, ούτε αυτοκίνητο. Επίσης ούτε για την σωματική σας ακεραιότητα μπορούμε να σας εγγυηθούμε... Έτσι όπως τοποθετείτε την ελευθερία των ανθρώπων μέσα σε ντοσιέ και τα κλείνετε αδιάφορα μέσα στα συρτάρια του γραφείου σας, το ίδιο εύκολα και εμείς μπορούμε να σας τοποθετήσουμε αρκετούς εκρηκτικούς μηχανισμούς στο γραφείο, στο σπίτι σας, στο αυτοκίνητό σας.

Υ.Γ.

Όσο για τις ψευτομαγκιές των γουρουνιών στους συντρόφους το πρωί της 22 Ιουλίου στα δικαστήρια, τους πέρνει να τις κάνουν μόνο όταν είναι όλοι μαζί και με πλήρη εξάρτηση. Εμείς απλά να τους υπενθυμίσουμε οτί η πόλη είναι μικρή και την ξέρουμε καλά.

Πράμα που σημαίνει οτι τους επιφυλάσουμε πολλές εκπλήξεις και αρκετές δυσάρεστες συναντήσεις εκτός υπηρεσίας.

Υ.Γ. 2

Προς τους μπάτσους και ειδικότερα προς το προσωπικό των Τ.Ε.Ε.Μ. (τμήμα εξουδετέρωσης εκρηκτικών μηχανισμών). Η χρησιμοποίηση ωρολογιακού μηχανισμού και η ύπαρξη προειδοποιητικού τηλεφωνήματος είναι η πρακτική που εφαρμόζουμε ώς οργάνωση για να αποκλειστεί η περιοχή που σας υποδεικνύουμε και να μην τραυματιστούν άτομα τα οποία δεν έχουμε επιλέξει ως στόχο. Σε καμία περίπτωση δεν διαπνεόμαστε απο ευγενή κίνητρα για να σας δόσουμε το χρόνο να κάνετε επίδειξη τεχνικών γνώσεων απενεργοποιώντας την πιο απλή, έτσι και αλλιώς, συνδεσμολογία του εκρηκτικού μηχανισμού, όπως κάνατε στο προξενείο της Χιλής. Θεωρούσαμε πως τα παθήματα του παρελθόντος, θα έχουν γίνει μαθήματα για το προσωπικό των Τ.Ε.Ε.Μ.,

όπως για παράδειγμα ο τραυματισμός του πυροτεχνουργού Πιέρρου Ξανθάκου στο πολιτικό γραφείο της πρώην υπουργού Βάσω Παπανδρέου πριν απο αρκετά χρόνια. Αν εσείς το ξεχάσατε, εμείς γνωρίζουμε ακόμα την τεχνική της παραπλανητικής ώρας έκρηξης, τα παραπλανητικά τηλεφωνήματα και την καμουφλαρισμένη συνδεσμολογία, που θα έχει σκοπό να χτυπηθείτε και εσείς μαζί με τον επόμενο στόχο που θα διαλέξουμε. Τίποτα πιο επαναστατικό απ' το να γίνεσαι πιο πανούργος απο τον εχθρό. Οι όροι του πολέμου άλλαξαν. Σύντομα θα καταλάβετε τι εννοούμε... Εις το επανειδείν...

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς

- 2.9.2009

Η ομοψυχία των φοβισμένων.

Διαχρονικά οι ηγέτες κάθε είδους ολοκληρωτισμού επιδιώκουν την κοινωνική συνοχή. Μέσα από αυτήν παράγεται ο μαζικός άνθρωπος που είναι πιο εύπλαστος, πιο πειθαρχημένος και πιο συντηρητικός στις κοινωνικές συμπεριφορές που επικρατούν. Είναι η σύγχρονη τάξη των ενσωματωμένων πολιτών που ανακαλύπτει την κοινή της ταυτότητα και συσπειρώνεται γύρω από το κοινό συμφέρον, το κοινό όραμα και τις κοινές επιθυμίες. Όλες οι μοναξιές του δυτικού κόσμου βρίσκονται για μια στιγμή μαζί στα στιγμιότυπα της καταναλωτικής φρενίτιδας.

Στην ελλάδα της δεκαετίας του 80 η κοινωνική συνοχή εμπνεύστηκε από το όραμα της αλλαγής και επένδυσε στην ιδιοκτησιακή μανία των αντιπαροχών και των νέων διαμερισμάτων. Οι πολυκατοικίες σε αθήνα και θεσσαλονίκη χτίζονταν η μια μετά την άλλη για να στεγάσουν την απουσία της ζωής με την εμφάνιση της οικογενειακής ιδιοκτησίας-περιουσίας.

Όλοι αναζητούσαν το δικό τους διαμέρισμα ως αναγνώριση της κοινωνικής τους αξίας στην σύγχρονη τάξη του νεοέλληνα, που προϋπέθετε ιδιοκτησιακό κύρος και κοινωνική επιφάνεια.

Στην δεκαετία του 90 ήρθε η επέλαση των μικρο-ηλεκτρικών συσκευών χαράς

υποθηκευμένων με δόσεις και του δεύτερου αυτοκινήτου. Οι νεοέλληνες μικροαστοί περιφέρουν την απουσία τους σε ένα νέο περιβάλλον τεχνολογικής άνεσης και ψηφιακής απόλαυσης που του υποσχόταν ο αργοπορημένος ελληνικός καπιταλισμός. Τα δάνεια για το καινούργιο σαλόνι και για τις νέες οικοσυσκευές αποτελούσαν μια συμπεριφορά ρουτίνας στην δεκαετία του 90.

Έτσι η μικροαστική τάξη απέκτησε όλα τα χαρακτηριστικά μιας τάξης. Έχει κοινές επιθυμίες, κοινό όραμα, κοινή γλώσσα και καμία συνείδηση. Έχει όμως και κάτι ακόμα. Κάτι που σε περιόδους κρίσης γίνεται το πιο ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια των διαχειριστών της. Έχει κοινούς φόβους. Το φόβο της απώλειας όλων αυτών των υλικών "ιδανικών" που με τόσες συμβάσεις, ανοχές και ταπεινώσεις έχει αποκτήσει. Οι φιλήσυχοι μικροαστοί είναι ικανοί ακόμα και να σκοτώσουν όποιον απειλήσει την ιδιοκτησία τους. Γιατί στην ιδιοκτησία τους έχουν επενδύσει όλα τους τα "είναι". Όταν κάποιος χάνει τις ψευδαισθήσεις του, τότε γίνετε χειρότερος από αυτόν που έχει συνείδηση της πραγματικής απώλειας.

Στις ψευδαισθήσεις μεταφέρονται όλες οι ελπίδες ενός μέλλοντος που δεν θα έρθει ποτέ, ανακουφίζονται οι καθημερινές ταπεινώσεις, ξεκουράζονται τα αγχωμένα μικρο-εγώ.

Στην πολιτική της κρίσης και του φόβου επενδύουν οι ηγέτες όταν η κοινωνική συνοχή του κοινού οράματος χρεοκοπήσει, ως φυσική δυσλειτουργία της καπιταλιστικής μηχανής.

Καταρχάς η έννοια της κρίσης που διαρκώς μας βομβαρδίζουν τα media, είναι από μόνη της ένα στρατιωτικό σήμα, ένα σήμα κινδύνου που επιτάσσει τον κοινωνικό συναγερμό. Ο κοινωνικός φόβος που παρελαύνει μπροστά στο άγνωστο της κρίσης έχει την δική του συγκεκριμένη μυρωδιά. Είναι η μυρωδιά που διηγείται την δειλία για όλα αυτά που έχει αποδεχτεί, για όλες τις επιθυμίες που δεν ανακάλυψε ,για όλες τις ταπεινώσεις που δεν αντιμίλησε, για όλους τους ρόλους που υποδύθηκε στις άδειες εξέδρες των μικροαστικών φαντασιώσεων του. Ο κοινωνικός φόβος έχει επίσης και την δική του έκφραση, είναι μνησίκακος, μίζερος και συντηρητικός

Η κοινωνική συνοχή ξανακερδίζετε πάνω στον φόβο. Από την θρησκευτική ώρα της κρίσης του "θεού" μέχρι τις εθνικές κρίσεις ακόμα και οι ανάσες τους συντονίζονται σε στρατιωτικό βηματισμό. Ολόκληρη η κοινωνία της αποβλάκωσης, χορεύει σε ρυθμούς κρίσης χωρίς καν να αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει.

Αυτές οι τεχνητές καταστάσεις εκτάκτου κινδύνου λειτουργούν ως στρατιωτικές ασκήσεις ετοιμότητας ενάντια στην κοινωνική πόλωση. Οι χρονικές περίοδοι που δοκιμάζονται είναι ιδιαίτερα προσεγμένες. Επειδή δεν περιορίζονται σε ένα κράτος, ιδιαίτερα η οικονομική κρίση, αποκτούν διαφορετικές εκδοχές μεταξύ τους, ώστε να λειτουργούν με ακρίβεια.

Άλλες σκοπιμότητες εξυπηρετεί η οικονομική κρίση αυτήν την περίοδο στις ΗΠΑ ως απάντηση των συντηρητικών "λευκών" ρεπουμπλικανών στους καθεστωτικούς δημοκρατικούς και στις μεταρρυθμίσεις του συστήματος υγείας και άλλες στην ελλάδα μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη Όπως επίσης άλλα συμφέροντα πολιτικά και οικονομικά εξυπηρετεί η κρίση με το νέο ιό γρίπης που ξέσπασε αμέσως μετά.

Η πολιτική της κρίσης αποδεικνύεται μια ιδιαίτερα επιτυχημένη τεχνική γιατί εκτός από το "ιερατείο" (πολιτική εξουσία, δημοσιογράφοι, αναλυτές, διάφορες "προσωπικότητες") που την προπαγανδίζει υπάρχει και το κατάλληλο ηλίθιο ακροατήριο των πιστών (κοινωνία) που την αποδέχεται και περιμένει οδηγίες.

Στην ελλάδα άλλωστε η τεχνική της κρίσης είναι ιδιαίτερα προσφιλής μέθοδος . Συνήθως μετά από κοινωνικές εντάσεις και συγκρούσεις ή από ρήξεις που προκαλεί ο εσωτερικός εχθρός, εμφανίζονται οι εθνικές κρίσεις ομοψυχίας.
Το 1991 ήταν η χρονιά των μεγάλων καταλήψεων και της δολοφονίας του καθηγητή Τεμπονέρα ενώ την επόμενη χρονιά ακολούθησε η κρίση με τα σκόπια και τα μακεδονικά συλλαλητήρια. Το 1995 ήταν η χρονιά της μαζικότερης σύλληψης, μεταπολιτευτικά, 500 ατόμων στο Πολυτεχνείο ενώ το 1996 σημειώθηκε η κρίση των Ιμίων. Το 2008 ήταν η εξέγερση του Δεκέμβρη και το 2009 ήταν η μεταναστευτική κρίση, τα πογκρόμ, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι τουρκικές εναέριες παραβιάσεις και η αποκάλυψη εκτελέσεων αγνοούμενων κυπρίων από τους τουρκοκύπριους. Αυτό δεν σημαίνει ότι “φτιάχτηκαν” γεγονότα για να αποπροσανατολίσουν την αποβλακωμένη κοινή γνώμη. Ούτε τα ίμια έγιναν για τους συλληφθέντες, ούτε οι μετανάστες “φυτεύτηκαν” για τον Δεκέμβρη. Όπως επίσης και το γεγονός ότι η οικονομία νοσεί και καταρρέει είναι πραγματικότητα. Η τεχνική της κρίσης είναι απλώς η σκηνοθετική ικανότητα να πέφτει ο φωτισμός σε συγκεκριμένα πλάνα την κατάλληλη στιγμή, ώστε να κατευθύνει το βλέμμα του θεατή.
Παραβιάσεις και περιστατικά με ελληνικές βραχονησίδες έχουν συμβεί πολλές φορές, όμως στην περίπτωση των ιμίων προβλήθηκαν. Οι μετανάστες για χρόνια βρίσκονται και κατοικούν στο κέντρο, τώρα όμως έπρεπε να “αποκαλυφθούν”. Αρρώστιες και επιδημίες διαρκώς υπάρχουν ή κατασκευάζονται ωστόσο όταν περάσει η περίοδος χρησιμότητας τους εξαφανίζονται χωρίς κανείς να γνωρίζει την κατάληξη τους, όπως στις περιπτώσεις με την νόσο των τρελών αγελάδων και των πουλερικών.
Η οικονομία διαρκώς έχει ελλείμματα, τώρα όμως πρέπει να τονιστεί. Δεν έχουν καμία απολύτως σημασία οι πίνακες στατιστικών, τα στοιχεία οικονομικών υπηρεσιών και οι οικονομικές αναλύσεις. Αυτό που πρέπει να κατανοήσουμε ως επαναστατικό κομμάτι και ως νέα αντάρτικη τάση, είναι η κοινωνική αξία της οικονομικής κρίσης, η κοινωνική αξία του φόβου, να προχωρήσουμε στις αντιαναλύσεις μας και να επιτεθούμε σε όλα τα μέτωπα.
Η οικονομία δεν είναι απλώς μαθηματική εξίσωση, είναι εργοστάσιο παραγωγής σχέσεων. Οι επερχόμενες εκλογές είναι το ορατό διέξοδο στην κρίση. Είναι η εκτόνωση του συσσωρευμένου κοινωνικού φόβου και η εναλλαγή του με την ελπίδα της ανοικοδόμησης του μικροαστικού ονείρου. Γνωρίζουμε πως ακόμα και στα ανθρωπάκια, που φέρουν ως τίτλο τιμής την έννοια του πολίτη, οι εκλογές είναι παρωχημένες και γραφικές, παρόλα αυτά είναι το μόνο που έχουν μπροστά τους. Άλλωστε είπαμε οι ψευδαισθήσεις και η βλακεία είναι σχεδόν ανίκητες, όχι όμως άτρωτες.
Επειδή εμείς, όπως και άλλοι σύντροφοι του νέου αντάρτικου πόλης, δεν παίζουμε σε στημένα παιχνίδια, ούτε συμμετέχουμε στις επίσημες φιέστες διαμαρτυρίας, σε καλεσμένες πορείες όπως αυτές για την ΔΕΘ, επιλέξαμε το δικό μας χρόνο να δράσουμε.
Έτσι τα ξημερώματα της Τετάρτης 2 Σεπτεμβρίου τοποθετήσαμε αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό αποτελούμενο από 2 ωρολογιακούς μηχανισμούς και 8 κιλά εκρηκτικής ύλης στο πίσω μέρος του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης. Για την αποφυγή τραυματισμών ειδοποιήσαμε έναν τηλεοπτικό σταθμό και την αστυνομία.
Η επιλογή του συγκεκριμένου στόχου ήταν περισσότερο μια πρόκληση για τα αστυνομικά μέτρα προστασίας που έχουν εκπονήσει για την συγκεκριμένη τοποθεσία.

Οι αστυνομικοί στην είσοδο, η διμοιρία των ΜΑΤ στον περίβολο, τα μπλόκα στην Αγίου Δημητρίου, η περιπολία γύρω από το κτίριο ήταν μια καλή ευκαιρία για εμάς να τους κάνουν να τρέξουν πανικόβλητοι.
Κάθε φορά που τονίζουμε το επιχειρησιακό σκέλος ενός σχεδίου δεν το κάνουμε για να διεκδικήσουμε εύσημα επιχειρησιακής δεινότητας και θάρρους. Αυτά είναι ανοησίες. Ότι κάνουμε, το πράττουμε απλά επειδή το νιώθουμε και μας περιέχει ως νόημα της ύπαρξης μας. Οι αναφορές σε κάποια επιχειρησιακά τμήματα γίνονται ως προταγματική πρόσκληση σε νέους συντρόφους για να μοιραστούμε μαζί τους την πεποίθηση μας πως η υπευθυνότητα, η οργάνωση, η συνέπεια, η συντροφικότητα και η αποφασιστικότητα μπορούν να πλήξουν αυτό που μέχρι χτες φάνταζε απλησίαστο.
Άλλωστε τα απανωτά χτυπήματα που έγιναν στην πόλη μας το καλοκαίρι από διαφορετικές ομάδες αποδεικνύουν πως η νέα αντάρτικη τάση είναι ήδη στα σκαριά και προετοιμάζεται για την δική της έφοδο. Οι σπασμένες πόρτες, οι θρυμματισμένες τζαμαρίες, οι καπνοί από τα πυρπολημένα κτίρια, το χάος των σαμποτάζ, είναι ένα δίκτυο επικοινωνίας πέρα και έξω από τα προβλεπόμενα. Είναι ένας τρόπος να διηγηθούμε τις απώλειες μας, τις αντιφάσεις μας, τις επιθυμίες μας, αγνοώντας τα ληξιαρχεία της εξουσίας και κοροιδεύοντας τους συντηρητικούς κανόνες τους. Κανένας σεβασμός στις αρχές τις πόλης και τους υπάκουους πολίτες της.

Θα επανέλθουμε ...

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς

- 3.10.2009

Ανάληψη

ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ... ΑΝ ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ...

Στους δύσκολους καιρούς ποτέ δεν εγκαταλείψαμε τη μάχη, μπορεί τα σκυλιά να αλυχτούσαν τριγύρω μας αλλά

οι καυτές ανάσες τους ποτέ δεν μας άγγιξαν, κοιταχτήκαμε μεταξύ μας, σιγουρέψαμε τις αποφάσεις μας,

τσεκάραμε τα όπλα μας, ρωτήσαμε το μίσος μας και είπαμε: "πάμε ξανά...αυτή τη φορά ως το τέλος..."

Μετά την επίθεση μας στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και την αναγγελία εθνικών εκλογών, δύο πυρήνες μας σε συνεργασία με τους συντρόφους της Φράξιας Μηδενιστών επέλεξαν κι αποφάσισαν να χτυπήσουν σπίτια και γραφεία πολιτικών προσώπων, ενεργοποιώντας γι'άλλη μια φορά την στρατηγική της κοινωνικής

πρόκλησης. Η αρχή για το μπαράζ των βομβιστικών επιθέσεων αποφασίστηκε να ξεκινήσει από το σπίτι της υποψήφιας του ΠΑΣΟΚ, Λούκα Κατσέλη, στο Κολωνάκι όπως και έγινε. Η απόφαση των υποδομών μας ήταν να κορυφωθεί και να ολοκληρωθεί η επιχείρηση μέσα στις επόμενες δύο μέρες. Όμως την ίδια μέρα της επίθεσης, παρακολουθήσαμε έκπληκτοι τους δημοσιογράφους να εκστασιάζονται και να αναγγέλλουν εξάρθρωση της οργάνωσης μας, εισβολή σε γιάφκα στο Χαλάνδρι, πολυήμερες παρακολουθήσεις, επιτυχία της ΕΥΠ, εντοπισμός και ταυτοποίηση

αποτυπωμάτων από προηγούμενες επιθέσεις μας, σενάρια για την λογική των συγκοινωνούντων δοχείων...

Και όλα αυτά ενώ την ίδια μέρα είχαμε πραγματοποιήσει ανενόχλητοι την επίθεση μας στο Κολωνάκι κάτω απ' την μύτη της αστυνομίας και είχαμε επιστρέψει αλώβητοι. Τα γεγονότα μόνο γέλιο και σαρκασμό θα μπορούσαν να προκαλέσουν, αν δεν συνοδεύονταν με διώξεις ατόμων που φωτογραφίζονταν ως μέλη της οργάνωσης μας με συμμετοχή στον επιχειρησιακό βραχίονα. Ένα τέλειο σκηνικό για να ικανοποιηθεί το κανιβαλικό ένστικτο, δημοσιογράφων και κοινωνίας που εδώ και μήνες επιζητούν διακαώς συλλήψεις τρομοκρατών. Προεκλογικό τρικ…εσωτερικά παιχνίδια των μπάτσων...τεχνάσματα εκφοβισμού...δεν γνωρίζουμε κι ούτε θα μπούμε στην λογική τους.

Όμως αυτά που ακούστηκαν μας σφηνώθηκαν για τα καλά στο μυαλό και η μόνη λέξη που ξεστομίσαμε δίχως δεύτερη σκέψη ήταν "ΕΚΔΙΚΗΣΗ".

Εκδίκηση για την φιέστα που έστησαν πάνω στις υποτιθέμενες συλλήψεις μας, με αφορμή τα 20 χρόνια από την εκτέλεση του γλοιώδη Π.Μπακογιάννη, με πρωταγωνιστή την χοντρή τσατσά,τον Καραμανλή, που εκφώνησε αλαζονικά τον πανηγυρικό του ενάντια στον επαναστατικό τερορισμό.

Εκδίκηση για τα σκουλήκια τους δημοσιογράφους που πουλούσαν πνεύμα μιλώντας για "τρομοκράτες της κατσαρόλας και του playstation", για αρχηγούς και πιτσιρικάδες υποτακτικούς. Εκδίκηση όμως και για τους ευαίσθητους μέντορες της προοδευτικής δημοσιογραφίας που έκαναν λόγο για καλά παιδιά της διπλανής πόρτας με ανησυχίες. Εκδικήση για την πουτάνα την κοινωνία που χαμογελούσε χαιρέκακα θεωρώντας πως μας ξεφορτώθηκε για να κοιμάται ήσυχη χωρίς ενοχές κι ανασφάλειες. Εκδίκηση για τα τσουτσέκια τους μπάτσους που το παίζουν μάγκες, με αλεξίσφαιρα και προτεταμένα τα αυτόματα, υπό το καθεστώς μιας ανάπηρης και στημένης νίκης, αλλά όταν επιτιθόμασταν τη νύχτα στα τμήματα για να τους κάψουμε, κλαψούριζαν κι έτρεχαν να κρυφτούν κάτω από τα γραφεία τους.

Εκδίκηση για τους καργιόληδες τους εισαγγελείς κι ανακριτές που πιστεύουν οτί μπορούν να τυλίξουν το μίσος και την συνείδηση μας, το συναίσθημα και τη λογική μας μέσα στα χαρτιά μιας δικογραφίας και να μας φοβίσουν.

Εκδίκηση για όλα αυτά που ζούμε, αυτά που χάνουμε, για όλα αυτά που ούτως ή άλλως θα κάναμε έχοντας διαλέξει το νέο αντάρτικο πόλης ως όρο ζωής.

Σήμερα οι διώκτες μας, όπως και εμείς, ξέρουμε πολύ καλά την αλήθεια. Ξέρουμε πως η παράσταση τους δεν πείθει μυαλά που είναι ικανά να σκεφτούν, ούτε φοβίζει ανθρώπους που διάλεξαν για πατρίδα το μέρος εκείνο που τολμούν οι λίγοι.

Για τους υπόλοιπους μας είναι αδιάφορο.

Άλλωστε πριν μερικούς μήνες και συγκεκριμένα τον Μαϊο,όταν τοποθετήσαμε εκρηκτικούς μηχανισμούς στα Α.Τ. Σταυρούπολης και Πεντέλης,

είχαμε γράψει:"το αποτέλεσμα (είναι) ακόμα πιο φτωχό και γραφικό. Οι περισσότεροι συλληφθέντες "διώκονται για τις ιδέες τους" ή περνούσαν τυχαία από το σκηνικό της επίθεσης. Εμείς δεν πιστεύουμε πως μια σύλληψη πρέπει να'ναι οσιομαρτυρική...ούτε ότι ένας κατηγορούμενος πρέπει να θυσιαστεί για το καλό της υπόθεσης. Αλλά σίγουρα πρέπει να γνωρίζουμε πως οι επιλογές μας έχουν κι ευθύνες. Όσο πιο πολύ τις σκεφτόμαστε τόσο πιο σίγουροι είμαστε άρα και πιο απαιτητικοί από τον εαυτό μας και τους συντρόφους μας."

Με αυτό τον τρόπο θέλουμε να κάνουμε κατανοητό πως είμαστε άνθρωποι που τιμάμε τα λόγια μας ως συμβόλαιο ζωής. Γι'αυτό το λόγο θα είμασταν τουλάχιστον λιγόψυχοι και ασυνεπείς με τον εαυτό μας εάν απαρνούμασταν τις θέσεις και τις αρχές μας σε περίπτωση σύλληψης, λέγοντας πως αποκηρύσσουμε και καταδικάζουμε οποιαδήποτε βίαιη ενέργεια, ή αν δηλώναμε πως δεν γνωρίζουμε την οργάνωση την οποία συμμετέχουμε, όπως διέρρευσε από τους δημοσιογράφους ότι δήλωσαν δύο απο τους συλληφθέντες. Πράγμα λογικό για τα παιδιά αφού δεν είχαν καμία σχέση μαζί μας.

Επίσης είμαστε περήφανοι για τις επιλογές και τις πράξεις μας κι έχουμε τα κότσια, το προνόμιο και τη τιμή να κοιτάμε κατάματα τον εαυτό μας στον καθρέφτη δίχως να κρυβόμαστε από ντροπή. Έτσι αντίστοιχα δεν θα κρύβαμε τα πρόσωπα μας σε περίπτωση σύλληψης, όπως τα άλλα δύο νεαρά άτομα που κατηγορήθηκαν ως μέλη της οργάνωσης. Στην τελική αν κάποιος πρέπει να κρύψει το πρόσωπο του από ντροπή αυτή είναι η κοινωνία για την κατάντια της.

Όσο αναφορά το ακλόνητο στοιχείο που "δένει" την υπόθεση δηλαδή η ύπαρξη,ωρολογιακού εκρηκτικού μηχανισμού τοποθετημένου σε χύτρα, που βρέθηκε(;) στο σπίτι στο Χαλάνδρι, εμείς δεν θα κάνουμε τους ντετέκτιβ ούτε καν θα αναφέρουμε τις εκτιμήσεις μας για τα πως και τα γιατί.

Σίγουρα όμως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι, οι αυτοσχέδιοι μηχανισμοί δεν αποτελούν κάποιο είδος πατέντας, πόσο μάλλον όταν μιλάμε για απλά κυκλώματα πυράκτωσης, επιτραπέζια ρολόγια και χύτρες, δηλαδή υλικά που κυκλοφορούν ευρέως στο εμπόριο και δεν αποτελούν κάποιο αποκλειστικό copyright μιας οργάνωσης,ή modus operandi όπως αναφέρουν οι διωκτικές αρχές. Τέλος, η συγκεκριμένη μεθοδολογία χρησιμοποίησης της κατσαρόλας ως σκεύους ενίσχυσης του ωστικού κύματος χρησιμοποιείται από τον 19ο αιώνα από τους γάλλους τεροριστές και μηδενιστές(Ανρί,Ραβασόλ,Βαγιάν...) μέχρι και σήμερα στην Ιταλία απ'την αναρχική οργάνωση F.A.I. αλλά και στην Ελλάδα από εμάς και από την οργάνωση με την ονομασία ΕΝ.Ε.ΔΡΑ.

Πως μπορεί δηλαδή η πιθανή ανεύρεση ενός εκρηκτικού μηχανισμού διαχρονικής και διεθνούς εμβέλειας και τεχνοτροπίας να θεωρείται σύμβολο-σφραγίδα μιας συγκεκριμένης ομάδας όπως η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς;

Κάτι βρωμάει στην υπόθεση κι αυτό δεν θα το βρούμε εμείς. Το ίδιο ας αναρωτηθούν όλοι όσοι πίστεψαν, ότι κρυβόμασταν στην Πολυτεχνειούπολη, ενώ την ίδια ώρα που τα κτήρια της ήταν περικυκλωμένα από ασφαλίτες και δημοσιογράφους

εμείς τοποθετήσαμε την βόμβα στο πεδίο του Άρεως στην συγκέντρωση του χοντρού. Τό άσυλο που για εμάς είναι αδιάφορο, για την αστυνομία πάντα αποτελούσε διακαή πόθο .Εμείς δεν θα ασχοληθούμε άλλο μ'αυτά, αναζητούμε ήδη καινούργιους στόχους.

Τέλος για να προνοούμε για το μέλλον, ώστε να καθορίζουμε το παρόν μας με νηφαλιότητα και διαύγεια ξεκαθαρίζουμε πως η θέση αιχμαλωσίας για κάποιον από εμάς δεν σημαίνει θέση αδυναμίας. Έχουμε έναν αξιακό κώδικα που θα τιμήσουμε μέχρι το τέλος και μια μνήμη που δεν θα την λερώσουμε με τα σκουπίδια της ανάκλησης,της ασυνέπειας και της λήθης. Με απλά λόγια οι ύαινες της αλληλεγγύης να κρατήσουν τα νύχια τους μακριά από εμάς,οι καλοθελητές,οι προσωπικότητες, οι "παλιοί", αυτοί που "ξέρουν", οι μητέρες-τερέζες και όλο το σκυλολόι τους να ασχοληθούν με πιο εύκολα και πρόθυμα θύματα, γιατί εμείς δεν είμαστε εύκολη λεία για τα δόντια τους και θα τους τα σπάσουμε. Ακόμα και στη χειρότερη στιγμή ένας επαναστάτης πρέπει να ξέρει να τιμάει τους συντρόφους και τους φίλους του με τρόπο μοναδικό και να περιφρονεί τους αχυράνθρωπους ενός πρόστυχου ενδιαφέροντος και δήθεν ανθρωπισμού που καρατομεί την επαναστατική συνείδηση και πρακτική,οδηγώντας την στην γκιλοτίνα του συμβιβασμού. Γιαυτό καλούμε τους νέους συντρόφους να απορρίψουν την νοοτροπία των καφενείων που μετατρέπονται σε press room ανακοίνωσης δελτίων τύπου απο τους ειδήμονες της αλληλεγγύης και να ανανεώσουν συνομωτικά τις συναντήσεις τους, εκεί που τα σχέδια και οι καθαρές κουβέντες αντικαθιστούν τα κουτσομπολιά

Ο φόβος και η αμηχανία να δώσουν τη θέση τους στην τόλμη και την αποφασιστικότητα, ο θυμός να γεννήσει θύελλες οργής και ο καθένας ας ρωτήσει τη καρδιά του "αν όχι τώρα... πότε; αν όχι εμείς... ποιοι;"

Έπειτα από τα τελευταία γεγονότα με πρωτοβουλία των συντρόφων που είχαν χτυπήσει τη Κατσέλη προτάθηκε μια αναδιάρθρωση του σχεδίου δράσης. Επειδή πιστεύουμε πως αυτή η αιχμάλωτη καθημερινότητα που μας περιβάλλει, δεν είναι αποτέλεσμα ενός συμπαγούς ενιαίου διευθυντηρίου εντολών το οποίο καθοδηγεί τους θεσμούς, αλλά ένα κοινωνικό εργοστάσιο συμπεριφορών, κουλτούρας, παραδόσεων, συνηθειών, θέλουμε να χτυπήσουμε διάχυτα κάθε τομέα αυτού του εργοστασίου που φτάνει στο αποκορύφωμα της παραγωγής όλων αυτών που εχθρευόμαστε. Τώρα η αρχική πλέον πρόταση ,για τα σπίτια 5-6 πολιτικών μας έμοιαζε φτωχή.

Δεν είχε την δυναμική που θέλαμε να αναδείξουμε μέσα στο διάχυτο κοινωνικό περίβλημα για να διακόψουμε το ενορχηστρωμένο ρέκβιεμ της παραίτησης του.

Θέλαμε να κάνουμε κάτι που να διαρρηγνύει εμφανώς τα υποτιθέμενα όρια και το άλλοθι της αθωότητας της κοινωνίας που την απαλλάσσει από τις ευθύνες της, αποδίδοντας της πάντα τον ρόλο του αιώνιου θύματος. Όμως τα θύματα δεν ζητωκραυγάζουν για τους δολοφόνους τους, δεν καταδίδουν όσους εναντιώθηκαν στους τυράννους τους, δεν υποστηρίζουν τους καταπιεστές τους, δεν αποχαυνώνονται μέσα στα κάλπικα κελιά τους, γιατί τα θύματα απλά δεν έχουν επιλογές.

Οι άνθρωποι όμως στην σημερινή κοινωνία έχουν επιλογές γι'αυτό έχουν και ευθύνες. Μπορεί όλοι να ζούμε, εμείς και η κοινωνία, τα ίδια σκατά όμως μην ξεχνάμε πως και στα σωφρονιστικά ιδρύματα φυλακισμένοι και δεσμοφύλακες ζούνε την ίδια φυλακή, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως είναι μαζί και σύμμαχοι.

Έτσι νιώθουμε και εμείς με αυτή την κοινωνία του φανταχτερού τίποτα και την θρασύδειλης μαγκιάς. Γι'αυτό δεν χρειάστηκε πολύ για να γεννηθεί η ιδέα. Επιλέξαμε να χτυπήσουμε μια προεκλογική συγκέντρωση, εκεί που το σιχαμένο πλήθος των σκουπιδιών με πόδια τρέχει να κατακλύσει τους δρόμους για να ζητωκραυγάσει τους ηγέτες του.Η προτίμηση της συγκέντρωσης της Νέας Δημοκρατίας έγινε καθαρά για λόγους αισθητικής. Μας ήταν ανυπόφορο το θέαμα του χοντρομαλάκα Καραμανλή να κορδώνεται για μια ανύπαρκτη επιτυχία στο μέτωπο ενάντια στην επαναστατικό τερορισμό. Γι'αυτό θέλαμε να του υπενθυμίσουμε πως οι μεγαλοστομίες δεν βγήκαν σε κανέναν για καλό. Επίσης θέλαμε να κόψουμε τον βήχα στις ρόμπες της Αντιτρομοκρατικής που επιζητούν ρεβάνς για το νοκ-αουτ που έστειλε η οργάνωση "Σέχτα Επαναστατών" τον δικό τους και στήνει σικέ ματς στις πλάτες ατόμων που δεν έχουν καμία σχέση με το νέο αντάρτικο πόλης. Τέλος να περάσουμε ένα μήνυμα σε όλους.

Από εδώ και πέρα η θέση της αδιαφορίας έχει καταργηθεί.Ο επαναστατικός τερορισμός και εμείς ως Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς περνάμε το κατώφλι της κοινωνικής απειλής και της μηδενιστικής επίθεσης. Όσο οι πολλοί θα κρύβονται πίσω από την ψυχολογία του όχλου για να αποκρύψουν την προσωπική τους ευθύνη ,όσο θα ορίζονται μέσα απ'τις ψευδαισθήσεις τους,όσο ο κυρίαρχος,ο αδικημένος,ο φτωχός,ο παραπλανημένος λαός,αλλά πάντα λαός και όχι εαυτός τους,τότε θα παραμένουν απέναντι παραταγμένοι ως εχθροί μας. Καμία ανοχή στις δικαιολογίες. Είναι δύσκολο να ξυπνάς σ'ένα κόσμο ανάξιο να ξυπνήσεις ως άνθρωπος, ανάμεσα σε αποβλακωμένα χαμόγελα, κουρασμένα σώματα, κάλπικες χειρονομίες, απαθή βλέμματα και την απουσία να βασιλεύει και να κυβερνά. Ξεφορτωθήκαμε από τις αποσκευές μας οτιδήποτε μας κρατάει πίσω. Ψόφιες σχέσεις,υποτονικές καταστάσεις,καθωσπρεπισμούς,συμβάσεις,μόνιμες επαναλήψεις

και ξεχυνόμαστε σε μια άγρια περιπλάνηση με τα πνευμόνια μας να πάλλονται στους ξέφρενους ρυθμούς της πιο ανείπωτης ανταρσίας..

Θα παίξουμε ρώσικη ρουλέτα με το ρεβόλβερ της ζωής στα χέρια μας αντί να σβήσουμε αργά και υπομονετικά μακριά από αυτά που αναζητήσαμε. Ξέρουμε πως δεν είμαστε μόνοι. Γνωρίζουμε πως τα νέα συντρόφια της φωτιάς είναι μαζί μας και είμαστε μαζί τους.Το νέο αντάρτικο πόλης πέρα από κάθε προσδοκία πρόσθεσε

την δικιά του ξυραφιά στο πρόσωπο αυτού του κόσμου.Οι νέες ομάδες μπορεί να συκοφαντήθηκαν,να αντιμετωπίστηκαν με απαξίωση απ'τους δήθεν και τις παλιές

μούρες,να γνώρισαν την καχυποψία και τις όψιμες συμβουλές των πεφωτισμένων,όμως κατόρθωσαν να ορθοποδήσουν και να γράψουν την δική τους ιστορία.

Στέλνουμε την αγάπη μας και τον σεβασμό μας σε όλους τους νέους αντάρτες.Τους καλούμε να συμμετάσχουν μαζί σε μια μάχη μέχρις εσχάτων απέναντι στις μικρές

και μεγάλες,στις ορατές και αόρατες φυλακές της ζωής μας.Όσο για τους υπόλοιπους που μας βαραίνουν με τις κουραστικές δικαιολογίες και την δήθεν εμπειρία τους,αδιαφορούμε να τους ακούσουμε .Οι επαναστατικές εχθροπραξίες δεν πρόκειται να σταματήσουν απλώς και μόνο για να καθησυχαστούν οι άμορφες

μάζες των σκουληκιασμένων ψηφοφόρων. Αυτοί οι οπαδοί των κομμάτων, σαν φανατικοί ποδοσφαιρικών ομάδων τριγυρνούν από συγκέντρωση σε συγκέντρωση, από

πόλη σε πόλη, κουβαλώντας το ζωντανό τους πτώμα ωρυόμενοι συνθήματα κομματικού περιεχομένου. Παραμορφωμένα πρόσωπα, αλλοιωμένα από τα ουρλιαχτά τύπου " είσαι είσαι ο πρωθυπουργός" παρελαύνουν στα κανάλια ως η βάση του εκλογικού σώματος των ψηφοφόρων, ως η πεμπτουσία της δημοκρατίας. Δάκρυα συγκίνησης και παράλυση κατατρέχει το πλήθος όταν εμφανίζεται ο αρχηγός για το μονόπρακτο των δυο ωρών.

Αυτή η ηλίθια μάζα που θυμίζει ταινία με ζωντανούς νεκρούς , δε μπορεί παρά να είναι στόχος. Δε μας συγκινεί ο αριθμός του πλήθους η παρουσία νέων και γέρων ανθρώπων, ανδρών ή γυναικών. Πρόκειται για τη στιγμή όπου η παθητική αδράνεια του κόσμου μετατρέπεται σε ιαχές και ζητωκραυγές για τη δημοκρατία.

Πήραμε λοιπόν την απόφαση να τοποθετήσουμε μια βόμβα μεσα στα μούτρα τους, να στείλουμε ενα μήνυμα στην τελευταία ομιλία του πρωθυπουργού, να προκαλέσουμε πανικό στις αρχές προκειμένου να εκκενώσουν το χώρο. Τρομοκρατημένοι ψηφοφόροι να τρέχουν για να κρυφτούν ενώ οι πυροτεχνουργοί θα επιδίδονται σε έναν αγώνα δρόμου για την εξουδετέρωση της βόμβας. Κατηφορίζοντας την Σολωμού ενσωματωθήκαμε στην ανόητη γαλανόλευκη μάζα και περνώντας δίπλα απο ασφαλίτες και ματάδες, οι οποίοι μάλιστα μας ευχήθηκαν με την νίκη ,θεωρώντας μας κομμάτι του πλήθους προσεγγίσαμε το σημείο που είχαμε αποφασίσει να τοποθετήσουμε τον μηχανισμό. Είδαμε τους 3 ασφαλίτες και τους 2 ματάδες που βρισκόντουσαν στην 3 Σεπτεμβρίου και Γκυιλφόρδου καθώς και τον ασφαλίτη ο οποίος ήταν στην συμβολή της Πατησίων και της Γκυιλφόρδου .Χωρίς να μας επηρεάζουν στο ελάχιστο κατευθυνθήκαμε στο στενό, αφήσαμε τον μηχανισμό και φύγαμε ανενόχλητοι. Μετά απο μισή ώρα και 50 μέτρα από την εξέδρα που μίλαγε ο χοντρομαλάκας εξερράγη στέλνωντας του και ένα μήνυμα σε σχέση με όλα αυτα που λεεί για συλλήψεις, εξαρθρώσεις και λογική της μηδενικής ανοχής.

Τώρα είναι η ώρα που ο καθένας πρέπει να κοιτάξει μέσα του και να συνεχίσει ή να διακόψει οριστικά τις αποφάσεις του. Πρέπει να τους δείξουμε συλλογικά και ατομικά πως δε μασάμε.

Θα μείνουμε μέχρι το τέλος.

Αν αυτοί λυσσάνε μια φορά να μας βρούνε εμείς ας λυσσάξουμε εκατό να τους επιτεθούμε πρώτοι

Σ΄αυτόν τον πόλεμο χαμένος είναι όποιος πάει σπίτι του. Καμία οπισθοχώρηση, καμία αναβολή.

Τώρα το μίσος πρέπει να δώσει τη θέση του στη στρατηγική, στα έξυπνα σχέδια, στην αμείλικτη αποφασιστικότητα.

Ας απελευθερώσουμε όλοι μας τα καταστροφικά μας ένστιχτα.

Ας ξαναξεκινήσει ένας καινούργιος γύρος αντάρτικου πιο σκληρός πιο καταστροφικός απο ποτέ.

Ας γίνουν όλα τα σπίτια γιάφκες κι όλες οι γιάφκες μια φωτιά που θα τους κάψει ζωντανούς.

Ας τους δείξουμε ότι το νέο αντάρτικο πόλης δεν ήταν ούτε φούσκα, ούτε εφηβικό

ξέσπασμα, ούτε καλλιτεχνικές ανησυχίες.

Είναι η υλοποίηση και το ζωντάνεμα των επιθετικών επιθυμιών μας, των αρνήσεων μας, της ύπαρξής μας που επιτίθεται στο υπάρχον.

Θα μας βρίσκεται παντού μπροστά σας... και θα δούμε ποιος έχει στριμώξει ποιον

Υ.Γ. Χαιρετίζουμε τον αναρχικό Χρήστο Στρατηγόπουλο και τον σύντροφο Αλφρέντο Μπονάνο που παρά το μεγάλο της ηλικίας του συνεχίζει να διατηρεί τις αρνήσεις του ακέραιες ,και να ακολουθεί το δρόμο που διάλεξε.

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς- Φράξια Μηδενιστών

- 30.10.2009

"Η γλώσσα της εκπαίδευσης φέρει το εμφανές στίγμα της καταπίεσης,της αφομοίωσης,του συμβιβασμού. Μιλάει την κανονικότητα αντικαθιστώντας κάθε ελεύθερη έκφραση. Διδάσκει τεχνοκρατικές πληροφορίες,υποκρινόμενη τη μετάδοση γνώσης.Απαγορεύει,επιβάλλει,προστάζει γεννώντας τον ανταγωνισμό και σπέρνοντας το φόβο της ανασφάλειας για ένα επισφαλές εργασιακό μέλλον. Αποτελεί τον κώδικα του κρύου θανάτου και τη γενετική του μνήμη. Είναι ταυτόχρονα η γλώσσα του αφεντικού και του σκλάβου,τόσο αλαζονική και εκφοβιστική από τη μία,όσο δουλοπρεπής και υποκριτική από την άλλη."

"Ανατολή του μηδενός"

Θέλουμε να είμαστε ουσιαστικοί. Μακριά από απλοϊκές γενικεύσεις και εύκολες καταχωρήσεις βεβαιοτήτων μιας αποστειρωμένης σκέψης. Η επαναστατική κριτική είναι σαν ζυγισμένη λεπίδα, όσο πιο πολύ την ακονίζεις, τόσο πιο βαθιά κόβει. Η εκπαίδευση, όπως και κάθε θεσμός, που μπαίνει στο στόχαστρο μας, δεν είναι ένα τσιμενταρισμένο , μονοκόμματο,κρατικό εργαλείο.

Είναι πολύ εύκολο να μιλήσουμε για σχολικά κελιά και για καθηγητές-δεσμοφύλακες. Είναι ταυτόχρονα όμως λειψό να αρκούμαστε σε τέτοιου είδους φτωχές αναλύσεις.

Η εκπαίδευση δεν είναι απλά μια εντολή πειθαρχίας που δίνεται από κάποιο συμπαγές κρατικό διοικητήριο αποφάσεων. Είναι μια ρευστή διαδικασία, όπως και η εξουσία που τροφοδοτείται ακόμα και από ενδο-συστημικές αντιθέσεις και ρήξεις .

Η παιδεία αποτελεί διαχρονικά κομβικό ζήτημα της πολιτικής ατζέντας κάθε κυβέρνησης. Στην Ελλάδα τις δύο τελευταίες δεκαετίες έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες κινητοποιήσεις ενάντια στην εκάστοτε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Η αφετηρία είναι πάντα η υγιείς αντι-κοινωνική ισχυρή μειοψηφεία μαθητών που δεν γουστάρουν το σχολείο. Μέσα απο τις καταλήψεις καταργούν το χώρο της εκπαίδευσης και αποικούν τον κλεμμένο χώρο, ακυρώνουν το μάθημα, λεηλατούν τα κτίρια, κλέβουν λεφτά από τα γραφεία των καθηγητών, αρπάζουν βιβλία, σπάνε αίθουσες... Έτσι αντιστρέφουν τους όρους ενός αιχμαλώτου χρόνου και τους μετατρέπουν σε δημιουργική τεμπελιά, ερχόμενοι σε σύγκρουση με τους συλλόγους γονέων και την υπόλοιπη συντηριτική μαθητική νεολαία. Η ρήξη αποτελεί την πηγή της εξέλιξης. Πόλεμος πατήρ πάντων.... όπως έγραφε και ο Ηράκλειτος. Αυτή η πρωτογενής

αυθεντική και αλαζονική διάθεση της μειοψηφείας των μαθητών-καταληψιών, περιφρονεί κάθε σύμβαση και κάθε κόσμια επιχειρηματολογία του δημοκρατικού διαλόγου. Δεν διεκδικούν αιτήματα καλυτέρευσης του εκπαιδευτικού συστήματος, αντίθετα το καταργούν στην πράξη χωρίς καν να έχουν αντιπρόταση. Ενάντια στους όρους του δημοκρατικού διαλόγου που μας έχουν διδάξει, δεν χρειαζόμαστε αντιπροτάσεις για να επιτεθούμε σε ότι μας ενοχλεί. Από το σχολείο μάθαμε, πως όταν διαφωνούμε με κάτι πρέπει να έχουμε τα κατάλληλα επιχειρήματα για να στηρίξουμε την άποψή μας. Αυτά είναι τα όρια της συγκατάβασης, ενός δειλού και άτολμου διαλόγου, που φοβάται να μιλήσει την αλήθεια. Εμείς λοιπόν λέμε πως αληθινή επικοινωνία είναι πως αν διαφωνείς με κάτι φώναξε το τόσο δυνατά ώστε να γρεμιστεί κάθε τοίχος που το προστατεύει, και ας μην έχεις να αντιπροτείνεις τίποτα. Το γεγονός ότι δεν γουστάρουμε το σχολείο και μας τη "σπάει", η αποστειρωμένη γνώση που μας σερβίρουν, δεν σημαίνει πως πρέπει να έχουμε μια ολοκληρωμένη αντιπρόταση για το πώς θα φανταζόμασταν το ιδανικό εκπαιδευτικό σύστημα. Δε μπαίνουμε καν στο δίλλημα να διαλέξουμε ανάμεσα σε αυτό που ήδη υπάρχει και σε αυτό που θα πρέπει να επινοήσουμε ως ιδεατή αντιπρόταση.Μπαίνουμε σε κίνηση να πράξουμε ενάντια σε ότι μας ενοχλεί εδώ και τώρα. Δεν μπορούμε να φανταστούμε κάτι μελλοντικό γιατί ζούμε στο παρών.

Δυστυχώς όμως, συχνά αυτή η μηδενιστική βιωματική άρνηση, παραμένει μουγκή σαν να ντρέπεται για την αφοπλιστική ειλικρίνεια της ότι δε γουστάρει το σχολείο.

Έτσι οι καταληψίες μαθητές οπισθοχωρούν πίσω από σοβαροφανή αιτήματα, εκπροσωπούνται από συντονιστικά και επιτροπές που ζητούν δημοκρατικό διάλογο, σέρνονται πίσω από πορείες με συνθήματα ενάντια στο τάδε εκπαιδευτικό νομοσχέδιο και αργά ή γρήγορα επιστρέφουν στα θρανία της κανονικότητας.

Και αν είναι μια φορά κρίμα για αυτό το κομμάτι της αλήτικης νεολαίας, που είναι κοντά μας, είναι κοντά μας, είναι διπλή ντροπή για τους συνειδητοποιημένους επαναστάτες και ανρχικούς που συμμετέχουν σε αυτές τις εκτονώσεις στην ουρά των διεκδικήσεων για την παιδεία. Μια γραφικότητα άνευ όρων και ορίων. Εντύπωση κάνει πως την ίδια στιγμή που η αναρχική σκέψη αποκαλεί τους καθηγητές "μπάτσους του μυαλού" ταυτόχρονα συμμετείχαν ως αλληλέγγυοι στις κινητοποιήσεις των αδιόριστων τον Ιούνη του '98, απλά επειδή κάποιοι καιροσκόποι των αμφιθεάτρων μύρισαν μπάχαλα. Τόσο υποτιμάνε μερικοί την ίδια τη συνείδηση τους που ορίζουν ως ριζοσπαστική. Αλλά και πάλι πριν δυο χρόνια ένα μεγάλο κομμάτι της αναρχίας συνηπήρχε ακόμα και ως επιθετική ουρά, στις φοιτητικές πορείες αριστερών συλλόγων και επιτροπών ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Για να μην θυμηθούμε την αλήστου μνήμης μασκαράτα σε μια από αυτές τις πορείες, όταν μετά από συγρούσεις κάποιοι ξεφτίλες φοιτητές με κουκούλες προσέφεραν λουλούδια στις παραταγμένες δοιμιρίες στο Σύνταγμα. Τότε στόχος έπρεπε να γίνει η ίδια η πορεία. Το έχουμε ξαναπεί, θεωρούμε πλέον άσκοπο την παρουσία επαναστατικών μειοψηφιών σε τέτοια καρναβάλια. Δε μας ενδιαφέρουν ούτε τα στατιστικά στοιχεία της ανεργίας των πτυχιούχων, ούτε τα κέρδη των ιδιωτικών πανεπιστημίων, ούτε ο προϋπολογισμός για την παιδεία. Δεν βλέπουμε τις καταλήψεις ως μέσο αγώνα, ούτε σεβόμαστε το" συγγινητικό θέαμα' για τη δημόσια δωρεάν παιδεία. Δεν υπάρχει τίποτα κοινό μεταξύ

αυτού που θέλει να αξιοποιηθεί το πτυχίο του και εκείνου που αρνείται να δουλέψει για οποιοδήποτε αφεντικό, ούτε μεταξύ του μαθητή που θέλει καλύτερα σχολικά κτίρια και εκέινου που τα βανδαλίζει.

Φυσικά αναγνωρίζουμε πως οι διαδηλώσεις μπορεί να είναι να τα εργοστάσια παραγωγής επαναστατικών συνειδήσεων όπου κάποιοι συνήθως πιο πιτσικαράδες χωρίς να τους υποτιμάμε καθόλου αφού αυτούς έχουμε και πιο πολύ στην καρδιά μας, συναντιόνται με κόσμο ,με συντρόφους μελλοντικούς και αδελφώνονται Άλλοι από αυτούς μπορεί να τους απογοητεύσουν και άλλοι να τους εκπλήξουν θετικά. Είναι πάντα ένα μεγάλο διακύβευμα...Όπως επίσης δεν σνομπάρουμε τη δράση που μετατρέπει φιέστες τέτοιου τύπου σε πεδία σύγκρουσης όπου οι μπάτσοι περισσότερο ως χούλιγκαν παρά ως εκπαιδευμένο σώμα ,αφήνονται στα ένστικτά τους, στις καταβολές της βίας, στη μυρωδιά του αίματος και τον ήχο των οστών που συνθλίβονται , μη μπορώντας πολλές φορές ούτε οι ανώτεροί τους να τους συγκρατήσουν..(Έχει φανεί όμως πως απέναντι σε οργανωμένες και συνεκτικές ομάδες μεταξύ τους, έτρεχαν και δεν έφταναν όσοι από αυτούς δεν έμεναν κάτω με σπασμένα μούτρα.)

PROVOKE... ΠΡΟΚΛΗΣΗ.....

Ανάμεσα σε χιλιάδες φοιτητές που ζούνε την περιπέτειά τους, η πρόκληση είναι ένα σημείο αναφοράς ανάμεσα στην χλιαρότητα τους , την επιστροφή στο σπίτι τους ή την ριζοσπαστικοποίηση τους. Το να προκαλείς το μακέλεμα ενός πλήθους που ασκεί ένα νόμιμο δημοκρατικό είναι ένα στοίχημα με τη δημοκρατία. Δε μας αφορούν ούτε τα πτυχία ούτε τα ανοιχτά κεφάλια. Ούτε καριερίστες είμαστε ούτε τραυματιοφορείς.

Και φυσικά δεν αρνούμαστε τις καταβολές μας. Σίγουρα κάποιοι από μας θυμούνται ακόμα την ανάσα του ματά πίσω μας, τους χακήδες να γίνονται φλαμπέ, τις τζαμαρίες που γίνονται θρύψαλα, το κρυφτό στους διαδηλωτές, τη μολότωφ που σκάει και τα σακίδια που μυρίζουν βενζίνη. Την άγρια χαρά μιας γενικευμένης σύρραξης , τα πλιάτσικα, τους βανδαλισμούς την ανομία....

Πλέον όμως δε δουλεύουμε για την καταστροφή της εικόνας αλλά για τη γενική καταστροφή του είναι, του υπάρχοντος... Πεποίθηση μας είναι πως όλα εξελίσσονται η βαλτώνουν στα νερά της συνήθειας και της στασιμότητας. Του αυτό κάνω γιατί αυτό έμαθα και ξέρω. Ο καθένας και η κάθε μια μπορεί πολύ περισσότερο από αυτό που νομίζει. Εμείς πάλι πραγματευόμαστε την εύθραυστη λεπτή γραμμή της οργανωμένης παράνοιας που διέπει την κοινωνία και της πλήρως χαομένης τάξης των αλληλεπιδράσεων που το νέο αντάρτικο πόλης προκαλεί. Τις χαμένες ισορροπίες, τον τρόμο, την αγωνία, το μίσος, το πάθος για καταστροφή, τη χαρά της επίθεσης.

Την Πρόκληση...

Την απευθύνουμε πλέον ανοιχτά σε όλους.

Δε ψάχνουμε καμία μελλοντική απελευθερωμένη νόρμα εκπαίδευσης, ψάχνουμε τρόπους απόδρασης από το σήμερα.Άλλωστε οι καταλήψεις και καταστροφές των σχολείων δεν είναι εικόνα από το μέλλον, είναι μια υπολανθάνουσα προβολή των μηδενιστικών αρνήσεων του παρόντος.

Όλες οι θεωρητικές κουβέντες για μια "μεταεπαναστατική κοινωνία"και συνάμα εκπαίδευση με ελευθεριακά σχολεία είναι ακίνδυνες φλυαρίες κάποιων για να βρουν καταφύγιο στον εναλλακτισμό του επαναστατικού lifestyle. Ας είμαστε ειλικρινείς, εμείς δεν έχουμε καμία αντιπρόταση για το μέλλον, γι αυτό και είμαστε μηδενιστές, αλλά αντίθετα έχουμε πολύ οργή για το παρόν.

Οι περισσότεροι άνθρωποι όμως έχουν μάθει να ζουν με το φόβο για το αύριο, για αυτό θέλουν την ασφάλεια μιας σίγουρης πρότασης για να καταπραΰνει τις ανασφάλειες τους. Ο φόβος μπροστά στην ακαθόριστη τροπή που μπορεί να πάρει η ζωή είναι η αιτία που κρατάει πίσω έναν ολόκληρο κόσμο, οι οποίοι παρόλο που είναι δυσαρεστημένος με αυτό που ζει δε τολμά να το αλλάξει.

Αντίθετα εμείς ως μια τάση του νέου αντάρτικου πόλης, μας ελκύει αυτό το άγνωστο που αν είναι λυτρωτικό και απελευθερωτικό, θα το απολαύσουμε ,αν όχι θα το πολεμήσουμε ξανά, συνεχίζοντας την άγρια χαρά της αναζήτησης.

Έτσι και για την εκπαίδευση δεν προτείνουμε ούτε εναλλακτικά προγράμματα διδασκαλίας, ούτε ελευθεριακά σχολεία. Δεν πιστεύουμε στην υποχρεωτική διδασκαλία ούτε καν των βασικών γνώσεων. Σε έναν μελλοντικό επαναστατικό χωροχρόνο ίσως να αισθανόμαστε περισσότερο και να σκεφτόμαστε λιγότερο. Δεν υπάρχει κάποια συνταγή. Κάποιοι μπορεί να μην θέλουν να διαβάζουν και να γράφουν γιατί τους αρέσει να ατενίζουν την θάλασσα, να έχουν για σπίτι τους το δάσος και για στέγη τους τα αστέρια

Στην τελική, τον κόσμο της γνώσης και της επιστήμης τον γνωρίζουμε καλά... Εργαστηριακοί ιοί, πυρηνική ενέργεια, χημικά όπλα, περιβαλλοντολογική μόλυνση, δημιουργήθηκαν μέσα στα εργαστήρια της γνώσης και της λογικής. Εμείς μιλάμε για μια άλλη γνώση ακαθόριστη, απρόβλεπτη και απεριόριστη. Μια γνώση μέσα από την βιωματική αναζήτηση, το πείραμα, την επιθυμία, το παιχνίδι....

Μια γνώση που δε θα ελέγχεται από βασικούς κανόνες αλλά θα είναι μια αυστηρά προσωπική υπόθεση του καθενός μας, μιας υπόθεσης πνευματικής αναζήτησης και

πρακτικής γνώσης.

Επίσης θεωρούμε την αυτομόρφωση πέρα και ενάντια στο εξουσιαστικό περιβάλλον, θεμελιώδη για τη Ζωή. Ανιχνεύουμε τα ενδιαφέροντά μας, διευρύνουμε την οπτική μας. Αυτομορφωνόμαστε για την δικιά μας απόλαυση και χαρά. Διαρρήγνυουμε τα καλούπια της εκπαιδευτικής γνώσης και εξειδίκευσής δημιουργούμε τα δικά μας πεδία πεδία διεύρυνσης και τα δικά μας αισθητήρια χωρίς έλεγχο ή αφομοίωση. Ως γνήσιοι αλήτες της ζωής περιστρεφόμαστε για να ανακαλύψουμε τον κόσμο και τον εαυτό μας εφαρμόζοντάς την φιλοσοφία στην πράξη.

Έτσι αφήνουμε οριστικά πίσω μας πίσω μας την εποχή του παλιού και χτίζουμε την ανατολή του μηδενός, το νέο αντάρτικο πόλης. Εγκαταλείπουμε το ύφος τρομοκρατικά βαρετων αναλύσεων που επιδίδεται ένα μεγάλο κομμάτι του αντικαθεστωτικού χώρου και 'μιλάμε" τη γλώσσα του δρόμου,του συναισθήματος της λύσσας και της συνείδησης.

Γι' αυτό επιμένουμε πως πρέπει να αναγνώσουμε τη πολιτική διαχείρισή του θεσμού της εκπαίδευσης πίσω από τις εμφανείς γραμμές. Να αντιληφθούμε το παιχνίδι του εχθρού, τη λογική και τα συμφέροντα του ,ώστε να τον αποδομήσουμε για να χτυπήσουμε αποτελεσματικά και καίρια.

Η παιδεία στην Ελλάδα αποτελεί μια από τις προτεραιότητες κάθε πολιτικού συστήματος, γιατί διαχειρίζεται το αναπτυξιακό της κεφάλαιο. Διαχειρίζεται το ανθρώπινο δυναμικό της νέας γενιάς. Από τους μαθητές θα στελεχωθούν όλες οι θέσεις, από τους νέους κυβερνήτες μέχρι τους νέους εργάτες. Γι' αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να ευθυγραμμίζεται και να να παράγει την πολιτική γραμμή που επικρατεί σε κάθε χώρα. Άλλο εκπαιδευτικό μοντέλο υπάρχει στα θρησκευτικά καθεστώτα ,άλλο στον καπιταλισμό. Όμως ακόμα και στον ίδιο τον καπιταλισμό υπάρχουν διαφορετικές εκδοχές. εδώ παίζεται το κόλπο με τις μεταρρυθμίσεις. μια φιλελεύθερη πολιτική, προωθεί τον ελεύθερο ανταγωνισμό ,όχι μόνο στο πεδίο της αγοράς, αλλά και της παιδείας. Θέλει ανταγωνιστικά άτομα-μαθητές, προωθεί τις νέες τεχνοκρατικές επιστήμες, εντατικοποιεί τους ρυθμούς ανάπτυξης της μάθησης, γιατί μέσα από αυτή τη διαδικασία, δεν θέλει απλώς να επιβληθεί ως η μόνη νόμιμη γλώσσα, αλλά επιδιώκει παράλληλα να τροφοδοτήσει τις δεξαμενές της γνώσης του κεφαλαίου της.

Η εκπαίδευση με λίγα λόγια δεν είναι ο κακός χωροφύλακας- καθηγητής, είναι μια δομική λειτουργία του συστήματος που το τρέφει, ανασυνθέτει το ανθρώπινο δυναμικό εξελίσσει την ιδεολογία της εποχής ,αναπτύσσει μια νέα πολιτιστική κουλτούρα, επιβεβαιώνει τα επιχειρήματα δικαίωσης της εξουσίας.

Για αυτό υπάρχει η προώθηση των ιδιωτικών πανεπιστημίων και της αξιολόγησης που

θέτουν τους μαθητές από μικρή ηλικία σε λογική ανταγωνιστικών στελεχών πολυεθνικών εταιριών.

Από την άλλη η γερασμένη σοσιαλδημοκρατική εκδοχή του καπιταλισμού προσπαθεί να διατηρήσει το κράτος πρόνοιας και κρατικού παρεμβατισμού στην παιδεία, αλλά΄εγκλωβίζεται μέσα στις αντιφάσεις της. Παλινωδεί ανάμεσα στη χθεσινή ισχύ της και στη σημερινή ανήμπορη υπόσχεσή για κρατικές παροχές στο λαό ως αντιστάθμισμα στην οικονομική κρίση.

Για παράδειγμα η σημερινή τεχνοκρατική-σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση στήριξε την πρόταση της φιλελεύθερης προκατόχου της για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια αλλά μόλις ξεκίνησαν οι φοιτητικές κινητοποιήσεις αποχώρησε καιροσκοπικά απο το ψήφισμα του νομοσχεδίου.

Είναι γνωστό άλλωστε πως στην Ελλάδα δεν υπάρχουν σοβαρά think tank πολιτικών τάσεων.

Σήμερα γνωρίζουμε ξεκάθαρα πως η φιλελεύθερη παράταξη έχει σοσιαλδημοκρατική ρητορεία και η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση εφαρμόζει φιλελεύθερη πολιτική. Ένα καλοστημένο θέατρο εντυπώσεων. Έτσι η παιδεία λειτουργεί συχνά και ως μοχλός αντιπολίτευσης γιατί ενεργοποιεί τον σκληρό πυρήνα της ελληνικής οικογένειας που πάντα θα αγχώνεται για το μέλλον των παιδιών της. Με αυτή την αιχμή η εκάστοτε αντιπολίτευση επενδύει ψηφοθηρικά στα πιο συντηρητικά αντανακλαστικά του έλληνα γονέα. Για αυτό οι υπουργοί κάθονται σε ηλεκτρική καρέκλα. Δεν είναι τυχαία η κατάληξη των περισσότερων που τέθηκαν επικεφαλείς της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Συγκεκριμένα στην περίπτωση της Μαρριέτας -Γιαννάκου, μετά τη θητεία της στον υπουργικό θρόνο, δεν κατάφερε να επανεκλέγει στο βουλευτικό αξίωμα. Έπρεπε στη συνέχεια να αποσπάσει την ανθρωπιστική συμπόνοια των ηλίθιων ψηφοφόρων, όταν υπέστη ακρωτηριασμό του ποδιού της , ώστε να οριστεί ευρωβουλευτής ως επικεφαλής ψηφοδελτίου. Βέβαια εμείς δεν τη λυπόμαστε καθόλου για αυτό επιλέξαμε να την τιμήσουμε με την επίσκεψη μας στο σπίτι της στα πλαίσια αυτού που έχουμε ξαναπεί: δεν ξεχνάμε τι υπηρετεί και τι υπηρέτησε ο καθένας στην πορεία της ζωής του ειδικά όταν όχι μόνο δεν μετανιώνει αλλά συνεχίζει και προκλητικά τη σταδιοδρομία του.

Η αφορμή για την επιλογή του στόχου δόθηκε με την επανεμφάνιση στο προσκήνιο μιας πρακτικής αρκετά διαδεδομένης τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Τις τελευταίες βδομάδες πέρασαν στα ψιλά των τηλεοπτικών ειδήσεων η πραγματοποίηση δεκάδων μαθητικών καταλήψεων χωρίς καμιά πραγματική αιτηματολογία. Με μικρή διάρκεια , μεγάλες καταστροφές που δεν ντύθηκαν με τον μανδύα δημοκρατικών αιτημάτων για

να ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη , αλλά την αρνήθηκαν μαζί με την ηθική της. Άλλωστε τα αιτήματα (κι όχι μόνο στις μαθητικές καταλήψεις) έχουν νόημα μόνο σε όσους προσδοκούν κάτι από αυτόν τον κόσμο. Οι νεαροί βάνδαλοι ισοπεδώνοντας κάθε διαχωρισμένη κοινωνική ταυτότητα απέδειξαν ότι σε αυτόν τον κόσμο δεν υπάρχει τίποτα άξιο για να γλυτώσει από την οργή τους. Εμείς πουγεννηθήκαμεμέσα στην ανάσα του δρόμου και της ανομίας θέλουμε να βρεθούμε με τους ανήλικους "εγκληματίες" και τους καταστροφείς της τάξης για να ανιχνεύσουμε από κοινού τη δύναμη και να ξεπεράσουμε για άλλη μια φορά τα όρια μας.

¨"Το νέο αντάρτικο πόλης έρχεται πάντα με το μαχαίρι στα δόντια "

Η εκλογή της τεχνοκρατικής κυβέρνησης του σοσιαλδημοκρατικού ΠΑΣΟΚ ήταν αναμενόμενη. Το ίδιο και η τοποθέτηση του Χρυσιχοϊδη στο αναβαπτισμένο υπουργείο Προστασίας του πολίτη.

Η ίδια η μετονομασία του υπουργείου Δημοσίας Τάξης(που θύμιζε έντονα χούντα) είναι ενδεικτική της νέας διαλεκτικής και πρακτικής που θα εφαρμοστεί. Από την πρώτη στιγμή ο Χ. ως ικανός γνώστης της προοδευτικής ρητορείας , επεδίωξε να κατασκευάσει το άλλοθι για τον εκδημοκρατισμό της αστυνομίας. Έκανε δηλώσεις για θέματα ταμπού, ομολογώντας τις διαπιστευμένες σχέσεις αστυνομικών με χρυσαυγίτες, τονίζοντας πως αυτό δεν θα το ανεχθεί.

Βέβαια την ίδια στιγμή όλοι βιώσαμε την αστυνομοκρατία στα Εξάρχεια και όχι μόνο, με την μονιμοποίησή των ΜΑΤ, στην πλατεία και σε όλη την περιοχή. Ταυτόχρονα ζήτησε συγνώμη για την εισβολή αστυνομικών σε εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ και την ίδια στιγμή απευθυνόμενος στο ένστιχτο των ρουφιάνων της κοινωνίας επικήρυξε τους τρεις καταζητούμενους αναρχικούς συντρόφους για 600.000 ευρώ. Τέλος δέχτηκε να συνομιλήσει με μεταναστευτικές οργανώσεις με αφορμή τη δολοφονία μετανάστη της Νίκαιας, αλλά παράλληλα δήλωσε με έμφαση και υπονοούμενα στους υφισταμένους του" έχουμε πόλεμο¨με το μέτωπο της τρομοκρατίας ενώ συμπτωματικά (;) λίγες μέρες πριν η υπόθεση των συλληφθέντων στο Χαλάνδρι και των καταζητούμενων που ακολούθησαν τις επόμενες ημέρες πέρασε στα χέρια εφέτη ανακριτή.

Ο Χ. κινήθηκε με τη σιγουριά της επιτυχίας έχοντας στο ενεργητικό του την "εξάρθρωση" της 17Ν.

Βέβαια τα όρια μεταξύ της επιτυχίας ενός υπουργού και της κακοτυχίας ενός αντάρτη πόλης όπως ο Σάββας Ξηρός στα χέρια του οποίου εξερράγη η βόμβα , μάλλον είναι σκοπίμως δυσδιάκριτη τόσο από τα ΜΜΕ όσο και από τον ίδιο.

Πάντως ο τελευταίος φαίνεται πως έχει εμπνευστεί τις παραπάνω πρακτικές του, από τις πρακτικές του οργανωμένου εγκλήματος και των κυκλωμάτων της νύχτας. Τα ευρηματικά δημοκρατικά λογύδριο του και η επικοινωνιακή πολιτική του

χρησιμοποιείται ως η καθαρή "βιτρίνα" του "μαγαζιού" του ενώ στο βάθος στο υπόγειο οργανώνει τις βρομοδουλειές του.

Εμείς από την μεριά μας δεν έχουμε κανένα λόγο να σταματήσουμε. Παρακολουθούμε τις εξελίξεις και γενικότερα την πολιτική αναδιάρθρωση του συστημικού συμπλέγματος, ώστε να προετοιμαστούμε και να χτυπήσουμε. Άλλωστε σε αυτή τη ζωή γελάει καλύτερα όποιος τιθασεύει και την οργή του, χαμογελάει στον εχθρό του, είναι νερό και ατσάλι ταυτόχρονα καταστροφέας και δημιουργός.

Αφιερώνουμε την ενέργεια μας στους στους φυλακισμένους συντρόφους, στον αναρχικό επαναστάτη Παναγιώτη Μασούρα και στους δυο προφυλακισμένους για την ίδια υπόθεση: Χάρη Χατζημιχελάκη και Μάνο Γιόσπα, και στους έξι καταζητούμενους,στον Γιάννη Δημητράκη , στον Ηλία Νικολάου, στον Πολύκαρπο Γεωργιάδη.

Τέλος χαιρετίζουμε την επαναστατική ομάδα Συμβούλιο Αποδόμησης της Τάξης και όλους τους συντρόφους στη Θεσσαλονίκη που οι φωτιές τους χάραξαν μια τροχιά στον νυκτερινό ουρανό ορίζοντας την επικράτεια του νέου αντάρτικου πόλης.

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ- ΦΡΑΞΙΑ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

- 13.11.2009

Στις 12 Νοεμβρίου εξετάστηκε απο εφέτες ανακριτές η υπόθεση της "γιάφκας" του Χαλανδρίου και της σύλληψης υποτιθεμενων μελων της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς-Φράξια Μηδενιστών .Για αυτο και εμεις επιλέξαμε σημαδιακά την επόμενη μερα για να τοποθετήσουμε εκρηκτικό μηχανισμό στον γνωστό πρωην αριστερό και νυν βουλευτή τυχοδιωκτη-διαννοουμενο Μίμη Ανδρουλάκη. Η ταύτιση της χρονικής επιλογής δεν ηταν τυχαία. Επιδιώκουμε να γινει κατανοητό στον καθένα, πως οι αποφάσεις και οι ετοιμηγορίες των δικαστικών υπαλλήλων και των προισταμένων τους , μας ειναι αδιάφορες.Αγνοούμε επιδεικτικά την τεχνική των ελιγμών και καταργούμε οποιαδήποτε πιθανότητα ελάφρυνσης της θέσης μας ***. Μιλάμε διαφορετικές γλώσσες. Αυτοί απαγγέλουν κατηγορίες ,εμείς συνωμοτούμε για την επανάσταση.Στην*** *πορεία που εχουμε διαλέξει δεν θα κάνουμε ούτε ενα βήμα πίσω. Προκαλούμε τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές να επιδείξουν την ίδια συνέπεια με εμάς στο "κατάπτυστο λειτούργημα" τους και να μην "φορτώνουν" με κατηγορίες, άτομα άσχετα απο εμάς . Δεν πρόκειται για επίδειξη αλαζονείας ή άγνοια κινδύνου , αλλά για την οριστική και αμετάκλητη απόφαση μας να πορευτούμε για μια απελευθερωμένη ζωή στην επικράτεια των άκρων.Πυξίδα μας παραμένει η ετοιμοπόλεμη συνείδηση μας, η εχθρότητα με το κοινωνικό σύστημα ,η επιθυμία για εναν κόσμο δίχως νόμους και όρια, η επίθεση στην απάτη αυτής της κοινωνίας διχως νόημα. Στο συγκεκριμμένο πλάνο του συνολικού σχεδίου μας, αυτη τη*

φορά , επιδιώκουμε να καταδείξουμε ***τον προδοτικό κομπλεξισμό των πρώην αριστερών καθώς και το ρόλο των τυμβορύχων της σκέψης και της διαννόησης, που διαφεντεύουν στα κυκλώματα των "ανθρώπων του πνεύματος".Για*** *αυτο το σκοπό δεν θα μπορούσε να υπάρξει πιο εύστοχο χτύπημα απο την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού στον τηλε-λακε της εξουσίας Μίμη Ανδρουλάκη. Ο συγκεκριμμένος μαζί με άλλες επιφανείς προσωπικότητες της "αντι-δικτατορικης" αυτοεξορίας, στο Παρίσι της καλοπέρασης , οπως ο Μικης Θεοδωρακης , ο Βασιλης Βασιλικος κ.α. συγκεντρώνουν ολα τα παραπανω χαρακτηριστικά. Γνωστοί πρωην αριστεροί με κύρος και διεθνή φήμη , που ξεπληρώνουν τις ολιγοήμερες "διακοπές" τους στα κρατητήρια της Ασφάλειας με βουλευτικά και υπουργικά αξιώματα (ο "αγωνιστής" Μ. Θεοδωράκης διετέλεσε υπουργός "ανευ χαρτοφυλακίου" σε προηγούμενη κυβέρνηση της Ν.Δ.) Θα έπρεπε τουλάχιστον να ντρέπονται απέναντι στους χιλιάδες ανώνυμους αριστερούς, που ξυλοκοπήθηκαν ,βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν, και εκτελέστηκαν...* ***Για αυτους που δεν υπήρξε και δεν θα υπάρξει ουτε μια σελίδα στην επίσημη ιστορία των νικητών****. Αντιθετα η πλέμπα της αριστερής διαννόησης αρέσκεται να συνεστιάζεται σε καθε ευκαιρία με τους εκπροσώπους της δημοκρατίας και της τάξης, ανταλλάσσοντας φιλοφρονήσεις σε εγκαίνια και δεξιώσεις της "καλής κοινωνίας".Ειναι η πικρόχολη λιγοψυχία όλων αυτων ,που ποτε δεν ειχαν ψυχή. Αυτων που ανέξοδα πρόδωσαν οτι γράφτηκε με αίμα .Γιατί ,οσο κι αν διαφωνούμε, με την ιδεολογία και τα οράματα "του λαικου ξεσηκωμου" ,των προηγούμενων γενιών ,* ***σεβόμαστε αυτους που μάτωσαν για τις ιδεές τους ή πέθαναν με το 'οπλο στο χέρι,περήφανοι , χωρίς κανένα αντάλλαγμα****. Αντιθετα οι "επιφανεις προσωπικότητες" αντίστοιχου βεληνεκούς με τον Μ.Ανδρουλάκη τι εκαναν; Όχι μονο λάκισαν ,αλλα εξύμνησαν τη δημοκρατια, τον αστικο πολιτισμό και την κουλτούρα του και εγιναν οι γελωτοποιοί του .* ***Σήμερα, όποιος λεει πως ειναι καλλιτεχνης, πρεπει να ντρεπεται****.* ***Οι διαννοούμενοι και το αριστερό συνάφι τους ειναι συμμέτοχοι στην ηθική αυτουργία αυτου του αρρωστημένου κόσμου.*** *Δεν είναι απλά μεταννοημένοι , αλλα και απολογητές του συστήματος .Ακομη και η προοδευτική "αντιθεσμική" κριτική τους , ειναι πάντα στα πλαίσια του ευπρεπούς και πολιτισμένου διαλόγου.Οσο για τους πιο ριζοσπάστες αριστερούς ,αυτοί φτάνουν στο σημείο να καταγγέλουν και να απορρίπτουν την επαναστατική βία ,ταυτίζοντας την με την κρατική βια. Ετσι μετα τα τελευταιά γεγονότα χρησιμοποιούν* ***το πιο ανιστόρητο και απίθανο ψέμα*** *.Αφορίζουν το αντάρτικο πολης ως πράξη τυφλής βιας.* ***Όμως οι εικοσάχρονοι μπάτσοι ,που τραυματιστηκαν απο τις ριπες αγνώστων , ηξεραν τον λογο που έπαθαν οτι τους άξιζε. Αντιθετα οι δεκαδες συνομηλικοι τους παραβατικοι ή μεταναστες που σκοτωνονται απο τις σφαιρες και τους ξυλοδαρμούς των μπάτσων , δεν προλαβαινουν καν να ρωτησουν το γιατι...*** *Δεν ειμαστε ανθρωπιστές ,αλλα ειλικρινείς και ξεκαθάροι.* ***Ποτέ δεν υπήρξε και δεν θα υπαρξει τυφλη βια απο τους ανταρτες πολης. Τυφλοι είναι οσοι "βλέπουν" τις τράπεζες ως "τα μαγαζακια του κόσμου" ,τους μπατσους ως "εργαζομενα παιδια", την κοινωνία ως "αγωνιζόμενα άτομα". Εδώ θέλουμε να επισημάνουμε κάτι. Ο πιθανός κίνδυνος τραυματισμού της γιαγιάς με το παιδάκι οφείλεται καθαρά στην εγκληματική "συμβουλή" της γυναίκας του Ανδρουλάκη, που κοιτώντας το τομάρι της και την υλική ασφάλεια του σπιτιού της , διέταξε την οικιακή της βοηθό (βάζοντας και την ίδια σε κίνδυνο) να μεταφέρει την τσάντα βάρους 10 κιλών στην πυλωτή της πολυκατοικίας. Ο κόσμος πρέπει να καταλάβει να μην περιεργάζεται ή να μετακινεί "ύποπτα" αντικείμενα που πιθανον να "βρίσκονται"εκει για κάποιο σκοπό . Άλλωστε επειδή οι στόχοι μας είναι***

συγκεκριμμένοι και όχι οι περαστικοί, για αυτό πάντα κάνουμε προειδοποιητικά τηλεφωνήματα, ώστε να εκκενωθούν οι στοχοθετημένες περιοχές. Η σωματική ακεραιοτητα των μπάτσων δεν συμπεριλαμβάνεται στα "μέτρα ασφάλειας" που παίρνουμε. Παρόλα αυτά διαπιστώνοντας την εγκληματική ανεπάρκεια της αστυνομίας να απομακρύνει έγκαιρα τον κόσμο , απο εδώ και πέρα, θα φροντίσουμε εμεις οι ίδιοι για πιο "ασφαλείς" μεθόδους τοποθέτησης εκρηκτικών ωστε να πλήττουμε αποκλειστικά και αποτελεσματικά τον στόχο που έχουμε επιλέξει. *Επιστρέφοντας στο θέμα μας, οι "ευαισθητοι ανθρωποι του πνευματος",ας σταματησουν το υποκριτικο τους ξαφνιασμα και τα ανθρωπιστικα τους ευχολογια, για την μη χρήση βίας.* ***Η επανασταση γραφτηκε και θα ξαναγραφτει με συνειδηση και αιμα, με κειμενα και σφαιρες ,με βομβες και φυλακισεις ,με αγωνες και απογοητευσεις ,με ευγενικες σκεψεις και ακόμα περισσότερο αγενεις πραξεις.Οσοι μιλουν για αδικαιολογητη επαναστατικη βια ,ειναι αυτοι που δικαιολογουν τη βια των κρατητηριων ,των φυλακων ,του στρατου ,της δουλειας, του σχολειου.*** *Ειναι οι ιδιοι ,που καθε φορα δηλωνουν κατηγορηματικα , πως "παλια ηταν αλλιως τα πραγματα"...Η ευκολια των αριστερων διαννοουμενων να μιλανε για την παλια "δικαιη" βια της αντιστασης και του αντιδικτατορικου αγωνα , βρισκεται στο οτι μονο αυτοι εχουν το προνομιο της δημοκρατιας να ακουγεται η φωνη τους . Ο λόγος ειναι απλος . Ειναι οι ιδιοι που σημερα αποκυρρησσουν καθε εκφραση επαναστατικής βιας ,εχοντας το προφιλ* ***ενος καλπικου "αγωνιστικου" παρελθοντος.*** *Αυτο νομιζουν πως τους δινει την ασυλια να ξεστομιζουν ασυστολα τις σοφιστειες τους , χωρις να υπολογίζουν πως θα υπαρξουν οι αναλογες απαντησεις με τις αντιστοιχες συνεπειες.Καπως ετσι πρεπει να σκεφτηκε το* ***τυχοδιωκτικό σκυλολοι των πανεπιστημιακων καθως και οι καιροσκοποι του ΣΥΡΙΖΑ*** *,που θελουν να διοργανωσουν συλλαλητηριο εναντια στην τρομοκρατια και τη βια, Καλο θα ηταν να γνωριζουν δυο αλήθειες .Πρωτον ,εχουν ηδη εκτεθει ανεπανορθωτα, καθως οι εκκλησσεις - ικεσιες τους με δυσκολια θα μαζεψουν μερικες εκατονταδες "ευαισθητων πολιτων" και αλλους τοσους ελληνορθοδοξους του ΛΑΟΣ. Δευτερον , ακομα κι αν γινοταν παλλαικο συλλαλητηριο ,πιστεύουν εστω και για μια στιγμη οτι θα μας επειθαν να τερματισουμε και να συναψουμε ανακωχη ; Τους απανταμε ηδη.* ***Κατι τετοιο απλα θα σκληρηνει τη γραμμη μας*** *.Ας μην γελιούνται ..Η ιδια η ζωη, μας εχει πεισει για την ορθοτητα της στασης μας .Πως θα μας μεταπεισει το ανθρωπινο κοπαδι που καθε τεσσερα χρονια επιλεγει εθελοντικα το δυναστη του ;* ***Για αυτο δεν θα εγκαταλειψουμε τη ζωη, ουτε στους διαννοουμενους ουτε στην εθελοδουλεια και την παραιτηση*** *.Οσο για τους απατεωνες ιδεολογους του ανθρωπισμου και της ειρηνικης "επανασταση" ,που σοκαρονται απο την "αγριοτητα " των επιθεσεων και των κειμενων ,δεν πειθουν οσους επιμενουν να σκεφτονται .Ξέρουμε πως η επιθεση εναντιον θεσμικων φορεων ειτε προσωπικα (εκτελεσεις), ειτε υλικοτεχνικα (βομβιστικες-εμπρηστικες ενεργειες), αποτελει για τους επαναστατες σε ολοκληρο τον κοσμο ,ενα κομβικο ζητημα, για τη σκεψη και τα συναισθηματα τους .Γιατι ειναι πραξεις ,που εστω και στιγμιαια , εμπεριεχουν την επιβολη ακομα και την εξουσια πανω στο στοχο. Για αυτο οι εχθροί της επανασταση ,με επικεφαλη τον κ. Χρυσοχοιδη , μας χαρακτηριζουν "φασιστες και εξουσιαστες". Ομως πραγματικα δεν εχουμε κανενα προβλημα για το πως μας αποκαλουν .Αντιθετα εχουμε μεγαλο προβλημα με ολους αυτους ,που υπερασπιζονται τη μονιμη θεσμικη εξουσια , που κατεχουν οι ιδιοι ή αλλοι .Γνωριζουμε πως πρεπει να γινουμε αμειλικτοι .Γιατι η δικη τους δυναμη ,βρισκεται διαχυτη στο κοινωνικο πλεγμα ,ενω η δικη μας κινηση πρεπει μεσα απο την σφοδροτητα της εντασης της να το διαπερασει.* ***Αλλωστε αυτοι που ειναι***

πραγματικα αδιστακτοι και αιμοδιψεις ειναι οι μονιμοι κατοικοι των τηλεοπτικων παραθυρων και του καναπε. Αυτοι ομως νομιμοποιουνται απο το συστημα να ειναι παθητικοι δολοφονοι.Εκτελουν με το τηλεκοντρολ ,χαιρεκακα και σε αργη κινηση , παρακολουθωντας την ανοδο και την πτωση των ευκαιρων τηλεοπτικων αστερων του καθε reallityshow .Εκστασιαζονται με την αποδομηση της προσωπικοτητας και της αξιοπρεπειας καθε ατομου ,που εχει την ατυχια να πεσει θυμα τηλεοπτικης ανακρισης.Αρεσκονται να κρυφοκοιταζουν απο την τηλεοπτικη κλειδαροτρυπα τις κλεμμενες ζωες των αλλων ,ζητωντας περισσοτερα μυστικα ,περισσοτερες αποκαλυψεις ,περισσοτερο πονο... *Δειτε για μια φορα καταματα στον καθρεφτη ποιοι ειστε πραγματικα και μετα μιληστε για το νεο ανταρτικο πολης και τη βιαιοτητα του . Αυτος ειναι ο κανιβαλικος πυρηνας της αστικης κοινωνιας που συγκαλυπτεται απο το θεατρο της δημοκρατιας και τους εκπροσωπους του πολιτισμου της .Μαλιστα οι τελευταιοι θελοντας να μας μειωσουν ,οπως ο υποκριτης αμπελοφιλοσοφος Μ. Ανδρουλάκης ,ειρωνευονται το "μορφωτικο" μας επιπεδο , ενω συχνα δανειζονται τη γλωσσα της απαξιωσης ,της αστικης ηθικης και της ψυχιατρικης. Οι χαρακτηρισμοι τους ενδεικτικα ειναι "παρανοικοι τρομοκρατες " ,"τα μωρα της τρομοκρατιας " , "τα παιδια των βορειων προαστειων" ...****Μιλανε αυτοι, που η δικη τους λογικη εχτισε αυτον τον κοσμο και η μορφωση τους καλλωπιζει την ασχημια του*** *.Τοτε πραγματικα προτιμαμε να ειμαστε παρανοικοι και αμορφωτοι. Επισης η σφοδροτητα της συκοφαντιας δειχνει την αμηχανια τους . Γιατι το νεο ανταρτικο πολης ειναι μια καταιγιδα οργης , που δεν χωραει στα προκαθορισμενα σχηματα του παρελθοντος .Δεν υπαρχει χωρος για ελπιδοφορα μηνυματα ή αισιοδοξα συνθηματα. Λειπουν τα χαμογελαστα προσωπα του Μαη του 68 και τα τραγούδιατου κινηματος της αντιπαγκοσμιοποιησης. Το χρωμα μας ειναι το μαυρο και οι ανασες μας μυριζουν φωτια .Αυτος ειναι ο* ***ειλικρινης μηδενισμος*** *,που εχει το βλεμμα και την καρδια στο εδω και τωρα.Αυτο ειναι που τρομαζει καμια φορα τους ηγετες κι οχι τόσο τα οπλα και τα εκρηκτικα .Αυτο και η λιτη ειλικρινεια των προθεσεων μας. Κλεινοντας θελουμε να ξεκαθαρισουμε κατι και να επισημανουμε ενα ακομη. Συχνα ,σχεδον σε καθε μας προκυρηξη ασκουμε μια σκληρη κριτικη οχι μονο στην θεσμικη και κοινωνικη αστυνομια , αλλα και στον αναρχικο -αντιεξουσιαστικο χωρο.Εναν χωρο απο τον οποιο καταγομαστε ,μεσα στον οποιο δραστηριοποιηθηκαμε (οι περισσοτεροι απο εμας) ,εκει γνωρισαμε φιλους και εχθρους ,οργανωθηκαμε και διαπιστωσαμε την ανοργανωσια ,γελασαμε και απογοητευτηκαμε ,εναν χωρο που ποτε δεν προδωσαμε ,αν και συχνα καποιοι απο τα ιερατεια του και τους ακολουθητες τους μας "προδωσαν" ,τελος εναν χωρο απο τον οποιο γεννηθηκε το* ***νεο ανταρτικο πολης****. Αυτο δεν ειναι μια εχθρικη θεωρηση προς το συνολο της αναρχικης σκεψης, αλλα αντιθετα μια κριτικη στην αναρχικη ιδεολογια ,μια ρηξη εναντια στην επιβραδυνση του εναλλακτικου-αναρχικου lifestyle, εν τελει* ***μια επανασταση μεσα στην επανασταση****... Ετσι βαζουμε και εμεις το δικο μας λιθαρακι στην οικοδομηση της νεας αντιληψης και πρακτικης ,που επιδιωκει να "φιλοξενήσει" ολους εκεινους τους συντροφους ,που δεν καλυπτονται στις επισημες αναρχικες ιδεολογιες . Ολους εκεινους τους αρνητες που δεν "χωρανε" στις ορθοδοξες κοινωνικες συμπεριφορες του χωρου ,τις παραδοσεις του και τις κλικες του . Τελος θελουμε να επισημανουμε ,πως απο εδω και περα θα ασχοληθουμε εντατικα με τη δυνατοτητα επεκτασης του ανταρτικου .Σε αυτα τα πλαισια εγκαινιαζουμε τη συνεργασια των ομαδων μας .****Πλεον οι συντροφοι της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς και της Ανταρτικης Ομάδας Τερροριστών θα συμμαχησουν προωθωντας την κοινωνικη προκληση, παράλληλα με την συνέχιση της συνεργασίας κάποιων πυρήνων με την***

Φράξια Μηδενιστών. *Γνωριζουμε απο κοινού πως η απευθυνση μας ειναι μειοψηφικη ,αλλα ιδιαιτερα ουσιαστικη. Πρωτο μας μελημα είναι η διευρυνση της τασης μας στο ριζοσπαστικο κομματι του αντιεξουσιαστικου χωρου και στους "υγιεις" παραβατικους κυκλους . Οι επιθεσεις και τα σινιαλα φωτιας απο το Ηρακλειο της Κρητης μεχρι τη Θεσσαλονικη ,μας γεμιζουν δυναμη και επιβεβαιωνουν την πεποιθηση μας "**αν οχι τωρα ? ποτε? ,αν οχι εμεις? ποιοι? "***

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

"Η ζωή είναι απέραντη ωστε να δεχτεί κανείς τις συμπτώσεις χωρίς καχυποψία" **Το σκηνικό τείνει να γίνει γνώριμο, ενοχλητικά γνώριμο... Λίγες ώρες μετά την επίθεση μας στον αχυράνθρωπο Ανδρουλάκη, η Αντιτρομοκρατική συλλαμβάνει στα εξάρχεια μια νεαρή 22 χρονη κοπέλα , ως υποτιθέμενο μέλος της οργανωσής μας.** Οι ομοιότητες με τις πρώτες συλλήψεις στην περιβόητη "γιάφκα" του Χαλανδρίου είναι εξοργιστικά γραφικές. Η κοπέλα ήταν **ήδη γνώριμη στις αστυνομικές αρχές αφού "έδινε παρών" στο Α.Τ. της περιοχής της κάθε μήνα,** εξαιτίας μια σύλληψης που είχε κατά τη διάρκεια συγκρούσεων σε κάποιο συλλαλητήριο (αυτό είναι προς τιμήν της). Το ίδιο γνώριμα ήταν και τα παιδιά στο Χαλάνδρι, αφού σύμφωνα με την αστυνομία είχαν τεθεί υπο στενή παρακολούθηση το τελευταίο διάστημα πριν την σύλληψης τους. Τότε πως είναι δυνατόν τα ίδια άτομα που γνωρίζει η αστυνομία και τα παρακολουθεί στενά, να συμμετέχουν παράλληλα σε βομβιστικές επιθέσεις την ίδια χρονική περίοδο. Ταυτόχρονα ,η σύλληψη τους συμπτωματικά (;) να γίνεται πάντα λίγες ώρες μέτα την εκδήλωση χτυπήματος μας.Αυτή η αγωνία των διωκτικών αρχών να εμφανίζουν την πραγματική τους αδυναμία να μας "εξαρθρώσουν" ,ως επιτυχία , μας προβληματίζει. Γιατι τέτοιες "επιτυχίες" χρεώνονται στις πλάτες ανθρώπων ,που ενώ οι μπάτσοι γνωρίζουν πως δεν έχουν σχέση με εμάς, τους διώκουν για να στείλουν ένα συγκεκριμένο μύνημα.. "όσο συνεχίζετε να χτυπάτε...τόσο θα συλλαμβάνουμε επιπλέον άτομα...". Ένας άτυπος εκβιασμός... Αλλωστε είναι ενδεικτική η ευκολία της αστυνομίας να αυξάνει κατα την βούληση της τον αριθμό των μελών μας. Στην αρχή μιλούσαν για 10-15 άτομα, στην συνέχεια για 20-25 ενω τελευταία σε κάποια δημοσιεύματα κάνουν λόγο μέχρι και για 50-60 άτομα. **Οι προθέσεις τους είναι αντιληπτές.Κατασκευάζουν ένα ανοιχτό θεώρημα για να μπορεί ναχρεώνει η αστυνομίαβαρίες κατηγορίες σε όσους εκδηλώνουν "αποκλίνουσες συμπεριφορές" για τα πρότυπα της κοινωνίας. Αν στην Ιταλία οι εισαγγελείς χρειάστηκε να κατασκευάσουν την O.R.A.I. (μια οργάνωση φάντασμα που υπήρχε μόνο στα μυαλά και τους σκοπούς των διωκτικών αρχών,βλέπε υπόθεση Marini) για να φυλακιστούν δεκάδες αναρχικοί χωρίς στοιχεία,τώρα στην Ελλάδα οι συνάδελφοι τους, θέλουν να "χρησιμοποιήσουν" την Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς για τον ίδιο ακριβώς λόγο.** Όμως εμείς παραμένουμε εδώ αμετακίνητοι στην θέση της διαρκούς επίθεσης, επεξεργαζόμαστε καινούργια σχέδια με νέους στόχους, "διαβάζωντας" παράλληλα τις κινήσεις του εχθρού, με μια οργισμένη ψυχραιμία..**Οτι συμβαίνει δεν αποτελεί μια βεντέτα μεταξύ του νέου αντάρτικουπόλης και των γουρουνιών της αστυνομίας** .Είναι πολύ κοντόφθαλμη μία τέτοιαοπτική και ταυτόχρονα μία παγίδα ,που δεν πρέπει να πέσει κανείς από τους συντρόφους.Οι αιτίες είναι βαθύτερες. Ας ξεκινήσουμε με τη χρονική συγκυρία .Το αίτημα για "ασφάλεια του πολίτη" αποτελεί πάντα σταθερό νόμισμα για το χρηματιστήριο αξιών της

κοινωνίας.Χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιειται για να συσπειρώσει το κοινωνικό σώμα της ασημαντότητας. **Χρησιμοποιήθηκε προεκλογικά με την "γιάφκα" στο Χαλάνδρι για να συσπειρωθεί το εκλογικό σώμα της δεξιάς διακυβέρνησης, χρησιμοποιειται και τώρα απο την σοσιαλδημοκρατία ως φοβικό σύνδρομοεν όψει της πορείας του πολυτεχνείου και λίγες μέρες πριν απο την επέτειο της δολοφονίας του Αλ. Γρηγορόπουλου.Ξανάγράψαμε** πως οι συμπτώσεις είναι ύποπτες. Όμως υπάρχει κάτι ακόμα που είναι σημαντικότερο. Μια κοινωνικοπολιτική αλλαγή, ένα νέο φαινόμενο, που διαφέρει απο τα παλιά. Μια νέα αντίληψη, μια καινούργια κουλτούρα, ένας διαφορετικός θυμός που προκαλεί αμηχανία σε αστυνομία, κοινωνιολόγους, εισαγγελείς, δημοσιογράφους, αριστερούς και πολίτες. Ένα φαινόμενο που ξεκίνησε πριν απο 2-3 χρόνια και κορυφώθηκε πέρσι στα γεγονότα του Δεκέμβρη. Ένας κόσμος ανένταχτος, αρκετά νεαρός σε ηλικία (μερικοί μαθητές ακόμα) , που δεν έχει κανένα επίσημο πολιτικό πρόταγμα, ασεβής και εξαιρετικά βίαιος γιατί ένιωσε την βία της υποκρισίας και της μοναξιάς, ένας κόσμος χωρίς την κουλτούρα των "επαναστατικών" διαδικασίων και των φλυαριών, γιατι τα ήθελε όλα εδώ και τώρα, με το "nofuture" στο στόμα και την περιφρόνηση στο βλέμμα απέναντι σε κάθε είδους αξιώματα , ένας κόσμος με τις αρκετές αντιφάσεις του, που όμως τις έκανε κάτι...τις έκανε μολότωφ σε πορεία...ασύντακτο κείμενο σε μοίρασμα στο δρόμο...εμπρησμό μέσα στην νύχτα... Αυτός ο κόσμος έπρεπε να χτυπηθεί απο το κράτος και την αστυνομία γιατί είναι ενοχλητικός. Παλιά δοκιμασμένη συνταγή είναι απο πάντα ο φόβος. Μέσα απο τις συλλήψεις για την Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς σκιαγραφούν το προφίλ αυτού του κόσμου. Επειδή ο λόγος που εκφράζουμε κατ επιλογή, είναι απλός, λιτός, βιωματικός, βγαλμένος απο τον δρόμο και όχι απο τα πανεπιστήμια, καμια φορά και ασύντακτος ταιριάζει με αυτόν τον ανυπότακτο κόσμο. Εκεί ο εχθρός μηχανεύεται το κόλπο του. Για άλλη μια φορά "συμπτωματικά" και πάλι μια μέρα μετά την σύλληψη της 22 χρονης κοπέλας, αντιγράφουμε άρθρο απο την Καθημερινή της Κυριακής για του λόγου το αληθές. "*Στην αδρανοποίηση ενός κύκλου 200 ατόμων, που δεν ανήκουν σε οργανωμένες ομάδες αναρχικών αλλά υπάρχει ανησυχία οτι θα επιχειρήσουν το αμέσως προσεχές διάστημα να προκαλέσουν εκτεταμένα επεισόδια στο κέντρο της αθήνας προσανατολίζονται οι διωκτικές αρχές...Δεν αποκλείεται να εφαρμοστεί το (δοκιμασμένο στο παρελθόν) δόγμα των προληπτικών προσαγωγών, όπου και όταν κριθεί απαραίτητο προκειμένου να καμφθεί το ηθικό και η επιχειρησιακή δυνατότητα των ταραξιών... πρόκειται για έναν πυρήνα νεαρών ατόμων, 19-20 ετών , που πρωτοστάτησαν στα επεισόδια του περασμένου Δεκέμβρη δίχως όμως να προέρχονται απο τον χώρο που παραδοσιακά αντιπροσωπεύουν τα Εξάρχεια. Η παρουσία τους στο διάστημα που ακουλούθησε τα γεγονότα του Δεκέμβρη ενόχλησε ακόμα και τα οργανωμένα μπλόκ αναρχικών τα οποία χαρακτήρισαν την στάση τους απολιτικη..."* Τα συμπεράσματα ανηκουν σε αυτούς που θέλουν να σκεφτούν. Εμείς απο την μεριά μας δεν έχουμε σκοπό να σιωπήσουμε. Το αντίθετο ακριβώς. Σύντομα θα καταλάβετε τι εννούμε...

-και αν ήταν αυτό το τελευταίο
που θα έγραφα ποιήμα
ανυπότακτο και θλιμμένο
φθαρμένο μα ακέραιο
μια λέξη μονο θα έγραφα
"σύντροφε"

Μαουρίσιο Ροσενκόφ *(Ηγετικό στέλεχος των ανταρτών Τουπαμάρος)*

Αφιερωμένο στους Αντάρτες που συνεχίζουν και σε αυτούς που έρχονται

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς - Αντάρτικη Ομάδα Τερροριστών
Αθήνα 16 Νοεμβρίου

- 30.12.2009

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΡΥΘΜΙΣΗ

Αυτές τις μέρες, η πόλη παρασύρεται στο καταναλωτικό πνεύμα των Χριστουγέννων και ο εμπορικός κόσμος ικανοποιημένος λόγω του μεθοδευμένου σχεδίου καταστολής και ελέγχου των διαδηλώσεων για την μνήμη του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και τον περιορισμό των υλικών ζημιών, θεώρησε πως διασφαλίστηκε η ομαλή ροή της καταναλωτικής αγοράς και η εξουσία έκλεισε τους λογαριασμούς της με τους καταστροφείς και ταραξίες της κοινωνικής ειρήνης. Στους δρόμους που εκατοντάδες προσήχθησαν βίαια και σε δεκάδες ανθρώπους απαγγέλθηκαν κατηγορίες, στους ίδιους δρόμους επικρατεί μια γιορτινή ατμόσφαιρα. Εορταστικές εκδηλώσεις παντού, κόσμος που μπαινοβγαίνει στα εμπορικά κέντρα και μια αίσθηση ευφορίας να πλανάται στον αέρα. Οι ρυθμοί της πόλης κινούνται μεταξύ κατανάλωσης την μέρα και διασκέδασης τη νύχτα. Ενάντιοι σε αυτό το κλίμα των ημερών επιλέξαμε να αναταράξουμε την ησυχία της πόλης τοποθετώντας εκρηκτικό μηχανισμό στο υποκατάστημα της ΕΤΕ και στα κεντρικά γραφεία της Εθνικής Ασφαλιστικής.
Κομμάτι της στρατηγικής των αντάρτικων ομάδων και των επαναστατών ήταν ανέκαθεν η υλική καταστροφή και το σαμποτάζ, όπως και η απαλλοτρίωση ως μορφή άρνησης εργασίας, οικονομικών στόχων. Πάνω στο ζήτημα της οικονομίας, ως ουσία του καπιταλιστικού συστήματος έχουν ειπωθεί χιλιάδες λέξεις και έχουν γραφτεί εκτενείς αναλύσεις. Εμείς επιλέγουμε να αγνοήσουμε τις στατιστικές και τις προβλέψεις ώστε να αναφερθούμε στις επιπτώσεις που βιώνουμε καθημερινά και στις συνέπειες αυτής της παγκοσμιοποιημένης οικονομικής δικτατορίας.

Διαβάζοντας πίσω από τις γραμμές και ιχνηλατώντας τα αποτυπώματα των αλληλεπιδράσεων της οικονομίας, διαπιστώνεται ότι το σύγχρονο δυτικό μοντέλο ζωής είναι τελικά μια οργανωμένη κατάσταση "ασφαλούς" ασφυξίας όπου εγκλωβίζει σε μια γενικότερη αδράνεια και μιζέρια την καθημερινή κίνησή μας. Ένα μοντέλο που από την στιγμή που γεννιέσαι, εκπαιδεύεσαι για να δουλέψεις ώστε να καταναλώσεις. Άλλωστε κάθε κοινωνικοπολιτικό σύστημα οφείλει να εξασφαλίζει την αναπαραγωγή του, την προσφορά και ζήτηση εργατικού δυναμικού, την ζήτηση και κατανάλωση των εμπορευμάτων του ώστε να είναι σε συνεχή κίνηση οι χρηματοπιστωτικές υποδομές του. Στον κοινωνικό ιστό η κατανάλωση είναι μια διαδικασία αυτοπραγμάτωσης όπου τα εμπορεύματα καταλήγουν να κυριαρχούν στους ανθρώπους, απογυμνώνοντάς τους από τις ανθρώπινες ιδιότητες και ικανότητες τους. Τίποτα αληθινό δεν γεμίζει το είναι τους μέσα στην τετριμμένη καθημερινότητα παρά μόνο η προσπάθεια απόκτησης αντικειμένων

με σκοπό την κοινωνική καταξίωση.

Σήμερα αυτή η προσπάθεια διευκολύνεται για τον οποιοδήποτε, με φαινομενικές διεξόδους δανείων, "χαμηλών" και "ευέλικτων" επιτοκίων και κάθε είδους προγράμματα κάλυψης αναγκών που προσφέρουν οι τράπεζες. Οι ευρηματικές διαφημίσεις που χρησιμοποιούν για να τα πλασάρουν ποντάρουν ακριβώς πάνω στην αίσθηση κάλυψης κάτι παραπάνω απο την αγορά υλικών αγαθών, αφού προσφέρεται η ίδια η συνταγή της ευτυχίας και η δυνατότητα να την αποκτήσεις. Άνθρωποι που προσπαθούν να αισθάνονται ολοκληρωμένοι με την συνεχή προσπάθεια διασφάλισης και επίδειξης του πλούτου σε μια κοινωνία που κρίνεσαι από το τι μπορείς να αποκτήσεις και καταλήγεις να είσαι αυτά που κατέχεις. Άνθρωποι χρεωμένοι σε πιστωτικές κάρτες, καθοδηγούμενοι από την ματαιοδοξία τους, προσπαθούν να καλύψουν τα πραγματικά κενά τους αγοράζοντας ακριβά ρούχα και νέα κινητά σε ένα κατάλογο εσωτερικευμένων επιθυμιών που δεν έχει τέλος. Διαρκώς προστίθενται καινούργιες επιθυμίες από ένα σύστημα που δημιουργεί πλαστές ανάγκες. Αυτές οι ανάγκες είναι απαραίτητες όμως για την εύρυθμη λειτουργία του οικονομικού συστήματος αφού τροφοδοτούν την διαρκή ροή του χρήματος. Αυτή η προσποίηση της ευτυχίας που απεικονίζεται σε ψεύτικα χαμόγελα κουβαλώντας τσάντες γεμάτες με νέα προϊόντα, βρίσκεται σε κάθε γωνία προσκαλώντας τον καθένα μας σε αυτό το ξέφρενο πανηγύρι κατανάλωσης.

Ακόμα και οι βασικές ανάγκες επιβίωσης, όπως η ανάγκη για τροφή και νερό διαμεσολαβούνται μέσω της οικονομίας και μετατρέπονται σε συναλλαγματικές σχέσεις. Η εργασία εξασφαλίζει την επιβίωση και εμφανίζεται ως η αποκλειστική οδός για "αξιοπρεπή νόμιμο βίο".Δηλαδή η μετατροπή του καθενός και της καθεμίας σε παραγωγική μονάδα κέρδους μέσα σε ένα σύνολο εκβιασμών, που επιβάλλουν την νομιμότητα και υπονοούν συνέπειες. Ο καθένας λοιπόν πορεύεται μόνος του, δουλεύει για να ζει, ζει για να καταναλώνει και αποξενώνεται από την ίδια του την ύπαρξη και ως επακόλουθο από όλους τους υπόλοιπους.

Οι ανθρώπινες σχέσεις λοιπόν καταλήγουν να είναι ανάπηρες. Το άγχος, το στρές, η κατάθλιψη και ο ματαιόδοξος κομφορμισμός είναι τα συναισθήματα και οι καταστάσεις που κυριαρχούν. Οι αξίες και τα ιδανικά του σύγχρονου πολιτισμού προβάλλονται απο την τηλεόραση και τα Μ.Μ.Ε.:επιδειξιομανία, κυνήγι της διασημότητας, ευκαιρία στο όνειρο. Η οικονομία διαμέσου μιας ιδιόρρυθμης χρήσης του θεάματος κάλυψε και τις πιο μεγάλες αποστάσεις μέσα στην κοινωνία. Καταργήθηκαν οι απόλυτοι διαχωρισμοί των ανισοτήτων. Όλοι πλέον έχουν ευκαιρίες, μπορούν να πετύχουν και να γίνουν κάτι στην ζωή τους. Το πρότυπο του δυτικού ανθρώπου. Η υπόσχεση της ελεύθερης οικονομίας.

Το διαρκές κυνήγι συγκέντρωσης πλούτου που αποτελεί την θεμέλιο λίθο αυτής της κοινωνίας δεν μας αφήνει μόνο παγερά αδιάφορους, αλλά μας οδηγεί στην επιθυμία και την επίσπευση της καταστροφής της. Για όσους η διαπίστωση των παραπάνω δημιουργεί μια αίσθηση αποστροφής για το υπάρχον, μια αναδυόμενη (και ίσως αν στο μέλλον αποκρυσταλλωθεί,) ισχυρή αμφισβήτηση για το σύστημα, μια διάθεση απόρριψης των σημερινών αξιών το σύστημα έχει προνοήσει και θέτει το εξής αναμφισβήτητο τελεσίγραφο: υποταγή ή τιμωρία. Η άρνηση και η ολική ρήξη με αυτό επιφυλάσσει λοιπόν και τις ανάλογες συνέπειες. Εμείς επιλέγουμε την αξιοπρέπεια της άρνησης και οδεύουμε

σε νέα μονοπάτια λιποταξίας και ενότητας. Πράττουμε στο τώρα τις αρνήσεις μας.

Αναφερόμενοι στην άρνηση εργασίας, αυτή είναι που κάνει εφικτή την απαγκίστρωση του Επαναστάτη απο την συνθήκη της μισθωτής σκλαβιάς ωστε να είναι κύριος της ζωής του και να μπορεί να διαθέτει απερίσπαστα το χρόνο και όλο του το είναι στο πόλεμο ενάντια στο σύστημα. Είναι μια αντιπρόταση στο σήμερα, μια αξιοπρεπής επιλογή που δεν θα μπορούσε παρα να έβρισκε την θέση της ανάμεσα σε μια πλειάδα πρακτικών που χρησιμοποιούσαν και χρησιμοποιούν οι άνθρωποι του ευρύτερου ανατρεπτικού-επαναστατικού χώρου.

Για αυτό τον λόγο είμαστε αλληλέγγυοι στον σύντροφο Γ. Δημητράκη ο οποίος κατηγορείται για ληστεία στην Εθνική τράπεζα στην οδό Σόλωνος τον Ιανουάριο του 2006 και στους 3 επικηρυγμένους καταζητούμενους συντρόφους του που επέλεξαν να ορίσουν οι ίδιοι τους εαυτούς τους και να μην αφήσουν σε κανένα δικαστήριο να διαπραγματευτεί την ελευθερία τους. Ως άνθρωποι επιτιθέμενοι στο σύστημα, αναγνωρίζουμε άγνωστα πρόσωπα ως συντρόφους μας μέσα απο τις ενέργειες και τον λόγο τους και παρόλο που μπορεί να μην ξέρουμε ο ένας τον άλλο νιώθουμε πως μοιραζόμαστε την ίδια φωτιά.

Στέλνουμε τους επαναστατικούς χαιρετισμούς μας στους χιλιανούς αναρχικούς Freddy Fuentevilla και Marcelo Villaruel που εκδόθηκαν απο το κράτος της αργεντινής στο χιλιανό κράτος κατηγορούμενοι για δολοφονία μπάτσου κατα την απαλλοτρίωση τράπεζας.

Χαιρετίζουμε τον φυλακισμένο αναρχικό Gabriel Pompo da Silva ο οποίος ξεκίνησε απεργία πείνας στις 20/12 στις φυλακές 'Ααχεν της Γερμανίας. Η επίθεση μας εντάσσεται και στην εβδομάδα δράσης που ο ίδιος κάλεσε μέσα απο την φυλακή για διεθνή αλληλεγγύη.

Στον ελλαδικό χώρο δεν ξεχνάμε τον αναρχικό Ηλία Νικολάου, τον επαναστάτη Πολύκαρπο Γεωργιάδη, τους αναρχικούς επαναστάτες Χάρη Χατζημιχελάκη και Παναγιώτη Μασούρα ,στον τρίτο προφυλακισμένο Μ.Γ. καθώς και σε όσους διώκονται για την ίδια υπόθεση.

Επιτεθήκαμε λοιπόν την Κυριακή 27 Δεκεμβρίου στο κτίριο της Εθνικής Ασφαλιστικής. Προσεγγίσαμε το σημείο στην συμβολή των οδών Γαλαξία και Συγγρού και κομμάντο 2 συντρόφων μας τοποθέτησε τον μηχανισμό στην πλαϊνή πρόσοψη του κτιρίου ενώ άλλοι 2 σύντροφοι αποτέλεσαν την ομάδα περιφρούρησης. Το εύρος των υλικών καταστροφών προκλήθηκε απο αναβαθμισμένο εκρηκτικό μηχανισμό ενώ η ίδια εκρηκτική ύλη θα χρησιμοποιείται και στο μέλλον. Αυτή η αναβάθμιση ήταν προϊόν συνεργασίας πυρήνα μας και συντρόφων στο πλαίσιο της επαναστατικής εξέλιξης. Ο χρόνος που δόθηκε για την εκκένωση του κτιρίου καθορίστηκε εν γνώση του πλήθους και των δυνάμεων που διαθέτει η αστυνομία στην γύρω περιοχή. Στο μέλλον ανάλογα με την γεωγραφική χωροταξία κάθε σημείου θα ορίζουμε το χρονικό περιθώριο. Στόχος μας είναι οι υλικές ζημιές και επισημαίνεται στην αστυνομία να πραγματοποιεί εγκαίρως την εκκένωση του εκάστοτε σημείου.

Οφείλουμε να αναφέρουμε πως οι συνεχιζόμενες φάρσες για τοποθετήσεις εκρηκτικών μηχανισμών, αν και αποδιοργανώνουν μερικώς την λειτουργία του συστήματος, σε μια πραγματική περίπτωση δημιουργούν πρόβλημα εφόσον δεν δοθεί η απαραίτητη σοβαρότητα απο την πλευρά της αστυνομίας και των κέντρων που λαμβάνουν τα τηλεφωνήματα, καθιστώντας εν μέρει υπεύθυνους αυτούς που τις πραγματοποιούν.

Έχοντας ως πρόταγμα την ανατρεπτική δράση ως στήριξη την ισχυρή θέληση και ως καρδιά την καταστροφική δημιουργία καλούμε σε διάχυτη δράση και επίθεση.

ΕΧΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΟΣΑ ΠΡΕΣΒΕΥΕΙ ΑΥΤΗ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΑΦΘΟΝΙΑΣ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΡΗΜΕΝΕΣ

ΑΝΤΑΡΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΕΡΡΟΡΙΣΤΩΝ - ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

- 12.01.2010

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

"...αυτή είναι η νεκρή χώρα
αυτή είναι του κάκτου η χώρα
εδώ τα πέτρινα είδωλα
σηκώνονται, εδώ λαμβάνουν
την ικεσία ενός χεριού νεκρού ανθρώπου
κάτω από το σπίθισμα σβησμένου άστρου...

...μεταξυ ιδέας
και πραγματικότητας
μεταξύ κινησης
και δράσης
πέφτει η σκια
μεταξύ αντίληψης
και δημιουργίας
πέφτει η σκιά

η ζωή είναι πολύ μακριά

μεταξύ πόθου

και σπασμού
μεταξύ δύναμης
και ύπαρξης
μεταξύ ουσίας
και πτώσης
πέφτει η σκια
γιατί δικό σου είναι το βασίλειο
γιατί δική σου είναι η ζωή
γιατί η ζωή είναι δική σου
δική σου

αυτός είναι ο τρόπος
που τελειώνει ο κόσμος
όχι με ένα λυγμό αλλά με ένα πάταγο..."

(μεταστροφή ποιήματος του T.S. Eliot για τον Γκάι Φοκς
που επιχείρησε να ανατινάξει το Βρετανικό κοινοβούλιο)

Αν ακούγεται αδιανόητο στις μέρες μας, να μιλήσει κανείς ενάντια στη δημοκρατία χωρίς να χαρακτηριστεί συντηριτικός ή φασίστας είναι γιατί η προπαγάνδα κατοικεί στα σπίτια και στο μυαλό των υποτελών της.
Κατα τα άλλα ο δημοκρατικός ολοκληρωτισμός δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τα προηγούμενα απολυταρχικά καθεστώτα. Η οικογενειοκρατία, τα μεγάλα τζάκια, οι αυλικοί, οι ευννοούμενοι, οι επιχειρηματίες, οι μεσάζοντες, οι εργολάβοι και οι εκδότες εξακολουθουν να διοικούν τη κοινωνική ζωή ενώ από τα "κάτω" ο λαός παραμένει πάντα αδικημένος αλλά και πάντα πρόθυμος να "ξεγελαστεί".

Η κοινωνία παθητικά εξακολουθεί να τους ανέχεται και ταυτόχρονα επιθυμεί να βρεθεί στη θέση τους. Η φιλοδοξία του εύκολου πλουτισμού, της θεαματικής κοινωνικής ανέλιξης, της επαγγελματικής καριέρας, της ιδιοκτησιακής αποκατάστασης, της ασφάλειας των αντικειμένων και των διπλοκλειδωμένων πορτών είναι η υπόσχεση της δημοκρατικής ευημερίας. Έτσι οι εθελόδουλοι υποτελείς παραδίδονται στον ολοκληρωτισμό της καπιταλιστικής κυριαρχίας σε δημοκρατικό φόντο. Η εκμετάλλευση της εργασίας και της ζωής εντατικοποιείται, οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται, οι αστυνομίες του κόσμου στρατιωτικοποιούνται, το θέαμα κυβερνά και η εξαθλίωση υλική και άλλοτε διαννοητική και συναισθηματική είναι η επιλογή των υποτελών. Τα περισσότερα δεν είναι καινούργια. Πάνω κάτω αυτός ήταν ο πίνακας της κοινωνικής ζωής των ανθρώπων υπό τον ζυγό της οποιασδήποτε εξουσίας. Σήμερα όμως η δημοκρατία χρυσώνει το κάδρο. Η δημοκρατία είναι το πραξικόπημα που δεν "κατεβάζει" τα τανκς στους δρόμους αλλά τις τηλεοπτικές κάμερες και τα μικρόφωνα των δημοσιογράφων. Η δημοκρατία διοικεί με τη δύναμη της προπαγάνδας της. Έτσι η

εργασία προστατεύεται από το σύνταγμα ως υπέρτατο δικαίωμα, οι κοινωνικές ανισότητες είναι το επίτευγμα της ελευθερίας της αγοράς και του ανταγωνισμού, η αστυνομία προστατεύει και υπηρετεί το κοινωνικό αίτημα της ασφάλειας, το θέαμα είναι ο υπερασπιστής της ελευθερίας έκφρασης και η εξαθλιωση μπορεί να χτυπήσει την πόρτα του διπλανού σου, αλλά όχι τη δική σου οπότε μην νοιάζεσαι... Τώρα πλέον εν μέσω των κατασχεμένων αυτοκινήτων, των ατελείωτων ουρών διαμαρτυρίας στο ΙΚΑ, των βασανιστηρίων στα Α.Τ, των καινούργιων προσφορών κινητής τηλεφωνίας, των επίπεδων οθονών, των επιδομάτων ανεργίας, των ψυχολογικών προβλημάτων και της μοναξιάς, των εθνικιστικών εξάρσεων υπερηφάνειας και των απλήρωτων δόσεων, επισφραγίζεται το νέο κοινωνικό συμβόλαιο της δημοκρατίας στις δυτικές μητροπόλεις. Και το βασικότερο, όλα αυτά δεν έγιναν με το ζόρι ούτε κάτω από τις εντολές των στρατηγών κάποιας χούντας. Πρόκειται για " μεγαλειώδεις κατακτήσεις του λαού". Για αυτό υποστηρίζουμε πως η δημοκρατία είναι η τεχνική και η επιστήμη της εξουσίας να μη γίνεται αντιληπτή ως καταπίεση. Ο καπιταλισμός είναι το αφεντικό και η δημοκρατία ο εκπρόσωπος τύπου. Δεν είμαστε αφελείς να θεωρούμε πως οι " τριακόσιοι εκλεκτοί του λαού" κάνουν κουμάντο στην πραγματικότητα. Προφανώς αποτελούν τους διαχειριστές ισορροπιών ,τους κομιστές κρατικών επιταγών "τους κυρίους και κυρίες επί των τιμών". Άλλωστε οι περισσότεροι απο αυτούς δεν είναι να τους παίρνει κανείς στα σοβαρά. Πρωταρχικός ρόλος της δημοκρατίας είναι να λειτουργεί ως προκάλλυμα της κτηνώδους μηχανής του καπιταλισμού. Αποτελεί την βιτρίνα του συστήματος στα πρότυπα της οικονομίας της νύχτας και των μαφιόζων. "Ξεπλένει το βρώμικο χρήμα", κρατάει "καθαρό το προφίλ", φροντίζει να "πληρώνονται" όλοι απο τον παρκαδόρο μέχρι τον τραγουδιστή, διαθέτει ένα στρατό μπράβων , απο την επίσημη αστυνομία μέχρι τους παρακρατικούς πράκτορες της και οι πελάτες της (ο περήφανος λαός) πληρώνουν πάντα στην ώρα τους.

Σε αυτό το σημείο θα ήταν λάθος απο την πλευρά μας αν παραλείπαμε να αναφερθούμε στον αναβαθμισμένο ρόλο των δημοσιογράφων σε αυτο το νταραβέρι. Τώρα πλέον στην δημοκρατία των ημερών μας, την παραδοσιακή μεσολάβηση των πολιτικών κομμάτων, ανέλαβαν πλέον τα media. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός, πως το ολοένα και μεγαλύτερο κύμα στελέχωσης πολιτικών αξιωμάτων γίνεται απο πρώην μεγαλοδημοσιογράφους (Ρουσσόπουλος, Παναγιωτόπουλος, Καννέλη, Ευθυμίου, Ντινόπουλος κ.α.). Αποτελεί μια ανασύνθεση της επικοινωνιακής στρατηγικής της δημοκρατίας. Πλέον η σύμπλευση πολιτικών και δημοσιογράφων είναι σαφής. Μπορεί στα δελτία ειδησεων και στις ενημερωτικές εκπομπές η ρητορική τους να διαφέρει, ανάλογα με το ποιός μιλάει και ποια συμφέροντα εξυπηρετεί, όμως πάντα αποτελεί κοινή συνισταμένη η δικαίωση και η υπεράσπιση του δημοκρατικού συστήματος. Όλες οι κουβέντες και οι διαξιφισμοί καταλήγουν εκεί. Μάλιστα για να το επιτύχουν καλύτερα εποινοούν έναν φανταστικό διάλογο μεταξύ πολιτικών και κοινωνίας με τους δημοσιογράφους διαμεσολαβητές. Για αυτό το λόγο χρησιμοποιούν την αλήθεια της δημοκρατικής "κοινής γνώμης". Επικαλούνται την κατασκευή μιας "ακλόνητης" πλειοψηφικής αλήθειας που κανείς δεν τολμάει να αμφισβητήσει. Την αλήθεια των γκάλοπ, των δημοσκοπήσεων, των αριθμών. Έτσι η κοινή γνώμη γίνεται πελάτης των κομμάτων και τα κόμματα πελάτες της. Με αυτόν τον τρόπο πολιτικοί και δημοσιογράφοι διαμορφώνουν τις κοινωνικές σχέσεις, τις ορίζουν και τις μεταλλάσουν κατα βούληση. Παράλληλα αντιστρέφονται οι σχέσεις αφού τα γκάλοπ και οι

δημοσκοπήσεις που υποτίθεται πως προήλθαν απο την κοινωνία τελικά επιστρέφουν σε αυτήν , μέσω του θεάματος ,καθορίζοντας την. Έτσι ο λαός έχει πάντα δίκιο όπως και ο πελάτης.

Σε αυτήν την ιδιότυπη πελατειακή σχέση η δημοκρατία σε συμμαχία με τα media διαμορφώνει τις κοινωνικές συμπεριφορές. Ιδιαίτερα στις μέρες μας υπάρχει μια επέκταση τηςεπιδήμιας κατανάλωσης φόβου. Απο την μια οι αμερικανοαναθρεμμένοι υπάλληλοι του υπουργείου αστυνομίας με τις ευφάνταστες δηλώσεις και τις διαρροές για τους αδίστακτους τρομοκράτες και απο την άλλη οι καυστικοί τίτλοι και τα ρεπορτάζ των δημοσιογράφων "για έξαρση της εγκληματικότητας" και για "βια και ανασφάλεια". Υπο αυτό το πρίσμα στριμώχνουν διαφορετικές περιπτώσεις και αντιθετικά μεταξύ τους γεγονότα όπως, ληστείες τραπεζών με τσαντιές, εμπρηστικές επιθέσεις με ξεκαθαρίσματα λογαριασμών της νύχτας, απαγωγές πλουσίων με κυκλώματα πορνείας και trafficking , επικύρηξη των 3 συντρόφων με επίκύρηξη των επίδοξων δολοφόνων της Κούνεβας...

Με αυτόν τον τρόπο αναστηλώνεται το αίτημα για ασφάλεια και παράγεται η ιδεολογία του τρόμου. Αναφέρουμε αυτα τα παραδείγματα, γιατι με αυτά ως οδηγό μπορούμε να αντιλήφθούμε ένα ποσοστό της λειτουργίας της δημοκρατίας. Όλες οι παραπάνω δηλώσεις και εξαγγελείες στην πραγματικόττητα δεν γίνονται για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της "εγκληματικότητας". Εν μέρει η "εγκληματικότητα" εξυπηρετεί ορισμένα κρατικά συμφέροντα. Ο στόχος λοιπόν δεν είναι ακριβώς ούτε η ασφάλεια ούτε η τάξη αλλά η θεαματική της αντανάκλαση. Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και με την δημοκρατία. Όταν ο θεσμικός υπουργός αστυνομίας δηλώνει οτι δεν θα μετατρέψει την αθήνα σε αστυνομοκρατούμενη πόλη, όταν συναντιέται με φορείς της τοπικής αυτοδιοικησης για το ζήτημα της εγκληματικότητας και όταν ισχυρίζεται πως τα αστυνομικά τμήματα και η βουλή ήταν και θα παραμείνουν "αφύλακτα" υπερασπιζόμενος έτσι τις ελευθερίες της δημοκρατίας, απλά δεν λέει την αλήθεια. Γιατί στην πραγματικότητα η δημοκρατία είναι η θεαματική αντανάκλαση και το υποκαταστατο της ελευθερίας. Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά ελευθερία όσο υπάρχει δημοκρατία.

Βέβαια πέρα απο αυτά τα κόλπα και τις τεχνικές ακόμα και αν ίσχυε η δημοκρατία στην ουσία της, δεν θα καταλαβαίναμε ποτέ το αξίωμα, που επικαλείται το "αντικειμενικό" δίκιο των πολλών. Η ιστορία έχει δείξει οτι δεν πρέπει να έχουμε καμια εμπιστοσύνη στην άποψη της μάζας. Οι ανθρωποι που οικειοθελώς υιοθετούν για τον εαυτό τους τον όρο του "λαού" και μιλάνε ως κομμάτι του "εμείς ο λαός τα πληρώνουμε όλα", εγκαταλείπουν κάθε δημιουργική αυτοπεποίθηση και αφήνωνται στα πλανέματα των αρχηγών τους. Αυτός είναι ο λαός. Μια θορυβώδης μάζα με κατεβασμένο κεφάλι, ακατάπαυστη γκρίνια, κακομοιριά και ψυχολογία όχλου που υποβιβάζει την ζωή σε μια επαναλαμβανόμενη λειτουργία και ακολουθία κανόνων. Δεν υπάρχει κανένας ικανός λόγος να σεβόμαστε την κρίση του και τις επιλογές του. Επιθυμούμε έναν κόσμο που ο καθένας ατομικά θα αναλαμβάνει τις ευθύνες του, θα επικοινωνεί την σκέψη του, θα ανταλλάσει επιχειρήματα, θα έχει το θάρρος της άποψης του ακόμα και αν αμφησβητείται απο την πλειοψηφία , χωρίς να κρύβεται πίσω απο εκπροσώπους και διαμεσολαβητές.

Ο ψηφοφόρος στην δημοκρατία δεν είναι ποτέ ικανοποιημένος με την ζωή του και το περιβάλλον του. Έχει πάντα παράπονο με κάτι, αγανακτεί, θυμώνει και διαμαρτύρεται, αλλά κάθε 4 χρόνια τυλίγει την συνείδηση του σε ένα ψηφοδέλτιο και στηρίζει για μια ακόμη φορά το σύστημα. Αναβάλλει καθοριστικές αποφάσεις για την ζωή του ως τις επόμενες εκλογές, πιστεύωντας πως κάποιος πιο κατάλληλος , πιο σωστός και πιο δίκαιος απο τον προηγούμενο θα έρθει στα πράγματα. Ουσιαστικά αρνείται πεισματικά να παραδεχθεί οτι κανείς δεν είναι πιο ικανός απο τον ίδιο να διαχειριστεί την ζωή του, γιατι αλλιώς θα έρθει αντιμέτωπος με το κενό της ζωής του, τα χρόνια της παραίτησης, μια ολοκληρη ζωή αιχμαλωσίας και θα πρέπει να παραδεχθεί οτι ήταν σκλάβος. Οτι υπήρξε θύμα πλάνης και κανείς ποτέ δεν είναι πρόθυμος να υποβιβάσει έτσι τον εαυτό του παραδεχόμενος κάτι τέτοιο. Προτιμάει πάντα να φταίνε οι άλλοι, οι ανίκανοι πολιτικοί, οι ξένοι, οι τρομοκράτες παρά οι ίδιος. Κανείς δεν προσβάλει τον μικροεγωισμό του, παρόλο που τον υπόλοιπο καιρό, αφήνει να του τον ποδοπατάει το σύστημα. Το ζήτημα όμως για εμάς είναι η αμφισβήτηση και η ρήξη με κάθε εξουσιαστικό σύστημα όσο φιλελευθερό και αν παρουσιάζεται. Αντιλαμβανόμαστε οτι η δύναμη για την διαχείριση των ζωών μας βρίσκεται μέσα μας και ανήκει σε εμάς το να αποφασίσουμε πως θα ζούμε. Κάτι που ο ψηφοφόρος αρνείται να αντιληφθεί.Την δύναμη του εαυτού του να υπερβεί τους φραγμούς που του τίθονται, τις απαγορεύσεις, τις ηθικές αξίες, τα ιδανικά και να ορίσει το εγώ του εκεί που θέλει ο ίδιος. Συνεπώς εμείς θεωρούμε οτι ο ψηφοφόρος είναι υπεύθυνος σε μεγάλο βαθμό για ότι του συμβαίνει καθώς είναι οι αποφάσεις ζωής και οι επιλογές του που διαιωνίζουν την καταστασή του.

"...Όλα αυτά που τρομάζουν είναι απότοκα του συστήματος και αυτός που προκαλεί τον τρόμο, είναι ο ψηφοφόρος μέσα μας, που συντηρεί το σύστημα..."
(απόσπασμα συνέντευξης του φυλακισμένου Β. Στεφανάκου)

Μέσα σε όλα αυτά το νέο αντάρτικο πόλης "... δεν είναι μια ξερή πολιτική πρόταση, αλλα η επαναστατική διάσταση του υπαρξιακού ανθρώπινου προβλήματος. Η μετάβαση στην παράνομη δράση, ανατρέπει τα όρια της μίζερης ρουτινιάρικης επιβίωσης και πραγματώνει ένα επαναστατικό "είναι"..." (Ομάδα Επαναστατικής Διεθνιστικής Αλληλεγγύης Χρήστος Κασσίμης). Το να ξεκινάς να μάχεσαι σημαινει να πάψεις να βλέπεις τον εαυτό σου με τα μάτια του συστήματος, να μην αφήνεσαι πλέον να σε καθορίζουν οι καταναγκασμοί, να απελευθερωθείς απο τον φόβο. Αυτή η άμεση ανάγκη για απελευθέρωση μπορεί να βρεί τον εαυτό της μέσα στις αντάρτικες ομάδες και στις επαναστατικές συμμαχίες. Είναι λογικό πως ο εχθρός αντιμετωπίζει αυτα τα εγχειρήματα χρησιμοποιώντας την γλώσσα του ψεύδους και της συκοφαντίας. Δεν μας κάνει εντύπωση πως για μια ακόμα φορά η προπαγάνδα της δημοκράτιας καταφεύγει σε φτηνά τεχνάσματα όπως η "θεωρία των συγκοινωνούντων δοχείων". Η υποτιθέμενη ύπαρξη ενος κεντρικού διευθυντηρίου, οι μεγάλοι αρχηγοί, ο εξιδικευμένος κατασκευαστής βομβών και το κοινό επαναστατικό ταμείο, θέλουν να απομονώσουν το νέο αντάρτικο και να το παρουσιάσουν ως έργο μιας σκοτεινής κλίκας ανθρώπων με ύποπτες διασυνδέσεις. Τα πράγματα όμως στην πράξη είναι πιο απλά. Αρκεί η συνείδηση και η αποφασιστικότητα κάποιων ανθρώπων να τερματίσουν τη συνήθεια

της επιβίωσης, να περάσουν απο την αντίσταση στην επίθεση, να θέσουν το ζήτημα της απελευθέρωσης, όχι στο αόριστο μέλλον για τις επόμενες γενιές , αλλά στο διαρκές εδώ και τώρα για τους εαυτούς τους και έτσι δημιουργείται μια αντάρτική ομάδα. Αλλά ο αντίπαλος θέλει να επαναλαμβάνεται η ιστορία ως φάρσα. Η "θεωρία των συγκοινωνούντων δοχείων" είναι καρμπόν αντιγραφή της τεχνικής της μεταπολιτευτικής "θεωρίας των σταγονιδίων". Τότε το ψέμα έλεγε, πως στις αντάρτικες ομάδες και στις κοινωνικές συγκρούσεις της εποχής συμμετείχαν χουντικοί και φασίστες με σκοπό την αποσταθεροποίηση της δημοκρατίας για την επάνοδο της χούντας. Και τότε υπήρχαν " σκοτεινά κέντρα αποφάσεων και κοινά διευθυντήρια". Είναι πάγια τακτική του κράτους, όταν δεν θέλει να αναγνωρίσει κάτι, να το "εξηγεί" στην κατεύθυνση που επιθυμεί το ίδιο. Η εξουσία κάνει παραχάραξη της ιστορίας επιδιώκωντας να εμποδίσει την διεύρυνση της πρακτικής του αντάρτικου. Γιατί είναι πλέον φανερό πως η ύπαρξη ενός διάχυτου αντάρτικου δικτύου σε όλη την ελλάδα, με παλιές και νέες αναρχικές εμπρηστικές οργανώσεις, με καταδρομικές εφόδους στο κέντρο των πόλεων , όπως πραγματοποιήσε το Δεκέμβρη , η οργάνωση Αναρχικοί της Πράξης στην Καβάλα, αποδεικνυεί οτι στην ελληνική καπιταλιστική επικράτεια τα μετόπισθεν δεν θα είναι ποτέ πια ασφαλή.

Στα πλαίσια αυτής της στρατηγικής το βράδυ του Σαββάτου 9 Ιανουαρίου τοποθετήσαμε εκρηκτικό μηχανισμό στο προαύλιο της βουλής, δίπλα στο μνημείο του άγνωστου στρατιώτη. Δυο σύντροφοι προσέγγισαν το προάυλιο ενώ άλλοι δυο βρίσκονταν ως ομάδα υποστήρηξης στην ευρύτερη περιοχή. Οι δυο μπάτσοι που ήταν σε απόσταση 8 περίπου μέτρων απο το σημείο που αφέθηκε ο μηχανισμός και κάθονταν για αρκετή ώρα εκεί, δεν μας προβλημάτισαν και προχωρήσαμε στην τοποθέτηση του. Όσον αφορά το "απόρθητο" του μέρους, απαντάμε πως η αποφασιστικότητα, το σχέδιο και η φαντασία οπλίζουν τους επαναστάτες να κατορθώνουν αυτό που παρουσιάζεται ως "ακατόρθωτο". Ένα επιβλητικό, βασιλικής "καταγωγής", κτίριο, ο ναός της δημοκρατίας, περιβαλλόμενο απο τα πιο σύγχρονα συστήματα παρακολούθησης και μεγάλο αριθμό αστυνομικών δεν στάθηκαν εμπόδιο στην επιλογή μας. Να προσβάλλουμε δηλαδή αυτό το σύμβολο, το κύρος της δημοκρατίας χωρίς κανένα ηθικό ενδοιασμό. Κάθε μέρος έχει το τρωτό του σημείο και η ικανοποίηση να το βρίσκουμε δεν θα μειωθεί ποτέ. Τώρα όσον αφορά το επικοινωνιακό παιχνίδι της μη μετακίνησης των ευζώνων απο τον χώρο της επίθεσης, ως μια ηρωική πράξη, είναι τουλάχιστον ανακριβές. Προφανώς η αλήθεια που γνωρίζουμε τόσο εμείς οι ίδιοι όσο και ο εχθρός είναι πως υπήρξε η μετακίνηση τους στο υπερυψωμένο προάυλιο της βουλής πρίν απο την έκρηξη ωστε να έχουν την κατάλληλη κάλυψη. Γνωρίζουμε όπως γνωρίζουν και οι πυροτεχνουργοί της αστυνομίας πως οποιοσδήποτε έμενε σε ακτίνα δέκα μέτρων στην καλύτερη περίπτωση θα είχε απλώς τραυματιστεί.

Τέλος θέλουμε να επισημάνουμε πως μετά απο περίπου 4 μήνες απο την υποτιθέμενη εξάρθρωση μας παραμένουμε πασιφανέστατα ενεργοί. Η επικοινωνιακή φιέστα ύστερα απο έφοδο σε φοιτητικό σπίτι μέσα στο οποίο δεν βρέθηκε απολύτως τίποτα που να συνδέει την οργάνωση μας με αυτό, φανερώνει την εκδικητική τάση του συστήματος. Άνθρωποι στοχοποιούνται, άλλοι προφυλακίζονται και οι διώξεις δεν έχουν τέλος ,βάση της πολιτικής τους ταυτότητας χωρίς κανένα στοιχείο σύνδεσης με εμάς. Η οργάνωση

μας δεν υπέστη κανενός είδους πλήγμα, αντίθετα ενδυναμωνόμαστε διαρκώς στα πλαίσια της Επαναστατικής Εξέλιξης. Έτσι και αλλίως οι πράξεις μας μιλάνε απο μονές τους. Απέναντι στην δημοκρατία δεν θα δείξουμε κανένα σεβασμό αλλά οργή και επίθεση.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΕΩΝ ΤΩΝ 3 ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ
ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΑΣ

Η ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΗΡΙΑΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΦΟΡΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ ΜΑΣ

Δεν ξεχνάμε τους Αντάρτες Πόλης και τους Ανυποτακτους Μαχητές που έχασαν την ζωή τους στον αγώνα ενάντια στο σύστημα για αξιοπρέπεια και ελευθερία τον Χ.Κασσίμη, Χ. Τσουτσουβή, Μ. Πρέκα, Χ. Μαρίνο, Χ. Τεμπερεκίδη.

Στέλνουμε την αλληλεγγύη μας στον Αντάρτη Δημήτρη Κουφοντίνα που βρίσκεται φυλακισμένος στα λευκά κελιά της δημοκρατίας.

ΑΝΤΑΡΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΕΡΡΟΡΙΣΤΩΝ - ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

- 22.03.2010

ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
Συχνά μέσα στο κοινωνικό περιβάλλον των καπιταλιστικών καθεστώτων, εμφανίζονται και εξελίσσονται φαινόμενα περίπλοκα και δύσκολα διαχειρίσιμα από το σύστημα. Η αντιμετώπισή τους είναι ένα διαρκές στοίχημα για την κυριαρχία. Δεν είναι μόνο οι ιδιάζουσες συνθήκες γένεσης και προέλευσης τέτοιων φαινομένων (που ως επί τω πλείστο διαφέρουν μεταξύ τους) αλλά και οι πολύπλευρες συνέπειες που προκαλούν σε διαφορετικά κομμάτια του πληθυσμού. Το μεταναστευτικό ζήτημα είναι από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα ως προς την εμφάνιση ,την εξέλιξη αλλά και την αντιμετώπισή του. Οι μετανάστες εμφανίζονται κατά κύματα στην Ελλάδα τη δεκαετία του 90. Προέρχονται κυρίως από την Αλβανία και φτάνουν στο ελληνικό έδαφος σε μια εποχή μεγάλων κοινωνικών εξελίξεων. Το ανατολικό μπλοκ καταρρέει, τα Βαλκάνια

αποσταθεροποιούνται και η Ελλάδα αναδεικνύεται ως η μοναδική σταθερή δύναμη στη βαλκανική χερσόνησο, σε μια περίοδο που επιχειρεί να ανακάμψει από τα δικά της δημοσιονομικά προβλήματα. Το σύστημα κλυδωνίζεται από πολιτικούς χειρισμούς των προηγούμενων χρόνων και τα ταμεία του κράτους έχουν μεγάλο έλλειμμα (οικονομικά σκάνδαλα του 89). Στη δύσκολη αυτή περίοδο το κράτος θα ανοίξει τα σύνορά του στην Αλβανία και θα υποδεχτεί πλήθος Αλβανών και βορειοηπειρωτών οι οποίοι θα κατακλύσουν αρχικά το ελληνικό ύπαιθρο. Η μεγάλη μετακίνηση του ντόπιου πληθυσμού αφήνει πίσω της την ελληνική επαρχία σε συνθήκες εγκατάλειψης. Οι μετανάστες θα αξιοποιηθούν και θα προσφέρουν κατά πολύ στην ανάπτυξη της. Παράλληλα θα καλύψουν τις άδειες θέσεις εργασίας στα χειρωνακτικά επαγγέλματα, που οι Έλληνες τα εγκαταλείπουν για πιο καλά αμειβόμενα που αφορούν την ανάπτυξη του τριτογενή τομέα παραγωγής. Παρουσιάζεται λοιπόν μεγάλη εξέλιξη στην προσφορά υπηρεσιών και στην ασύδοτη επένδυση σε χιλιάδες μικροεπιχειρήσεις. Το ελληνικό κράτος στη συνέχεια και ενώ η οικονομία του ανακάμπτει θα κλείσει ξανά τα σύνορα τόσο στους αλβανούς όσο και σε όλους τους μετανάστες που πλέον καταφθάνουν από όλο το φάσμα του ανατολικού μπλοκ .Θα αναγκάσει με αυτόν τον τρόπο χιλιάδες μετανάστες σε καθεστώς παρανομίας, οι οποίοι χωρίς απαιτήσεις, δικαιώματα, και χωρίς καν να γνωρίζουν τη γλώσσα θα αποτελέσουν το πιο εκμεταλλεύσιμο φτηνό εργατικό δυναμικό που έχει γνωρίσει ποτέ η χώρα. Έτσι η ανάπτυξη της οικονομίας θα βουτηχτεί αρκετές φορές στο αίμα εκατοντάδων νεκρών σε εργατικά ατυχήματα. Ο ελληνικός καπιταλισμός θα αποτελέσει ένα μικρό θαύμα ανάπτυξης παρόμοιο του Γερμανικού (τηρουμένων βέβαια των αναλογιών) που πραγματοποιήθηκε πριν χρόνια. Η ανάπτυξητης αγροτικής οικονομίας και του κατασκευαστικού τομέα θα συνοδευτεί και από την εισροή μαύρου χρήματος που προέρχεται από κυκλώματα που ασχολούνται με λαθρεμπόριο όπλων, ναρκωτικών δουλεμπόριο και trafficking. Ταεπόμενα χρόνια χιλιάδες μετανάστες προερχόμενοι από χώρες της Αφρικής και της Ασίας , που κλυδωνίζονται από πολέμους οικονομικών συμφερόντων, εμφύλιες διαμάχες και δικτατορίες, καταφτάνουν στο ελληνικό έδαφος που λόγω της στρατηγικής γεωγραφικής τοποθεσίας του αποτελεί μαζί με την Ιταλία το σταυροδρόμι για την Ευρώπη.

Το ελληνικό κράτος εκμεταλλευόταν για χρόνια τους μετανάστες αλλά δεν είχε κανενός είδους υποδομή για να "υποδεχτεί" τέτοιας εμβέλειας μεταναστευτική εισροή. Συνεχώς σημειώνονται θάνατοι στα σύνορα με την Τουρκία στον Έβρο, ενώ νεκροί, ανάμεσά τους και παιδιά, ανασύρονται στις ακτές του Αιγαίου. Η Ελλάδα αποτελεί το "μαύρο παράδειγμα" στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη μεταναστευτική πολιτική της. Οι μετανάστες συγκεντρώνονται σε καταυλισμούς στα λιμάνια και καταφεύγουν σε εγκαταλελειμμένα κτίρια όπου διαμένουν ασφυκτικά σε άθλιες συνθήκες.

Στον αντίποδα αυτή της κατάστασης, αλλά κυρίως λόγω ευρωπαϊκών πιέσεων και αντίστοιχων οικονομικών ανταλλαγμάτων (παροχή κοινοτικών κονδυλίων) κατασκευάζονται τα πρώτα κέντρα "φιλοξενίας" μεταναστών. Τα κέντρα αυτά ουσιαστικά αποτελούν στρατόπεδα συγκέντρωσης που δε διαφέρουν σε τίποτα από κρατητήρια και κανονικές φυλακές "διαμονής" αορίστου χρόνου.

ΜΑΛΑΚΑΣ ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΣΑΙ ΓΙΝΕΣΑΙ

Ο ρατσισμός στην Ελλάδα με τον ερχομό του πρώτου μεταναστευτικού ρεύματος (κυρίως Αλβανών και βορειοηπειρωτών) εκφράζεται μέσω της πατριωτικής υπεροψίας με μικρές έντονες δόσεις εθνικισμού.

Οι νεοέλληνες εκείνη την χρονική στιγμή συμμετέχουν με έπαρση στο ευρωπαϊκό όραμα της Ε.Ο.Κ, στην τάση του γρήγορου νεοπλουτισμού και στον καπιταλιστικό εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας (διαφημίσεις, τριτογενής τομέας , ιδιωτικές επιχειρήσεις).

Από την άλλη οι Αλβανοί προέρχονται από την κομμουνιστική κοινωνία της κλειστής οικονομίας του Χότζα, στερημένοι από καταναλωτικά αγαθά και άβγαλτοι στις κοσμοπολίτικες ανέσεις δυτικού τύπου. Αυτή η συνθήκη ενισχύει τη διαμόρφωση κοινωνικών εικόνων που τις ενσαρκώνουν με πιστότητα και οι δύο πλευρές. Από τη μία οι Έλληνες γίνονται οι ιδιοκτήτες του "μαγικού κόσμου" της οικονομίας των υπηρεσιών και των καταναλωτικών εικόνων και από την άλλη οι Αλβανοί υποβιβάζονται σε ανθρώπους δεύτερης κατηγορίας και η εθνικότητά τους γίνεται βρισιά και ανέκδοτα. Ταυτόχρονα οι περισσότεροι Αλβανοί γεμίζουν με απληστία απέναντι στα πρωτόγνωρα για αυτούς καταναλωτικά "αγαθά" που αντικρίζουν στις οθόνες και στις βιτρίνες και κοιτούν να τα αποκτήσουν με κάθε τρόπο.

Έτσι όλοι προσπαθούν να αποταμιεύσουν χρήματα για να κερδίσουν το "μαγικό εισιτήριο" των καπιταλιστικών ανέσεων. Άλλοι δουλεύουν δωδεκάωρα ανασφάλιστα στην οικοδομή και το ύπαιθρο ενώ άλλοι διαλέγουν τον πιο "σύντομο" δρόμο ενισχύοντας το εισόδημά τους μέσω διαρρήξεων και μικρο κλοπών με όλη τη βία των απωθημένων της υποβάθμισης που κουβαλούν, συχνά ως αποτέλεσμα της "ελληνικής φιλοξενίας".

Έτσι συχνά η λέξη <Αλβανοί> ταυτίζεται με τον κλέφτη, το βιαστή, τον εγκληματία. Κι όλα αυτά σε έντονα γαλανόλευκα χρώματα τιμής ένεκεν του αλυτρωτισμού της Βορείου Ηπείρου που προωθείται εκείνη την εποχή από τα ΜΜΕ. Η υπόθεση της ΜΑΒΗ (ένοπλη επιδρομή Ελλήνων ακροδεξιών που κατέληξε με εκτέλεση Αλβανών στρατιωτών) όπως και η περίπτωση του σμηνάρχου Βρακά (ρίψη εθνικιστικών φέιγ βολάν επί αλβανικού εδάφους με ψεκαστικό αεροπλάνο) αποτελούν το ακροδεξιό φάλτσο μιας εποχής που ο εθνικός αλυτρωτισμός είναι ορατός και διάχυτος στα "ελληνικά νοικοκυριά", στις ταβέρνες, στα καφενεία, στους δρόμους και στις πλατείες.

Από την άλλη μεριά οι Αλβανοί ως αποδέκτες αυτής της υποτίμησης και ως απάντηση στο ρατσισμό που δέχονται, ξεκινούν να υπερασπίζονται το δικό τους εθνικισμό. Ο νόθος μεγαλοϊδεατισμός για τη μεγάλη Αλβανία, ο δικός τους αλυτρωτισμός με την περιοχή της Τσαμουριάς, ο αμερικάνικης έμπνευσης UCK, μέχρι και οι πανηγυρισμοί με Αλβανικές σημαίες στην Ομόνοια για την ποδοσφαιρική νίκη εναντίον της εθνικής Ελλάδος είναι μερικά παραδείγματα για το που θέτει ο καθένας τα σύνορα στο μυαλό του, είτε από τη μεριά των "δυνατών" είτε από τη μεριά των "αδύναμων".

Το δεύτερο μεταναστευτικό ρεύμα από τις ανατολικές χώρες ήταν λιγότερο μαζικό και επισκιάστηκε από το πρώτο. Αρκετοί, κυρίως ομογενείς από τις σοβιετικές δημοκρατίες δημιουργούν τις δικές τους συνοικίες (π.χ.Ρωσοπόντιοι στη Θεσσαλονίκη και στο Μενίδι) διατηρούν την οικογενειακή πατριαρχία και αναπτύσσουν τη δική τους γκετοποιημένη παραβατικότητα. Συχνά η αντιμετώπισή τους θυμίζει το ρατσισμό που βίωναν οι μικρασιάτες και οι βλάχοι ως εσωτερικά μεταναστευτικά φύλα. Υποτίμηση με κατανόηση.

Αντίθετα το τρίτο μεταναστευτικό ρεύμα (Αφγανοί, Ιρακινοί, Πακιστανοί, Αφρικανοί) διαμόρφωσε ένα νέο πεδίο σχέσεων. Τώρα ο ρατσισμός κάνει στροφή και από "εθνικιστικός" γίνεται "πολιτισμικός" Η πλειοψηφία των Ελλήνων αντιμετωπίζει τους νέους μετανάστες με πολιτισμική υπεροψία. Σε αντίθεση με τους Αλβανούς και τους εκατέρωθεν αλυτρωτισμούς λόγω "γειτονικών συμπλεγμάτων", οι χιλιάδες καινούργιοι μετανάστες έχουν " ξένη" πολιτισμική κουλτούρα, θρησκευτικό φανατισμό, έντονα διαφορετικά φυλετικά χαρακτηριστικά και εξαθλιωμένο βιοτικό επίπεδο. Επίσης για τους περισσότερους από αυτούς, η Ελλάδα δεν είναι ο προορισμός τους αλλά ο ενδιάμεσος σταθμός προώθησής τους. (πχ καταυλισμός στο λιμάνι της Πάτρας). Αυτό τους μετατρέπει συχνά σε αγέλες που κινούνται παρασιτικά λόγω της προσωρινότητας της διαμονής τους και προκαλεί τις αντίστοιχες εντάσεις με το ντόπιο στοιχείο.

Όσο για αυτούς που παραμένουν στην Ελλάδα, οι περισσότεροι δε θέλουν να " ελληνοποιηθούν" πολιτισμικά παρά μόνο στα χαρτιά της νομιμότητας. Για αυτό από πολύ νωρίς φτιάχνουν δικά τους γκέτο (Αιγάλεω, Ν. Κόσμος, Κολωνός, Πατήσια), δικά τους μαγαζιά, δικούς τους θρησκευτικούς τόπους λατρείας, δική τους μαφία. Φυσικά μεταξύ τους ανθεί ο εσωτερικός εθνικισμός κουβαλώντας όλα τα κατάλοιπα των χωρών από τις οποίες προέρχονται που οδηγεί συχνά σε συμπλοκές και μαχαιρώματα (πχ Ινδοί εναντίον Πακιστανών). Επίσης αντιστρέφουν τη ρατσιστική υποτίμηση που δέχονται από τους Έλληνες με επιθετικές συμπεριφορές στις περιοχές τους, εναντίον όποιου δεν είναι δικός τους. Περιστατικά όπως η επίθεση σε σπίτι Πακιστανών στον Κολωνό ή οι συμπλοκές στο Αιγάλεω είναι το αποτέλεσμα νεολαιίστικων τσαμπουκάδων και όχι καθοδηγούμενες επιθέσεις φασιστών. Αυτό φαίνεται από τον τρόπο επίθεσης (οι περισσότεροι δράστες είναι άριστοι γνώστες της περιοχής) όπως και από τη σύνθεση των επιτιθέμενων (περίπτωση Κολωνού που αναγνωρίστηκαν μαθητές παρακείμενου σχολείου, ανάμεσα τους μετανάστες δεύτερης γενιάς).

Σκοπός μας δεν είναι να κάνουμε μια ανθρωπογεωγραφία. Απλά θέλουμε να σπάσουμε την τυραννία των αυτονόητων. Αν από τη μια πιστεύουμε πως η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας είναι ρατσιστική, όπως επίσης, αδιάφορη, παθητική και εθελόδουλη, αυτό δε σημαίνει από την άλλη ότι οι μετανάστες είναι "καλοί" και "αδέρφια" μας. Η αλληλεγγύη δεν μπορεί να θεωρείται δεδομένη σε καμία περίπτωση. Ο κάθε άνθρωπος κρίνεται από τις επιλογές, τη στάση ζωής και τα πιστεύω του. Εφ΄ όσον πιστεύουμε και προτάσσουμε ως επαναστάτες τη δημιουργία του "εσωτερικού εχθρού" πιο πολύ αξίζουν το σεβασμό και την αλληλεγγύη μας άνθρωποι που παρά τις δύσκολες συνθήκες παραμένουν στα μετόπισθεν των χωρών τους κάνοντας αντάρτικο (με όλες τις διαφωνίες που μπορεί να έχουμε) από αρκετούς που πληρώνουν κάποιες χιλιάδες δολάρια για το πέρασμα στο δυτικό κόσμο και τη φαινομενική του ασφάλεια. Φυσικά δε κάνουμε γενικεύσεις, ούτε αναφερόμαστε στους πολιτικούς πρόσφυγες.

Για εμάς το στοίχημα της επανάστασης είναι ανοικτό σε κάθε χώρα, σε κάθε μέρος για κάθε άνθρωπο που θέλει να αποχωριστεί την εθνική του ταυτότητα και να γίνει ο ίδιος ταυτότητα του εαυτού του μέσα από τις επιλογές του.

"ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ" ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΕ ΕΙΡΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Κάθε νομοσχέδιο εξυπηρετεί συγκεκριμένες στρατηγικές του ελληνικού κράτους. Η πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση για την ελληνική ιθαγένεια ούτε τυχαία είναι, ούτε δείγμα

μεταμέλειας απ' το κράτος για την εικοσαετή άγρια εκμετάλλευση των μεταναστών. Εδώ δεν χωράει τίποτα άλλο, εκτός από ψυχρή, υπολογιστική λογική. Πρόκειται λοιπόν για αλληλεπιδράσεις συμφερόντων που το κράτος καλείται να κρατήσει χαμηλά το δείκτη της έντασης τους. Ας γίνουμε ποιο συγκεκριμένοι. Ζούμε σε έντονους καιρούς γιατί είναι πλέον σαφές πως η καπιταλιστική ευημερία βρίσκεται στα όρια της πτώχευσης. Τα δυτικά αδιέξοδα οδηγούν τον καπιταλιστικό παράδεισο στην ελεύθερη πτώση της οικονομικής κρίσης. Φυσικό επακόλουθο είναι οι πόρτες του δυτικού ονείρου μιας "καλύτερης ζωής" να σφραγίζονται, αφήνοντας έξω εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες. Η σύγχρονη παραγωγή δεν έχει ανάγκη άλλα φτηνά εργατικά χέρια. Διαθέτει περίσσευμα απ' τους ήδη υπάρχοντες μετανάστες και από το υποτιμημένο πλέον (λόγω οικονομικής κρίσης) ντόπιο εργατικό δυναμικό. Έτσι απλά... "δεν χωράει άλλους ξένους". Κυριολεκτικά και μεταφορικά. Όμως τώρα το ζήτημα είναι τι θα συμβεί με τα εκατομμύρια των μεταναστών που βρίσκονται ήδη στο εσωτερικό της ελληνικής επικράτειας.

Εδώ έρχεται το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια. Ένας απ' τους πιο έξυπνους και αποτελεσματικούς τρόπους διαχείρισης του κοινωνικού κεφαλαίου των μεταναστών. Τι εννοούμε; Οι μετανάστες είναι μια ιστορία που έχει ξεκινήσει εδώ και 20 χρόνια. Στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή, υπάρχουν παιδιά μεταναστών που έχουν γεννηθεί και μεγαλώνουν εδώ, ενήλικες που έχουν δουλειές, μαγαζιά και περιουσία, όπως και χιλιάδες "παράνομοι" που δουλεύουν 12 – 15 ώρες στα χωράφια, είτε στην παραοικονομία στην μητρόπολη. Όλοι αυτοί αποτελούν ένα τεράστιο κοινωνικό κεφάλαιο για το κράτος, ιδιαίτερα εκμεταλλεύσιμο αλλά και ιδιαίτερα ασταθές και ανομοιόμορφο.

Κυρίως το πρώτο μεταναστευτικό ρεύμα (Αλβανοί και Βορειοηπειρώτες) λόγο της εικοσαετής παρουσίας τους στο ελληνικό έδαφος αλλά και των φυλετικών τούς χαρακτηριστικών (σε αντίθεση πχ με σκουρόχρωμους Αφγανούς και Πακιστανούς) έχουν αφομοιωθεί αρκετά ως φυσική παρουσία στις μητροπόλεις. Αποτελούν πλέον πληθυσμιακό κομμάτι της κοινωνίας. Άλλωστε οι περισσότεροι από αυτούς έχουν ήδη "μικροαστικοποιηθεί".

Σε αυτή την περίπτωση η εξουσία έχει να κερδίσει αρκετά, προσφέροντας μια κοινωνική συμμαχία σε μετανάστες που αποδέχονται τον βασικό πυρήνα των "αξιών" αυτής της κοινωνίας. Το ελληνικό κράτος σκοπεύει με λίγα λόγια να επικυρώσει επίσημα αυτό που ούτως ή άλλως συμβαίνει. Να ενσωματώσει ένα μεγάλο μέρος του μεταναστευτικού πληθυσμού στον κοινωνικό κορμό.

Άλλωστε οι όροι μιας τέτοιας "συμφωνίας" είναι αδιαπραγμάτευτα υπέρ του εμπνευστή της. Το νομοσχέδιο ιθαγένειας θέτει κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις που απαιτείται να πληρεί ο υποψήφιος μετανάστης για να γίνει "ιθαγενής". Μία από αυτές έχει έντονο άρωμα δημόσιας τάξης, καθώς αναφέρει πως ο μετανάστης δεν πρέπει να έχει καταδικαστεί τελεσίδικα για μια σειρά από αδικήματα. Είναι ένα κατάλληλο κίνητρο-φόβητρο για όλους τους υποψηφίους να ευθυγραμμιστούν με τη νομιμοφροσύνη. Και μιλάμε για ένα κοινωνικό σύνολο που λόγω συνθηκών είναι "επιρρεπής" σε παραβατικές συμπεριφορές. Έτσι το κράτος κερδίζει ένα πλεονέκτημα σε σχέση με το χαμένο έδαφος της δημόσιας ασφάλειας.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Ταυτόχρονα αποτρέπει κυρίως τη δεύτερη γενιά μεταναστών, από ιστορίες και συγκρούσεις όπως του Δεκεμβρίου του 2008 που τότε είχαν έντονη παρουσία. Νομικό "καρότο" και αστυνομικό "μαστίγιο". Τώρα όσοι απ' τούς υποψήφιους "ιθαγενείς" θέλουν να παίξουν ξύλο με τους μπάτσους ή να "κατεβάσουν" την τζαμαρία από μια τράπεζα, θα πρέπει να το σκεφτούν διπλά όσο "παίζει" το κόλπο με

την ιθαγένεια.

Για αυτό ανακατατάσσονται οι κοινωνικές σχέσεις και εγκαινιάζονται νέες πρακτικές.

Εφόσον με το νομοσχέδιο αναμένεται να υπάρξει μια "θετική" στροφή για κάποιες κατηγορίες αλλοδαπών και για τις σχέσεις τους με το ελληνικό κράτος, αυτό θα σημάνει αυτόματα την υποτίμηση και τη σκληρότερη αντιμετώπιση κάποιων άλλων. Σύντομα, πιθανόν να δούμε ανάμεσα στους πρωτεργάτες ρατσιστικών επιθέσεων να βρίσκονται οι "ευνοημένοι" πλέον ιθαγενείς μετανάστες. Τέτοια περιστατικά έχουν ήδη συμβεί στον Άγ. Παντελεήμονα με τη συμμετοχή Αλβανών ενάντια στους μελαψούς μετανάστες της περιοχής. Αυτό αποτελεί άλλο ένα κέρδος του κράτους μέσα απ' το νομοσχέδιο. Προωθείται έτσι η όξυνση της εσωτερικής διαίρεσης του μεταναστευτικού κομματιού, αφού εκτός των δικών του εθνικισμών και θρησκευτικών φανατισμών τώρα αποκτά έναν ακόμη διαχωρισμό, αυτόν μεταξύ νόμιμων και παράνομων.

Έτσι σχεδιάζονται και χαράζονται νέα φράγματα στο εσωτερικό της κοινωνικής μηχανής. Ιδιαίτερα για ανθρώπους που χρόνια ζούσαν σε καθεστώς ημι-νομιμότητας και διαρκούς φόβου η απόκτηση ιθαγένειας και η εξασφάλιση παραμονής θα τους προκαλέσει μια έντονη συντηρητική μεταστροφή και εναντίωση προς όλους τους υπόλοιπους παράνομους μετανάστες, που τους χαλάνε το "καλό όνομα" και απειλούν το προνόμιο τους. Να μην παραξενευτεί κανείς αν σε λίγο καιρό οι ιθαγενείς μετανάστες ζητούν περισσότερη αστυνομία στις γειτονιές τους για να απομακρύνουν τους "παράνομους".

Όμως αυτή είναι η μία ανάγνωση των πραγμάτων. Είναι απ' την μεριά των αλληλεπιδράσεων στο εσωτερικό των μεταναστών.

Στον απόηχο του νομοσχεδίου προκλήθηκε έντονη δυσαρέσκεια στην πλειοψηφία του ντόπιου στοιχείου και συγκεκριμένα στην συντηρητική του πτέρυγα. Μια διάχυτη δυσαρέσκεια που παρόλα αυτά κατέβηκε ολιγάριθμη στο δρόμο πίσω απ' το ανεκδιήγητο "Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι" παρέα ως επί το πλείστον με φιλοαστυνομικούς, κομματικά στελέχη-θαυμαστές της χούντας και γραφικούς ορθόδοξους χριστιανούς. Κάποιος θα μπορούσε να αναρωτηθεί, πως "ότι κερδίζει το κράτος απ' την κοινωνική συμμαχία με τους προνομιούχους μετανάστες θα το χάσει απ' την αντίθεση του με τους ντόπιους". Όμως αντίθετα στην πραγματικότητα το κράτος ισχυροποιείται μέσα και από αυτήν την δυσαρέσκεια. Οι ελληνικές φωνές διαμαρτυρίας, δεν είναι αντικαθεστωτικές ώστε να απειλήσουν την εξουσία. Αντίθετα αυτό που ζητούν, ακόμα κι όταν βρίζουν τους πολιτικούς (αλήτες – προδότες – πολιτικοί), είναι περισσότερο κράτος με καθαρά εθνικά στοιχεία.

Και στις δύο περιπτώσεις τόσο απ' τους μετανάστες όσο και από τους ντόπιους, το κράτος αναγνωρίζεται, νομιμοποιείται και ορίζεται ως διαχειριστής των κρίσεων. Άλλωστε ο συντηρητισμός, η νομιμοφροσύνη και ο ρατσισμός δεν είναι αποκλειστικά "ελληνικό εθνικό προϊόν". Ανθεί σε φοβισμένες συνειδήσεις, μικροαστικές ονειρώξεις και συσσωρευμένα απωθημένα, που κυριαρχούν τόσο στους "Έλληνες" όσο και στους "ξένους".

ΕΝΑΝΤΙΟΝ... ΟΛΩΝ ;

Η απόρροια των αντιθέσεων, των κενών, αλλά και της ίδιας της ύπαρξης του

συστήματος λειτουργεί σαν φυγόκεντρη δύναμη που ωθεί ανθρώπους στα άκρα του πολιτικού συστήματος ή και έξω από αυτό. Στο χώρο της ακροδεξιάς η πιο αναγνωρίσιμη έκφανση του πολιτικού συστήματος είναι η Χρυσή Αυγή. Για να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή τους με μια συνοπτική αναδρομή βρίσκουμε την άκρη του νήματος στην δεκαετία του 1970.

Την περίοδο που ακολούθησε της μεταπολίτευσης το ακροδεξιό στοιχείο ήταν μια υπαρκτή απειλή στην πρόσφατα εγκαθιδρυμένη αστική δημοκρατία. Ένας χώρος αποτελούμενος από βασιλικούς και χουντικούς έως αντικαθεστωτικούς εθνικοσοσιαλιστές. Υπήρξε έτσι η ανάγκη ελέγχου των πιο ανεξέλεγκτων αυτού του χώρου από την πολιτική εξουσία και πιο συγκεκριμένα την αστυνομία και τις μυστικές υπηρεσίες.

Έπειτα από το γεγονός της τοποθέτησης εκρηκτικών μηχανισμών σε "αριστερά" σινεμά, συνελήφθησαν κάποιοι ακροδεξιοί και εθνικοσοσιαλιστές. Ένας από αυτούς ήταν και ο νυν Γενικός Γραμματέας της Χρυσής Αυγής. Στο δικαστήριο που ακολούθησε δεν είχε την αξιοπρέπεια να υπερασπιστεί τα πιστεύω του και την δράση του, αντιθέτως με δουλοπρεπή διάθεση επέλεξε να τα παζαρέψει με αντάλλαγμα μια ευνοϊκότερη μεταχείριση , όπως και έγινε (ρουφιανεύοντας και αυτός τον εθνικοσοσιαλιστή Α.Καλέντζη). Μετά από λίγους μήνες φυλακής ήρθε η ώρα να προσφέρει σε αυτούς που τον βοήθησαν.

Εγκαινιάζεται έτσι η άμεση συνεργασία του με τις μυστικές υπηρεσίες με την μορφή εξωτερικού υπαλλήλου τους με κανονική μισθοδοσία. Ρόλος του ο έλεγχος και η οριοθέτηση των πιο ανεξέλεγκτων του ακροδεξιού χώρου και η χρησιμοποιήσή τους ανάλογα με τα συμφέροντα της πολιτικής και αστυνομικής ηγεσίας. Έτσι η Χρυσή Αυγή προσπάθησε και έγινε το μεγάλο χωνευτήρι αυτού του χώρου. Ανεξέλεγκτες παρέες ακροδεξιών skinhead που γίνονταν ενοχλητικοί και για την αστυνομία, έμπαιναν κάτω από την φτερούγα της Χρυσής Αυγής ή διαλύονταν από την καταστολή που δέχονταν από τους Χρυσαυγίτες με την βοήθεια των μπάτσων. Ένας χώρος που έχοντας ανεξέλεγκτη δράση θα ενοχλούσε το πολιτικό σύστημα, οριοθετήθηκε ώστε να είναι πάντα χρήσιμος για την απαραίτητη ισορροπία του καθεστώτος καταλήγοντας έτσι οι κομπάρσοι της αστυνομίας.

Στο πέρασμά του χρόνου άτομα που ανελισσόντουσαν στην ηγεσία της Χρυσής Αυγής και ο Γενικός Γραμματέας τα θεωρούσε απειλή για την θέση του, καθώς και άτομα που διαφωνούσαν με την συμφωνημένη με τις αρχές στρατηγική του, έχαναν απότομα την ανοχή της αστυνομίας ως προς το πρόσωπο τους και συλλαμβάνονταν για προηγούμενες παραβατικές ενέργειες τους, βγαίνοντας από την μέση. Ο Γενικός Γραμματέας της Χρυσής Αυγής μην αρκούμενος από την οικονομική βοήθεια του κράτους απομυζεί και τους πνευματικά κακομοίρηδες που παραμένουν πιστοί του, διαχειριζόμενος ο ίδιος τα οικονομικά της οργάνωσης. Εισφορές μελών,έσοδα από μαγαζιά της Χρυσής Αυγής που προωθούν σημαίες,βιβλία,cd και μπρελόκ είναι υπό τον πλήρη έλεγχο του. Οι προσωπικές του φιλοδοξίες δεν σταμάτησαν όμως εκεί. Ο δήθεν αντικαθεστωτικός χαρακτήρας της Χρυσής Αυγής ξεχάστηκε γρήγορα χάριν αυτών των φιλοδοξιών και μετατράπηκε σε ένα καθαρά νόμιμο πολιτικό κόμμα, όπως τους αρέσει να αυτοπροσδιορίζονται χωρίς ίχνος ντροπής και να συμμετέχουν στο εκλογικό πανηγύρι.

Αντιθέσεις που απομάκρυναν τους λίγο πιο υποψιασμένους, βλέποντας ξεκάθαρα πια την διγλωσσία του πολιτικού τους αρχηγού. Ήταν πια ορατό και από τους πιο κοντινούς του, ότι ο Νίκος Μιχαλολιάκος είναι ένας παρακρατικός ρουφιάνος, ένα πιόνι

του συστήματος που δήθεν το πολεμάει και η Χρυσή Αυγή το μαγαζάκι του.

Όσο για τους κακομοίρηδες που τον ακολουθούν ακόμα, δεν έχουν ούτε την τιμή ούτε το σθένος να υπερασπίζονται τα -σάπια- πιστεύω τους. Τα παραδείγματα είναι πολλά και αρκετά από αυτά γνωστοποιημένα.. Ο χρυσαυγίτης που συνελήφθη για μαχαίρωμα σε στέκι στα Πετράλωνα ρουφιάνεψε στην αστυνομία το ποίοι ήταν μαζί του,ποιοι είπαν να πάει και άλλα πολλά, δείχνοντας ότι χωρίς τον αρχηγό τους είναι ανεγκέφαλα σκουπίδια χωρίς ίχνος προσωπικής αντίληψης. Ο Παναγιώταρος που θεωρείται ψηλά στην ιεραρχία της Χρυσής Αυγής όταν συνελήφθη επειδή έκαψε μια τούρκικη σημαία όχι μόνο το αρνήθηκε αλλά ισχυρίστηκε πως καταδικάζει τέτοιες ενέργειες. Ο κατάλογος είναι ατελείωτος. Ο "στρατός" του Νίκου Μιχαλολιάκου δεν είναι τίποτα άλλο από ένα μάτσο λιγόψυχους ανεγκέφαλους φιλοαστυνομικούς και αρκετά καθυστερημένους για να δέχονται με τόση ευκολία τον ρόλο του προβάτου στην Χρυσή Αυγή.

Η ίδια η Χρυσή Αυγή σε μια απέλπιδη προσπάθεια προσηλυτισμού περισσότερων ατόμων, έχει υιοθετήσει ένα συνονθύλευμα ιδεολογικών χαρακτηριστικών τα οποία πολλές φορές αλληλοαναιρούνται. Ένα κράμα τσιτάτων από τα οποία, ανάλογα με την εκάστοτε επικοινωνιακή ανάγκη προβάλλεται το πιο ταιριαστό. Παγανιστικές αναφορές και μουσική, συνδυάζονται πρόχειρα με χριστιανορθόδοξα κατάλοιπα ώστε να μένουν ικανοποιημένα άτομα από τα διαφορετικά target group της Χρυσής Αυγής. Ένας λαϊκίστικος λόγος με εμφανή την παντελής έλλειψη οποιασδήποτε σοβαρής εθνικοσοσιαλιστικής ανάλυσης που απλά επαναλαμβάνεται μονότονα από τα έντυπα τους στο πέρασμα των χρόνων. Λειτουργεί σαν ιδεολογική ανεμοδούρα η οποία προσπαθώντας να οικειοποιηθεί άτομα από όλο τον ακροδεξιό και συντηρητικό έως και εθνικοσοσιαλιστικό χώρο αποφεύγει να εκφράσει με σθένος την θέση της σε ζητήματα που διαχωρίζουν αυτές τις τάσεις. Ένα τραβεστί δημιούργημα που κινείται στα όρια της νομιμότητας,των άκρων και του φαίνεσθαι δίχως ίχνος ουσίας.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα εμφανίστηκε μια νέα τάση εκτός Χρυσής Αυγής, σαφώς υποδεέστερη από άποψη δυναμικής, η οποία προσπάθησε να αποτάξει τον παρακρατικό χαρακτήρα που έχει προσδοθεί λόγω της Χρυσής Αυγής στον ακροδεξιό χώρο. Οικειοποιούνται συνθήματα και έως ένα μικρό βαθμό πρακτικές του τρόπου δράσης αναρχικών και αντιεξουσιαστών προτάσσοντας ένα είδος εθνικιστικής αυτονομίας. Η φαινομενικά "τίμιων" προθέσεων κίνηση σε σύντομο χρονικό διάστημα αυτοαναιρέθηκε με τον πιο καταφανή τρόπο. Γρήγορα φάνηκε ότι ήταν προϊόν ενός επιδέξιου marketing, εμπνευσμένου από αντίστοιχες προσπάθειες στην Ευρώπη διαφόρων ακροδεξιών κεφαλιών. Έτσι ο συλληφθέντας σε μια κίνηση τους, Δ. Παπαγεωργίου είναι πολύ μακρυά από την έννοια του αγνού εθνικιστή. Ως γνωστόν είναι δημοσιογράφος (!) στην φυλλάδα του Μιχαλόπουλου, γνωστό για γελοία υπόθεση εκβιασμού επιχειρηματιών με τη χρησιμοποίηση της απειλή της 17Ν, και στη φυλλάδα του Ζαφειρόπουλου απογοητευμένου πρώην κεφαλιού της Χρυσής Αυγής που δεν αφέθηκε να ανελιχθεί όσο επιθυμούσε στην ιεραρχία της . Επίσης μετά τη σύλληψη του Παπαγεωργίου βγήκαν στην επιφάνεια και οι πολύ καλές σχέσεις του με το γελοίο πολιτικό δημιούργημα που ακούει στο όνομα ΛΑ.ΟΣ . Έτσι ο Καρατζαφέρης έσπευσε να κάνει δηλώσεις συμπαράστασης αποσκοπώντας στα δικά του πολιτικά συμφέροντα και την επίτευξη νέων ισορροπιών στον εθνικιστικό χώρο. Ενα a.c.a.b. σύμβολο σε μια ιστοσελίδα και μια δήθεν ανάλογη αντίληψη, πώς ταιριάζουν με την δημοσίευση και την προβολή του γράμματος του φιλοαστυνομικού εκδότη του στόχου; . Οπότε αυτόνομοι από ποιούς και τι; Το ίδιο παραμύθι με άλλους πρωταγωνιστές.

Ακόμα και να εμφανιστούν στο μέλλον εθνικοσοσιαλιστές απαλλαγμένοι από παρακρατικό έλεγχο και με αντικαθεστωτικό χαρακτήρα, οι διαφορές μας μαζί τους θα παραμείνουν μεγάλες. Το βασικό χαρακτηριστικό της ιδεολογίας τους ,παραμένει η αναγνώριση σαν επαναστατικό υποκείμενο κομματιών της κοινωνίας με μοναδική σύνδεση μεταξύ τους την κοινή φυλετική καταγωγή. Κριτήριο που θυμίζει την εξίσου άτοπη υπαγωγή του προλεταριάτου, λόγω μιας δήθεν ταξικής συνείδησης, ως το ιδανικό επαναστατικό υποκείμενο. Αυτές οι απόψεις είτε για φυλές είτε για προλετάριους , είναι άκαιρες στις πολυφυλετικές κοινωνίες του 21ου αιώνα.Σήμερα η εργασιακή ανέλιξη και η επαγγελματική "επιτυχία" είναι η νέα "θρησκεία" που έχει οπαδούς σε όλες τις εθνικότητες και σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Έτσι ανεξαρτήτως φυλετικής και ταξικής καταγωγής μπορεί να είσαι δουλοπρεπής και υποτακτικός ή αρνητής και επαναστάτης. Οι σύντροφοι και οι εχθροί μας ανήκουν σε όλες τις φυλές και σε όλες τις τάξεις. Δεν έχουμε καμία de facto συμπάθεια ή αντιπάθεια σε άτομα λόγο μόνο της φυλής ή της ταξικής τους θέσης. Τα κριτήρια που καθορίζουν τον επαναστάτη είναι η αντίληψη και η συνείδηση του, οι επιλογές και οι αρνήσεις του και τέλος η συνολική ρήξη με το σύστημα. Έτσι οι ατομικές επιλογές που καθορίζεις εσύ και όχι απαρχαιωμένοι συστημικοί διαχωρισμοί σε κάνουν αυτό που θέλεις να γίνεις.

Σαν αρνητές αυτού του συστήματος επιλέγουμε να λύνουμε τις όποιες διαφορές μας μακριά από κάθε έννοια αστικής δικαιοσύνης. Η επίθεση και η συντριβή των εθνικιστών δεν θα περάσει από καμία δικαστική αίθουσα. Δεν γίνεται να τίθεται ζήτημα όσον αφορά την νομιμότητα ή όχι των χρυσαυγιτών. Δεν μπορούμε να βάζουμε το κράτος διαιτητή στην κίνηση μας δίνοντας του το δικαίωμα να "τιμωρεί" τους εχθρούς μας. Δεν θεωρούμε σωστό να καταλήγουν υποθέσεις με φασίστες στα αστικά δικαστήρια,στα ίδια δικαστήρια που θέλουμε να καταστρέψουμε. Και ούτε σίγουρα γίνεται να χαίρονται αναρχικοί ή αντιεξουσιαστές με την νομική τιμωρία ή την φυλάκιση φασιστών. Επιθυμούμε την καταστροφή κάθε φυλακής γιατί θεωρούμε ότι η αυτοδικία είναι κομμάτι των επαναστατικών πρακτικών. Έτσι η επαναστατική δράση έχει σαν κομμάτι της και την αντιφασιστική κίνηση. Μια κίνηση που προτάσσει την διαρκή επίθεση. Επιθέσεις που διαδέχονται η μία την άλλη μην αφήνοντας σπιθαμή γης σε ασπόνδυλα. Από σβήσιμο φασιστικών συνθημάτων και μαχαιρώματα, από ξυλοδαρμούς και βόμβες, έως αντισυγκεντρώσεις και αλλά μαχαιρώματα, όλα αυτά είναι κομμάτια της ίδιας αντίληψης και δράσης. Διαρκής επίθεση χωρίς κανένα έλεος στους επίσημους ή μη στηριχτές αυτού του καθεστώτος.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ

ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟ..."Μην το σκεφτείς, ούτε στιγμή.....να τους τρίβεις την μούρη στην άσφαλτο!"

Για όλους τους παραπάνω λόγους περνώντας απ' την θεωρία στην πράξη, επιλέξαμε, σε διάστημα 30 ωρών, να κάνουμε "έξωση" στα γραφεία της παρακρατικής χρυσής αυγής, να χτυπήσουμε τα κολαστήρια της Πέτρου Ράλλη, που καθημερινά χιλιάδες μετανάστες βιώνουν τον εξευτελισμό της κράτησης και των χαρτιών νομιμότητας, καθώς και το σπίτι του αντιπροέδρου του ελληνοπακιστανικού συλλόγου Ανουάρ Ικμπάλ,που έχει μαζέψει όλους τους φιλήσυχους Πακιστανούς και στο παρελθόν είχε ευθυγραμμιστεί με τον τότε υπουργό δημόσιας τάξης καλύπτοντας το θέμα των απαγωγών συμπατριωτών

του.

Παράλληλα αυτό είναι το πρώτο δείγμα της βομβιστικής εκστρατείας που είχαμε προειδοποιήσει ότι θα εντείνουμε μετά το χτύπημα στη βουλή, ***ΑΠΑΙΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΣΟΥΡΑ ΚΑΙ ΧΑΡΗ ΧΑΤΖΗΜΙΧΕΛΑΚΗ*** *καθώς και του συγκατηγορουμένου τους Μ.Γ. Επίσης απαιτούμε την παύση των διώξεων για την ίδια υπόθεση.*

Υ.Γ. Όσον αφορά τις υλικές ζημιές των ιδιοκτητών παρακείμενων γραφείων του κτιρίου, που ανέχονταν τη στέγαση της Χρυσής Αυγής, ο λογαριασμός να σταλεί στους παρακρατικούς. Για αυτό το λόγο καλό θα είναι να το σκεφτούν διπλά όσοι στο μέλλον αποδεχθούν τη συστέγαση μαζί τους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 1

Θεωρούμε πως σήμερα ζούμε στην κομβική φάση της επικοινωνιακής έντασης της καταστολής. Η καταστολή πέρα από τον υλικοτεχνικό τομέα (κάμερες,κοριούς,τράπεζα DNA,κ.α.) και τις στρατιωτικές υποδομές (ομάδα Δέλτα,ματ,αντιτρομοκρατική...)είναι πάνω από όλα μια ιδεολογία.. Η ιδεολογία του φόβου και της κοινωνικής επιθυμίας για "τάξη και ασφάλεια".Δεν αρκεί η αστυνομία να περιπολεί διαρκώς και οι κάμερες να εποπτεύουν τα πάντα...Χρειάζεται αυτή η συνθήκη να είναι μια διαρκής απαίτηση της πλειοψηφίας του πληθυσμού των μητροπόλεων. Χρειάζεται οι ίδιοι οι πολίτες να συμμετέχουν σε σε αυτό το "έργο". Γι' αυτό επιχειρείται η κοινωνικοποίηση της καταστολής μέσω των media, ως συλλογικό αίτημα του κόσμου. Οι "προπονήσεις" για την κατάργηση του ασύλου (άσχετα απ' το εάν για εμάς είναι αδιάφορες οι δημοκρατικές παραχωρήσεις), η επαναφορά περί ύβρισης αρχής, η κατάργηση της ανωνυμίας των καρτοκινητών, οι συλλήψεις για "πειρατικά" site, πέρα από πρακτική έχουν και μεγάλη ιδεολογική αξία. Διαμορφώνουν ένα διευρυμένο αστυνομοκρατούμενο κοινωνικό υποσυνείδητο,ιδιαίτερα τώρα, για την αποτελεσματικότερη διαχείριση των κοινωνικών εντάσεων που θα φέρει αναπόφευκτα η οικονομική κρίση. Μιλάμε για ιδεολογικά μεγέθη και συμφέροντα που ξεπερνούν κατά πολύ τον εκάστοτε υπουργό δημόσιας τάξης. Άλλωστε οι πολιτικοί είναι οι "πωλητές" της κυρίαρχης ιδεολογίας κι όχι εμπνευστές της. Ο σημερινός υπουργός είναι ένας πολύ καλός πωλητής, αξιοποιώντας στο έπακρο τις σχέσεις και τις επαφές του με τα δημοσιογραφικά κατεστημένα (απόκρυψη και αποσιώπηση γεγονότων, τηλεοπτικές επικηρύξεις,φωτογραφίες συντρόφων...)

Ανάλογης έμπνευσης ήταν και εξακολουθεί να είναι το σενάριο της περιβόητης γιάφκας του Χαλανδρίου που "παίζει" απ΄ τα τέλη Σεπτεμβρίου με τα αντίστοιχα διαλείμματα. Το τελευταίο επεισόδιο είχε να κάνει με την προκλητική σύλληψη νεαρού ατόμου στον Αγ. Δημήτριο, το οποίο μάλιστα προφυλακίστηκε για ένα μήνα, την ίδια στιγμή που οι προηγούμενοι προσαχθέντες με πανομοιότυπα στοιχεία (δακτυλικό αποτύπωμα σε κινητά αντικείμενα) είχαν αφεθεί "ελεύθεροι" μέχρι το δικαστήριο. Μάλιστα επειδή η "αστυνομική επιτυχία" της εξάρθρωσης της Συνωμοσίας πυρήνων της φωτιάς έχει βαλτώσει στα όρια της γελοιότητας, η συγκεκριμένη σύλληψη δεν προβλήθηκε ιδιαίτερα απ' τα media για να αποφευχθούν τα εύλογα ερωτηματικά που θα δημιουργούσε. Ήταν περισσότερο ένα καμουφλαρισμένο επικοινωνιακό μήνυμα προς τους νεότερους

αναρχικούς συντρόφους (ανθρώπους στους οποίους κατεξοχήν απευθυνόμαστε) να τους αδρανοποιήσει με το φόβητρο πως η υπόθεση της Συνωμοσίας είναι ανοιχτή και τα 150 μη ταυτοποιημένα αποτυπώματα στην υποτιθέμενη γιάφκα "μυρίζουν" φυλακή για αρκετό κόσμο αν το επιθυμήσει το κράτος και η αστυνομία. Δίπλα σε αυτή τη διαπίστωση, προστίθενται οι χολιγουντιανής έμπνευσης εικόνες, των κουκουλοφόρων γουρουνιών της αντιτρομοκρατικής που μεταφέρουν σιδηροδέσμιους τους εκάστοτε συλληφθέντες για την υπόθεση του Χαλανδρίου. Προσπάθεια εντυπωσιασμού της παθητικής και αμέτοχης κοινωνίας ή κίνηση τρομοκράτησης και εκφοβισμού για τους πιο "ανήσυχους"; Ίσως και τα δυο. Σίγουρα όμως αυτή είναι η αναβαθμισμένη συνέχεια της στρατηγικής της επικοινωνιακής καταστολής που είχε ξεκινήσει με τις συλλήψεις για την Ε.Ο. 17Ν. Από δίπλα τηλεοπτικοί σταθμοί και εφημερίδες σε θέσης μάχης. Αποκαλυπτικά αστυνομικά ρεπορτάζ, αποκλειστικές πληροφορίες, εκτιμήσεις, διασυνδέσεις, υπαινιγμοί, φωτογραφίσεις υπόπτων. Η χυδαιότητα και το ψέμα σε όλο τους το μεγαλείο. Τα εγκαίνια μιας νέας μεθόδου της αστυνομίας. Η επιχείρηση "ταράσσω τα νερά για να κινηθούν τα ψάρια" συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Σε αυτό συμβάλλουν και οι εσωτερικές κόντρες στους κόλπους της αστυνομίας αλλά και των αστυνομικών ρεπόρτερ. Διαχείριση φακελωμάτων και πληροφοριών ως αντίβαρο στις συνέπειες μιας πιθανής μετάθεσης για τους πρώτους και για τους δεύτερους, ανταγωνισμός για την πρωτοκαθεδρία στο δημοσιογραφικό στερέωμα. Είναι γνωστή η κόντρα, ακόμα και μέσω blogs ανάμεσα στον "έμπειρο" αστυνομικό αναλυτή Λαμπρόπουλο και τον κύκλο του νεοανερχόμενου Καραϊβάζ.

Το αποτέλεσμα μια παρέλαση υπόπτων από τις εφημερίδες και τα κανάλια χωρίς ούτε ένα στοιχείο. Ο "φιλόσοφος", ο "σκληρός", ο "ταξιδιώτης", ο "αρχηγός", ο "φοιτητής", οι "δύο τριαντάχρονοι", τα "αδέρφια", το "άρωμα γυναίκας", οι "ληστές με τα μαύρα", το "κοινό επαναστατικό ταμείο", οι διασυνδέσεις με τον "Επαναστατικό Αγώνα", οι ομοιότητες με τις προκηρύξεις της "Σέχτας Επαναστατών", τα "κονέ" με τους "ποινικούς" μοιάζουν περισσότερο με φτηνό αστυνομικό νουάρ μυθιστόρημα παρά με σοβαρή αστυνομική έρευνα. Αυτό προφανώς ούτε είναι τυχαίο, ούτε επιπολαιότητα. Αυτή η ευρύτατη γκάμα φωτογράφισης υπόπτων αντρών και γυναικών, ηλικίας από 19 έως 45 χρονών, χωρίς στοιχεία είναι ανοικτή για τον καθένα που στο μέλλον θα γίνει ενοχλητικός και οι διωκτικές αρχές θα τον "βάλουν" στο μάτι. Για αυτό θέλουν να κρατήσουν ανοικτές τις υποθέσεις περιπλέκοντάς τες μεταξύ τους και σχηματίζοντας ένα γόρδιο δεσμό της προπαγάνδας τους. Όλα αυτά δεν γράφονται για να "καταγγείλουμε" τις αυθαιρεσίες τους. Εμείς έχουμε πάρει απο καιρό τις αποφάσεις μας. Απλά πιστεύουμε πως η ανάλυση του εχθρού, μας κάνει πιο δυνατούς και πιο ικανούς. Αποδομώντας τον αντίπαλο και αναγνωρίζοντας τα πολιτικά του τεχνάσματα, μπορούμε να υιοθετήσουμε ορισμένες νέες τακτικές δημιουργώντας ένα αντίβαρο στο συσχετισμό δυνάμεων, μεταξύ της επανάστασης και των εχθρών της.Τα δυο τελευταία χρόνια ορισμένες αντιεξουσιαστικές εμπρηστικές ομάδες, ανάμεσα τους και εμείς, επιχειρήσαμε και οικοδομήσαμε τον ΤΡΙΤΟ ΠΟΛΟ στον επαναστατικό χώρο.

Το νέο αντάρτικο πόλης, οργανωμένο με αντιεξουσιαστικές υποδομές, με έντονη αντικοινωνική κριτική, με διαρκή κινητικότητα, με βιωματικό ύφος και άμεσο λόγο, με την επανάσταση πρώτα και πάντα και με τα δικά του "σωστά", αλλά και τα "λάθη" του, έκανε την εμφάνιση του.

Οι νέες συνθήκες της κοινωνικής ζωής στην μητρόπολη απαιτούν τη χάραξη μιας καινούριας στρατηγικής,την επινόηση μιας νέας επαναστατικής σκέψης και πράξης. Σε αυτό θα μας βοηθήσει αρκετά ο απολογισμός της σύντομης, μα περιεκτικής εμπειρίας μας. Έτσι είμαστε πεπεισμένοι πως πρέπει να ανοίξει μια μεγάλη κουβέντα των νέων επαναστατικών δυνάμεων πάνω στην αναβάθμιση καινούργιων συλλογισμών, ευέλικτων στρατηγικών και στην "αποκάλυψη" των απεριόριστων δυνατοτήτων που έχουμε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 2

Το ξημέρωμα Τετάρτης 10 Μαρτίου, σε συμπλοκή με αστυνομικούς κατά την διάρκεια ελέγχου τραυματίζεται θανάσιμα ο 35χρονος αντιεξουσιαστής Λάμπρος Φούντας. Όπως είναι αναμενόμενο τα media επιχειρούν για άλλη μια φορά να καθοδηγήσουν τη σκέψη, προβάλλοντας τα δικά τους τρόμο-σενάρια. Ως διορισμένοι εκπρόσωποι τύπου της αστυνομίας, αναρτούν φωτογραφίες του νεκρού αναρχικού, κάνουν έκκληση για τηλεφωνικές πληροφορίες από πολίτες, σκιαγραφούν το προφίλ του, τους φίλους του και το οικογενειακό του περιβάλλον, "φωτογραφίζουν" πιθανούς συνεργούς με βεβαιότητα εισαγγελέα και ερευνούν τον επαγγελματικό του κύκλο.

Η σύγχυση και η προπαγάνδα εναλλάσσονται από τούς ακούραστους υπαλλήλους εκφωνητές της. Η επικοινωνιακή στρατηγική της καταστολής που αναφέραμε παραπάνω εκτελεί τη δική της διατεταγμένη αποστολή!

Μέσα σε όλα αυτά ΚΑΠΟΙΟΣ έφυγε νωρίς...

Δεν είμαστε οι κατάλληλοι άνθρωποι να πλέξουμε το αποχαιρετιστήριο εγκώμιο στον Λάμπρο Φούντα. Αν και είμαστε σίγουροι πως το αξίζει δέκα χιλιάδες φορές. Παρόλα αυτά, υπάρχουν κάποιες σπάνιες περιπτώσεις που δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζεις κάποιον προσωπικά, για να μιλήσεις για αυτόν.

Άλλωστε "μίλησαν" οι επιλογές του. Ο Λάμπρος εκπλήρωσε την δική του επανάσταση, "φεύγοντας" όρθιος με το όπλο στο χέρι.

Η σκέψη και οι απόψεις του, "κοντινές" ή "μακρινές", αυτό δεν έχει καμία σημασία, αποτελούν πλέον ένα ορατό σημάδι στον χάρτη της επανάστασης. Ο ίδιος ο Λάμπρος αποτελεί πλέον ένα σημείο αναφοράς, τόσο για αυτούς που έμειναν πίσω, όσο και για αυτούς που έρχονται διαλέγοντας το δύσκολο δρόμο της επανάστασης. Και είναι τρομερή αυτή η αντίφαση. Άνθρωποι που αγαπούν τόσο την ελευθερία, στον αγώνα τους για αυτήν, να "φλερτάρουν" με τα δεσμά της φυλακής, άνθρωποι πιο ζωντανοί απ' τον καθένα, να τους στήνει καρτέρι ο θάνατος στα μονοπάτια των επιλογών τους.Όμως ταυτόχρονα αυτή η διαπίστωση κάνει την επανάσταση ακόμη πιο αναγκαία.

Τώρα ο Λάμπρος έχει "γιάφκα". Μαζί με τούς υπόλοιπους συντρόφους, τον Κασίμη, τον Τσουτσουβή, τον Πρέκα, τον Μαρίνο, τον Τεμπερεκίδη, έχουν να πουν πολλά και να κάνουν άλλα τόσα.

Εμείς ως ελάχιστο φόρο τιμής αποφασίσαμε να μετονομάσουμε για αυτή την ενέργεια τον πυρήνα που πραγματοποίησε τις επιθέσεις, σε "κομμάντο Λάμπρος Φούντας"προσδοκώντας την κατανόηση και την συναίνεσή του.

Καλό ταξίδι Λάμπρο...

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ
ΑΝΤΑΡΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΕΡΡΟΡΙΣΤΩΝ

ΚΟΜΜΑΝΤΟ ΛΑΜΠΡΟΣ ΦΟΥΝΤΑΣ

- 3.04.2010

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το τελευταίο 24ωρο βρισκόμαστε σε μια πλήρη συναισθηματική αντίθεση...

Από την μία απέραντη θλίψη για το γεγονός του θανάτου του 15χρονου Αφγανού και τον τραυματισμό της αδερφής του και από την άλλη μέγιστη οργή για τα ρεπορτάζ των media που επιχειρούν να εμπλέξουν την οργάνωση μας σε αυτό το περιστατικό εντελώς αυθαίρετα και επιτηδευμένα. Δεν συνηθίζουμε να "ενοχλούμαστε" από τα τρομοσενάρια των media όμως η σοβαρότητα του γεγονότος μας αναγκάζει να τοποθετηθούμε δημόσια άμεσα χωρίς να συνδυάζεται με κάποια ενέργεια μας. Γι αυτό

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ ΞΕΚΑΘΑΡΑ ΕΥΘΥΣ ΕΞΑΡΧΗΣ ΟΤΙ Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΣΥΜΒΑΝ

Γνωρίζουμε ότι ο λόγος μας απέναντι στον λόγο της Αντιτρομοκρατικής δεν έχει την ίδια προβολή αφού τα media εκτελώντας διατεταγμένη υπηρεσία "φωτογραφίζουν" και συκοφαντούν την οργάνωση μας και την δήθεν εμπλοκή μας στην έκρηξη στα Πατήσια.

Για αυτό απευθυνόμαστε σε κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο ώστε να γίνει αντιληπτό το "βρώμικο" παιχνίδι που στήνεται.

Για όλα τα παραπάνω δηλώνουμε

Πρώτον - Όπως ήδη έχουμε γράψει στην προκήρυξη που ακολούθησε την επίθεση μας στην Εθνική Ασφαλιστική " ...*Ο χρόνος που δόθηκε για την εκκένωση του κτιρίου καθορίστηκε εν γνώση του πλήθους και των δυνάμεων που διαθέτει η αστυνομία στην γύρω περιοχή. Στο μέλλον ανάλογα με την γεωγραφική χωροταξία κάθε σημείου θα ορίζουμε το χρονικό περιθώριο. Στόχος μας είναι οι υλικές ζημιές και επισημαίνεται στην αστυνομία να πραγματοποιεί εγκαίρως την εκκένωση του εκάστοτε σημείου...*"άρα θα ήταν αντιφατικό και ένοχα απερίσκεπτο να τοποθετήσουμε εκρηκτικό μηχανισμό σε πυκνοκατοικημένη περιοχή χωρίς να υπάρξει προειδοποιητικό τηλεφώνημα .

Δεύτερον – Στην περίπτωση που ισχύει το τηλεφώνημα στο ALTER το πρωί της ίδιας ημέρας θα ήταν εγκληματική αμέλεια να "εγκαταλείπαμε" τον εκρηκτικό μηχανισμό για δεκατέσσερις περίπου ώρες με ενδεχόμενο κίνδυνο έκρηξης με θύματα περαστικούς. ΤΟ ΡΙΣΚΟ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΩΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΤΕΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΕΡΜΕΤΡΗ ΠΡΩΣΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΘΕΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΩΣ ΑΝΤΙΒΑΡΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ. Με απλά λόγια ούτε το ελάχιστο χρονικό περιθώριο των 6 λεπτών θα δίναμε γνωρίζοντας ότι είναι αδύνατο να εκκενωθεί μια περιοχή αλλά ούτε θα αφήναμε εκτεθειμένο ένα μηχανισμό χωρίς να πάμε εμείς οι ίδιοι

με προσωπική μας έκθεση να τον περισυλλέξουμε. Είναι και αυτό ένα κομμάτι της ανάληψης ευθύνης των επιλογών μας.

Τρίτον – Είναι πάγια τακτική μας για να αποφεύγουμε τη δυσλειτουργία του εκάστοτε μηχανισμού, να τοποθετούμε πάντα δυο ρολόγια (και όχι ένα όπως μέχρι στιγμής έχει διαρρεύσει από τα media) ώστε σε περίπτωση εμπλοκής του ενός να λειτουργήσει το εφεδρικό.

Τέταρτον – Πάντα τα προειδοποιητικά τηλεφωνήματα που παίρνουμε είναι τουλάχιστον σε δυο διαφορετικά καθεστωτικά μέσα για να αποφύγουμε οποιαδήποτε παρανόηση των τηλεφωνητών όπως και τυχών απόκρυψη της εκάστοτε προειδοποιήσης κάτι το οποίο έχει συμβεί στο παρελθόν σε άλλες οργανώσεις. Επίσης υπάρχει πάντα πλήρης και αναλυτική περιγραφή όχι μόνο του στόχου που έχουμε τοποθετήσει τον μηχανισμό αλλά και αναφορά συγκεκριμένων δρόμων, το μέγεθος της ισχύς του μηχανισμού και οι κατάλληλες υποδείξεις αποκλεισμού και εκκένωσης κτιρίων (το ξενοδοχείο La Mirage στην ομόνοια στην περίπτωση της Χρυσής Αυγής, αποκλεισμός των δυο ρευμάτων κυκλοφορίας της Πέτρου Ράλλη και των παρακείμενων κτιρίων)

Πέμπτον – Στην περίπτωση της τοποθέτησης εκρηκτικού μηχανισμού στο σπίτι του αντιπροέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας στα Πατήσια, έχοντας επίγνωση της περιοχής και της κινητικότητας μεταναστών προειδοποιήσαμε και δώσαμε περιθώριο 20 λεπτών στην αστυνομία χρησιμοποιώντας για αυτό το λόγο υλικό χαμηλής εκρηκτικότητας (αυτοσχέδια μαύρη πυρίτιδα) και όχι την εκρηκτική ύλη που τοποθετήσαμε στα γραφεία της Χρυσής Αυγής και στην Διεύθυνση Αλλοδαπών. Επίσης δεν ήταν τυχαία η τοποθέτηση του μηχανισμού στην εξώπορτα της πολυκατοικίας και όχι στο εσωτερικό της θέλοντας να αποφύγουμε σε κάθε περίπτωση τον πιθανό τραυματισμό των ενοίκων της. Τελειώνοντας εμείς δεν είμαστε ούτε δικαστές ούτε εισαγγελείς ή αστυνομικοί ρεπόρτερ για να καταφεύγουμε σε εύκολα και αβίαστα συμπεράσματα. Στο κάτω κάτω την αλήθεια για το τι συνέβη γνωρίζουν μονάχα οι φυσικοί αυτουργοί της κίνησης.

Στο ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ που ο συγκεκριμένος εκρηκτικός μηχανισμός τοποθετήθηκε από Επαναστατική Οργάνωση τότε η επαναστατική αξιοπρέπεια επιβάλει την δημόσια ανάληψη ευθύνης με την αντίστοιχη αυτοκριτική που θα ξεκαθαρίζει το τοπίο γιατί διαφορετικά η πολιτική ανωνυμία σαμποτάρει την επαναστατική κατεύθυνση και “χρεώνει” μια ολόκληρη στρατηγική του αντάρτικου πόλης.

Τα συμπεράσματα πολλά όπως και η υπενθύμιση πως εάν πρόκειται πράγματι για “τυφλό” χτύπημα τότε είναι συγκεκριμένος ο χώρος που βρίσκεται εκ δεξιών του κράτους και έχει μια ιδιαίτερη προτίμηση σε τέτοιου είδους πρακτικές (Piazza Fontana, Ιταλία , εκρηκτικός μηχανισμός από παρακρατικούς ακροδεξιούς) κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες κοινωνικής έντασης.

ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

ΑΝΤΑΡΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΕΡΡΟΡΙΣΤΩΝ

ΦΡΑΞΙΑ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

- 30.12.2010

«Όποιος πέρασε μπροστά από δικαστικό μέγαρο ή φύλακες και δεν σκοτείνιασε το βλέμμα του, στη σκέψη, ότι μπορεί να βρεθεί εκεί ως ένοχος, τότε δεν έζησε με εντιμότητα και αξιοπρέπεια την εποχή του», τονίζουν οι «Πυρήνες της Φωτιάς», μεταξύ άλλων, στην προκήρυξη τους, με την οποία αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση στο Πρωτοδικείο και αναφέρονται στην επικείμενη δίκη στις 17 Ιανουαρίου των κατηγορούμενων για συμμετοχή στην οργάνωση «Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς».

«Σύγχρονοι ιεροεξεταστές-δικαστές, δεσμευόμαστε δημόσια πως για κάθε χρόνο φυλακής που θα ακούνε τα αδέρφια μας, θα τοποθετούμε από ένα κιλό εκρηκτικής ύλης στις αυλές των σπιτιών σας, στα αυτοκίνητά σας, στα γραφεία σας, ενώ δεν αποκλείουμε και τις προσωπικές συναντήσεις τετ α τετ μαζί σας ,εφαρμόζοντας τη στρατηγική του αιφνιδιαστικού πλησιάσματος», τονίζουν στην προκήρυξη.

Ολόκληρο το κείμενο:

Ι. « Έρχονται οι μέρες που δικάζουν…»

«Όποιος πέρασε μπροστά από δικαστικό μέγαρο ή φύλακες και δεν σκοτείνιασε το βλέμμα του, στη σκέψη, ότι μπορεί να βρεθεί εκεί ως ένοχος, τότε δεν έζησε με εντιμότητα και αξιοπρέπεια την εποχή του»

Την επίθεση στο διοικητικό πρωτοδικείο την αφιερώνουμε με όλη μας τη φωτιά στα αδέρφια μας (Γ. Τσάκαλο, Π. Αργυρού, Χ. Χατζημιχελάκη) του φυλακισμένου πυρήνα των μελών της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς. Οι σύντροφοι μας καθώς και η έντιμη μειοψηφία των αξιοπρεπών επαναστατημένων Ανθρώπων ποινικών και πολιτικών, δεν είναι μόνο ένα κομμάτι του αγώνα μας, δεν είναι μόνο μία παράμετρος της δράσης μας, αλλά οι επιλογές, η στάση και η αξιοπρέπεια τους, είναι ο ίδιος ο αγώνας στο σύνολό του, είναι η ουσία του.

Η δικαιοσύνη είναι ο ιστός μιας αράχνης, που πιάνει μικρά θηράματα και τα καταβροχθίζει, ενώ αφήνει τα μεγάλα ερπετά να τον διαπερνούν και να διαφεντεύουν. Οποιοσδήποτε διαφωνεί μπορεί να επισκεφτεί τις φυλακές για να δει όλους αυτούς τους φτωχοδιαβόλους και τοξικομανείς που τις κατακλύζουν και να αναζητήσει εκεί μέσα κανένα μεγαλοεπιχειρηματία ή πολιτικό, που είναι υπεύθυνοι για τις μεγαλύτερες ληστείες και την πιο βάρβαρη υποβάθμιση της ζωής μας. Εν όψει λοιπόν του πολιτικού στρατοδικείου που ετοιμάζεται στις 17 Γενάρη για την Ε.Ο. ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ θα είμαστε αιχμηροί και αδυσώπητοι στις επιλογές και τις πράξεις μας. Αν κάποιοι θεωρούν ότι τα Αδέρφια μας, είναι τα εύκολα θηράματα και «μαγειρεύουν» τον τιμοκατάλογο με τις ποινές που επιθυμούν να τους βάλουν για να πληρώσουν ακριβά το λογαριασμό, θα τους ενημερώσουμε ότι είναι βαθιά νυχτωμένοι και ότι από εδώ και πέρα η προσωπική τους ασφάλεια βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο. Γι αυτό καλό θα ήταν το επερχόμενο δικαστήριο να γίνει με τους δικαστές να φοράνε μαύρες κουκούλες και να μη δημοσιοποιηθούν τα ονόματά τους ποτέ και πουθενά. Είναι «κρίμα» το σύστημα να αφήνει να στοχοποιούνται έτσι εύκολα απλές μαριονέτες του

και το ίδιο να θεωρεί ότι τις σκαπουλάρει τόσο εύκολα… Είναι «κρίμα» αυτοί οι «άνθρωποι» να χρειάζονται 24ωρη αστυνομική παρουσία και να φοβούνται να ανοίξουν ένα γράμμα ή ένα φάκελο. Είναι «κρίμα» να θεωρούν ότι μπορούν να κοιμούνται με ήσυχη τη συνείδησή τους τη στιγμή που οι αποφάσεις τους είναι καρμπόν τα διαβιβαστικά της Αντιτρομοκρατικής και της Ασφάλειας για να δικάσουν τη Συνωμοσία. Για να δικάσουν μία ιδέα, μία πρόταση, ένα σχέδιο που φτιάχνει κάτι πιο όμορφο ενάντια σε αυτόν τον κόσμο.

Σύγχρονοι ιεροεξεταστές-δικαστές, δεσμευόμαστε δημόσια πως για κάθε χρόνο φυλακής που θα ακούνε τα αδέρφια μας, θα τοποθετούμε από ένα κιλό εκρηκτικής ύλης στις αυλές των σπιτιών σας, στα αυτοκίνητά σας, στα γραφεία σας, ενώ δεν αποκλείουμε και τις προσωπικές συναντήσεις τετ α τετ μαζί σας ,εφαρμόζοντας τη στρατηγική του αιφνιδιαστικού πλησιάσματος. Εκτιμούμε ότι μικρός είναι ο κόσμος και αργά ή γρήγορα θα συναντηθούμε στο μέλλον ή και πιο σύντομα… Άλλωστε όπως πολύ εύστοχα ανακοίνωσε η Ένωση δικαστών και εισαγγελέων, με ύφος χιλίων καρδιναλίων, «…η στιγμή της κρίσης είναι βέβαιο ότι έρχεται κάποια στιγμή για όλους..». Μόνο που τώρα είναι η σειρά «των κριτών» να κριθούν για όσες ασχήμιες έχουν διαπράξει. Αφού δεν ντρέπεστε που αποτελείτε την αιχμή του δόρατος του συστήματος απέναντι στις εξεγέρσεις που έρχονται, θα φροντίσουμε να νιώσετε πάνω σας τη δυσαρέσκεια και την απέχθεια μας για το βρώμικο λειτούργημά σας… Αν κάποιοι δικάζοντας ιδέες και επαναστάτες θεωρούν ότι κάνουν απλά τη δουλειά τους, τότε θα μεταφέρουμε και εμείς τη «δική μας δουλειά» σπίτι τους…

Φυσικά η εμπόλεμη αντιπαράθεση που έχουμε με τη διεφθαρμένη δικαστική μαφία, δεν περιορίζεται μόνο στο πεδίο της εκδίκασης της υπόθεσής μας. Θα ήμασταν στενόμυαλοι και υποκριτές αν δεν θέταμε τα εγκλήματα της δικαιοσύνης συνολικά.

Αντιλαμβανόμαστε το Γολγοθά που αντιμετωπίζουν μέσα στα δικαστήρια χιλιάδες άνθρωποι και οι οικογένειες τους. Βλέπετε η «δικαιοσύνη» έχει μία ιδιαίτερη προτίμηση στις στολές, στα αξιώματα και στο χρήμα κι όχι στην αλήθεια… Δεν είναι όλοι οι «εγκληματίες» «ένοχοι», ούτε οι δικαστές «αθώοι». Ακόμα κι αν υπάρχει μία μικρή μειοψηφία δικαστών που δεν λαδώνεται ,δεν υποκλίνεται στους πολιτικούς προϊσταμένους της, δεν δέχεται τα διαβιβαστικά της Ασφάλειας ως προμελετημένες αποφάσεις, πρέπει να γνωρίζει… πως χωρίς ελευθερία δεν υπάρχει δικαιοσύνη. Ακόμα και οι ίδιοι μόνο και μόνο μέσα από τη θέση και το αξίωμά τους υπηρετούν ένα καταπιεστικό και ανελεύθερο σύστημα και για αυτό συγκαταλέγονται στους εχθρούς της ελευθερίας. Πόσες φορές οι «ενάρετοι τηρητές των νόμων» δικάζουν και καταδικάζουν χωρίς καν τα αυτονόητα στοιχεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το πρόσφατο δικαστήριο του επονομαζόμενου από τα Μ.Μ.Ε «συνδικάτου του εγκλήματος». Ήδη μήνες πριν οι τηλεδικαστές με τη «δημοκρατική» διαδικασία της δημοσίευσης τηλεφωνικών υποκλοπών είχαν βγάλει την ετυμηγορία τους… «ΈΝΟΧΟΙ»...

Την ίδια στιγμή ένας από τους κατηγορούμενους έχει αναλάβει ξεκάθαρα την ευθύνη για
την απαγωγή του μεγαλοεφοπλιστή απαλλάσσοντας τους περισσότερους, ενώ κάποιοι όταν έγινε η απαγωγή ήταν ήδη έγκλειστοι στις φυλακές. Αλλά το αποτέλεσμα της δίκης είναι κοινό μυστικό πως είναι ήδη στημένο και μαγειρεμένο στα κεντρικά της

Ασφάλειας. Αν όμως θέλει κάποιος να ψάξει για το πραγματικό «συνδικάτο του εγκλήματος» και τις «γιάφκες» του ας κοιτάξει στη Βουλή, στη λεωφόρο Αλεξάνδρας στη ΓΑΔΑ, στις επαύλεις και τα κότερα των πλουσίων. Αυτούς όμως δεν τους αγγίζει η «δικαιοσύνη»

Όπως επίσης δεν ξεχνάμε πόσο μνησίκακοι είναι οι δικαστές. Δεν είναι τυχαία η εκδικητική καταδίκη ενός νέου ανθρώπου του Χρυσοβαλάντη Πουζιαρίτη στην εξοντωτική ποινή των 9 χρόνων και 3 μηνών για τη συμμετοχή του στις περσινές συγκρούσεις της 6 Δεκεμβρίου στη Θεσσαλονίκη. Μία καταδίκη που στηρίχτηκε αποκλειστικά στις φαιδρές μαρτυρίες των μπάτσων που τον συνέλαβαν.

Όμως ακόμα κι όταν «επιτελούν» το έργο τους, κάτω από την πίεση μίας διάχυτης οργής, όπως στην περίπτωση του μπάτσου Κορκονέα, ξέρουμε και πάλι ,πως είναι υποκριτές. Θυσιάζουν ένα ασήμαντο πιόνι για να καλύψουν την ηγεσία τους. Γιατί ακόμα και οι πιο «δίκαιες» τιμωρίες αναδύουν απαίσιες αναθυμιάσεις όταν έχουν επιβληθεί από μία νικήτρια και απάνθρωπη εξουσία. Άλλωστε όπως έχουμε ξαναπεί μετά το χτύπημα μας στις φυλακές του Κορυδαλλού και στα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης, είμαστε ενάντιοι στη φυλάκιση οποιουδήποτε ανθρώπου. Η στέρηση της ελευθερίας, είναι απλά ένα βασανιστήριο. Εμείς δεν είμαστε βασανιστές, όπως οι δημοκράτες. Η λύση σε αντιπαραθέσεις με τέτοια καθάρματα, όπως ο Κορκονέας, έρχεται μέσα από την αυτοδικία. Αυτοί που ένιωσαν πιο πολύ την απώλεια του συντρόφου τους Α.Γρηγορόπουλου θα πρέπει να αποφασίσουν την «τύχη» του δολοφόνου του. Πιστεύουμε πως ο ίδιος δρόμος, μέσω της αυτοδικίας, θα πρέπει να ακολουθείται για όλους τους βιαστές, τους παιδόφιλους, τους νταβατζήδες, τους φασίστες τους ρουφιάνους

«Ως επαναστάτες δεν αναγνωρίζουμε καμία ανακριτική αρχή. Έτσι ήταν επόμενο να αρνηθούμε να απολογηθούμε σε μπάτσους και ανακριτές, καθώς την επαναστατική μας θέση μονάχα δημόσια και ενώπιον των συντρόφων αισθανόμαστε ως χρέος να προβάλλουμε.» (Π. Αργυρού – Γ. Τσάκαλος μέλη του πυρήνα φυλακισμένων της Σ.Π.Φ.)

Τελειώνοντας με το ζήτημα της δικαστικής μαφίας, θεωρούμε πως κάθε αξιοπρεπής φυλακισμένος Άνθρωπος ανεξάρτητα για ποιο λόγο βρίσκεται «μέσα» δεν πρέπει να κάνει το «χατίρι» στους δικαστές του και να τους αναγνωρίζει ως άξιους να τον κρίνουν. Γιατί αυτό είναι που θέλουν, τη «νομιμοποίησή τους», την αναγνώρισή τους ως μία ανώτερη κλίκα ανθρώπων που οι υπόλοιποι έχουν την υποχρέωση να λογοδοτούν απέναντί τους. Όμως κύριοι δικαστές να ξέρετε πως στα ακριβά σας ρούχα που πήρατε σήμερα το πρωί από το καθαριστήριο έχει στεγνώσει το αίμα χιλιάδων ανθρώπων που βασανίσατε και κλειδώσατε στις φυλακές χωρίς δεύτερη σκέψη. Κι αυτό το αίμα θα σας πνίξει… Γι' αυτό καλούμε τους ποινικούς και πολιτικούς φίλους και συντρόφους που διαλέγουν να βαδίζουν με οδηγό την αξιοπρέπεια να αρνηθούν με κάθε μέσο την αναγνώριση των ιεροεξεταστών τους. Δεν υπάρχει μόνο ένας τρόπος, αλλά πολλοί. Από την απόλυτη σιωπή απέναντι σε ανακριτές και δικαστές, από την άρνηση παρουσίας στο δικαστήριο, από την μετατροπή της δίκης σε δημόσιο βήμα για την διάδοση των επαναστατικών αξιών, μέχρι και την επίθεση μέσα στην αίθουσα ενάντια στους «αξιότιμους κριτές» με φτυσίματα, βρισιές, φωνές και ρίψη αντικειμένων, ποτήρια, καφέδες κ.α.

Να μπουν αυτοί σε προστατευτικό τζάμι, να κυκλοφορούν αυτοί με αλεξίσφαιρα και συνοδεία τους κουκουλοφόρους της αντιτρομοκρατικής.

Το πρώτο μας ραντεβού λοιπόν είναι στις 17 Γενάρη. Εμείς εκεί θα είμαστε ΔΙΠΛΑ στα αδέρφια μας του πυρήνα φυλακισμένων μελών της Σ.Π.Φ. και σε όσους είχαν την Αξιοπρέπεια σε αυτήν την περιπέτεια να κρατήσουν ψηλά το κεφάλι. Θα είμαστε εκεί με την ψυχή, την καρδιά και το μυαλό μας. Γιατί κατά τα άλλα, ψάχνουμε εντατικά περάσματα για να πάρουμε πίσω τους συντρόφους μας και να είμαστε αύριο και πάλι μαζί στον αγώνα, στο ΝΕΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΠΟΛΗΣ.

Γιατί η μέρα μας θα έρθει…

ΙΙ. «Αυτό, όμως που ποτέ δεν θα καταφέρουν να φυλακίσουν είναι η ελεύθερη επαναστατική μου συνείδηση. Αυτό που δεν θα καταφέρουν να εμποδίσουν είναι η συνέχιση της παραγωγής του ριζοσπαστικού εξεγερσιακού μου λόγου, ακόμα και μέσα από τη συνθήκη του εγκλεισμού» (Χάρης Χατζημιχελάκης μέλος του πυρήνα φυλακισμένων της Σ.Π.Φ)

Πριν λίγο καιρό πραγματοποιήθηκε μία μεγάλη κινητοποίηση μέσα στις φυλακές με συμμετοχή πολλών κρατουμένων σε αποχή συσσιτίου. Το γεγονός πέρασε στα «ψιλά» των ειδήσεων, κάποιες εσωτερικές έριδες μεταξύ κρατουμένων δεν άφησαν την κατάσταση να γενικευτεί και κέρασαν απογοήτευση αρκετούς, ενώ η ηγεσία του υπουργείου με μία έξυπνη κίνηση στρατηγικής έδωσε μερική αμνηστία σε πειθαρχικά ώστε «το συμβάν να θεωρηθεί λήξαν…»

Εμείς ως Ε.Ο. Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς πάντα θα στηρίζουμε τον αγώνα των φυλακισμένων και τις κινητοποιήσεις τους. Αντιλαμβανόμαστε τις δύσκολες συνθήκες κάτω από τις οποίες βασανίζονται καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι. Δεν θα σχολιάσουμε τα αιτήματα των κρατουμένων θεωρώντας τα εκ των προτέρων αυτονόητα λογικά, γιατί βρίσκονται στην κατεύθυνση ενός αγώνα που είναι από τους πιο σημαντικούς για τον άνθρωπο, στον αγώνα για ελευθερία και αξιοπρέπεια. Όμως δεν ξεχνάμε πως «οποιαδήποτε βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης, δεν θα αλλάξει ουσιαστικά την καθημερινότητα, γιατί μόνο και μόνο η στέρηση της ελευθερίας είναι μία διαρκής τιμωρία» (Β.Στεφανάκος κρατούμενος φυλακών). Εδώ ακόμα και αυτά τα καθάρματα, οι διευθυντές των φυλακών, παραπονιούνται ότι οι κλούβες γυρνάνε από τα δικαστήρια φορτωμένες με 300 και 400 χρόνια φυλακή. Αυτός λοιπόν είναι ο καθρέφτης της πολιτισμένης κοινωνίας μας, μία απέραντη αποθήκη ψυχών σε συνθήκες χοιροστασίου. Ως πότε θα ανεχόμαστε να αποφυλακίζονται άνθρωποι μέσα σε φέρετρα (οι ελληνικές φυλακές έχουν από τα μεγαλύτερα ποσοστά αυτοκτονιών). Ως πότε θα ανεχόμαστε μία δράκα υπανθρώπων να μας δικάζει με νόμους που έχουν γραφτεί από το χέρι των δημίων και των εκμεταλλευτών μας.

Όμως σε σχέση με τις κινητοποιήσεις στις φυλακές καλύτερα να πούμε δύο λόγια στη γλώσσα των κρατουμένων, χωρίς φτιασίδια και πολιτικαντισμούς. Το ξέρουμε ότι ο καθένας εκεί μέσα θεωρεί ότι βγάζει τσέτουλα τούφα και έχει αδικηθεί από την κοινωνία. Όμως αντί να κάνει πασαρέλα παρανομισμού, να σπαθολουριάζει και να ψάχνει για να βρει πως θα πιει κανένα καπάκι πρέζα, πως θα ρουφιανέψει το διπλανό του, πως θα διαιρεθεί η κοινότητα της πτέρυγας ή του θαλάμου, ας ρίξει μία ματιά γύρω του και θα δει ότι η φυλακή σε αυτόν στηρίζεται. Αυτός φτιάχνει τα υδραυλικά, τα ηλεκτρικά και γενικά όλες τις οικοδομικές εργασίες. Αυτός καθαρίζει, μαγειρεύει, για

να παραμείνει η φυλακή ανοικτή. Αυτός είναι που με την υποτακτική του στάση δεσμεύει και τους υπόλοιπους γύρω του μετατρέποντας τον εαυτό του σε μπάτσο του συστήματος. Γνωρίζουμε καλά πως η μεγαλύτερη απειλή για την ελευθερία δεν είναι η βίαιη στέρηση της μέσω της αιχμαλωσίας, γιατί ο αιχμάλωτος μπορεί να αγωνιστεί για να την ξανακερδίσει, αλλά η πραγματική απειλή είναι απώλεια του πάθους και της εκτίμησης που έχεις για αυτήν. Στη φυλακή αυτό που σκοτώνει ακόμα πιο πολύ και από την πρέζα είναι η συνήθεια. Η συνήθεια να φοράς αόρατες χειροπέδες στο μυαλό σου, η συνήθεια του προαυλισμού, των αιφνιδιαστικών ελέγχων και μεταγωγών, των επισκεπτηρίων πίσω από πλεξιγκλάς, της μόνιμα ανοικτής τηλεόρασης…

Ο Κορυδαλλός για παράδειγμα, η μεγαλύτερη φυλακή της χώρας έχει περίπου 2500 κρατούμενους μπορεί και παραπάνω, ενώ οι δεσμοφύλακες σε υπηρεσία δεν ξεπερνούν ποτέ τα 50 άτομα ακόμα και με ανοικτή φυλακή. Εάν όλοι αυτοί οι έγκλειστοι αρνηθούν να συνεργαστούν με τα 50 άτομα, αρνηθούν να παίξουν το παιχνίδι με το καρότο και το μαστίγιο, τότε τη φυλακή θατην γκρεμίσουν με τα νύχια τους εν μία νυκτί. Άρνηση λοιπόν συνεργασίας και σαμποτάζ στις διαδικασίες τους. Εμείς θεωρούμε ότι υπάρχει ήδη ένας αγώνας που έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό χωρίς εμάς. Από τη βόμβα στο διευθυντή των φυλακών Κέρκυρας έως τη βόμβα στο διευθυντή των φυλακών Αλικαρνασσού και από τον πυροβολισμό του σωφρονιστικού υπαλλήλου στον κορυδαλλό έως και τον ξυλοδαρμό του διευθυντή των φυλακών Αυλώνα, υπάρχει θυμός, υπάρχει οργή, υπάρχει μνήμη… Η φυλακή, είναι η πέτρα που ενώ ο κτίστης της νομιμότητας πετάει ως άχρηστη, αυτή μπορεί να γίνει ο ακρογωνιαίος λίθος για την οικοδόμηση ενός νέου κόσμου. Οι αξιοπρεπείς ποινικοί και πολιτικοί κρατούμενοι μπορούν να συνδυάσουν την εμπειρία τους και να μετατρέψουν τη φυλακή σε ένα εργαστήρι παραγωγής γνώσης και συνείδησης, να κάνουν το βίωμα της έλλειψης ελευθερίας πείσμα αγώνα, να γίνουν οι ίδιοι σπίθα στις πυριτιδαποθήκες των σωφρονιστικών ιδρυμάτων. Γνωρίζουμε ήδη πως ο αγώνας ενάντια στις φυλακές, είναι ένας αγώνας για ζωή που δεν γνωρίζει σύνορα και πατρίδες. Η παγκόσμια γλώσσα της βίας και της στέρησης ελευθερίας έχει γράψει τη δική της ιστορία πάνω στα κορμιά των φυλακισμένων. Πρόσφατα 83 φυλακισμένοι πέθαναν στις φυλακές της Χιλής. Σε αντίποινα η αναρχική ομάδα «κομάντος της εκδίκησης 8 Δεκέμβρη» επιτέθηκε στο τμήμα τεχνολογίας και πληροφορικής των μπάτσων για τους νεκρούς της φυλακής san Miguel στέλνοντας ένα σαφέστατο μήνυμα πως σε αυτόν τον αγώνα κανείς δεν είναι μόνος του.

«τα κλουβιά δεν γίνονται καλύτερα, καταστρέφονται. Για το τέλος αυτής και κάθε άλλης κοινωνίας.» (Μόνικα Καμπαλιέρο αναρχική κρατούμενη στη Χιλή).

ΙΙΙ. Από τη θεωρία στην Πράξη.

Θέλοντας να συντονίσουμε τη θεωρία με την πράξη, και για να στείλουμε το Σεβασμό, τη Πίστη και τη Φιλία μας στα αδέρφια μας Π. Αργυρού, Γ. Τσάκαλο και Χ. Χατζημιχελάκη, του πυρήνα φυλακισμένων της Σ.Π.Φ., στον αναρχικό επαναστάτη Π. Μασούρα, στην αναρχική Κ. Καρακατσάνη, στον αντιεξουσιαστή – εμπρηστή Γ. Σκουλούδη και στα 4 καταζητούμενα συντρόφια που διώκονται για την ίδια υπόθεση, στον έντιμο και αυθεντικό αναρχικό αγωνιστή Γ. Δημητράκη, στον αξιοπρεπή Π. Γιάννου και στη λαμπρή μειοψηφία των ποινικών που δεν σκύβουν το κεφάλι και βαδίζουν με οδηγό την αξιοπρέπεια, επιλέξαμε και αποφασίσαμε να χτυπήσουμε το

Διοικητικό Πρωτοδικείο της δικαστικής μαφίας. Χαρτογραφήσαμε την περιοχή, υπολογίσαμε την απόσταση της Γενικής Κλινικής για να μην συμβεί το παραμικρό, παρακολουθήσαμε τις κινήσεις και τις βάρδιες των ειδικών φρουρών στο φυλάκιο ανάμεσα στο πρωτοδικείο και το εφετείο, χρονομετρήσαμε τη συσκότιση που επικρατεί στις 7:15 το πρωί όταν κλείνουν τα φώτα του δρόμου, τη συχνότητα του δρομολογίου των γουρουνιών της ΔΙ.ΑΣ. από το στόχο, απαλλοτριώσαμε τα οχήματα που χρειαζόμασταν και περάσαμε στην επίθεση. Σχηματίσαμε μία άρτια επιχειρησιακή ομάδα πανέτοιμη να επιτεθεί σε οποιαδήποτε εμπλοκή. Δύο συνοδευτικά οχήματα υποστήριξης επόπτευαν το πρωτοδικείο τόσο πριν την τοποθέτηση της μηχανής με τη βόμβα, όσο και κατά το τελικό στάδιο της στάθμευσης της, όπου το ένα από τα δύο παρέλαβε και τον σύντροφο που οδηγούσε την μηχανή. Η διάταξη της ομάδας υποστήριξης ήταν τέτοια ώστε να μπορεί να καθυποτάξει άμεσα τον ειδικό φρουρό στην σπάνια περίπτωση που αυτός αντιλαμβανόταν κάτι, αλλά και να αιφνιδιάσει οποιαδήποτε αστυνομική μεταβλητή δύναμη (π.χ. έλεγχος στον αναβάτη της μηχανής από τους ΔΙΑΣ ή από τυχαίο διερχόμενο περιπολικό). Τόσο η θέση μας, όσο και η οπλική μας υπεροχή θα ήταν ικανή να μας απεμπλέξει και εμείς να φύγουμε αλώβητοι.

Όπως έχουμε ξαναπεί όταν αναφερόμαστε σε επιχειρησιακές περιγραφές κάποιων χτυπημάτων μας, το κάνουμε για να απομυθοποιήσουμε το τεχνικό άβατο της εξουσίας. Πιστεύουμε ότι τα πάντα είναι εφικτά αρκεί να υπάρχει θέληση και οργάνωση. Είμαστε οι τελευταίοι που θα υποβιβάζαμε ένα επαναστατικό εγχείρημα σε μία στρατιωτική λογική επικράτησης του «ισχυρότερου». Το ζήτημα δεν μπαίνει για εμάς στο ποιος θα έχει τους πιο πειθαρχημένους στρατιώτες, τους πιο ικανούς αξιωματικούς, κάτι τέτοιο τραβάει την επανάσταση σε ένα θεαματικό παρασκήνιο, απομακρύνοντας την μακριά από την καθημερινή ζωή.

Εμείς απλά αυτό που λέμε στους εχθρούς της ελευθερίας είναι πως ό,τι και να κάνετε θα συνεχίσουμε να σας χτυπάμε, να ενοχλούμε τα συμφέροντά σας, να χαλάμε την ησυχία σας, να πλήττουμε τη σιγουριά και την ασφάλειά σας.

Τι πουλάμε; Τίποτα.
Τι θέλουμε; Τα πάντα.

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ-ΚΟΜΑΝΤΟ HORST FANTAZZINI.
5/01/2011

- 06.02.2011

“Δεν νιώθω χαμένος για την σύλληψη μου
Δεν νιώθω χαμένος για την φυγοδικία
Δεν νιώθω χαμένος που βρέθηκα φυλακισμένος
Δεν νιώθω χαμένο τον Αγώνα που διεξάγουμε.

ΓΙΑΤΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΧΑΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΠΟΤΕ"
(Μιχάλης Νικολόπουλος μέλος του πυρήνα φυλακής της Σ Π Φ)

Η πραγματική ήττα σε έναν πόλεμο δεν είναι η αιχμαλωσία στα χέρια του εχθρού, αλλά η συνθηκολόγηση, η έκπτωση συνείδησης, η παράδοση, η μετάνοια, οι δηλώσεις νομιμοφροσύνης. Γιατί εκεί παίζεται το παιχνίδι της εξουσίας, στην ηθική κατάπτωση και απαξίωση των αντικαθεστωτικών αντιπάλων της. Θέλει να κάνει τους επαναστάτες να σκύψουν, να γονατίσουν, να συνδιαλλαγούν, ώστε να περάσει το μήνυμα πως "κάθε αγώνα είναι χαμένος ,κάθε αντίσταση είναι μάταιη ". **Όμως ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν ξεκίνησε ποτέ**.
Οι εντολές της είναι σαφείς. "Μην σκέφτεστε, μην αντιστέκεστε,μην αγωνίζεστε". Κι όπου δεν πιάνει τόπο η ρητορεία της ,είτε με την ψευδαίσθηση της καταναλωτικής μανίας, είτε με την απειλή της βίας των γκλοπ, των όπλων και των δακρυγόνων, υπάρχουν τα δικαστικά ιερατεία και οι σωφρονιστικές βαστίλλες έτοιμες να "φιλοξενήσουν" τους πιο απείθαρχους για αόριστη χρονική διάρκεια "διαμονής". Αυτό το μήνυμα του "**αποφασίζουμε και διατάζουμε**" θέλουν να περάσουν και μέσα από το έκτακτο πολιτικό στρατοδικείο που δικάζουν την υπόθεση της **Ε.Ο. Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς** . Δεν χρειάζεται κάποιος να είναι αντιεξουσιαστής για να καταλάβει τον απροκάλυπτο φασισμό, που επικρατεί στο ειδικό δικαστήριο των φυλακών Κορυδαλλού. Η άρνηση της τοποθέτησης μικροφώνων για την καταγραφή των πρακτικών της δίκης και η κράτηση των ταυτοτήτων όσων αλληλέγγυων θέλουν να βρεθούν δίπλα στους κατηγορουμένους είναι οι "αρετές" του θαυμαστού κόσμου της δημοκρατίας. Αυτοί που με τις ληστρικές τους ορέξεις έχουν υποθηκεύσει την ζωή ενός ολόκληρου πληθυσμού, τώρα μιλάνε για "δυσβάσταχτο κόστος των μηχανημάτων απομαγνητοφώνησης των πρακτικών της δίκης" ενώ ταυτόχρονα επαναφέρουν στην σύγχρονη ιστορία την έκδοση νέων πιστοποιητικών φρονημάτων, φακελώνοντας ασύστολα τον κόσμο που θέλει να παρακολουθήσει τη δίκη , εξυπηρετώντας προφανώς όχι και τόσο "αθώους" σκοπούς, αλλά την τροφοδότηση των καταστατικών της Ασφάλειας και της Αντιτρομοκρατικής.

Δεν θα μακρηγορήσουμε.
Οι σύντροφοι του πυρήνα φυλακισμένων μελών της Σ.Π.Φ και οι αξιοπρεπείς επαναστάτες Π. Μασούρας και Γ. Καραγιαννίδης έχουν αναδείξει τις πολιτικές και κατασταλτικές μεθοδεύσεις αυτής της δίκης χίλιες φορές καλύτερα από εμάς.

Το ουσιώδες στοίχημα που παίζεται αυτήν την στιγμή από την πλευρά των αναρχικών , των επαναστατών , των αλληλέγγυων , των απείθαρχων, είναι να μην αφήσουμε την εξουσία να κάνει
αυτό το παραπάνω βήμα ενισχύοντας το πραξικόπημά της. **Ο πυρήνας φυλακισμένων μελών της Σ Π Φ και οι αξιοπρεπείς σύντροφοι ξεκινώντας ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ στις 3-2-2011 έθεσαν ένα όριο ζωής και αξιοπρέπειας**."Αυτός ο αγώνας δίνεται ,όχι για μία πρόσκαιρη νίκη σε αυτό το δικαστήριο ,αλλά για να επιβληθεί σαν κατεστημένο σε όλες τις μετέπειτα πολιτικές δίκες ,η δυνατότητα απρόσκοπτης παρακολούθησης από τον αλληλέγγυο κόσμο. Ένας αγώνας που κορυφώνεται με την έναρξη απεργίας πείνας"
(**Γεράσιμος Τσάκαλος- Μιχάλης Νικολόπουλος -μέλη πυρήνα φυλακισμένων της Σ Π Φ**) Οι σύντροφοι μετέτρεψαν το δικαστήριο της εξουσίας σε νίκη όχι μόνο της Συνωμοσίας

Πυρήνων της Φωτιάς αλλά και του ευρύτερου επαναστατικού μετώπου. **Ότι έχει συμβεί κι ότι θα συμβεί αποτελεί τη νέα παρακαταθήκη των δικαστηρίων και των διώξεων που ετοιμάζει το καθεστώς στους πολιτικούς του αντιπάλους.**

Σύντροφοι ...! σε αυτό το δικαστήριο διεξάγεται μια από τις πιο σημαντικές μάχες πουξεπερνάει κατά πολύ την δράση και την ιστορία μιας επαναστατικής οργάνωσης. Το κράτος δοκιμάζει τις αντοχές και ανοχές του ριζοσπαστικού-ανατρεπτικού χώρου.

Δεν είναι τυχαίες κάποιες συμπτώσεις όπως η ευκολία με την οποία η αστυνομία και οι εισαγγελείς γεμίζουν φωτογραφίες υπόπτων τις οθόνες τηλεοράσεων και τα πρωτοσέλιδα των
εφημερίδων, για να αποδειχθεί εκ των υστέρων ότι οι άνθρωποι αυτοί, όπως η αναρχική Φαίη Μέγερ ή ο Κ.Σ. που συνελήφθη ως ύποπτος για ληστεία στη Θεσ/νίκη τελικά δεν είχαν καμία
σχέση με τις "κατηγορίες" που τους απέδιδαν .(Να προσθέσουμε πως για την συγκεκριμένη ληστεία συνελήφθη ο αναρχικός Ράμι Συριανός και σίγουρα **αν οι αθώοι αξίζουν μία φορά την αλληλεγγύη μας ,τότε οι ένοχοι την αξίζουν χίλιες**) Ούτε είναι τυχαία η νέα μόδα των συλλήψεων ανθρώπων που κατηγορούνται για **άγνωστη-ανώνυμη τρομοκρατική ομάδα**, όπως η υπόθεση των 6 και η σύλληψη των **4 συντρόφων της Θεσ/νίκης.**

Αυτό το ευφυολόγημα της άγνωστης-ανώνυμης τρομοκρατικής ομάδας, όπως καταλαβαίνει ο καθένας είναι ένα επιχείρημα λάστιχο που τεντώνει και ανοίγει ανάλογα με τις ορέξεις και τα
συμφέροντα της εξουσίας και των διωκτικών αρχών για να δικαιολογήσει την υπερδιόγκωση μελλοντικών κατηγοριών (ειδικές διατάξεις του τρομονόμου).. Εδώ ακούστηκε από την εισαγγελέα
που οδηγήθηκε η Φ.Μέγερ το ανεκδιήγητο "δεν είναι λογικό να κατέχετε κείμενα υπόπτων για τρομοκρατία". **Δηλαδή η κατοχή κειμένων που είναι ήδη δημοσιευμένα, που περιέχουν**
σκέψεις, προβληματισμούς, προτάσεις, άσχετα αν κάποιος διαφωνεί ή όχι, θεωρείται ποινικό αδίκημα. Έτσι ίσως η εποχή της αστυνομίας σκέψης να μην είναι πλέον πολύ μακριά. Ας μην ξεχνάμε πως ό,τι συνηθίζει το μάτι, το συνηθίζει και το μυαλό. Ας θυμηθεί ο καθένας μας τις
αντιδράσεις που υπήρξαν για το πρώτο ειδικό δικαστήριο πριν χρόνια για την Ε.Ο. 17Ν και ας τις συγκρίνει με τη τωρινή δίκη. Τώρα πέρασε ως αυτονόητο ότι υπάρχουν και επιβάλλονται ειδικά
δικαστήρια και ελάχιστοι αντέδρασαν (γεγονός που είναι προς τιμήν τους)

Εδώ ακριβώς πρέπει να περάσουμε στην αντεπίθεση. Εδώ ακριβώς πρέπει να πάψουμε να συνηθίζουμε στην οπισθοχώρηση. Εδώ ακριβώς πρέπει να πάψουμε να φοβόμαστε το φάντασμα της καταστολής. Η καταστολή υπάρχει γιατί υπάρχει δράση. Δράση ποιοτική, ποσοτική και αμετανόητη.

Τα φυλακισμένα μέλη της Σ.Π.Φ. και οι αξιοπρεπείς σύντροφοι έδωσαν το έναυσμα. Τα αδέρφια μας από την Θεσ/νίκη της υπόθεσης των 4 μαζί με τον Γ. Σκουλούδη, καθώς και οι Στέλιος και Πάνος Αναστασιάδης (υπόθεση ΝΑΔΙΡ) μετουσίωσαν την αλληλεγγύη σε πράξη συμμετέχοντας σε αποχή συσσιτίου. Εδώ θέλουμε να συμπληρώσουμε πως οι 4 σύντροφοι Δ.Δημτσιάδης, Δ.Φέσσας, Μ.Τσιλιανίδης, Σ.Τζίφκας παρέδωσαν "μαθήματα" επαναστατικής αξιοπρέπειας, απαξιώνοντας και προσβάλλοντας τους δικαστικούς λειτουργούς με την περήφανη στάση τους να μην τους χαρίσουν ούτε μια λέξη αρνούμενοι να αποδεχθούν τη διαδικασία. Ας γνωρίζουν πως είναι πάντα στις σκέψεις μας και το επικίνδυνο ταξίδι της επανάστασης δεν έχει τελειώσει...

Τώρα είναι η δική μας σειρά. Εμείς οι "ελεύθεροι", όλοι εμείς, αναρχικοί και επαναστάτες που λέμε πως αρνούμαστε αυτόν τον κόσμο, πως πολεμάμε για την ελευθερία, πως γκρεμίζουμε τον
ψεύτικο θεό τους που είναι το χρήμα,γιατί ο δικός μας είναι ο άνθρωπος, θα αφήσουμε τους συντρόφους μόνους τους; Θα ανεχτούμε το φασιστικό παραλήρημα αυτής της ξεφτιλισμένης
προέδρου και των συνεργατών της να εκδίδουν θανατικές αποφάσεις για τους συντρόφους που κάνουν απεργία πείνας;

Δεν χρειάζεται κανείς να απαντήσει μέσα του με το συναίσθημα. Εδώ δεν χωρούν ούτε συναισθηματισμοί ,ούτε ανθρωπιστικές συμπάθειες. Είναι θέμα καθαρής συνείδησης. Αν οι αξίες και ο ηθικός κώδικας ανθρώπων που πιστεύουν ακόμα στην αναρχία και την ομορφιά της, τους επιτρέπει να αργοπορούν την επίθεσή τους και να ασπάζονται δικαιολογίες, ας μείνουν μακριά από την υπόθεση. Εμείς δεν θα τους περιμένουμε ούτε και η ιστορία....

Τώρα ή ποτέ χρειάζεται το πιο αποφασιστικό μας βήμα. Ξαναλέμε πως εδώ παίζεται ένα συνολικό στοίχημα από τη μεριά της εξουσίας. Η εξέλιξη και ο τρόπος έκβασης του δικαστηρίου της Σ.Π.Φ. θα αποτελέσει τον οδηγό για τις επερχόμενες δίκες. **Ό,τι μένει αναπάντητο εκλαμβάνεται ως ήττα.** Είναι στο χέρι μας το δικό τους στοίχημα, να το κάνουμε δική μας ευκαιρία. Γιατί μπορεί οι καιροί να είναι άσχημοι, μπορεί τα αδέρφια μας να ρισκάρουν τη ζωή τους με την **απεργία πείνας,** μπορεί δεκάδες σύντροφοι να βρίσκονται στα κελιά της δημοκρατίας, όμως πάντα είναι μια ακόμα ευκαιρία για επίθεση, για καταστροφή αυτού του συστήματος. Βέβαια η ανάγκη για στρατηγική είναι τώρα πιο ξεκάθαρη από ποτέ. **Ο κεραυνός δεν ταξιδεύει ποτέ σε ευθείες επαναλαμβανόμενες γραμμές. Ξεσπάει αιφνιδιαστικά. Ακόμα και μια φαινομενική "σιγή", δεν είναι οπισθοχώρηση, αλλά η ησυχία πριν τη βροντή...**

Ως την πιο ελάχιστη έκφραση αλληλεγγύης στον αγώνα των μελών του πυρήνα φυλακής της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς και στους αξιοπρεπείς συντρόφους στείλαμε **εμπρηστικό-πακέτο** στον υπουργό Δικαιοσύνης Χ. Καστανίδη ο οποίος είναι **υπεύθυνος** για την άρνηση του ενός εκ των δύο απαιτήσεων των συντρόφων για τη μαγνητοφώνηση των πρακτικών της δίκης. Δεν θα απαντήσουμε στα ψέματά του όσον αφορά την ποσότητα δήθεν ισχυρής εκρηκτικής ύλης που ξεστόμισε για λόγους επικοινωνιακής πολιτικής ώστε να παρουσιάσει τον εαυτό του ως θύμα. Θα αρκεστούμε να επαναλάβουμε ότι τα μέτρα προφύλαξης ήταν ίδια με αυτά των προηγούμενων 14 πακέτων ώστε να μην τραυματιστεί κάποιος άσχετος.

Ακόμα θέλουμε να πούμε δύο λόγια για τα πρόσφατα γεγονότα στη Νομική. **Αυτή είναι η εποχή των δολοφόνων. Όταν τα ντουβάρια ενός κτηρίου, έχουν πιο πολύ αξία από 300 βασανισμένες ψυχές, τότε σίγουρα κάτι δεν πάει καλά. Έχουμε μιλήσει παλιότερα για τις αντιφάσεις των μεταναστών, όμως όταν η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας νοιάζεται πιο πολύ για τα παράθυρα και τις πόρτες ενός κτηρίου, τότε μην ψάχνετε τους εγκληματίες και τους δολοφόνους στα κλεφτρόνια και τους απελπισμένους. Κοιτάξτε γύρω σας, μιλούν άπταιστα ελληνικά και ορισμένοι κυκλοφορούν σε ακριβά αυτοκίνητα φορώντας γραβάτες. Γιατί να ξέρετε πως όταν κάποιος είναι απάνθρωπος στα λόγια , σπάνια μένει μόνο σε αυτά...**

Τέλος δηλώνουμε πως από εδώ και πέρα **ο παράνομος τομέας της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς θα συμμετέχει και αυτός στο Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο-Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία**. Η εκρηκτική έκφραση αλληλεγγύης σε διεθνές επίπεδο για τη δίκη της Σ.Π.Φ. καθώς και τα ζητήματα που έθεσαν οργανώσεις όπως η **FLT-FLA (Μεξικό)** και οι **Praxedis G.Guerrero** στα κείμενα τους, θεωρούμε πως εγκαινιάζουν ισχυρές βάσεις για το άνοιγμα ενός επαναστατικού διαλόγου μέσω δράσεων, αλλά και προτάσεων συντονισμού.

Στέλνουμε λοιπόν τον πιο δυνατό **επαναστατικό χαιρετισμό** στους συντρόφους-επαναστάτες σε όλο τον κόσμο με την πεποίθηση ότι οι φωνές και οι πράξεις μας μπορούν να συναντηθούν και να συντονίσουν την συνολική επίθεση μας ενάντια στην εξουσία. **Τα σαμποτάζ στην Τουρκία και οι επιθέσεις των informal cells of insurrection, τα χτυπήματα στη Χιλή, οι επιστολές-σφαίρες στη Μαδρίτη και τη Βαρκελώνη, οι μπογιές στην ελληνική πρεσβεία στην Αυστρία, ο εμπρησμός δικαστηρίων στην Ελβετία ,οι πράξεις αλληλεγγύης στην Πολωνία, στο Bristol ,στο Λονδίνο, αλλά και σε άλλα μέρη καρδιά του καπιταλιστικού πολιτισμού(πηγές αντί -πληροφόρησης culmine, viva la anarquia,act for freedom, 325, safa.espiv κ.α) μας γεμίζουν δύναμη και θάρρος για να συνεχίσουμε.** Κι όχι μόνο, αλλά και για να δεσμευτούμε μέσα από τη συμμετοχή μας στην **Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία- Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο** ότι οι ήσυχες μέρες τελείωσαν οριστικά.

Την ίδια στιγμή ο εσωτερικός εχθρός στην Ελλάδα, εξελίσσεται γίνεται πιο αποτελεσματικός και οργανώνεται στην αναμέτρηση του με το καθεστώς. **Οι επιθέσεις του Διεθνούς Επαναστατικού Μετώπου/αποκλίνουσες συμπεριφορές για την διάδοση του επαναστατικού τερρορισμού, της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας/ Πυρήνας Επιθετικής Γραμμής, της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας/ Πυρήνας Επαναστατικής Αλληλεγγύης, των Πολεμιστών Επαναστατικής Συνείδησης, του κομάντο Λάμπρος Φούντας, του επαναστατικού σχηματισμού για τη διάδοση του χάους και άλλων συντρόφων,** δείχνουν ότι η προοπτική της διεθνής δικτύωσης στο σχηματισμό της **Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας** και τις αρχές της είναι εφικτή στο εδώ και στο τώρα. Τώρα κάθε αναρχική ομάδα μπορεί να συμμετέχει σε αυτήν την ανοιχτή πλατφόρμα δράσης και σκέψης, συμβάλλοντας με τον τρόπο της στην εξέλιξη και στο συντονισμό της.

Επίσης στέλνουμε την πιο ζεστή αλληλεγγύη μας στις αναρχικές **Monica Caballero , Andrea Urzua Cid** που βρίσκονται στις γυναικείες φυλακές της Χιλής και σε όλους τους συλληφθέντες για την **υπόθεση -βόμβες**, στους αναρχικούς **Adrian Magdaleno** και **Braulio Arturo Duran** (φυλακισμένοι στο Μεξικό), στον αδερφό **Gabriel Pombo Da Silva** στις φυλακές της Γερμανίας και στους **Billy, Costa, Silvia, M.Camenich** (φυλακές Ελβετίας).

Τέλος αγκαλιάζουμε τους δικούς μας, τον Μιχάλη, τον Γεράσιμο, τον Παναγιώτη, τον Χάρη, τον Τάκη, σφίγγουμε τα δόντια και τους δίνουμε αυτή την υπόσχεση και δέσμευση μαζί...

Όσο ο ήλιος ανατέλλει από την ανατολή δεν θα πάψουμε ούτε στιγμή να παλεύουμε για την απελευθέρωσή σας, για να ξαναβρεθούμε όλοι μαζί στα πιο όμορφα σχέδια που αφήσαμε
μισοτελειωμένα για να τα πραγματώσουμε στην πιο άγρια και τρελή περιπέτεια τη επανάστασης. Η μέρα δεν αργεί...
Σας αφιερώνουμε αυτά τα λίγα λόγια...

"Αγάπα τον κίνδυνο. Τι είναι πιο δύσκολο; Αυτό θέλω...!
Ποιο δρόμο θα πάρεις; Τον πιο κακοτράχαλο ανήφορο.
Να αγαπάς την ευθύνη
Μη ζητάς φίλους, να ζητάς συντρόφους.
Μη ρωτάς "θα νικήσουμε"... "θα νικηθούμε"... απλά ΠΟΛΕΜΑ..."

Παράνομος Τομέας
Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία / Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς

ANNEX II

Proclamations of the 'Revolutionary Struggle'

- 5.5.2004

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΣΤΙΣ 5 Μάη, μη σεβόμενοι φυσικά την υποκριτική “ολυμπιακή εκεχειρία”, και ενώ συνεχίζεται ο πόλεμος στο Ιράκ, επιτεθήκαμε στο “πολυδύναμο” αστυνομικό τμήμα Καλλιθέας. Χτυπώντας μέσα στην ίδια τους τη φωλιά τις ένοπλες συμμορίες του καθεστώτος, φάνηκε πόσο ευάλωτοι είναι στην πραγματικότητα και πώς το περίφημο “δόγμα ολικής ασφάλειας” είναι άνευ ουσίας.

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ αυτή ήταν μια απάντηση στη συμμετοχή του ελληνικού κράτους στον “αντιτρομοκρατικό” πόλεμο και μια προειδοποίηση για την επικείμενη άμεση “ανθρωπιστική” εμπλοκή του με στρατεύματα στο Ιράκ. Ήταν μια απάντηση στο νέο “αντιτρομοκρατικό” νόμο που αναμένεται άμεσα να ψηφιστεί στην Ελλάδα και που μόνο “εσωτερικό ζήτημα” δεν είναι, αφού ανάλογες διατάξεις θα ψηφιστούν σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ήταν μια απάντηση στη δημιουργία νέων λευκών κελιών.

Προς την εφημερίδα “Το Ποντίκι”.

Σας στέλνουμε την ανακοίνωση με την οποία αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τη βομβιστική επίθεση στο αστυνομικό τμήμα Καλλιθέας. Επίσης, σας στέλνουμε προς δημοσίευση και την προκήρυξη-ανάλυσή μας με τις αρχές, τη στρατηγική και την οπτική μας για τη διεθνή γεωπολιτική κατάσταση.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ αυτή είχε σταλεί σε απογευματινή εφημερίδα (σ.σ. εννοεί την “Ελευθεροτυπία”) στις 15 Μαρτίου, μετά την τοποθέτηση βόμβας στο υποκατάστημα της Citibank στο Ψυχικό, με την οποία αναλαμβάναμε και την ευθύνη για την επίθεση στα δικαστήρια της Ευελπίδων στις 5 Σεπτέμβρη 2003.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ τότε δεν είχε δημοσιευτεί και είχε θαφτεί για καθαρά πολιτικούς λόγους, εννοώντας κατά την άποψη μας, τη συστράτευση τουλάχιστον μερίδας του Τύπου με την καθεστωτική λογική της απαξίωσης του επαναστατικού λόγου.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Νέα Παγκόσμια Τάξη ή η Διεθνής της Τρομοκρατίας

Ο πόλεμος για την κατάκτηση του Ιράκ και του Αφγανιστάν συνεχίζεται. Το κράτος του Ισραήλ εντείνει την πολιτική εξόντωσης των αντιστεκόμενων Παλαιστινίων. Δρακόντιοι “αντιτρομοκρατικοί” νόμοι ψηφίζονται και ενισχύονται με καινούργια διατάγματα, αγωνιστές φυλακίζονται με την κατηγορία της “τρομοκρατικής” δράσης, εντείνεται η καταστολή γενικότερα εναντίον επαναστατικών κινημάτων και αγώνων

στο δυτικό – με την πολιτική έννοια του όρου – κόσμο. Ο νέος παγκόσμιος πόλεμος που βαφτίστηκε πόλεμος κατά της "τρομοκρατίας", είναι πόλεμος που διεξάγει η υπερεθνική οικονομική και πολιτική ελίτ για την περιφρούρηση αλλά και τη βίαιη διεύρυνση του οικονομικού και πολιτικού θεσμικού πλαισίου που στηρίζει τη δικτατορία της ελεύθερης αγοράς και της νεοφιλελεύθερης δημοκρατίας. Είναι ο πόλεμος για την επιβολή της Νέας Παγκόσμιας Τάξης. Ο 21ος αιώνας θα ανήκει σε αυτούς τους λαούς, τις κοινωνικές και πολιτικές ομάδες, τα άτομα που δεν θα παραδοθούν χωρίς μάχη στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό, που δεν θα υποκύψουν στην τρομοκρατία του νέου πολέμου, που θα αντισταθούν στα σχέδια των κυρίαρχων για τον εξανδραποδισμό των λαών, για την καταστολή των αγώνων, για την κατάκτηση του κόσμου. Θα ανήκει σε αυτούς που δεν θα επιλέξουν τη σιωπή, το βόλεμα, την υποταγή αλλά θα επιλέξουν την αντίσταση, τον αγώνα για την ελευθερία. Μια νέα παγκόσμια κοινωνική και ταξική σύγκρουση βρίσκεται σε εξέλιξη.

Η πρώτη πολεμική πράξη που έγινε στα πλαίσια της Νέας Παγκόσμιας Τάξης, ο πόλεμος στον Κόλπο το 1991, διεξήχθη σε μια εποχή, που στα υπερεθνικά κέντρα εξουσίας κυριαρχούσε μια υπέρμετρη ευφορία για τη νίκη του δυτικού μοντέλου κυριαρχίας επί του υπαρκτού "σοσιαλισμού", ευφορία που εκφραζόταν μέσα από αλαζονικές αναλύσεις και διακηρύξεις για "το τέλος των ιδεολογιών", την "παντοδυναμία" του συστήματος και τις "αναμφισβήτητες" αξίες του. Η πορεία της παγκοσμιοποίησης, δηλαδή, της οικονομικής και πολιτικής ενσωμάτωσης όλου του πλανήτη στο δυτικό μοντέλο ηγεμονίας, έχει δείξει εδώ και καιρό τα πραγματικά αποτελέσματα της που φαίνονται με ιδιαίτερη ωμότητα στις κατεστραμμένες οικονομίες πολλών χωρών που αναγκάστηκαν να εφαρμόσουν τις οικονομικές συνταγές και τις αναδιαρθρωτικές προσαρμογές του ΔΝΤ και της ΠΤ, στο 40% του παγκόσμιου πληθυσμού που βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας, στα 5,5 δισεκατομμύρια ανθρώπων που ζουν με στερήσεις κάθε είδους, στα 30 εκατομμύρια που πεθαίνουν κάθε χρόνο από την πείνα… Η φτώχεια, η περιθωριοποίηση, ο κοινωνικός αποκλεισμός που σήμερα δεν αποτελούν "προνόμια" μόνο των χωρών της περιφέρειας, αλλά παρουσιάζονται με όλο και μεγαλύτερη οξύτητα και στο εσωτερικό των χωρών του λεγόμενου καπιταλιστικού κέντρου, είναι ό,τι γεννάει η κούρσα της παγκοσμιοποίησης και ο συγκεντρωτισμός του κεφαλαίου.

Αυτή η πραγματικότητα είναι η αιτία που μεγαλώνει συνεχώς ο σκεπτικισμός για την αποτελεσματικότητα – ακόμη και τη βιωσιμότητα – του συστήματος, καθώς γίνεται όλο και πιο σαφές πως η "αόρατος χειρ" της ελεύθερης αγοράς, όχι μόνον δεν δύναται να φέρει τη μέγιστη αύξηση του πλούτου των εθνών, όπως υποστήριζε ο Άνταμ Σμιθ, αλλά έχει δημιουργήσει μια χαώδη κατάσταση σε όλο τον πλανήτη. Μπροστά στους κινδύνους αποσταθεροποίησης του καθεστώτος που προαναγγέλλουν τέτοιου είδους συνθήκες, καμία οικονομική ή πολιτική πρόταση που συνιστά την παρέκκλιση από την νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση δεν δείχνει ρεαλιστική. Ο σκεπτικισμός που υπάρχει και που αναζητά τη λύση των προβλημάτων σε κάποιες μεταλλαγμένες εκδοχές του κεύνσιανισμού, σύντομα θα βρεθεί σε αδιέξοδο. Τα διεθνή χρηματοπιστωτικά κέντρα του ΔΝΤ και της ΠΤ θα συνεχίσουν την ίδια πολιτική στήριξης των τραπεζικών κολοσσών, όπως η Citibank, αφήνοντας τις περισσότερες χώρες του πλανήτη να πνίγονται από τα χρέη τους που είναι αδύνατον να ξεπληρώσουν, οι πιέσεις από τα υπερεθνικά οικονομικά κέντρα για την πλήρη απελευθέρωση των κεφαλαιαγορών και

του εμπορίου παγκοσμίως θα συνεχιστούν – Αμερική και Ευρώπη από την άλλη, θα συνεχίσουν την πολιτική των δασμών και του προστατευτισμού για λογαριασμό τους- ενώ προτάσεις όπως η δημιουργία διεθνών ελεγκτικών κέντρων (π.χ. παγκόσμια κυβέρνηση) με στόχο την χαλιναγώγηση της παγκόσμιας αγοράς και την πιο «ορθολογική» αναδιανομή του παγκόσμιου πλούτου, θα δείχνουν όλο και πιο ουτοπικές.

Η μόνη απάντηση της υπερεθνικής ελίτ στις κοινωνικές κρίσεις που γεννιούνται σήμερα και κυρίως σε αυτές, τις ιδιαίτερα οξυμένες που επιφυλάσσει. το αύριο, βρίσκεται στην υπέρμετρη αύξηση της βίας του συστήματος και της τρομοκρατίας εις βάρος των λαών. Στη σιδερένια γροθιά της Νέας παγκόσμιας Τάξης. Σε αυτή την κατεύθυνση οδηγεί η συγκέντρωση όλο και περισσότερων εξουσιών στα χέρια στρατιωτικών συμμαχιών (ΝΑΤΟ), διακρατικών μηχανισμών αστυνόμευσης και καταστολής (EuropoI), διεθνών συνεργασιών των "αντιτρομοκρατικών" μηχανισμών ασφάλειας και των δικαστικών σωμάτων (Eurojust). Μια τέτοια εξέλιξη όμως, υποδηλώνει και την αδυναμία των κυβερνητικών κέντρων να νομιμοποιήσουν το υπάρχον καθεστώς στις συνειδήσεις των περισσότερων ανθρώπων.

Οι εκτιμήσεις και τα πιθανά σενάρια για τις μορφές που μπορούν να πάρουν οι κοινωνικές αντιδράσεις στο νεοταξικό περιβάλλον, αποκρυσταλλώνονται, μεταξύ άλλων, στη Νέα Στρατηγική Αντίληψη του ΝΑΤΟ. Στο κείμενο αυτό που υπογράφτηκε στην Ουάσιγκτον τον Απρίλη του '99, και ενώ οι νατοϊκοί βομβαρδισμοί στην Γιουγκοσλαβία βρίσκονταν σε εξέλιξη, αποσαφηνίζεται ο νέος χαρακτήρας της συμμαχίας που μετατρέπεται σε παγκόσμιο μπάτσο των λαών και αναλαμβάνει, με τις νέες ευέλικτες δομές "ταχείας αντίδρασης σε ευρύ φάσμα περιπτώσεων", να επεμβαίνει οπουδήποτε προκειμένου να καταστείλει, ή ακόμη και να προλάβει, την εμφάνιση κοινωνικών κρίσεων και απειλών για τη Νέα Τάξη.

Αφού επιβεβαιώνεται η "επιτυχής" παρουσία του ΝΑΤΟ στην περίοδο του διπολισμού, κατά τη διάρκεια της οποίας η συμμαχία "έπαιξε τον αναγκαίο εκείνο ρόλο που οδήγησε την αντιπαράθεση Ανατολής – Δύσης σε ειρηνικό τέλος", καταγράφονται οι νέοι κίνδυνοι και εντοπίζονται οι νέες απειλές όπως "ένοπλη επίθεση στην επικράτεια των συμμάχων, τρομοκρατικές ενέργειες, δολιοφθορά, διακοπή της ροής ζωτικών πόρων". Ο διαπλανητικός χαρακτήρας του ΝΑΤΟ και ο νέος του πολιτικός ρόλος φαίνεται και από το άρθρο 20 της Νέας Στρατηγικής Αντίληψης όπου αποτυπώνεται το νέο δόγμα "περιορισμένης-κυριαρχίας", σύμφωνα με το οποίο νομιμοποιείται η πραγματοποίηση επεμβάσεων σε οποιαδήποτε χώρα προκειμένου να διαφυλαχθούν οι "καθολικές αξίες", όπως αυτές ορίζονται από την αμερικανική εξουσία και τους υφιστάμενους εταίρους της. Αυτές οι "καθολικές αξίες" του συστήματος είναι που πρέπει να διαφυλαχθούν και στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων και που, με βάση τη Νέα Στρατηγική Αντίληψη, επιβάλλεται η δράση νατοϊκών στρατευμάτων στη χώρα, παρά τις όποιες αναχρονιστικές διατάξεις του συντάγματος που, στο όνομα της ξεπερασμένης "εθνικής κυριαρχίας", απαγορεύει μια τέτοιου είδους στρατιωτική δραστηριότητα.

Η επίθεση της 11.9 εναντίον των δίδυμων πύργων στο Μανχάταν και του αμερικάνικου Πενταγώνου – στόχοι που αντιπροσωπεύουν την οικονομική και στρατιωτική δύναμη των ΗΠΑ – ξεπέρασε κάθε πιθανό σενάριο για τη φύση και το είδος των αντιδράσεων

στην αμερικάνικη ηγεμονία και τη Νέα Παγκόσμια Τάξη, εισάγοντας τη νέα διεθνή και ιδιαίτερα οξυμένη αντιπαράθεση στο έδαφος της Αμερικής. Μετά από αυτό το γεγονός, έπρεπε να επισπευσθεί η πραγματοποίηση των σχεδίων τους, τα οποία, βέβαια, δεν εκπονήθηκαν μέσα στις λίγες ώρες που μεσολάβησαν μεταξύ του γεγονότος και της ανακήρυξης του πολέμου κατά της "τρομοκρατίας" από τον Αμερικανό πρόεδρο.

Τόσο η επίθεση στο Αφγανιστάν όσο και στο Ιράκ ήταν προαποφασισμένες και εντάσσονταν σ' ένα μακρόπνοο πρόγραμμα "συμμόρφωσης" των χωρών αυτών που τα καθεστώτα τους παρουσιάζουν προβλήματα προσαρμοστικότητας στις βουλές της διεθνούς πολιτικής και οικονομικής ελίτ. Επιβολές διαφόρων τύπων κυρώσεων, δημιουργούν σε πρώτη φάση έναν ασφυκτικό κλοιό γύρω από τις "απείθαρχες" χώρες, με καταστροφικά αποτελέσματα για την οικονομία τους, για τις υποδομές τους και για τους ανθρώπους που ζουν σε αυτές.

Το δεκάχρονο εμπάργκο κατά του Ιράκ, σε συνδυασμό με την κατεστραμμένη από τους βομβαρδισμούς υποδομή της χώρας και την τεράστια καταστροφή του περιβάλλοντος, είχε σαν αποτέλεσμα εκατομμύρια νεκρούς από πείνα και αρρώστιες. Μετά την εξαγγελία για τον "άξονα του κακού" από την ξουσία, η απειλή των κυρώσεων και του πολέμου κρέμεται ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από χώρες που αναγορεύονται ως εμπόδια για την διαμόρφωση του νεοταξικού κόσμου (Βόρεια Κορέα, Ιράν, Συρία, Κούβα…). Από τη στιγμή όμως που οι "πολιορκίες" των κυρώσεων δεν φέρνουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, υπάρχει το λιγότερο "ευγενικό" ΝΑΤΟ, και στην περίπτωση που η διπλωματία μεταξύ των δυτικών συμμάχων «κολλήσει» στις τακτικές που θα χρησιμοποιηθούν ή στους πολιτικούς και οικονομικούς ρόλους που ο καθένας θα έχει στην "απελευθερωμένη" περιοχή, τότε η μονομερής επίθεση είναι μια πιο εύκολη και λιγότερο χρονοβόρα λύση, πλην όμως πιο δύσκολα νομιμοποιήσιμη όπως έδειξε η περίπτωση του Ιράκ.

Σχετικά με την περιοχή της Μέσης Ανατολής, να πούμε πως οι στόχοι της υπερεθνικής ελίτ, εκτός από τον πλήρη έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών από τις δυτικές και κυρίως τις αμερικάνικες πολυεθνικές, καθώς και του ελέγχου της τιμής του πετρελαίου – απαραίτητη προϋπόθεση για να συνεχιστεί αβασάνιστα η καταστροφική κούρσα της ανάπτυξης -, αφορούν την πολιτική και στρατιωτική σταθεροποίηση της περιοχής που βρίσκεται σε αναβρασμό λόγω των κατοχικών δραστηριοτήτων των δυτικών, και πιο συγκεκριμένα τη στήριξη και ενίσχυση του σιωνιστικού ισραηλινού κράτους για να τελειώνει μια για πάντα με την αντίσταση των Παλαιστινίων, καθώς και τη στήριξη πελατειακών καθεστώτων, όπως αυτό της Σαουδικής Αραβίας, που η σταθερότητα του κινδυνεύει από τη διάχυση της αγανάκτησης των αραβικών πληθυσμών και από τον ανεξέλεγκτο χαρακτήρα που τείνει να πάρει ο κοινωνικός αναβρασμός στην ευρύτερη περιοχή. Για την επίτευξη των παραπάνω στόχων, δεν θα διστάσουν τα διεθνή κέντρα εξουσίας να μεθοδεύσουν ακόμη και το διαμελισμό χωρών, προκειμένου να διασφαλίσουν τον πιο αποτελεσματικό έλεγχο της περιοχής, υποδαυλίζοντας εμφυλίους πολέμους (σχέδιο που προωθείται ήδη για το ανυπότακτο Ιράκ μέσω του Συντάγματος που θέλει να επιβάλει η Ουάσιγκτον στη χώρα).

Αχώριστος σύμμαχος – υπηρέτης του καθεστώτος σε όλη αυτή την ιστορική πορεία είναι ο ΟΗΕ, του οποίου το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει εξουσιοδοτηθεί από το νέο ΝΑΤΟ για "τη διατήρηση της παγκόσμιας ειρήνης και ασφάλειας". Ο ΟΗΕ, αυτή η

μαριονέτα του ιμπεριαλισμού με το ανθρωπιστικό προσωπείο, ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για τις σύγχρονες πολεμικές επεμβάσεις. Το Συμβούλιο Ασφαλείας και τα διάφορα παρακλάδια του ΟΗΕ (Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας κ.λπ.), εκδίδουν το ένα ψήφισμα μετά το άλλο για να καταδικάσουν χώρες, άλλοτε για καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (Γιουγκοσλαβία, Βόρεια Κορέα τον Απρίλη του 2003), άλλοτε για να απαιτήσουν τον αφοπλισμό χωρών και να επιβάλουν τα γνωστά καταστροφικά εμπάργκο (Ιράκ), άλλοτε για να δηλώσουν την πλήρη σύμπλευση τους με τις πολιτικές των υπερεθνικών πολιτικών επιτελείων (ψήφισμα 1368 μετά τις επιθέσεις της 11.9 για τον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας").

Όποτε χρειάζεται γίνεται ο κατάσκοπος της CIA που "ψάχνει" για βιολογικά και πυρηνικά όπλα, όπως έκανε για χρόνια στο έδαφος του Ιράκ. Αυτή την περίοδο και ύστερα από τις υποδείξεις της Ουάσιγκτον, το ενδιαφέρον της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας έχει στραφεί στη Βόρεια Κορέα και το Ιράν, γεγονός που πιθανό να οδηγήσει σε νέες κυρώσεις και ίσως σε νέες πολεμικές εντάσεις. Αυτά τα γεγονότα είναι μόνο ένα μικρό δείγμα από την μακροχρόνια βρώμικη δράση του ΟΗΕ. Όσο για αυτούς που διαμαρτύρονται για τον "παραγκωνισμό" του οργανισμού αυτού και για την "καταπάτηση του διεθνούς δικαίου" από τις ΗΠΑ, προωθώντας την άποψη ότι ο ΟΗΕ αποτελεί εργαλείο που η στήριξη του θα τον καθιστούσε σημαντικό πολιτικό ανάχωμα στην πολεμική επέλαση της αμερικάνικης εξουσίας και θα βοηθούσε στον έλεγχο της υπέρμετρης ισχύος της, δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να συντηρούν τις αυταπάτες των ανθρώπων ότι υπάρχουν περιθώρια να λυθούν με ειρηνικό τρόπο, και μέσα από το υπάρχον συστημικό πλαίσιο, τα τεράστια προβλήματα που μαστίζουν τον πλανήτη.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

"Πρέπει να τους ειπωθεί (στη Γαλλία και τη Ρωσία) ότι αν βοηθήσουν να εγκαταστήσουμε στο Ιράκ μια ευπρεπή κυβέρνηση, θα κάνουμε ό,τι μπορούμε περισσότερο για να εξασφαλίσουμε πως η νέα κυβέρνηση και οι αμερικάνικες εταιρείες θα εργαστούν στενά μαζί τους". (Από δήλωση αμερικανού αξιωματούχου).

Το μεγάλο παζάρι για τη μοιρασιά στο μεταπολεμικό Ιράκ που ξεκίνησε πριν την επίθεση και συνεχίζεται ακόμη μεταξύ των μεγάλων της Ευρώπης, της Ρωσίας και των ΗΠΑ και ο διχασμός στο εσωτερικό της Ε.Ε. για το ποια στάση θα έπρεπε να κρατήσει σχετικά με αυτό το θέμα, για πολλούς αποτελούσε μια διαμάχη μεταξύ της "προοδευτικής" Ευρώπης και της "συντηρητικής και μιλιταριστικής Αμερικής. Τα φληναφήματα σχετικά με την «επαναστατική ιστορία» της γηραιάς ηπείρου και της παράδοσής της στην πολιτική της «ισότητας», των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ελευθεριών του πολίτη», μάλλον βρήκαν απήχηση σε πολλούς αφελής και μη, που είδαν σε μια ενδοσυστηματική αντιπαράθεση ένα βάθος που δεν υπήρχε. Το «χάσμα' εξάλλου δεν κράτησε και πολύ και γεφυρώθηκε σχεδόν αμέσως με το ανακοινωθέν των 15 της Ευρώπης (την «μεγάλη επιτυχία» της ελληνικής προεδρίας), που ευθυγράμμιζε αρκετά διπλωματικά την πολιτική της ευρωπαϊκής ελίτ με αυτήν της αμερικάνικης για κατοχή του Ιράκ μέσα από την υπενθύμιση της απόφασης 1441 του ΟΗΕ που καλούσε τη Βαγδάτη σε συμμόρφωση με τις επιταγές της "διεθνούς κοινότητας" και που απαιτούσε τον αφοπλισμό της. Επίσης, με την ίδια ανακοίνωση η "προοδευτική"

Ευρώπη επέρριπτε ευθέως την ευθύνη της κρίσης, άρα και της στρατιωτικής επίθεσης, στο καθεστώς Μπάαθ και ευχόταν στους συμμάχους της να τελειώσει γρήγορα ο πόλεμος και με τις λιγότερες δυνατές απώλειες. Με άλλα λόγια, ευχές για μια εύκολη και γρήγορη…κατοχή.

Δεν ήρθαν όμως όπως τα περίμεναν. Η κατοχή του Ιράκ δεν είναι καθόλου μια εύκολη υπόθεση, καθώς οι αντιστεκόμενοι Αραβες με το αντάρτικο που διεξάγουν έχουν τσαλακώσει το γόητρο της «αήττητης» αμερικάνικης πολεμικής μηχανής. Οι νεκροί του δυτικού στρατοπέδου αυξάνονται συνεχώς και η υπερσύγχρονη πολεμική του βιομηχανία αδυνατεί να επιβάλει τον έλεγχο. Το στρατιωτικό δόγμα για τους νέους πολέμους με τις μηδαμινές απώλειες από τη μεριά των επιτιθέμενων, που θα διασφάλιζε η υψηλή τεχνολογία των σύγχρονων οπλικών συστημάτων, κάνοντας τις μάχες να μοιάζουν περισσότερο με video games, αχρηστεύεται στην πράξη από τη στιγμή που υπάρχει η βούληση για αντίσταση. Μπροστά στον κίνδυνο ο "αντιτρομοκρατικός" πόλεμος να βρεθεί σε αδιέξοδο, η υπερεθνική ελίτ ξεπέρασε γρήγορα τις διαφωνίες της και η υπερψήφιση της αμερικάνικης πρότασης για το μεταπολεμικό Ιράκ στον ΟΗΕ άναψε το πράσινο φως για τη συνδρομή με στρατό και χρήματα περισσότερων κρατών, με την ελπίδα ότι μια ευρύτερη συμμετοχή θα νομιμοποιήσει στις συνειδήσεις περισσοτέρων την κατοχή ρίχνοντας τους τόνους των διεθνών κοινωνικών αντιδράσεων για την αρχικά μονομερή πολεμική δράση, και θα συμβάλει στη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της επιχείρησης για τον έλεγχο της περιοχής.

Όσο αφορά τη δική μας οπτική για το θέμα αυτό, να σημειώσουμε πως δεν μας χρειαζόταν να δούμε ούτε την υπερψήφιση της αμερικάνικης πρότασης του ΟΗΕ ούτε την πρώτη ανοιχτή συγκεκαλυμμένη κοινοπρακτική συνεργασία στην οικοδόμηση του Ιράκ για να καταστεί αυτόφωρη η ηθική αναξιοπιστία της Ευρώπης. Και ούτε βέβαια πιστεύουμε πως μια επικείμενη πολιτική αναβάθμιση του ΟΗΕ θα καταφέρει τελικά να εξαγνίσει τα εγκλήματα της "διεθνούς κοινότητας". Και να συμπληρώσουμε πως ο μύθος της ευρωπαϊκής πολιτικής, πολιτιστικής και νομικής διαφοροποίησης που θα μπορούσε να λειτουργήσει ελεγκτικά απέναντι στην αφόρητη ιμπεριαλιστική συμπεριφορά της Αμερικής, διατηρείται και τρέφεται από την ίδια την ευρωπαϊκή πολιτική ηγεσία και τους, διαφόρων πολιτικών αποχρώσεων, απολογητές της, με σκοπό να καθυστερήσει όσο γίνεται περισσότερο η απεξάρτηση των κοινωνικών αντιδράσεων στη γηραιά ήπειρο από τον έλεγχο της κυρίαρχης ιδεολογίας, της πολιτικής και των θεσμών της.

Να υπενθυμίσουμε τη συνεισφορά. της Ευρώπης στο διαμελισμό, τον πόλεμο και τον έλεγχο της Γιουγκοσλαβίας, καθώς και την πρόσφατη αποστολή επιπλέον στρατευμάτων, μεταξύ των οποίων και ελληνικών, που επέτρεψε την απαγκίστρωση μεγάλου μέρους των αμερικάνικων στρατευμάτων πριν από την εισβολή στο Ιράκ. Να υπενθυμίσουμε επίσης, τη συμμετοχή της με στρατεύματα στο Αφγανιστάν και την πολύτιμη επικουρική βοήθεια της στην επιχείρηση της ιρακινής "απελευθέρωσης". Σύσσωμη η Ευρώπη συστρατεύτηκε στον πόλεμο κατά της "τρομοκρατίας", παραχωρώντας αέρα, γη και θάλασσα για τις πολεμικές επιχειρήσεις. Στη Μεσόγειο οι βάσεις του Αβιάνο και τα ιταλικά λιμάνια της Γκατέα, της Νάπολης και της Μανταλένα, η βάση του Τορεχόν στην Ισπανία και τα γαλλικά λιμάνια. Φυσικά, οι βρετανικές βάσεις του Φέιρφορντ και του Νιέγκο Γκαρσία καθώς και το ολλανδικό λιμάνι του Ρότερνταμ. Η Γερμανία παραχώρησε Γκεϊλενκίρτσεν, Φρανκφούρτη και

Ράμσταϊμ.

Όσο για το ρόλο της Ελλάδας στις νεοταξικές πολεμικές επιχειρήσεις, αυτός σίγουρα υπήρξε υψίστης σημασίας, κυρίως με την αξιοποίηση στο έπακρο της αμερικάνικης βάσης στη Σούδα που εντάχθηκε στην επιχείρηση κατά του Ιράκ από τον Αύγουστο του ’90. Αμέσως μετά, η τότε κυβέρνηση έδωσε άδεια διέλευσης από τον ελληνικό εναέριο χώρο αμερικάνικων πολεμικών αεροσκαφών, ενώ τα τάνκερ ΚΟ-135 πραγματοποιούσαν ανεφοδιασμούς σε αεροπλάνα από τη βάση του Ελληνικού. Παράλληλα, χρησιμοποιήθηκαν η πολεμική βάση του Ηρακλείου, το αεροδρόμιο της Καλαμάτας, το αεροδρόμιο της Ρόδου, και με μια φρεγάτα το ελληνικό κράτος συμμετείχε στο ναυτικό αποκλεισμό του Ιράκ. Αξιοποιήθηκε δηλαδή ό,τι ήταν αξιοποιήσιμο.

Στους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας από τα νατοϊκά αεροσκάφη το ελληνικό κράτος ήταν σύμφωνο ήδη από το ’98. Επιστρατεύτηκε το λιμάνι της Θεσσαλονίκης ως κόμβος διέλευσης νατοϊκών στρατευμάτων, το Ιόνιο αναγορεύτηκε σε πολεμική ζώνη στην οποία έπλεε το αντιτορπιλικό Θεμιστοκλής. Στην επίθεση εναντίον του Αφγανιστάν συμμετείχε εκτός από την χρησιμοποίηση της Σούδας, με τα αεροδρόμια του Ακτίου, της Αγχιάλου, της Ανδραβίδας, της Τανάγρας, με την παραχώρηση του ραντάρ της Ζήρου στην Κρήτη και την παραχώρηση του αντιτορπιλικού Φορμίων για περιπολίες στην ανατολική Μεσόγειο, και, φυσικά, ο ελληνικός εναέριος χώρος αξιοποιήθηκε ως αεροδιάδρομος. Εκτός των ελληνικών συνόρων συμμετέχει με μια φρεγάτα, ένα ελικόπτερο, ομάδα υποβρυχίων καταστροφών και 6 αξιωματικούς στον πόλεμο κατά του Ιράκ, με δύναμη στρατιωτών, ένα λόχο μηχανικού, πολεμικά αεροσκάφη 0-130 και προσωπικό στη διοίκηση του Αφγανιστάν. Και ενώ από διαρροές στον ελληνικό τύπο μαθαίνουμε πως ήδη στο έδαφος του Ιράκ δρα ομάδα Ελλήνων στρατιωτών, αναμένεται η αποστολή περισσότερων στρατιωτικών ενισχύσεων, πιθανώς μετά τους ολυμπιακούς αγώνες.

Η αναφορά μας για τη συμμετοχή της Ελλάδας στα εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας τελειώνει με την εμπλοκή της στο νέο πυρηνικό σχεδιασμό των ΗΠΑ εναντίον της Ρωσίας, της Κίνας, της Βόρειας Κορέας, του Ιράκ, του Ιράν, της Λιβύης και της Συρίας. Η Ελλάδα αναλαμβάνει να “φιλοξενήσει” τις νέας γενιάς μικρού βεληνεκούς πυρηνικές βόμβες και το νατοϊκό πεδίο βολής στα Χανιά πρόκειται να χρησιμοποιηθεί σε δοκιμές πυρηνικών συστημάτων, στα πλαίσια πυρηνικής επίθεσης εναντίον γειτονικών χωρών όπως η Συρία ή το Ιράν. Η χώρα όπου ζούμε και οι ζωές όλων μας είναι υποθηκευμένες στα σχέδια των παραφρόνων της διεθνούς ολιγαρχίας και των Ελλήνων υποτελών της και στα σχέδια αυτά – στο όνομα πάντα της αντιμετώπισης της διεθνούς “τρομοκρατίας” – συμπεριλαμβάνεται τώρα και ο πυρηνικός πόλεμος. Και αν η χώρα μας δεν γίνει στόχος των ισλαμιστών που αντιστέκονται, όπως έγινε πρόσφατα η Μαδρίτη, αυτό θα οφείλεται στις κοινωνικές και πολιτικές αντιδράσεις που εκφράστηκαν με τις μαζικές διαδηλώσεις κατά του πολέμου στο Ιράκ την περασμένη άνοιξη.

ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΑΝΔΡΩΣΕ Η ΒΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αναμφισβήτητα η Αμερική κρατά τα ηνία σε αυτή την παγκόσμια εκστρατεία πολέμου και τρομοκρατίας, λόγω της οικονομικής, τεχνολογικής και στρατιωτικής της υπεροχής. Αναμφισβήτητα ακολουθεί μια αυτοκρατορική στρατηγική για τη διατήρηση του

μονοπολικού κόσμου, στον οποίο αυτή θα παραμένει ηγέτιδα δύναμη, παγκόσμιος προστάτης και πρώτος χωροφύλακας, και που κανένα κράτος ή συμμαχία κρατών δεν θα μπορέσει να την αμφισβητήσει. Εξ άλλου έχει κάνει "μακρύ" και "δύσκολο" δρόμο για να φτάσει σε αυτό το σημείο της μοναδικής παγκόσμιας υπερδύναμης ώστε να παραχωρήσει τα προνόμια της σε άλλα κράτη. Το σημερινό αμερικάνικο κράτος που αυτοαναγορεύεται ως "απελευθερωτής" των λαών, ως ο πρώτος "υπερασπιστής της ελευθερίας", των "δημοκρατικών αξιών" και των "ανθρωπίνων δικαιωμάτων", είναι γνωστό πως θεμελιώθηκε πάνω στην εξόντωση των αυτοχθόνων λαών της αμερικάνικης ηπείρου, το οικονομικό σύστημα των ΗΠΑ άνθισε βασιζόμενο στις αξίες του δουλεμπορίου και των σκαβοπάζαρων, και στη συνέχεια στη στυγνή εκμετάλλευση των "απελευθερωμένων" δούλων και των πολυάριθμων ευρωπαίων μεταναστών στα βιομηχανικά κάτεργα.

Το μεγάλο αυτοκρατορικό όραμα της αμερικάνικης πολιτικής" και οικονομικής άρχουσας τάξης άρχισε να υλοποιείται με την κατάκτηση της Κούβας και των Φιλιππίνων το 1898, αφού μέσα από τον έλεγχο αυτών των νησιών ξεκινούσε η πορεία για την μετατροπή των ωκεανών σε αμερικάνικες λίμνες, γεγονός που ισχύει σήμερα. Αυτή η πορεία άφησε πίσω της εκατομμύρια νεκρούς, τραυματίες, ξεριζωμένους. Μερικοί από τους σταθμούς της πορείας προς την υλοποίηση του οράματος για την "αυτοκρατορία της ελευθερίας", όπως την είχε αποκαλέσει ο Τζέφερσον, ήταν το πραξικόπημα στη Γουατεμάλα το 1953 που υποκίνησε η CIA και που ανέτρεψε τη δημοκρατική κυβέρνηση του Τζάκομπο Αρμπενζ αφήνοντας πίσω του 200.000 θύματα, η στρατιωτική επέμβαση στην Αϊτή το 1959 για τη στήριξη του δικτάτορα Φρανσουά Ντιβαλιέ, η υποστήριξη με όπλα και χρήματα του Σομόζα στη Νικαράγουα, του Μπατίστα στην Κούβα, η στήριξη του πραξικοπήματος στη Χιλή το 1973 εναντίον του Αλλιεντε. Ηταν η στήριξη του Θιεου στο Νότιο Βιετνάμ και η γνωστή πολεμική επέμβαση στη χώρα.

Ήταν οι συνεχείς απόπειρες πραξικοπημάτων το '58, το '59, το '60 στο Λάος που επιχείρησε η OIA με το δημιούργημα της, τον Arme clandestine. Από το '65 ως το 73 η αμερικάνικη πολεμική αεροπορία έριξε πάνω στη χώρα αυτή περισσότερες από 2 εκατομμύρια τόνους βομβών, σκοτώνοντας χιλιάδες και αφήνοντας πίσω μια κατεστραμμένη γη. Ήταν η επέμβαση 40.000 αμερικανών στην Ταϊλάνδη για την αντιμετώπιση του επαναστατικού κινήματος που δρούσε στη χώρα, η εξόντωση πολλών αντάρτικων ομάδων στο Περού το '65, η συμβολή με 23.000 στρατιώτες για την καταστολή της εξέγερσης στη Δομινικανή Δημοκρατία το '65 από το πελατειακό στις ΗΠΑ καθεστώς. Ήταν η υποστήριξη με κάθε μέσο από τη OIA και τα παρακλάδια της πολυάριθμων στρατοκρατικών καθεστώτων: του Βιντέλα στην Αργεντινή, τις χούντες της Βραζιλίας και της Ουρουγουάης, του Σουχάρτο στην Ινδονησία, του Μάρκος στις Φιλιππίνες, του Εβρέν στην Τουρκία, του Ζία Ουλ Χακ στο Πακιστάν, της χούντας στην Ελλάδα. Είναι τα τάγματα θανάτου σε πολλές χώρες της ημιπεριφέρειας και της περιφέρειας που χρηματοδοτήθηκαν και εκπαιδεύτηκαν από τις ΗΠΑ.

Ας μη ξεχνάμε και την άμεση εμπλοκή τους στον εμφύλιο στη χώρα μας από το '47 ως το '49, όπου χωρίς την βοήθεια τους η μοναρχοφασιστική παράταξη δεν θα νικούσε, χωρίς να παραβλέπουμε τον κατοπινό τους ρόλο στο μετεμφυλιακό καθεστώς, ρόλο κηδεμόνα και αφέντη που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Όμως τολμούμε να πούμε πως η Αμερική, ως γνήσιο τέκνο της Ευρώπης, εμπνεύστηκε από αυτήν τόσο τον πολιτισμό

όσο και την πολιτική της ιστορία. Μια ιστορία όπου κυριαρχούν οι πόλεμοι, οι σφαγές, οι ξεριζωμοί ανθρώπων και η καταστροφή. Μια ιστορία που αποτέλεσε το λίκνο της αποικιοκρατίας, του δουλεμπορίου και του ρατσισμού ενάντια σε ό,τι δεν είχε λευκό χρώμα. Η ιστορία της "Ευρώπης του Διαφωτισμού"·, των "ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ελευθεριών" που πολλοί επικαλούνται σήμερα – συμπεριλαμβανομένου μεγάλου μέρους της αριστεράς – για να επιχειρηματολογήσουν υπέρ της αναγκαιότητας να αναδειχθεί η Ευρώπη ως ο "άλλος πολιτικός πόλος" που θα μετριάσει την αμερικάνικη ασυδοσία και θα κάνει πιο… ανθρώπινο τον κόσμο, είναι η ιστορία του προδρόμου της σημερινής ευρωπαϊκής ελίτ, της τάξης των αστών, που εδραίωσαν την εξουσία τους με την καταστολή των ευρωπαϊκών επαναστάσεων του 1848, με τη σφαγή των κομμουνάριων του Παρισιού το 1871.

Είναι η ιστορία της καταστολής των Σπαρτακιστών στη Γερμανία και της ισπανικής επανάστασης το '36, η ιστορία του φασισμού που επιστρατεύτηκε από το κεφάλαιο για να καταστείλει το επαναστατικό κίνημα όταν αδυνατούσε η κοινοβουλευτική δημοκρατία. Είναι η ιστορία της κατοχής του αγγλικού κράτους στην Ιρλανδία, του ισπανικού στη χώρα των Βάσκων, του γαλλικού στην Κορσική. Η ιστορία της καταστολής των εξεγέρσεων του '68 και της ανελέητης επίθεσης κατά των επαναστατικών αντάρτικων που γεννήθηκαν αργότερα στη Γερμανία, την Ιταλία, τη Γαλλία, το Βέλγιο, την Ισπανία, την Αγγλία. Είναι η ιστορία των "αντιτρομοκρατικών" νόμων και των λευκών κελιών.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όσο για την σύγχρονη ελληνική ιστορία, από την εποχή της ίδρυσης του εθνικού κράτους, δεν υστερεί καθόλου σε αντεπαναστατικότητα από την ιστορία της υπόλοιπης Ευρώπης. Η επισήμανση έμπιστου κόμητα του Καποδίστρια σε επιστολή του προς τον τσάρο Νικόλαο, πως η Ελλάδα θα έπρεπε "να εισαχθεί εις τον όμιλο των ευρωπαϊκών κρατών ουχί ως δημιούργημα της επαναστάσεως αλλ' ως προϊόν της καταστολής αυτής" δεν εκφράζει μια προσωπική άποψη, αλλά αποκρυσταλλώνει την κυρίαρχη αντίληψη της εποχής για το ρόλο του νεοσύστατου κράτους – μαριονέτας που δημιουργήθηκε με τη βοήθεια των μεγάλων δυνάμεων και για να εξυπηρετήσει την αποικιοκρατική τους πολιτική στην ανατολική Μεσόγειο. Όσο και αν η επίσημη ιστορία το επιδιώκει, δεν μπορεί να μας πείσει πως οι στόχοι και τα όνειρα των επαναστατημένων της εποχής εκείνης συγγένευαν και στο ελάχιστο με αυτά των ομοεθνών και "φιλελλήνων" πολιτικών σουλατσαδόρων στα ευρωπαϊκά σαλόνια. Ούτε μπορεί να μας πείσει πως όλοι αυτοί οι κλέφτες και οι ληστές, οι παράνομοι της εποχής και, κυρίως, τα μεγάλα λαϊκά στρώματα των φτωχών που ξεσηκώθηκαν το '21, τόσο ενάντια στην οθωμανική εξουσία όσο και εναντίον των Ελλήνων κοτσαμπάσηδων και που δεν έτρεφαν καμία συμπάθεια για την τουρκόδουλη ορθόδοξη εκκλησία, σήκωσαν τα όπλα, αγωνίστηκαν και έβαψαν τα χέρια τους με αίμα για να αναβαθμίσουν τις εξουσίες τους τα μεγάλα ελληνικά "τζάκια", για να γίνουν οι κοτσαμπάσηδες οι νέοι "αδελφοί" δυνάστες τους. Ούτε μπορούμε να πιστέψουμε πως οι πόθοι όλων αυτών των ανθρώπων εκπληρώθηκαν με τη δημιουργία του ξενοκίνητου κράτους των Βαυαρών και των χωροφυλάκων που κυνήγησε άγρια τους αγωνιστές, οδηγώντας πολλούς από αυτούς ξανά στην παρανομία. Όπως κάθε επανάσταση, έτσι και αυτή, παρ' όλο που αναβαπτίστηκε ως αποκλειστικά εθνική ήταν πρώτα απ' όλα κοινωνική και δεν δικαιώθηκε ποτέ.

Η αντεπαναστατική δράση των οικονομικών και πολιτικών αρχόντων αυτού του τόπου συνεχίζεται ως τις μέρες μας μέσα από ένα διαρκή συνδυασμό καταστολής, αφομοίωσης και διαστρέβλωσης των αγώνων. Αναρίθμητες αγροτικές εξεγέρσεις καταστάλθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του 19ου και 20ου αιώνα. Εργατικές εξεγέρσεις πνίγηκαν στο αίμα με αποκορύφωμα αυτήν του '36.

Η αντίσταση κατά του Άξονα κατασυκοφαντήθηκε μεταπολεμικά, και οι αγωνιστές της κυνηγήθηκαν μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας από την υποταγμένη στους νέους κατακτητές, τους Άγγλους, κυβέρνηση ως "συμμορίτες" και "κατσαπλιάδες". Σήμερα, βέβαια, έχει αναγνωρισθεί από τις πολιτικές αρχές η σημαντική συμβολή της "εθνικής αντίστασης" και του αντάρτικου στο αντιφασιστικό μέτωπο. Του αντάρτικου αυτού που ο Βελουχιώτης εμπνεύστηκε από τους "ληστές" των βουνών και τους "κλαρίτες" που συνέχιζαν την κλεφταρματολική παράδοση, και προχώρησε στην οργάνωση του παρά τις αντιρρήσεις του ΚΚΕ με την "ορθόδοξη μαρξιστική" άποψη που επιθυμούσε έναν αγώνα στις πόλεις και τα βιομηχανικά κέντρα, με μαζικές διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις. Αν όμως έχει αναγνωρισθεί επίσημα και με νόμο η σημασία της αντίστασης το '41-'44, δεν συμβαίνει το ίδιο με το αντάρτικο του '46-'49 που, παρά το γεγονός ότι οι αντάρτες στην πλειοψηφία τους ήταν οι ίδιοι που αγωνίστηκαν ενάντια στη γερμανική κατοχή, παραμένει ως σήμερα ένα μάλλον… αμφιβόλου χρησιμότητας γεγονός, ή καλύτερα μια λανθασμένη επιλογή που οδήγησε σε έναν αδιεξοδικό "αδελφοκτόνο" εμφύλιο πόλεμο.

Αναφορικά τώρα με τον αντιδικτατορικό αγώνα, αυτός έφερε, σύμφωνα με την επίσημη ιστορία, αμιγώς "αντιφατικά" χαρακτηριστικά και διόλου αντικαπιταλιστικά. Σύμφωνα με την ίδια οπτική οι αγωνιστές που έδρασαν κατά τη διάρκεια της χούντας, ρίσκαραν τη ζωή και την ελευθερία τους για να επανέλθει στην εξουσία το διεφθαρμένο κοινοβουλευτικό καθεστώς με τους διάφορους Καραμανλήδες και τους Ράλληδες, τους Μητσοτάκηδες και τους Παπανδρέηδες {όπως τον "Γέρο", τον υποταχτικό του Τσώρτσιλ και του Λίπερ, και σφαγέα του ΕΑΜ στα δεκεμβριανά), με άλλα λόγια τα παλιά τσιράκια των Γλίξμπουργκ, τους υπεύθυνους των νοθειών του '61, τους προστάτες του μετεμφυλιακού παρακράτους, τους αποστάτες του '65 και τους γιους των προδοτών της κατοχής.

Ρίσκαραν τη ζωή και την ελευθερία τους για να ανοίξει ο δρόμος της σάπιας κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και να έρθει στην εξουσία ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο παλιός δηλωσίας του Μανιαδάκη το '36 που όχι μόνο έκανε δήλωση μετανοίας, αλλά κατέδωσε και τους συντρόφους του, κατακτώντας με αυτό τον τρόπο την ελευθερία των αμερικάνικων σπουδών του. Σήμερα, η πλειοψηφία των Ελλήνων "αντιστάθηκαν" κατά της χούντας, συμπεριλαμβανομένου και του πρώην Έλληνα πρωθυπουργού καθώς και πολλών ώριμων ηλικιακά στελεχών του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι είχαν επιδοθεί σε μια "επώδυνη" πλατωνική αντίσταση από διάφορες ευρωπαϊκές μητροπόλεις. Το Πολυτεχνείο του 73 μεταμορφώθηκε στις μέρες μας σε γιορτή από τους απόλεμους και από αυτούς που, όχι μόνο δεν συμμετείχαν στην εξέγερση, αλλά και κατηγορούσαν το γεγονός ως δημιούργημα 300 πρακτόρων του Ρουφογάλη και της ΚΥΠ (βλ. ΚΚΕ, ΚΝΕ). Σήμερα αυτοί οι "αγωνιστές" περιφρουρούν το Πολυτεχνείο σε συνεργασία με τα ΜΑΤ, ενώ οι ίδιοι οι σφαγείς, τα σώματα ασφαλείας, ο στρατός, οι φονιάδες του Κουμή, της Κανελοπούλου, του Καλτεζά, μέσα σε ένα πνεύμα ταξικής και κοινωνικής συμφιλίωσης, καταθέτουν στεφάνια και λουλούδια.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ

Αν όμως η πολιτική της ιστορικής παραχάραξης, της διαστρέβλωσης των εννοιών και της αφομοίωσης των μηνυμάτων που γεννούν οι αγώνες είναι χρήσιμη για το ιδεολογικό οπλοστάσιο του σύγχρονου καθεστώτος, στο βαθμό που οι αγώνες αυτοί διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια των αποκαλούμενων ολοκληρωτικών καθεστώτων, δεν συμβαίνει ο ίδιο με τους ριζοσπαστικούς αγώνες που γεννιούνται στα χρόνια της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και που καταδικάζονται συλλήβδην ως "τρομοκρατία". Η Ευρωπαϊκή "αντιτρομοκρατική" παράδοση ξεκινά αρκετά χρόνια πριν, όπως προαναφέραμε, και αφορούσε την αντιμετώπιση των επαναστατικών ένοπλων ομάδων και των αυτονομιστικών κινημάτων που αναπτύχθηκαν κυρίως τη δεκαετία του 70. Σήμερα, η "αντιτρομοκρατική" πολιτική στην Ευρώπη, με τη γενικευμένη και εκσυγχρονισμένη της μορφή, αποτελεί μια από τις μείζονες ευθύνες των εθνικών κρατών, που στο σημερινό παγκοσμιοποιημένο και αλληλεξαρτόμενο σύστημα, παραμένουν οι βασικοί υπεύθυνοι για την προσαρμογή αυτής της πολιτικής στις κατά τόπους περιφέρειες και την περιφρούρηση του διεθνούς οικονομικού και πολιτικού πλαισίου, που διαμορφώνεται από τα επιτελεία των διεθνών υπερεξουσιών.

Για εμάς η "αντιτρομοκρατική" πολιτική που εφαρμόζεται και στην περιοχή μας, έχει κομβική σημασία και δεν είναι ούτε συγκυριακή ούτε προσχηματική, όπως πολύ συχνά λέγεται. Δεδομένου ότι η μελλοντική αριθμητική αύξηση που αναμένεται στα νέα στρώματα των φτωχών και των αποκλεισμένων στις δυτικές χώρες εγκυμονεί κινδύνους που, αν δεν προβλεφθούν έγκαιρα και αν δεν αντιμετωπιστούν, ενδέχεται να πάρουν εκρηκτικές διαστάσεις, η "αντιτρομοκρατική" εκστρατεία αποκτά τη σημασία μιας μακρόπνοης στρατηγικής για τη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος εχθρικού προς κάθε εστία ανάπτυξης ανατρεπτικών πολιτικών αντιλήψεων και πρακτικών.

Γι' αυτό το σκοπό σύσσωμες οι πολιτικές ηγεσίες των κρατών της δύσης προχωρούν σε νομοθετικές μεταρρυθμίσεις, αναπροσαρμόζουν και εκσυγχρονίζουν τα κατασταλτικά τους οπλοστάσια και συνεργάζονται σε όλα τα επίπεδα προκειμένου να καταφέρουν τον βίαιο εξοστρακισμό και την πολιτική αδρανοποίηση των πολιτικών χώρων και κινημάτων που συνεχίζουν να αντιστέκονται, για να προλάβουν πιθανή διάχυση των εξεγερσιακών και επαναστατικών διαθέσεων και μεθόδων στα κοινωνικά αυτά τμήματα που η μαζική κουλτούρα δυσκολεύεται να ενσωματώσει και η λαίλαπα των ναρκωτικών να αδρανοποιήσει.

Έναν τέτοιο σκοπό υπηρετούν οι πολυάριθμες φυλακές υψίστης ασφαλείας και τα λευκά κελιά, το φακέλωμα στα ηλεκτρονικά αρχεία των ευρωπαϊκών υπηρεσιών ασφαλείας εκατομμυρίων ανθρώπων, η ψήφιση των δρακόντιων αντιτρομοκρατικών" νόμων που επιτρέπουν την παρέμβαση στο ανθρώπινο DNA και το φακέλωμα του, που παρατείνουν το όριο κράτησης υπόπτων, που επιτρέπουν τη χρήση "ειδικών ανακριτικών τεχνικών" και αφήνουν απεριόριστη εξουσία στις υπηρεσίες ασφαλείας να παρακολουθούν, αξιοποιώντας την υψηλή τεχνολογία, να πραγματοποιούν ελέγχους, να συλλαμβάνουν και να ανακρίνουν όποιον θεωρούν ως ύποπτο.

Έναν τέτοιο σκοπό υπηρετούν οι διατάξεις των τρομονόμων που επιτρέπουν τις καταδίκες από έκτακτα στρατοδικεία με βάση ανώνυμες καταθέσεις, που συνιστούν την ευνοϊκή μεταχείριση για τους μετανοημένους και τους καταδότες, που προωθούν τη διεθνή συνεργασία των μηχανισμών τόσο για τη δίωξη υπόπτων, όσο και για την

αποτελεσματική προστασία των ρουφιάνων που συνδράμουν στο έργο για την καταπολέμηση της “τρομοκρατίας”.

Και επειδή η ανθρώπινη φύση, όσο πιο πολύ εκμαυλίζεται και αλλοτριώνεται, τόσο πιο πολύ στρέφεται προς τους κάθε φορά “νικητές” και συστρατεύεται μαζί τους, δεν είναι λίγοι αυτοί που σπεύδουν να συνδράμουν – όπως εξάλλου διαπιστώσαμε και πρόσφατα στην Ελλάδα μετά την “εξάρθρωση” της επαναστατικής οργάνωσης 17 Νοέμβρη και του ΕΛΑ -, στο κυνήγι των αγωνιστων, παρέχοντας τις υπηρεσίες τους ως πληροφοριοδότες για πάσα χρήση. Αυτό το σινάφι των ρουφιάνων που αναμφισβήτητα αποτελεί, σε όλες τις εποχές, το πιο καθυστερημένο κοινωνικά και ηθικά τμήμα της κοινωνίας, αξιοποιείται και προβάλλεται από τους υπηρέτες του καθεστώτος ως ένα “λαμπρό” παράδειγμα πολιτών που επιβεβαιώνει τόσο τη “συναίνεση” όσο και την “κοινωνική συμμετοχή” στον “αντιτρομοκρατικό” πόλεμο.

Στην Ελλάδα, η αβεβαιότητα σε σχέση με το εύρος της κοινωνικής συναίνεσης, καθυστέρησε την ψήφιση του πρώτου τρομονόμου, που έγινε τον Ιούνη του 2001 ύστερα από διαρκείς πιέσεις από μεριάς των Αμερικανών και διεκπεραιώθηκε από μια χούφτα βουλευτών. Την ψήφιση του πρώτου τρομονόμου ακολούθησε το μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ του ελληνικού και του αμερικάνικου κράτους για την καταπολέμηση της “τρομοκρατίας” και στη συνέχεια του 2003, υπογράφτηκε η συμφωνία αμοι βαίας δικαστικής συνεργασίας Ευρώπης – Αμερικής που νομιμοποιεί την έκδοση υπόπτων και κατηγορουμένων, αφήνοντας να αιωρείται μόνιμα η απειλή για την έκδοση Ελλήνων αγωνιστών στις ΗΠΑ.

Και ενώ οι διάφορες μορφές διαμαρτυρίας για γκρέμισμα του “κράτους δικαίου”, για υπονόμευση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έσβησαν μάλλον άδοξα κατά τη μάταιη προσπάθεια τους να υπερασπιστούν “ξεπερασμένες” και “αναχρονιστικές” συνθήκες και συμβάσεις, ο δεύτερος τρομονόμος που βρίσκεται στα σκαριά αναμένεται να διαλύσει και τις τελευταίες ψευδαισθήσεις των “αφελών” που επιμένουν να βλέπουν τον πόλεμο κατά της “τρομοκρατίας” ως μια περιστασιακή υστερία προερχόμενη από τις επιθέσεις της 11.9.0 δεύτερος τρομονόμος, που υπαγορεύεται από το Συμβούλιο της Ευρώπης και τις αποφάσεις του σχετικά με τα νέα πανευρωπαϊκά “αντιτρομοκρατικά” μέτρα, και που θα πρέπει να ενσωματώσουν τα επί μέρους επιτελεία των εθνικών υπουργείων δικαιοσύνης στο νομικό οπλοστάσιο των κρατών τους (στην Ελλάδα η κυβέρνηση της Ν.Δ. θα αναλάβει στο αμέσως επόμενο διάστημα και πριν τους Ολυμπιακούς την ψήφιση του νέου αυτού νόμου), πρόκειται να “ξεδιαλύνει” το τοπίο σχετικά με τον ορισμό της “τρομοκρατίας”, συμπεριλαμβάνοντας κάθε εν δυνάμει πολιτική απειλή για την ασφάλεια και σταθερότητα του νεοφιλελεύθερου δημοκρατικού θεσμικού πλαισίου και της ελεύθερης αγοράς. Έτσι, ως “τρομοκράτες” και ως “στρατολόγοι”, θα μπορούν να θεωρούνται οι “συμπαθούντες” και οι “απολογητές” της “τρομοκρατίας”, αυτοί που “παρέχουν κάθε είδους υποστήριξη” και “παρακινούν σε τρομοκρατικές ενέργειες”, γεγονός που βάζει στο στόχαστρο των μηχανισμών καταστολής την αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους, καθώς και τις πολιτικές απόψεις που προωθούν τη ριζοσπαστική κριτική και τη ρήξη με το σημερινό πολιτικό – οικονομικό σύστημα και τις αξίες του, αμφισβητώντας το ως νομοτέλεια. Πρόκειται για ένα νέο “ιδιώνυμο” που θα συμβάλει στην επικείμενη επίθεση ενάντια σε οτιδήποτε “μυρίζει” εξέγερση ή επανάσταση.

Μια κορύφωση των προσπαθειών της ελληνικής καθεστωτικής προπαγάνδας να καταδείξει ως αδήριτο πεπρωμένο τον σημερινό κόσμο, τη ζήσαμε με τις συλλήψεις μελών και ανθρώπων φερόμενων ως μέλη των επαναστατικών οργανώσεων 17 Νοέμβρη και ΕΛΑ. Τις ανακηρύξεις για την "εξάρθρωση" των προαναφερθέντων ομάδων και την "αδρανοποίηση" των υπόπτων αντιφρονούντων, συνόδευσε μια μεγάλη ιδεολογική επίθεση από την πολιτική εξουσία του τόπου (πολιτικούς, διανοούμενους, δημοσιογράφους), που φέροντας σαν αιχμή την καταδίκη της ένοπλης πάλης, επιχειρούσε την απαξίωση κάθε προτάγματος για επαναστατική κοινωνική αλλαγή, τη δαιμονοποίηση της επανάστασης και των μεθόδων της.

Η πολύμηνη δίκη για την υπόθεση της 17Ν στον Κορυδαλλό, καθώς και αυτή στην οποία δικάζονται για τη δράση του ΕΛΑ, υπήρξε ένα "λαμπρό παράδειγμα του δημοκρατικού νομικού πολιτισμού", αφού αποκαλύφθηκε η πλήρης ταύτιση του με τον αστυνομικό "πολιτισμό" και τον "πολιτισμό" των ντόπιων και ξένων μυστικών υπηρεσιών. Σήμερα, το ελληνικό κράτος και τα διεθνή επιτελεία αντιμετώπισης της "τρομοκρατίας" θέλουν και μπορούν να επιβάλουν εξοντωτικές καταδίκες, αδιαφορώντας για την ανυπαρξία ή τη φαιδρότητα των αποδεικτικών στοιχείων. Συστήνουν έκτατα στρατοδικεία απαρτιζόμενα από τα πιο "αξιότιμα" ανδρείκελα του καθεστώτος (να υπενθυμίσουμε ότι πολλοί από τους δικαστές, τόσο στη δίκη για την υπόθεση της 17Ν, όσο και σε αυτή που διεξάγεται αυτή την περίοδο για την υπόθεση του ΕΛΑ, ξεκίνησαν τη σταδιοδρομία τους την περίοδο της χούντας), που αδιαφορούν για τις όποιες καταγγελίες περί βασανιστηρίων από τις αστυνομικές υπηρεσίες, που δεν αναγνωρίζουν τη χρησιμοποίηση αθέμιτων μεθόδων για την απόσπαση ομολογιών, που αρκούνται σε έναν καταδότη για να στείλουν ανθρώπους για την υπόλοιπη ζωή τους στη φυλακή.

Και αυτές οι φυλακές υψίστης ασφαλείας, όπως αυτή η ειδική πτέρυγα που χτίζεται στη Λάρισα για τους καταδικασθέντες ως μέλη της 17Ν, εκφράζουν το "μεγαλείο" του σύγχρονου πολιτισμού, το νέο "Παρθενώνα" (βλ. Μακρόνησος), που δεν επιδιώκει άμεσα την αφαίρεση της ζωής αυτών που κρατούνται στα κελιά του καθεστώτος, αλλά επιδιώκει τον θάνατο της συνείδησης που τους καθιστά πολιτικούς εχθρούς του μέσω της αποδόμησης της προσωπικότητας του αγωνιστή, γεγονός που μπορεί να προκαλέσει το βασανιστήριο της μακροχρόνιας πλήρους απομόνωσης. Ας μην ξεχνάμε ότι το καλύτερο παράδειγμα αυτού του "σύγχρονου πολιτισμού" το δείχνουν για μια ακόμη φορά οι ΗΠΑ με το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Γκουαντανάμο.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η επίθεση που διεξάγεται ενάντια στα επαναστατικά προτάγματα και η καταστολή των προσπαθειών για την πολιτική οργάνωση των κοινωνικών δυνάμεων που επιθυμούν να επιφέρουν πλήγματα στις δομές αυτού του αποτρόπαιου συστήματος, λύνει τα χέρια στα διάφορα επιτελεία εξουσίας να προχωρούν όλο και περισσότερο στη διαδικασία αποικιοποίησης των συνειδήσεων. Γι' αυτό και η "αντιτρομοκρατική" εκστρατεία δεν αφορά μόνο αυτούς που σήμερα αγωνίζονται. Κάθε εφιαλτικό σενάριο για το μέλλον τόσο θα προσεγγίζει την πραγματικότητα όσο αφήνουμε να νομιμοποιείται το εφιαλτικό παρόν μέσα από την αδράνεια και την παθητικότητα. Το όραμα του προηγούμενου εκσυγχρονιστή και σοσιαλφιλελεύθερου Έλληνα πρωθυπουργού να δημιουργήσει "ένα επιτελείο που θα ρυθμίζει την κοινωνία", φανερώνει τις διαθέσεις των κυβερνώντων

κάθε πολιτικής απόχρωσης να μετατρέψουν όλους μας σε ένα άβουλο κοπάδι, σε πειθήνιες μαριονέτες που κινούνται συγχρονισμένες στους ρυθμούς της παγκοσμιοποίησης και που συγχυσμένες αναμασούν την επίσημη προπαγάνδα που αντιστρέφει πλήρως την πραγματικότητα.

Σύμφωνα με την προπαγάνδα αυτή, φαίνεται να βασιλεύει στην Ελλάδα η ευημερία, τη στιγμή που το 21% των ανθρώπων ζει στο όριο της φτώχειας, τη στιγμή που η ανεργία αυξάνεται συνεχώς, τη στιγμή που 10.000 άνθρωποι στην Αθήνα είναι άστεγοι. Φαίνεται πως ζούμε σε μια κοινωνία "ίσων" δικαιωμάτων και ευκαιριών, μόνο που αυτή η συνθήκη αφορά μια χούφτα προνομιούχων που καρπώνονται τα κέρδη των αναπτυξιακών προγραμμάτων και που στην κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων τους αντανακλάται το "μεγαλείο" της σύγχρονης και ισχυρής Ελλάδας.

Η ισχυρή Ελλάδα της ανάπτυξης βρίσκεται στη Σοφοκλέους όπου οι μεγάλες εταιρείες καρπώνονται τα υπερκέρδη του χρηματιστηριακού τζόγου. Η ισχυρή Ελλάδα αφορά τον ΣΕΒ και τους βιομηχάνους που από το 1998 έχουν τσεπώσει3 δισ. ευρώ από επιδοτήσεις, υπό τη μορφή αναπτυξιακών κινήτρων. Αφορά τους κρατικοδίαιτους υπαλλήλους του "Αθήνα 2004″ με τους μισθούς των εκατομμυρίων που παίρνουν, τη στιγμή που ο βασικός μισθός είναι 500 ευρώ, τους επιχειρηματίες που συμμετέχουν στην υλοποίηση του ολυμπιακού "οράματος" του οποίου το κόστος έχει ήδη ξεπεράσει τα 5 δισ. Αφορά τις μεγάλες κατασκευαστικές που επωφελούνται από τις σκανδαλώδεις σπατάλες για τα λεγόμενα αναπτυξιακά και τα ολυμπιακά έργα. Αφορά τους κυβερνητικούς υπαλλήλους και τις συνεργασίες τους με την οικονομική αφρόκρεμα αυτού του τόπου, ένα φαινόμενο διαρκές και καθημερινό που όταν βρεθεί στο φως της δημοσιότητας – λόγω λάθος χειρισμών των εμπλεκόμενων – καταδικάζεται με αποτροπιασμό ως πολιτικό σκάνδαλο.

Αυτή η ισχυρή Ελλάδα χτίζεται εις βάρος μιας πλειοψηφίας που ζει υπό την καθημερινή τρομοκρατία της φτώχειας, της ανεργίας, της υπερχρέωσης στα τραπεζικά βαμπίρ. Που δεν έχει δικαίωμα να απεργεί, αφού στο κατά τ' άλλα "ελεύθερο και δημοκρατικό" περιβάλλον οι απεργίες ποινικοποιούνται και διώκονται η μια μετά την άλλη, χαρακτηριζόμενες ως παράνομες και καταχρηστικές. Που οφείλει να προσαρμόζεται συνεχώς στις απαιτήσεις της αγοράς και αδιαμαρτύρητα να αποδέχεται τους ελαστικοποιημένους εργασιακούς όρους, την ιδιωτικοποίηση των ανέργων και την ενοικίαση, με ατομικές συμβάσεις έως και μιας εβδομάδας, των εργαζομένων. Που πρέπει να υποκύπτει στους εκβιασμούς των επιχειρηματιών για την ευρέως διαδεδομένη λύση της "μετακόμισης" των εταιρειών σε χώρες με φθηνότερο εργατικό δυναμικό και να τα "βολεύει" με τους μισθούς πείνας που προσφέρουν οι εργοδότες στο όνομα της αύξησης της ανταγωνιστικότητας.

Η ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα είναι η Ελλάδα των ΜΑΤ που επιτίθενται σε διαδηλωτές, σε απεργούς, στους αγρότες στις εθνικές οδούς. Η ισχυρή Ελλάδα χτίζεται με το αίμα των νεκρών εργατών που από το '99 ως σήμερα ξεπερνούν κατά πολύ τους 750, σε ένα σύνολο εργατικών ατυχημάτων που φτάνει τις 20.000. Και επειδή η "ευνομούμενη" πολιτεία μας ξέρει να ανταμείβει τα υποζύγια του καθεστώτος, δίνει απλόχερα – σε όσους βέβαια επιβιώνουν – συντάξεις χαμηλότερες των 400 ευρώ.

Η ισχυρή Ελλάδα τρέφεται από την αφαίμαξη των μεταναστών που υποχρεώνονται να

ζουν σε συνθήκες σύγχρονου δουλεμπορίου, να δουλεύουν οι περισσότεροι ανασφάλιστοι ακόμα και 16 ώρες στα μεγάλα έργα και να απελαύνονται όποτε οι ρυθμοί και οι απαιτήσεις της ελληνικής αγοράς το επιβάλλουν. Οι επιδόσεις στην ασφάλεια μετριούνται με τους αριθμούς των ακρωτηριασμένων και των νεκρών μεταναστών στα ναρκοπέδια του Έβρου και με τους αριθμούς των πνιγμένων που ξεβράζουν στις ελληνικές ακτές τα κύματα του Αιγαίου.

Η ισχυρή Ελλάδα αντανακλάται στις ικανότητες του ελληνικού κράτους να αποκτά όλο και πιο συγκεντρωτικό χαρακτήρα (κάτι που συμβαίνει με κάθε κράτος σήμερα), και να εμπεδώνει την ασφάλεια και τη σταθερότητα για το καθεστώς, με όσο το δυνατόν μικρότερο κοινωνικό κόστος, να επιβάλλει όποτε είναι αναγκαίο συνθήκες κατοχής ("κόκκινες" ζώνες σε διαδηλώσεις), να φυλακίζει αγωνιστές, να αστυνομοκρατεί τις πόλεις καθημερινά, να ελέγχει, να δικάζει, να καταδικάζει. Η ισχυρή και ασφαλής Ελλάδα χτίζεται με την τρομοκρατία που ασκείται εις βάρος της πλειοψηφίας από την ολιγαρχία των πλουσίων και των πολιτικών διαχειριστών του συστήματος.

Αυτή η πραγματικότητα διαιωνίζεται και νομιμοποιείται κάθε τέσσερα χρόνια μέσα από τις εκλογές. Η κοινωνική δυσαρέσκεια ως ένα βαθμό αμβλύνεται, νέες μάταιες ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο γεννιούνται σε πολλούς με την αλλαγή του κόμματος που παίρνει την εξουσία. Όμως, για ακόμα μια φορά η διάψευση δεν θα αργήσει να έρθει. Αυτό που επιφυλάσσει το μέλλον είναι περισσότερη φτώχεια, μεγαλύτερη ανεργία, περισσότεροι αποκλεισμένοι. Αυτά θα είναι τα άμεσα αποτελέσματα της πολιτικής της νέας κυβέρνησης που θα αναλάβει να εφαρμόσει στην Ελλάδα τους οικονομικούς σχεδιασμούς των ισχυρών της Ευρώπης (Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία) για την επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας. Αναμένονται πιο σκληρές διώξεις κατά όσων αντιστέκονται, διαδηλώνουν, απεργούν. Περισσότερες φυλακές θα χτιστούν. Συνθήκες πολέμου αναμένεται να κυριαρχήσουν σε όλη τη χώρα, με τη συνδρομή αμερικάνικων και άλλων νατοϊκών στρατευμάτων ενόψει των ολυμπιακών αγώνων, που σήμερα έχουν πάρει τον χαρακτήρα διεθνούς στρατιωτικής και αστυνομικής άσκησης για την εμπέδωση της τάξης και της ασφάλειας του καθεστώτος.

Η ισχυρή Ελλάδα του αύριο θα είναι πιο αμείλικτη από αυτή του σήμερα Η κοινωνική αγανάκτηση θα αναζητά τους πολιτικούς όρους για να εκφραστεί, ίσως με μεγαλύτερη δριμύτητα από αυτή που εκφραζόταν μέχρι σήμερα.

ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ένα ζήτημα που τίθεται είναι για πόσο καιρό ακόμα θα μπορεί αυτό το καθεστώς να κρατά υπό τον έλεγχο του μια αμφιβόλου σταθερότητας κοινωνική κατάσταση. Για πόσο καιρό ακόμα η παγκοσμιοποίηση θα αποτελεί το "ιδανικό" σύστημα που είναι "εκ φύσεως προικισμένο" να διαχέει τις αντιφάσεις του, ενώ οι οικονομικές και πολιτικές ελίτ θα έχουν τη δυνατότητα να πείθουν τους λαούς ότι στην ανάπτυξη βρίσκεται η μαγική συνταγή για τη λύση των προβλημάτων της ανεργίας και της φτώχειας. Για πόσο καιρό ακόμα οι σύγχρονοι εξουσιαστές θα έχουν τα περιθώρια να κομπάζουν ότι η νεοφιλελεύθερη δημοκρατία είναι το ιδανικότερο πολιτικό σύστημα, η οριστική και αμετάκλητη κατάληξη της ανθρώπινης πολιτικής ιστορίας. Δεν είναι λίγοι, πιστεύουμε, αυτοί που αναγνωρίζουν πως οι αντικειμενικές συνθήκες έτσι όπως είναι και, κυρίως, όπως διαμορφώνονται, με τη διογκούμενη όξυνση των ανισοτήτων, δικαιολογούν και με το παραπάνω την εκδήλωση μαζικών κοινωνικών αναταραχών στην προοπτική

ανατροπής του συστήματος. Και, επίσης, δεν είναι λίγοι αυτοί που αναμένουν τέτοιες εξελίξεις.

Η αποτροπή ενός τέτοιου ενδεχόμενου κρίνεται σε μεγάλο βαθμό από τη δυνατότητα των κρατούντων να εμποδίζουν τη διάχυση στην κοινωνική βάση της πεποίθησης ότι είναι δυνατή η όποια συλλογική απόπειρα αλλαγής των συνθηκών ζωής, γεγονός που επιχειρείται είτε μέσω της προπαγάνδας που επιδιώκει τον εξοβελισμό και την απομόνωση των ριζοσπαστικών πρακτικών και θεωριών είτε μέσω της καταστολής στις περιπτώσεις που εκδηλώνονται δυναμικές πρακτικές πολιτικής αμφισβήτησης. Και επειδή η ήδη υπάρχουσα κοινωνική και πολιτική κρίση αντικατοπτρίζεται, σε μεγάλο βαθμό, στη μαζική κάθοδο στους δρόμους ανθρώπων που αντιδρούν στην παγκοσμιοποίηση, όπως συμβαίνει στις διεθνείς συναντήσεις, η καθεστωτική αριστερά αναλαμβάνει με τις οργανωτικές της δομές να μεταλλάξει την κοινωνική αμφισβήτηση, μπολιάζοντας την με ιδεολογίες συμπληρωματικές και ενισχυτικές του καθεστώτος και διοχετεύοντας την σε κανάλια ανώδυνα για το οικονομικό και πολιτικό σύστημα. Η αποτελεσματικότητα της προσπάθειας αυτών των αριστερών ουραγών του καπιταλισμού να "ορθολογικοποιήσουν" την κοινωνική κρίση, εντάσσοντας την στα πλαίσια μεταρρυθμιστικών αιτημάτων, κρίνεται σε μεγάλο βαθμό από την ικανότητα τους να συντηρούν και να διαχέουν σε όλο και μεγαλύτερο εύρος, αντιλήψεις που στηρίζουν και προωθούν την αξιακή αμφισβήτηση της επαναστατικής βίας. Και γι' αυτόν τον σκοπό δεν διστάζουν να καταδικάσουν τους ένοπλους αγωνιστές και τις επιλογές τους ακόμα και όταν αυτοί βρίσκονται στις φυλακές του καθεστώτος.

Από τη μεριά μας, πιστεύουμε πως το σύστημα της σύγχρονης παγκοσμιοποιημένης οικονομικής και πολιτικής τάξης ούτε βιώσιμο είναι ούτε έχει περιθώρια βελτίωσης ή ουσιαστικής μεταρρύθμισης. Η υπερσυγκεντρωση κοινωνικής ισχύος στα χέρια μιας μειοψηφίας και η αυξάνουσα αθλιότητα που μαστίζει την πλειοψηφία, δεν εκφράζουν τις ατυχείς και ακραίες εκφάνσεις του κατά τ' άλλα "ελπιδοφόρου" – όπως πολλοί υποστηρίζουν λόγω συμφέροντος και χωρίς να το πιστεύουν – συστήματος, αλλά την ουσία της σύγχρονης μορφής του που συναγωνίζεται σε βαρβαρότητα τον άγριο καπιταλισμό του 19ου αιώνα.

Η μόνη διέξοδος βρίσκεται στην άρνηση μας να νομιμοποιήσουμε με την αδράνεια και την αποστασιοποίηση τα εγκλήματα αυτού του συστήματος, να μην αποδεχτούμε για τον εαυτό μας τις συνθήκες της ανελευθερίας και της υποταγής. Η "σιωπηλή πλειοψηφία" που ψηφίζει κάθε τέσσερα χρόνια αλλά δεν ελέγχει στο παραμικρό ούτε αποφασίζει, είναι ο ιδανικότερος σύμμαχος των πάσης φύσεως ηγεμόνων, και η κοινωνική παθητικότητα η ιδανικότερη γ' αυτούς συνθήκη. Η λεγόμενη ουδετερότητα έχει μια δικιά της δυναμική που στηρίζει και τρέφει το καθεστώς. Στην πραγματικότητα οι επιλογές για όλους μας είναι δύο: Ή να ενισχύσουμε με την αδράνεια την υπάρχουσα βαρβαρότητα ή με τη δράση να ακυρώσουμε την "παντοδυναμία"του συστήματος, να διαρρήξουμε τη συναίνεση, να διαλύσουμε τον κοινωνικό φόβο που σήμερα γίνεται η βασικότερη συνιστώσα της σύγχρονης ηγεμονίας.

Να αρνηθούμε μια για πάντα απόψεις και αντιλήψεις που στηρίζουν και δικαιολογούν με οποιοδήποτε τρόπο αυτό το σάπιο καθεστώς.

Να αντιπαρατεθούμε σε όσους πιστεύουν πως με χλιαρές διαμαρτυρίες μπορούμε να αντισταθούμε στα εγκλήματα που διεξάγονται ενάντια σε ολόκληρους λαούς – ενάντια

σε όλους εμάς-στο όνομα της “αντιτρομοκρατίας”, να καταδείξουμε την επικινδυνότητα όλων αυτών που συντηρούν τις πάσης φύσεως πασιφιστικές ψευδαισθήσεις και την ανεδαφική άποψη πως είναι εφικτή η ειρηνική επίλυση των πολιτικών και κοινωνικών προβλημάτων, μέσα στα πλαίσια του σημερινού πολιτικού μορφώματος που κατ’ ευφημισμό αποκαλείται δημοκρατία.

Να αντιπαρατεθούμε στους απολογητές της καθεστωτικής ηθικής και της αστικής νομιμότητας που καταδικάζουν την ένοπλη δράση, από όποιον πολιτικό χώρο κι αν αυτοί προέρχονται.

Να επιτεθούμε άμεσα στους μηχανισμούς και τους οργανισμούς που στηρίζουν και προωθούν τα εγκλήματα της Νέας Τάξης, στις δομές του καπιταλισμού, οικονομικές και πολιτικές, στον κρατικό μηχανισμό και τα παρακλάδια του.

Να αγωνιστούμε για να αντιστρέψουμε τους όρους του σύγχρονου πολέμου, περνώντας στην αντεπίθεση, να μεταφέρουμε τον φόβο στους κόλπους του συστήματος και τους υπηρέτες του.

Να αγωνιστούμε για την αφύπνιση των συνειδήσεων και την ριζοσπαστικοποίησή τους, για την διαμόρφωση των υποκειμενικών συνθηκών, για τη γενίκευση του αγώνα και της επαναστατικής ελπίδας.

Αυτή είναι η κατεύθυνση, που πιστεύουμε πως αξίζει κανείς να αγωνίζεται. Γιατί μόνο στον διαρκή αγώνα με προοπτική την επανάσταση, βρίσκεται σήμερα το πεδίο της πραγματικής ελευθερίας. Για τη δημιουργία ενός κόσμου που έννοιες όπως ισότητα και ευημερία δεν θα αποτελούν χίμαιρα, όπου η έννοια της προόδου δεν θα συνδέεται με τη σύγχρονη βαρβαρότητα της υψηλής τεχνολογίας, αλλά θα βρίσκει την ουσία της στην ικανότητα της κοινωνίας να διασφαλίζει την ισονομία, τον αυτοκαθορισμό του κάθε ατόμου και τη δυνατότητα του να συμμετέχει στη διαμόρφωση της κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης. Ένας τέτοιος κόσμος είναι εφικτός μόνο στα πλαίσια μιας κοινωνίας που οι δομές της δεν θα ευνοούν τη συγκέντρωση πολιτικής και οικονομικής ισχύος στα χέρια λίγων αλλά, αντιθέτως, θα υπάρχουν για να διασφαλίζουν τη μη επανεμφάνιση τέτοιων φαινομένων και την οριζόντια συνδιαχείριση της συλλογικής ζωής. Με μια τέτοια διεθνή προοπτική πιστεύουμε πως είναι δυνατή και εφικτή η πραγμάτωση του επαναστατικού οράματος. Η πραγματική έφοδος στον ουρανό…

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τη διπλή βομβιστική επίθεση στα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων στις 5 Σεπτεμβρίου 2003.

Επίσης, αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τη βομβιστική επίθεση στη Citibank στο Ν. Ψυχικό στις 14 Μαρτίου 2004.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

(σ.σ.) (1) Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Το Ποντίκι»

(2) Αντιγραφή από το Internet

(3)

ANNEX III

Proclamations of the “Sects of Revoutionaries”, “Wild Freedom” and “Instigators of Social Explosions”

The Sects of Revolutionaries

- 17.6.2009

“Ύστερα οι ματατζήδες κατά χιλιάδες επιτέθηκαν…

…Φωνάξαμε «ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ»

Αλλά ήμασταν ακόμα λίγοι, Χάσαμε τη μάχη

Αλλά ο πόλεμος θα κρατήσει ακόμα για πολύ.

Ύστερα μας αλυσοδέσανε Και μας έστειλαν πολύ μακριά.

Ένας ματατζής, πουτάνας γιός, είπε:

Μην φοβάσαι βρωμοκλέφτη Αλλά ο σύντροφος με υψωμένη την γροθιά φώναξε:

ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΠΟΙΟΝ;

Εδώ ο πόλεμος έχει ήδη αρχίσει Με πολλούς τραυματίες Δεν μας απομένει τίποτα άλλο απ΄ το να παλέψουμε Φωνάξαμε ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ.

Σέρζιο Ρομέο, 1973 (Ν.Α.Ρ.-Ένοπλοι Προλεταριακοί Πυρήνες)

Η ΣΕΧΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

αποτελεί την ευρύτερη συνιστώσα που συναντιούνται όλες οι αντάρτικες αποκλίνουσες τάσεις που δεν συμμορφώνονται με τη τεχνική της πολιτικής αντιπαράθεσης, ούτε με τα κλασσικά ορθόδοξα επαναστατικά δόγματα. Διεκδικούμε το σημείο σύνδεσης, αλλά και την εξελικτική συνέχεια, προηγούμενων ιστορικών εμπειριών που δεν εντάχθηκαν ποτέ σε επίσημες γραμμές καμιάς εποχής, αλλά και δεν ακολούθησαν καμία πεφωτισμένη αντάρτικη ιντελιγκέντσια. Εμπειρίες και παραδείγματα που γι΄ αυτό το λόγο υπέστησαν την απαξίωση και απόκρυψη των θέσεων τους, κυρίως απ΄ την μεγαλύτερη μερίδα του Τύπου, μπροστά στο δέος του «ένοπλου κόμματος».

Ιχνηλατώντας τα χνάρια αυτής της πολιτικής εμπειρίας και της παρακαταθήκης αντάρτικων σχηματισμών, όπως η Ε.Ο. Οκτώβρης 80΄, η Αντικρατική Πάλη, η Επαναστατική Αλληλεγγύη, η 1η Μάη και ορισμένοι κύκλοι του Ε.Λ.Α. δεν αναζητούμε την ιστορική τους δικαίωση, αλλά τη συνέχεια και το ξεπέρασμα τους. Την

ένοπλη επαναστατική κριτική και το αντιεραρχικό αντάρτικο πόλης.

Απ΄ την πρώτη στιγμή δραστηριοποίησης μας ως ΣΕΧΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ δηλώσαμε την πολιτική και επιχειρησιακή ανεξαρτησία και αυτονομία απ΄ οποιαδήποτε «κεντρική καθοδήγηση» ή «κατευθυντήριο γραμμή». Άρα ότι γράφουμε στα κείμενα μας εκφράζει αποκλειστικά εμάς τους ίδιους και γι΄ αυτό τα βέλη οποιαδήποτε κριτικής ας πέσουν πάνω μας.

Μετά από έναν αιώνα περίπου, πρέπει να θέσουμε στην αρχή του προγράμματος και της στρατηγικής μας το διαχρονικό ερώτημα του Λένιν, «τι να κάνουμε;». Όλα ξεκινούν από εδώ. Σε κάθε περίπτωση μονάχα η γνώση της πραγματικότητας μπορεί να μας μάθει πώς να την αλλάξουμε. Γι΄ αυτό είναι εξοργιστική η διατήρηση του ιστορικού αλάθητου των μαρξιστικών πεποιθήσεων που οδηγεί το μεγαλύτερο φάσμα του ριζοσπαστικού πόλου σε υπεραπλουστεύσεις περί του διαχωρισμού της κοινωνίας. Γραφικές και ξεπερασμένες θέσεις επικαλούνται τον γέρο-Μάρξ σε μυωπικές οπτικές και επιμένουν πως «Η κοινωνία είναι χωρισμένη σε δύο μεγάλα εχθρικά στρατόπεδα, σε δύο μεγάλες τάξεις που αντιπαρατίθενται άμεσα μεταξύ τους: την αστική τάξη και το προλεταριάτο.»(ΜάρξΕνγκελς, Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο.) Πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τη συνείδηση ως το βασικότερο όπλο του ένοπλου αγώνα. Για να γίνει αυτό πρέπει να επανακτήσουμε τη κριτική γνώση, να την απαγκιστρώσουμε απ΄ τα δεδομένα του παρελθόντος, να την μετατοπίσουμε απ΄ τις θεωρητικές μανούβρες στη καρδιά του προβλήματος, να γυριστεί το μέσα έξω σαν γάντι και ενίοτε να συγκρουστεί ακόμα και με ότι θεωρούταν μέχρι σήμερα επαναστατικό.

Όταν στο παρελθόν θεωρούνταν(και ως ένα βαθμό ίσχυε) ότι το βάρος των επιχειρησιακών βραχιόνων του αντάρτικου πόλης θα πρέπει ν΄ ανακηρύσσει ως κεντρικό εχθρό την Λ.Μ.Α.Τ.(Λούμπεν ΜεγαλοΑστική Τάξη) σήμερα πρέπει να διαθέτουμε τη διαύγεια να αναθεωρήσουμε. Μπορούμε κάλλιστα να διατηρήσουμε την ίδια ονομασία αλλάζοντας όμως τη νοηματοδότηση της. Από ΄δω και πέρα όταν μιλάμε για Λ.Μ.Α.Τ. εννοούμε την Λούμπεν ΜικροΑστική Τάξη.

Αυτή η κοινωνική τάξη που βρίσκεται στο επίκεντρο της κριτικής ως πλειοψηφικός ρυθμιστής της κεντρικής πολιτικής και κοινωνικής ζωής, αποτελεί ένα συρφετό, αδίστακτο σαν αρπακτικό, που έχει ως στόχο την ανέλιξη του στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα. Είναι αυτό το κατακάθι των σύγχρονων νεοελλήνων, η παθητική σαπίλα των υπαλληλίσκων, των εμπόρων, των οικογενειαρχών νοικοκυραίων, των πρόθυμων δούλων που έχουν ως φιλοδοξία να μοιάσουν στους αφέντες τους. Σήμερα η μοναδική τάξη που διαθέτει ταξική συνείδηση, είναι μόνο η μεγαλοαστική που έχει συνείδηση του εαυτού της και των συμφερόντων της.

Από την άλλη το προλεταριάτο και τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα δε διαθέτουν καμία συνείδηση παρά μόνο την ακόρεστη επιθυμία για κοινωνική καταξίωση μέσο αξιωμάτων και εύκολου πλουτισμού πατώντας επί πτωμάτων.

Τελικά είναι πολύ σχετικό αν υπήρξε ποτέ προλεταριάτο, ως συνειδητός φορέας της θέσης του ή βίωνε μια εξαναγκαστική έξω-συνειδητότητα απ΄ τους μαρξιστές

καθοδηγητές του, λόγο της παλιότερης ισόβιας αποκλεισμένης θέσης του.

Ακόμα και σήμερα με όλα αυτά τα συσσωρευμένα κοινωνικά προβλήματα ο φραστικός μαξιμαλισμός της αριστεράς με την πολιτική ανυπακοή και τη ρήξη με το σύστημα συναντά τον ρεφορμισμό της πρακτικής της.

Η Λούμπεν ΜικροΑστική Τάξη διαμαρτύρεται, καταγγέλλει, δυσαρεστείται, αγανακτεί, αλλά μοιάζει με σύγχρονο Σίσυφο της ταξικής ανάβασης. Διαρκώς σπρώχνει μπροστά του το βράχο της ιστορικής συνείδησης στην ανηφόρα της φτώχιας, της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της αποξένωσης, αλλά μόλις φτάνει στην κορυφή της επαναστατικής ανασύνθεσης βλέπει την υπόσχεση του καπιταλιστικού παραδείσου του νέου διαμερίσματος με το εξοχικό, της πιθανής προαγωγής στην δουλειά, του καινούριου αυτοκινήτου, των χλιδάτων αντικειμένων, μα πάνω απ΄ όλα, των εύκολων και ανέξοδων σχέσεων που κλειδώνουν στην φράση «Δεν γαμιέται… Εγώ να περνάω καλά…» και εγκαταλείπει την προσπάθεια αφού βολεύεται με εξαρτημένες ψευδαισθήσεις. Βέβαια ο βράχος εξακολουθεί να υπάρχει και κατρακυλάει ξωπίσω του.

Ο Λένιν κάποτε μιλούσε για «χρήσιμους ηλιθίους». Ανασκευάζοντας τα λεγόμενα του είμαστε σίγουροι πως οι «χρήσιμοι ηλίθιοι» του εχθρού, είναι «άχρηστοι σύμμαχοι» για εμάς. Αυτή η τεράστια δεξαμενή του εκλογικού σώματος που στην συντριπτική του πλειοψηφία μυξοκλαίγεται για τα οικονομικά σκάνδαλα και τα «αντιλαϊκά μέτρα», σέρνεται μοιρολατρικά στις κάλπες για να ρίξει εθελοντικά το πιστοποιητικό της υποτέλειας του με μορφή ψήφου. Μάλιστα στις πρόσφατες ευρωεκλογές εκτός από τα κόμματα εξουσίας, τους ηλίθιους του ΚΚΕ, τους ρεφορμιστές του Σύριζα και τους χουντικούς του ΛΑΟΣ, είχαμε και την εμφάνιση των Οικολόγων Πράσινων που ταιριάζουν γάντι με την εποχή μας. Αποτελούν την νέα εκδοχή της πολιτικής κενότητας, άχρωμοι και επιδερμικοί, καιροσκόποι κάθε είδους και συνταξιούχοι μιας αποσυρμένης ανατροπής, όπως ο πρώην ΕΚΚΕτζής Α. Καφετζόπουλος.

Επίσης όσον αφορά το μεγάλο ποσοστό αποχής πρέπει να το αναλογιστούμε ψύχραιμα, χωρίς να προτρέχουμε, ούτε να το εκλαμβάνουμε αποκλειστικά ως έκφραση μιας έμπρακτης δυσαρέσκειας προς το σύστημα. Η ιστορική εμπειρία έχει επιδείξει πως στις σύγχρονες ευρωπαϊκές δημοκρατίες (Βέλγιο, Ολλανδία, Δανία κ.α.) αλλά και στον παγκόσμιο χωροφύλακα των Η.Π.Α. τα ποσοστά αποχής ξεπερνούν και το 60%. Αυτό δε σημαίνει πως είναι αποτέλεσμα και συνέπεια της έμπρακτης κριτικής των επαναστατικών διαδικασιών που συμβαίνουν στο εσωτερικό αυτών των χωρών, αλλά επιστέγασμα της νέας κυριαρχικής διαταγής της αδιαφορίας. Άλλωστε η ενασχόληση με τα «κοινά», ο κοινωνικός προβληματισμός (ακόμα και σε επίπεδο θεωρητικών αερολογιών) και το ενδιαφέρον για την πολιτική δεν συνιστούν σήμερα την ενδεδειγμένη στάση ζωής του σύγχρονου πολίτη.

Σε ένα φρενήρη κόσμο γεμάτο διασκεδάσεις-ξεχάσματα η απολίτικη αδιαφορία συμφέρει το σύστημα. Και ας διαρρηγνύουν τα ιμάτια τους οι πολιτικοί εκπρόσωποι, βλέποντας να χάνουν την αναγνωρισημότητα και το κύρος τους. Η πραγματικότητα είναι πως τα ίδια τα πολιτικά κόμματα ως κοινωνικοί φορείς είναι ξεπερασμένα. Είναι απλώς οι επιστάτες της πολυκατοικίας, όπως λέει ο Αδόλφος Καρατζαφέρης, ενός

κόσμου που τον κυβερνούν οι διαφημίσεις και τα οικονομικά συμφέροντα. Γιαυτό ξεκαθαρίζουμε την θέση μας, άλλο πράμα η Επαναστατική Αντιπολιτική και άλλο η απολίτικη αδιαφορία. Απορρίπτουμε την πρακτική της εκλογικής αποχής που δεν ακολουθείται από αντίστοιχες πράξεις αποχής από κάθε θεσμική έκφραση της κοινωνικής ζωής. Αν η αποχή από τις εκλογές σημαίνει συμμετοχή στις οδηγίες χρήσης του νέου κυριαρχικού συμπλέγματος της ιδιώτευσης και του δόγματος «κοιτάω την πάρτη μου και περνάω καλά…» τότε την απαξιώνουμε και την ταυτίζουμε με τους προσκυνημένους ψηφοφόρους που κουνάνε χαρούμενα τις πλαστικές τους σημαίες.

Απ΄ την άλλη για όλους όσους η αποχή απ΄ τις εκλογικές ψευδαισθήσεις, αποτελεί μέρος της επαναστατικής συνείδησης είναι καιρός να εκδηλώσουν με πράξεις την αποστροφή τους για το σύστημα. Είναι στο χέρι τους και στο χέρι μας να ταράξουμε με όλα τα μέσα αυτή τη θανάσιμη αδράνεια και την δημοκρατική ειρήνη. Στο μέτρο που αναπτύσσονται αυτές οι πρακτικές βίαιης αντιθεσμικής αντιπαράθεσης, αναπτύσσονται οι δυνάμεις μας. Βρισκόμαστε στο ίδιο μέτωπο του πολέμου… Μετά τις ευρωεκλογές, οι κρατούντες έστειλαν ένα μήνυμα, εκατοντάδες πάνοπλοι πραίτορες της αστυνομίας εξαπολύονται στους δρόμους σε μια επιχείρηση επίδειξης δύναμης. Οι μπάτσοι μαζεύουν τους μετανάστες, τους τοξικομανείς, τους άστεγους, τους μικροπαραβατικούς προσπαθώντας με επιχειρήσεις-σκούπα να καθαρίσουν το κέντρο της πόλης. Άνθρωποι και ποντίκια γίνονται ένα. Την ίδια στιγμή το ντόπιο μικροκεφάλαιο, οι καταστηματάρχες, οι βιοτέχνες, οι έμποροι, οι μικροϊδιοκτήτες επιδοκιμάζουν χαιρέκακα την νέα γραμμή πολιτικής κατά της λαθρομετανάστευσης. Καθαρίζουν τα εθνόσημα και τις καραμπίνες, σχηματίζουν επιτροπές κατοίκων και βαδίζουν με βηματισμό χήνας στην αυτοδικία εναντίον των απόκληρων. Όλων αυτών των σύγχρονων μεταναστών δούλων, που ο κάθε μικροαστός έλληνας πατριώτης τους έχει χρησιμοποιήσει για κάποιο μερεμέτι στο εξοχικό του, για να του φροντίζουν τον κήπο, για να του νταντεύουν τα παιδιά του, για να φορτώνονται όλες τις χαμαλοδουλειές, να ικανοποιούν τον «υπέρμετρο» ανδρισμό του μέσω του trafficking γυναικών ώστε να νιώσει ο ντόπιος στον τόπο του αφέντης.

Η έννοια του ντόπιου ως κοινωνική ταυτότητα, δεν έχει να κάνει με την φυλετική καταγωγή, ούτε αντιστοιχεί με την έννοια του γηγενή. Ντόπιος είναι ο καθένας που θεωρεί πως του αντιστοιχεί ένα μερίδιο της εξουσιαστικής βίας ή της νομοταγής συναίνεσης που μπορεί ν΄ασκήσει είτε ως ηθικός αυτουργός, είτε ως εντολοδόχος για να προασπίσει τις αυτόχθονες αξίες του τόπου που ζει. Να διατηρεί δηλαδή έμπρακτα την καθεστηκυία τάξη πραγμάτων. Οι Αλβανοί που κράδαιναν σιδερολοστούς και τσάκισαν τους εργάτες απ΄ το Μπαγκλαντές στην Μανωλάδα για το μάζεμα της φράουλας πριν απ΄ αρκετούς μήνες, δεν είναι καλύτεροι απ΄ τους Έλληνες των ΜΑΤ. Ίσως να είναι και χειρότεροι γιατί δεν είναι αναγνωρίσιμοι όπως οι μπάτσοι. Επίσης τα ναρκωκυκλώματα ορισμένων Ιρακινών που σφάζονται με τους αντίστοιχους Αφγανούς για τον έλεγχο της πρέζας στους δρόμους ή οι νταβάδες και οι μαστροποί απ΄ την Νιγηρία που ελέγχουν την πορνεία των ομοεθνών τους γυναικών στα πεζοδρόμια δεν διαφέρουν καθόλου απ΄ τους αντίστοιχους Έλληνες «συναδέλφους» τους. Πατρίδα είναι εκεί που πιστεύεις πως σου ανήκει κάτι απ΄ αυτό τον κόσμο και οι «πατριώτες» κάθε φυλής και εθνικότητας είναι έτοιμοι να την προασπίσουν. Σ΄ αυτό το αλισβερίσι ιδεολογικής σύγχυσης και κοινωνικοπολιτικής αντίφασης ορίζουμε τους εαυτούς μας

φανατικούς απάτριδες. Τώρα λοιπόν οι νοικοκυραίοι ανακάλυψαν πως τους ενοχλούν οι «ξένοι», παρ΄ όλο που συνεχίζουν να τους εκμεταλλεύονται στις μαύρες δουλειές. Εμείς ποτέ δεν μιλήσαμε για λογαριασμό τρίτων, σίγουρα όμως θα κόψουμε την γλώσσα όσων μιλάνε πολύ με φόντο τον πατριωτισμό και την μισαλλοδοξία τους.

Γιατί αυτή η πρωτοπορία της Λ.Μ.Α.Τ., των ελλήνων μικροκεφαλαιούχων, τις στιγμές της επαναστατικής σύγκρουσης θα τεθεί στην υπηρεσία των αφεντικών. Πρώτα θα γίνει η ασπίδα τους και στην συνέχεια σπαθί εναντίον μας, όπως ακριβώς έκαναν και οι μαυραγορίτες πρόγονοι τους. Γι΄ αυτό δεν πρέπει να τους αφήνουμε ούτε μια πιθαμή γης, για να ορθώσουν το θρασύδειλο ανάστημα τους. Η απάντηση θα δοθεί σύντομα προς όλες τις κατευθύνσεις. Ο εχθρός είναι παντού αλλά κυρίως είναι εδώ. Στα αστικά κέντρα, στα πλοκάμια της μικροοικονομίας των συντηρητικών στρωμάτων, στα κέντρα λήψης αποφάσεων του μεγάλου κεφαλαίου, στους θιασώτες της πολιτικής σκηνής, στα δημοσιογραφικά θεωρεία και τους εργολάβους τους, σε οτιδήποτε διαμορφώνει και συμμετέχει στην θεσμική ζωής της Ελλάδος.

Ζούμε λοιπόν «το τέλος των ιδεολογιών» όπως αναφέρει ο Φουκογιάμα. Βρισκόμαστε στην εποχή των καπιταλιστικών εμπορευμάτων, της κλωνοποιημένης ηθικής, των ψυχοφαρμάκων, της εικόνας, του θορύβου των αυτοκινήτων στις μεγάλες λεωφόρους, των σκανδα λοθηρικών πρωτοσέλιδων, των τηλε-εισαγγελέων, του νεαρού που πυροβόλησε στον ΟΑΕΔ, του Σαββατόβραδου στα μπουζούκια. Ζούμε στο τέλμα της συνείδησης και αυτό εξυπηρετεί τον ένοπλο αγώνα. Δίπλα στην χωματερή των εμπορευμάτων του καπιταλισμού παράγεται κι απελπισία. Μια οργισμένη απελπισία ανθρώπων αποφασισμένων να απορρίψουν τα σκουπίδια της σύγχρονης κοινωνίας. Μιλάμε για την απελπισία που εκφράζει την κατάσταση όλων όσων δεν μας έχει απομείνει καμία ελπίδα να δούμε να αλλάζει η πραγματικότητα που μας επιβάλλουν. Γνωρίζουμε πως η κοινωνία «έχει πιάσει πάτο». Επειδή όμως η απελπισία από μόνη της μπορεί να παράγει αυτοκαταστροφική παραίτηση εδώ χρειάζεται η ιστορική συμμαχία με το αντάρτικο πόλης. Ο πόνος πρέπει να γίνει δύναμη, κι απελπισία οργή. Αυτός είναι ο προνομιακός χώρος για την ένοπλη προπαγάνδα μας. Απευθυνόμαστε σε όλους αυτούς που έχουν αυτοεξοριστεί απ΄ αυτήν την κοινωνία και τα ψεύτικα αγαθά της για να ανασυνθέσουμε το αντάρτικο πόλης που γύρω του θα συσπειρώνονται άνθρωποι που θα έχουν μια κοινή επαναστατική στράτευση, με αντισυμβατική γλώσσα, με αντιθεσμική πολιτιστική κουλτούρα, με αυτοοργανωμένη διαχείριση και αντισυμβατικό κοινωνικό διάγραμμα οριζόντιων σχέσεων.

Η αφετηρία είναι πάντα η προσωπική ενόραση του καθενός ανεξαρτήτως φύλου, τάξης, εθνικότητας και ηλικίας. Είναι το ξεπέρασμα όλων των συμβάσεων επίσημων και ανεπίσημων, της εργασίας, της οικογένειας, της θρησκείας, του κομφορμισμού, του πατριωτισμού, του σεξισμού, των αξιωμάτων με την κατάργηση τους μέσα απ΄ την συμμετοχή στην επαναστατική πάλη. Είμαστε ρεαλιστές και χαιρόμαστε που δεν πρέπει να υπερασπίσουμε το όραμα και την ελπίδα ενός καλύτερου κόσμου που μπορεί να μην έρθει ποτέ. Γι΄ αυτό είχαμε γράψει στην πρώτη μας ανακοίνωση «κάνουμε αντάρτικο και όχι πολιτική». Οι παράνομες επαναστατικές οργανώσεις δεν είναι εργαλεία για τον κόσμο του μέλλοντος αλλά πρόταση ζωής για το σήμερα. Άλλωστε στο παρελθόν η παγίδα των οραμάτων είχε οδηγήσει σε ψευδαισθήσεις ένοπλες αντάρτικες ομάδες οι

οποίες περίμεναν πως θα ξεσηκωθούν οι λαϊκές μάζες και θα πάρουν τα όπλα στα χέρια τους ενώ άλλες όπως οι σύντροφοι της R.A.F. εγκλωβιστήκαν σ΄ ένα στείρο φιλοσοβιετισμό χωρίς να κάνουν κριτική στο έκτρωμα της Σοβιετικής Ένωσης.

Αλλά και στην Ελλάδα ο ιδεαλισμός ενός λαϊκού ξεσηκωμού μετά την μεταπολίτευση, που τελικά ποτέ δεν διήρκησε, αποθάρρυνε αρκετούς συντρόφους που εγκατέλειψαν το αντάρτικο πόλης και προσχώρησαν σε ότι μισούσαν. Δουλειά, οικογένεια, σπίτι και αποδράσεις στην εξοχή. Ένα παρελθόν που πλέον δεν είναι αντάξιο της συνέχειας του αποδεικνύει την πλάνη του, τις ψευδαισθήσεις του και την λάθος στρατηγική του. Τελειώσαμε με τα ξεπερασμένα οράματα της λαϊκής βάσης και της εργατικής τάξης. «Απ΄ όλα όσα έχουν ανέκαθεν συμβεί, τίποτα δεν θα πρέπει να θεωρηθεί χαμένο για την Ιστορία. Βέβαια μόνον σε μια λυτρωμένη ανθρωπότητα ανήκει πλήρως το παρελθόν της. Είναι σαν να λέμε πως μόνο γι΄ αυτήν το παρελθόν της έχει γίνει αφηγήσιμο σ΄ όλες τις στιγμές του. Κάθε μία από τις στιγμές που έχει βιώσει γίνεται μνεία στην ημερήσια διάταξη.» (Walter Benjamin, Ο Άγγελος της Ιστορίας, θέση III.) Η ιστορία πλέον του αντάρτικου πόλης θα μιλάει για την σημασία της κάθε στιγμής. Μια τέτοια στιγμή πολέμου ήταν στις 17 Ιουνίου στις 6.24 το πρωί όταν ένας ένοπλος σχηματισμός του εκτελεστικού μας βραχίονα πλησίασε τ΄ αυτοκίνητο που χρησιμοποιούσαν οι αστυνομικοί της Αντιτρομοκρατικής και εκτελέσαμε με 24 σφαίρες τον μπάτσο που φρουρούσε το σπίτι της ψευδό-μάρτυρος Σοφίας Κυριακίδου. Προσεγγίσαμε λοιπόν το στόχο και αφού ελέγξαμε περιμετρικά τον χώρο της επίθεσης εκτελέσαμε το σχέδιο της οργάνωσης μας κι αποχωρήσαμε με επιτυχία. Ο μπάτσος που εκτελέσαμε υπηρετούσε στην Αντιτρομοκρατική υπηρεσία. Η εν λόγω υπηρεσία αυτοπαρουσιαζόταν ως η υπερελίτ του αστυνομικού σώματος παρ΄ όλο που έχει μηδαμινές επιτυχίες στο ενεργητικό της. Όλη την ώρα μας «ακουμπάνε», μας «γνωρίζουν», μας «παρακολουθούν» και όταν παρουσιαζόμαστε οικειοθελώς σ΄ ένα από τα στελέχη τους, όπως αυτό στα Πατήσια, «γκρινιάζουν» ότι τους χτυπάμε πισώπλατα κι άνανδρα. Δηλαδή τι θέλουν; Να τους παίρναμε τηλέφωνο να τους ενημερώσουμε για την «επίσκεψη» μας; Εμείς φταίμε που δεν είμαστε ακατάδεκτοι και αποδεχόμαστε τις προ(σ)κλήσεις τους. Πόλεμο έχουμε μαλάκες, όχι πάρτυ για να μας κατηγορείτε ότι ήρθαμε ακάλεστοι. Άλλωστε στη συγκεκριμένη υπηρεσία της Αντιτρομοκρατικής όπως και σ΄ όλα τα σώματα ασφαλείας το περιβραχιόνιο του πένθους ταιριάζει πολύ με τις στολές τους. Κι αν ο συγκεκριμένος αντιτρομοκρατικάριος είχε ειδική εκπαίδευση σε σεμινάρια αυτοάμυνας και οπλοτεχνικής, εμείς έχουμε μόνο μια ζωή που αξίζει ρε γαμώτο κάτι καλύτερο απ΄ τους γρυλλισμούς των ένστολων γουρουνιών, τις βρισιές των δεσμοφυλάκων και τις εισαγγελικές αγορεύσεις των δημιών μας. Και μιλάμε για εμάς και για σένα, τον κάθε εσένα που δεν γουστάρεις αυτόν τον σκατόκοσμο και τους υποτελείς του. Έτσι τα ΄χαμε πει και οι πράξεις από ΄δω και πέρα θα σφραγίσουν τα λόγια μας με δεσμούς αίματος των εχθρών μας. Όσο για τα παραμύθια σας σχετικά με την ύπαρξη μηνύματος από καρτοκινητό τηλέφωνο («άλλαξε. ελάτε.») το ξέρετε πολύ καλά, όπως το ξέρουμε και μεις πως ποτέ δεν υπήρξε. Κόψτε τις μαλακίες που χρησιμοποιείτε για να περάσετε πιο εύκολα το νομοσχέδιο σας για τα καρτοκινητά και σταθείτε επιτέλους στο ύψος των περιστάσεων, κύριοι του 12ου. Ούτως ή άλλως δεν χρειαζόμαστε κινητά για να σας τσακίζουμε και να σας περιγελάμε.

Η πρακτική της εκτέλεσης εξυπηρετεί το πρόγραμμα της μόνιμης απειλής που είχαμε ήδη εξαγγείλει στην 1η μας ανακοίνωση. Από ΄δω και πέρα οι πολιτικές εκτελέσεις περνάνε στην ημερήσια διάταξη των συζητήσεων μας. Όπως είχε πει ο Μάο-ΤσεΤούνγκ «χτυπάς έναν για να φοβίσεις 100». Τώρα ξέρετε ποιος έχει σειρά… και η λίστα είναι μεγάλη κουφάλες, θα σας χτυπάμε χωρίς κανένα έλεος. Είναι η μεταφορά του ψυχολογικού και υπαρκτού φόβου στο στρατόπεδο των υπηρεσιών ασφαλείας του κράτους που αντιμάχονται τις δυνάμεις και τους σχηματισμούς της Επανάστασης. Η εκτέλεση του συγκεκριμένου μπάτσου ήταν γι΄ αυτόν το θλιβερό τέλος μιας ακόμα πιο θλιβερής και επαίσχυντης επιλογής που ο ίδιος είχε κάνει αποφασίζοντας έτσι και για το τέλος του. Για εμάς τα λόγια που γράφουμε είναι σαν τις σφαίρες, όταν «φύγουν» απ΄ το όπλο δεν μπορούν να επιστρέψουν, πρέπει να βρουν τον στόχο τους. Είχαμε γράψει «αν δεν αρχίσετε να υποβάλλετε παραιτήσεις θ΄αρχίσετε να μετράτε φέρετρα». Καλά ξεμπερδέματα. Προωθούμε την επαναστατική βία και κατ΄επέκτασιν τις ένοπλες δολοφονίες εναντίον του ανθρώπινου δυναμικού του συστήματος. Θα τους χτυπάμε με κάθε τρόπο και μέσο. Ως οργάνωση άμεσης επαναστατικής βίας οφείλουμε να περιλαμβάνουμε στους πολιτικούς μας σχεδιασμούς την αντιπαράθεση με τα γουρούνια του κράτους χρησιμοποιώντας τον ανορθόδοξο αστικό πόλεμο που ωφελεί το αντάρτικο πόλης. Δηλαδή χρησιμοποιώντας το ένοπλο μέσο δημιουργούμε χώρους απελευθερωτικής βίας και χρόνους αντιεξουσίας. Το ένοπλο είναι ένα από τα πολλά μέσα ενός ανθρώπου της Επανάστασης, που ευνοείται από την χωροταξία των αστικών κέντρων και βοηθάει την πραγμάτωση των επιχειρήσεων του ανορθόδοξου πολέμου. Καταλήγοντας λοιπόν, θα χτυπάμε όλους τους κυρίαρχους μηχανισμούς, τους θεσμικούς φορείς και τα πληρεξούσια άτομα. Ο εσωτερικός εχθρός της ανατροπής ας ορθώσει τ΄ ανάστημα του.

Δεν θα επιτρέψουμε σε καμιά φαντασιόπληκτη κυράτσα να προσβάλλει την τιμή και την ιστορία του Ε.Λ.Α. Αν η Σοφία Κυριακίδου συνεχίσει το παραλήρημα και τις ψευτιές της θα της ξεριζώσουμε την γλώσσα, όπως και σε κάθε επίδοξο «πολυλογά» στο μέλλον. Να το θυμούνται αυτό όλοι οι περίοικοι της περιοχής που αυτοβούλως θα θελήσουν να δώσουν πληροφορίες. Γνωρίζουμε τα ονόματα τους και τα κουδούνια τους, τα΄ αυτοκίνητα τους και τον τόπο εργασίας τους, όπως γνωρίζαμε και τις συνήθειες της κατάπτυστης Σοφίας Κυριακίδου και τους «μοναχικούς» περιπάτους της στην λαϊκή αγορά χωρίς την συνοδεία γοριλλών. Ήταν στην διακριτική ευχέρεια μας να μην την προσεγγίσουμε γιατί τα ψέματα της φανέρωναν την ψυχική διαταραχή της. Δεν θα εφαρμόσουμε το ίδιο με τους υποψήφιους χαφιεδάνθρωπους της περιοχής. Ας το βάλουν λοιπόν καλά στο μυαλό τους οι ρουφιάνοι κάθε είδους, πως μπορεί να κοιμούνται με κλειδωμένες πόρτες αλλά μπορεί να ξυπνήσουν με τρίτο μάτι στο κεφάλι. Τα μεγάλα στόματα κοστίζουν ζωές. Οι αυτόπτες μάρτυρες που δίνουν στοιχεία στην αστυνομία θα αντιμετωπίζονται ως μπάτσοι. Τα θυμάστε τα ντόνατς που είχαμε αναφέρει… συνεχίζουμε να έχουμε ίδια άποψη. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι ρουφιάνοι γίνονται στόχος. Στο παρελθόν η 1η Μάη και ορισμένοι σύντροφοι του.Ε.Λ.Α. είχαν «τιμωρήσει» με βομβιστικές επιθέσεις δύο αυτόπτες μάρτυρες. Αν χρειαστεί θα συνεχίσουμε την καλή δουλειά.

Θέλοντας να ταράξουμε την συνοχή του κράτους με την οξύτητα της επίθεσης, πρέπει να είμαστε σε θέση να διακρίνουμε τις ευρύτερες αντάρτικες στρατιωτικό-πολιτικές

εξελίξεις και πιθανές συμμαχίες στο παγκόσμιο στερέωμα. Οι επιθέσεις με ημι-αυτόματα σε αστυνομικά τμήματα της Γαλλίας, οι εκτελέσεις Βρετανών στρατιωτικών από τις αμετανόητες παρατάξεις του I.R.A., οι αντάρτικοι σχηματισμοί στο Μεξικό που συνεχίζουν την επίθεση στα καθεστωτικά στρατεύματα παρ΄ όλη την εκεχειρία της πρωτοπορίας του EZLN με το κράτος του Μεξικού, οι αραβικές ένοπλες κομμουνιστικές οργανώσεις που τα σιωνιστικά μίντια τις παρουσιάζουν ως ισλαμικές φονταμενταλιστικές διαστρεβλώνοντας τα λόγια τους(την στιγμή που αυτοί μιλούν για «λαϊκή δικαιοσύνη» τα μίντια μεταφράζουν «ο Αλλάχ είναι μεγάλος») αποτελούν ανοιχτά μέτωπα του ανορθόδοξου ένοπλου αγώνα. Οι διαφορές, οι αντιφάσεις και οι διαφωνίες είναι τεράστιες αλλά γνωρίζουμε πως προκύπτουν απ΄ τις διαφορετικές πολιτιστικές κουλτούρες και τις γεωπολιτικές συνθήκες κάθε χώρας. Όμως αυτό δεν μας εμποδίζει να αναβιώσουμε το Αντί-ιμπεριαλιστικό Μέτωπο της δεκαετίας του 1980 μετατρέποντας το σε Επαναστατικό Αντάρτικο Μέτωπο αποκλειστικά επιχειρησιακών βραχιόνων με ανταλλαγή πληροφοριών, σχεδιασμών, οπλισμού, τακτικής, τεχνοτροπίας, στοιχείων με σκοπό να πλήξουμε όσων το δυνατόν περισσότερο τον εχθρό.

Για αρκετούς η ιστορική εμπειρία του αντάρτικου πόλης είναι ένα αυτοκτονικό αδιέξοδο. Για άλλους μια παγίδα που μπορεί να εγκλωβιστεί το πιο υγιές κομμάτι του κινήματος σε μια αυτοκαταστροφική επιλογή. Για εμάς απλά είναι η πιο ευθεία «οδός» να πεις και να πράξεις την υποκειμενική σου αλήθεια. « Είναι η έφοδος στα χειμερινά ανάκτορα, εκεί που ανατέλλουν οι δύο ήλιοι. Ο έναχο τύραννος ζυγός-που σηκώνεται πάνω από κεφάλια που σκύβουν στο διάβα του κι ο άλλος αυτός που υποκλίνεται στο αγέρωχο βλέμμα όσων τολμούν να τον αντικρίσουν κατάματα και τους ζεσταίνει στην περπατησιά τους. Αυτή είναι η διαφορά μας με όσους δεν τολμούν, εμείς καταργούμε τον πρώτο ήλιο. Έτσι ανατέλλει το αντάρτικο πόλης. »(F. Fanon, Τορίνο, 1966)-Για τον σύντροφο αντάρτη Δημήτρη Κουφοντίνα. Ο υπέρτατος σχεδιασμός και το καθήκον ενός αντάρτη πόλης είναι να αποδιοργανώσει το εσωτερικό της χώρας του, να πλήξει την εθνική οικονομία, να κιβδηλώσει την δημόσια εξωτερική εικόνα και να δημιουργήσει διεθνή ανυποληψία, να αποσταθεροποιήσει το σύστημα και να προκαλέσει τον εθνικό διχασμό. Όσο για τις συνέπειες, σ΄ αυτή την ξέφρενη πορεία του ένοπλου αγώνα γνωρίζουμε πως οι φυλακές είναι μπροστά μας. Μπορούμε ν΄ αποδεχτούμε το ενδεχόμενο της σύλληψης, ακόμα και της δολοφονίας μας(αφού δεν πρόκειται να παραδοθούμε έτσι απλά…), ως αποτέλεσμα της δράσης μας. Όμως θ΄ αναγκάσουμε πρώτα την Ελλάδα να ματώσει. Θα κάνουμε το κράτος ν΄ αποκλείσει τις επικίνδυνες περιοχές, οι μπάτσοι θα περιπολούν μέσα σε τεθωρακισμένα, στρατιώτες θα φυλάνε τις πλατείες, το ένδοξο σύμβολο του Parabellum 38 θα ξαναγυρίσει στις διαδηλώσεις ενώ αυτοί θα σπάνε πόρτες στα σπίτια για έρευνες εμείς θα τους σπάμε τα κεφάλια, οι αντάρτικες ομάδες θα οργανώσουν την νύχτα και ολόκληρος ο πληθυσμός των αστικών κέντρων θα συνηθίσει να ζει με τους μαύρους καπνούς στον αέρα απ΄ τις βόμβες και τους εμπρησμούς. Θέλουμε να θέσουμε σε ισχύ την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, τον εμφύλιο επαναστατικό πόλεμο. Η ουδετερότητα στο εκτελεστικό απόσπασμα καργιόληδες. Τον λόγο τώρα έχουν τα όπλα και ο ανορθόδοξος επαναστατικός πόλεμος. Γιατί η εξουσία επιβάλλεται αλλά και καταργείται στην κάνη των όπλων.

ΕΝΟΠΛΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ.

«Τι σημασία έχει κι αν μας βρει ο θάνατος; σημασία έχει ότι η κραυγή μας θ΄ ακουστεί κι ένα άλλο χέρι θα βρεθεί δίπλα να πάρει τ΄ όπλο μας κι άλλοι αντάρτες θα ξεσηκωθούν για να πιάσουν το τραγούδι, για ν΄ ακουστεί η καινούργια κραυγή του πολέμου και της επανάστασης» (Τσε Γκεβάρα). ΣΕΧΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

- 19.7.2010

Ανακοίνωση ν 4

Η Σέχτα Επαναστατών οπλίζεται ξανά

Στο σημερινό κόσμο το πιο βίαιο πράγμα είναι να μένεις απαθής. Όλη μας η ζωή κατακλύζεται από τη βία. Και όταν δεν είναι η βία των μπάτσων, των κρατητηρίων, των φυλακών, τότε τα πράγματα είναι ακόμα πιο ύπουλα. Μιλάμε για μια βία χωρίς αίμα. Για την βία της εικόνας, των διαφημίσεων, της καταναλωτικής μαστούρας, των ψυχοαδιέξοδων, της μοναξιάς. Ζούμε σε άθλιες πόλεις, τρώμε πλαστικό φαγητό, ενημερωνόμαστε με κατασκευασμένες ειδήσεις, ψωνίζουμε τυποποιημένα προϊόντα, εργαζόμαστε σε αηδιαστικές δουλειές, θαυμάζουμε κάλπικα πρότυπα, φτιάχνουμε τα μικρά ιδιωτικά κελιά μέσα στα σπίτια μας με την χαρούμενη επίπλωση.

Εμείς κουραστήκαμε από αυτό το κενό ζωής. Είπαμε φτάνει πια... όχι άλλες ξοφλημένες μέρες... όχι άλλες ταπεινώσεις στη δουλειά... όχι άλλες δανεικές προσευχές για καληνύχτα...

Ετσι πριν 1,5 χρόνο φτιάξαμε την Σέχτα Επαναστατών, που έγινε το όχημα διαφυγής μας απ΄ τη γαμημένη ησυχία του κόσμου- φυλακή που ζούσαμε. Δυο- τρία όπλα για αρχή, μερικά βιβλία και κάποιες παραβατικές γνώσεις από προηγούμενες εμπειρίες του παρελθόντος, συνδυάστηκαν με αρκετά «κιλά» αποφασιστικότητας και την σιγουριά της συνείδησης που έλεγε: ή άνθρωπος ή γουρούνι, ή μαχητής ή υπόδουλος, ή επανάσταση ή συμβιβασμός με την παραίτηση.

Και έτσι ξεκινήσαμε.

Όταν ζεις σε έναν ατέρμονο αγώνα, σε κάνει να οξύνεις τις ικανότητες και την σκέψη σου, ενώ ταυτόχρονα σου προσφέρει την ευχαρίστηση ότι έχεις αντιτεθεί στη μοίρα που προορίζανε για σένα.

Όμως θέλαμε κάτι παραπάνω...

Επιζητούσαμε το άλμα για την έφοδο στον ουρανό. Μετά το τρίτο μας χτύπημα, θέσαμε στον εαυτό μας το ζήτημα της αναβάθμισης της δράσης μας, που εμπεριείχε κάποιες απαραίτητες προϋποθέσεις. Έτσι περάσαμε σε μια δημιουργική αφάνεια με σκοπό να αναδυθούμε πιο ικανοί, πιο ουσιαστικοί, πιο επικίνδυνοι. Σε αυτό το διάστημα αρκετοί από εμάς εκπαιδευτήκαμε στα όπλα, μάθαμε νέες τεχνικές, διαβάσαμε, ενημερωθήκαμε για άγνωστες μέχρι τότε καταστάσεις αγώνα, ανταλλάξαμε εμπειρίες και σκεπτικά με άλλους μαχητές και ανεφοδιαστήκαμε στον υλικοτεχνικό τομέα.

Παράλληλα οι υπόλοιποι μαχητές μας δεν έμειναν ανενεργοί. Δημιούργησαν ένα απαραίτητο δίκτυο πληροφοριών, συνέλεξαν στοιχεία, φρόντισαν την συνειδητή αεργία μας και πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στο σκοπό της Επανάστασης και στην αξιοπρέπεια του εαυτού τους.

Έτσι από εδώ και πέρα θέλουμε να είμαστε τρομακτικά συνεπείς σε ότι λέμε και να μεταφέρουμε ένα μήνυμα σε όλους τους επιφανείς φορείς της κοινωνίας και τους γορίλες τους. «Η Σέχτα Επαναστατών δεν θα αφήσει ούτε ένα χιλιοστό ασφαλούς εδάφους στη ζωή σας. Τα όπλα μας είναι γεμάτα και έτοιμα να “μιλήσουν”... Αν τα επιχειρήματα κάνουν τον ιδρώτα να κυλάει, οι αποδείξεις θα κάνουν να χυθεί αίμα...». Πλέον δε μιλάμε για ένοπλη προπαγάνδα, αλλά την εφαρμόζουμε στην πράξη. Η πρόσφατη επίθεση μας δεν στηρίχτηκε σε προπαγανδιστικούς λόγους, αλλά στην απόφαση να τερματίσουμε την άθλια καριέρα αυτού του τύπου.

Ο ένοπλος αγώνας δεν απολογείται και δεν προφασίζεται την υποκρισία του ανθρωπισμού και το ιδανικό της ανθρώπινης ζωής. Η επανάσταση είναι πόλεμος για την οικοδόμηση ενός αυτόνομου υπαρξιακού κώδικα μακριά απ΄ την υποκρισία του σύγχρονου τρόπου ζωής.

Η ανθρώπινη ζωή είναι μια μεταβλητή, ένα εμπόρευμα στον κόσμο του θεάματος που άλλοτε την κατασπαράσσει εξορίζοντας την στα μπουντρούμια των φυλακών, στα μοναχικά αδιέξοδα, στις ουσίες των εξαρτήσεων και άλλοτε την υπερασπίζεται ως το «ιδανικό» που χάθηκε απ΄ τα όπλα των τρομοκρατών.

Όμως σημασία δεν έχει μόνο αν ζεις, αλλά και το πως ζεις. Η πραγματική αξία βρίσκεται στις επιλογές που κάνει ο καθένας στη ζωή του. Εκεί κρινόμαστε όλοι. Ο Σωκράτης Γκιόλιας έκανε τις επιλογές του και εμείς τις δικές μας. Αυτός επέλεξε να ζήσει σαν τρωκτικό στο βασίλειο της λάσπης του άθλιου κύκλου του και εμείς ως λύκοι έξω από την αγέλη.

Ας δούμε λοιπόν ποιος ήταν πραγματικά ο «ανυποψίαστος» και «αφύλακτος» Σωκράτης Γκιόλιας.

Από νωρίς μπασμένος στα κόλπα της δημοσιογραφικής πανούκλας θήτευσε για αρκετά χρόνια στο μετρ της δήθεν ανεξάρτητης «αποκαλυπτικής» δημοσιογραφίας Μάκη Τριανταφυλλόπουλο ως φίλος, συνεργάτης και αρχισυντάκτης των εκπομπών του. Παράλληλα διετέλεσε «στέλεχος» της νέας σχολής του ελληνικού πρωταθλητισμού. Του πρωταθλητισμού που είχε ειδίκευση στο παράνομο εμπόριο ντοπαϊνης (κολλητός του Χρήστου Τζέκου που ξέρει καλά από «σκόνες»), στα ντοπαρισμένα ρεκόρ (κουμπάρος με τον Κώστα Κεντέρη που του προσέφερε δημοσιογραφική κάλυψη στο γνωστό «ατύχημα» που είχε με το άλλο αθλοπρεζάκι την Κατερίνα Θάνου) και φυσικά στο νταραβέρι αξιωμάτων- αποκατάστασης όλης της γνωστής πρωταθλητικής κλίκας είτε στα σώματα ασφαλείας, είτε στον πολιτικό στίβο (φιλαράκι του αθλητήβουλευτή Κουκοδήμου, της αποτυχημένης υποψήφιας Πατουλίδου και άλλων). Ο καθένας φυσικά μπορεί να φανταστεί και τις κομπίνες όλων αυτών με πολύτιμο συνεργάτη τον Σωκράτη Γκιόλια στην εταιρία με την επωνυμία ΣΕΓΑΣ που όλοι οι παραπάνω αποτελούσαν τις επιφανείς προσωπικότητες του. Ιδιαίτερα στην εποχή που μεσουρανούσε το «εθνικό όραμα» των ολυμπιακών αγώνων του 2004 στήθηκε στο ΣΕΓΑΣ το μεγάλο φαγοπότι τόσο με τις «χρυσές» χορηγίες και τις κρατικές επιχορηγήσεις όσο και των μυστικών οικονομικών συμφωνιών κάτω από το τραπέζι με μεγαλοεργολάβους και

κατασκευαστικές εταιρίες.

Όμως ο «ανυποψίαστος» Σωκράτης Γκιόλιας ήταν πολυθεσίτης. Ο ίδιος, ήταν γνωστός θρησκόληπτος στους κύκλους του και υπήρξε μόνιμος επισκέπτης- παράγοντας ακόμα μιας γνωστής εταιρίας. Ήταν έμπιστος συνεργάτης της Αθωνικής πολιτείας, ενώ ταυτόχρονα η ρασοφόρος νυφίτσα Εφραίμ ήταν ο πνευματικός του. Γι΄ αυτό όταν ξέσπασε το γνωστό σκάνδαλο των παπαδερών στο Βατοπέδι ο Γκιόλιας πάντα έμπαινε μπροστά ως ασπίδα προστασίας για να στηρίξει το παραμάγαζο τους.

Ο τύπος ήταν κυριολεκτικά με τον σταυρό στο χέρι.

Από εκεί και πέρα ο βασικός λόγος της επίσκεψής μας στο σπίτι του ήταν η κυρίαρχη θέση που κατείχε στην ηλεκτρονική μορφή της νέας δημοσιογραφίας.

Με την ραγδαία εξάπλωση του internet και την ολοένα αυξανόμενη προτίμηση ιδιαίτερα των νέων για την ενημέρωση τους από αυτό, δεν άργησε και η εκμετάλλευση του από τα γνωστά λαμόγια της δημοσιογραφίας. Πέρα από τα επίσημα ειδησεογραφικά site που συνήθως είναι ηλεκτρονική μορφή ήδη γνωστών εφημερίδων δημιουργήθηκαν και τα πρώτα ενημερωτικά blogs. Η αμεσότητα της ενημέρωσης που προσφέρουν ήταν το βασικό χαρακτηριστικό που τα ανέδειξε σε δημοφιλείς ιστοσελίδες. Αυτή η μεγαλύτερη ελευθερία έκφρασης αξιοποιήθηκε και από άτομα που ζούσαν σε απολυταρχικά καθεστώτα σαν προσπάθεια διάρρηξης της λογοκρισίας που επιβαλλόταν από την κυβέρνηση. Σε αντίθεση με τους παραπάνω ανθρώπους, η ίδια ανωνυμία εκμεταλλεύτηκε από συστημικούς δημοσιογράφους όπως ο Γκιόλιας, ο Παπαγιάννης κ. α σαν μέσο εκβιασμού και συκοφάντησης για την στήριξη συγκεκριμένων επιχειρηματικών συμφερόντων που τους χρηματοδοτούν. Η πράξη μας δεν έχει να κάνει με την εναντίωση μας στην ανωνυμία των blogs καθώς αντιθέτως την προτάσσουμε και την θεωρούμε απαραίτητη σαν ασπίδα προστασίας εχθρών του καθεστώτος και ως υγιή συνθήκη πραγματικά εναλλακτικών αυτοδιαχειριζόμενων μέσων ενημέρωσης. Ο Γκίολιας το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν συγκαταλεγόταν στους εχθρούς του καθεστώτος, αλλά ήταν το αφεντικό που κρυβόταν πίσω από την ανωνυμία του blog troktiko ασκώντας από αυτό την συστημική προπαγάνδα του.

Ο Γκιόλιας πρώην συνεργάτης του «μαχητικού» Μάκη Τριανταφυλλόπουλου αλλά και άξιος συνεργάτης της δημοσιογραφικής σχολής Κωστόπουλου- Αναστασιάδη (απενοχοποίηση του σύγχρονου lifestyle με κίνητρο την οικονομική επιτυχία και τον νεοελληνικό τσαμπουκά) είχε αυτό που χρειαζόταν. Απ΄ τη μία η δημοσιογραφία της «κοινωνικής ευαισθησίας», των «αποκαλύψεων» και των «καταγγελιών» κι από την άλλη ο τσαμπουκάς στο σερβίρισμα, ένα κοκτέιλ θράσους, lifestyle με άποψη, σύγχρονου νεοσυντηρητισμού, ενός κρυμμένου (ή και φανερού) φασισμού, μιας δήθεν σάτιρας, όχι απλά απέναντι στην εξουσία, αλλά κυρίως ενάντια σε αυτούς που δεν έχουν φωνή να απαντήσουν στη λάσπη που εξαπέλυε εναντίον τους.

Οι πιο πρόστυχες προσβολές και τα πιο συκοφαντικά ψέματα για το αντάρτικο πόλης, μπήκαν στην πρώτη γραμμή των δημοσιευμάτων του troktikou. Μέχρι και ο αδελφός του Περικλής, ως διευθυντής της Prince Oliver, απάντησε προκλητικά και ειρωνικά παραφράζοντας την συνθηματολογία της εξέγερσης του Δεκέμβρη, σε μια ενέργεια εμπρησμού που είχε ως στόχο την εταιρεία του.

Το ίδιο το αφεντικό του troktikou είχε ορίσει τον εαυτό του δικαστή και απένειμε ποινές

σε συλληφθέντες μέσα από το blog του. Μετά το διαζύγιο απ΄ τον μέντορα του Μάκη Τριανταφυλλόπουλο, ο Γκόλιας αυτόνομος πλέον και με την πιο ισχυρή θέση στη δημοσιογραφική blogοσφαιρα γίνεται ειδικός σύμβουλος του Δημήτρη Κοντομηνά, που συγκαταλέγεται στην οικονομική μαφία της ελλάδας, γνωστός και από την εμπλοκή του με το σκάνδαλο της interamerican. Επίσης το τελευταίο διάστημα δούλευε ως γενικός διευθυντής του ραδιοσταθμού Θέμα radio του ξεφτιλισμένου χοντροκοιλαρά Θέμου Αναστασιάδη. Η απαρίθμηση των βρόμικων ιστοριών του δημοσιογραφικού σιναφιού όπως και οι εσωτερικές κόντρες μεγαλοδημοσιογράφων και εκδοτών με χαρακτηριστικό παράδειγμα την τριπλέτα Θέμου- Γκιόλια- Κοντομηνά, με το αδελφάτο Χατζηνικολάου- Τριανταφυλλόπουλου- Κουρή θα μπορούσαν να γεμίσουν πολλές σελίδες.

Ο δημοσιογραφικός κόσμος είναι ένας κουβάς γεμάτος σκατά που με την κίνηση μας απλώς τον ελαφρύναμε.

Φυσικά το αφεντικό του troktikou ως επαγγελματίας ρουφιάνος γνώριζε καλά τις πιθανές συνέπειες και τα «εργατικά ατυχήματα» που θα μπορούσαν να του συμβούν. Ο Σωκράτης Γκιόλιας ήταν τόσο «ανυποψίαστος» που είχε φροντίσει μόνος του να επιβεβαιώσει ότι αποτελεί στόχο. Ιδιαίτερα μετά τη βόμβα στα Πατήσια και το θάνατο του Αφγανού τόσο ο ίδιος, όσο και τα κωλόπαιδα που είχε για συνεργάτες του, χρησιμοποίησαν το καμουφλάζ των δήθεν ανώνυμων σχολίων αναγνωστών στο troktiko ώστε να απειλήσουν ανοικτά οποιονδήποτε εναντιωνόταν στον οχετό ψεύδους που εξαπέλυαν συστηματικά. Συγκεκριμένα κι αφού είχαν προηγηθεί οι αποκλειστικές φωτογραφίες με το σκοτωμένο παιδί, προνόμιο της αγαστής συνεργασίας του Γκιόλια με την αντιτρομοκρατική, «αναγνώστης» του troktikou έγραψε σε σχέση με την οργή που συγκέντρωσε πάνω στο πρόσωπο του ο «ανυποψίαστος»...- δηλαδή τι θα έπρεπε να κάνει ο Γκιόλιας και ο κάθε Γκιόλιας. Να έχει μαζί του όπλο και να ρίξει σε όποιον κινείται ύποπτα για να προστατεύσει τη ζωή του;- Αλλά ας μην γινόμαστε υπερβολικοί. Ο Γκιόλιας δεν χρειαζόταν να πυροβολήσει ο ίδιος για να προστατευτεί. Αυτό θα το αναλάμβαναν οι 2 αστυνομικοί συνοδοί ασφαλείας που του είχαν παραχωρηθεί και τους χρησιμοποιούσε εναλλάξ μέχρι το θάνατο του γουρουνιού στην Κατεχάκη.

Συγκεκριμένα ο «αφύλακτος» Γκιόλιας, ο δημοσιογράφος που κατήγγειλε το σύστημα προστασίας υψηλών προσώπων λέγοντας πως οι αστυνομικοί πρέπει να είναι μάχιμοι στο δρόμο κι όχι να συνοδεύουν ως Φιλιππινέζες, υποψήφιους στόχους, είχε τους δικούς του ένοπλους γορίλες.

Παλιομαλάκες τη αντιτρομοκρατικής αν μπορείτε τώρα διαψεύστε τα παρακάτω στοιχεία...

Το αφεντικό του troktikou τις καθημερινές από Δευτέρα ως Παρασκευή κατά την μετακίνησή του με αυτοκίνητο μάρκας smart με αριθμό κυκλοφορίας ΙΗΡ 5121 (το ο ποίο άλλαξε τις τελευταίες εβδομάδες με άλλο smart με αριθμό ΙΜΡ 3142) συνοδευόταν πάντα από μηχανή ασφαλείας.

Πιο συγκεκριμένα ο Γκιόλιας ξεκινούσε καθημερινά απ΄ το σπίτι του στην οδό Δαιδάλου 21 μεταξύ 12.10-12.25 για να μεταβεί στη ραδιοφωνική εκπομπή του πάντα αργοπορημένος. Ένα 20λεπτο πριν, πλησίαζε στο σπίτι του και στάθμευε στην αθέατη γωνία Νυμφών και Δαιδάλου μηχανή συνοδού ασφαλείας με τον αναβάτη της, που ακολουθούσε το smart σε απόσταση 5-10 μέτρων όταν αυτό ξεκινούσε. Ο Γκιόλιας

διέθετε 2 Φιλιππινέζες- γορίλες που άλλαζαν μεταξύ τους συνήθως ανά βδομάδα. Ο πρώτος ήταν νεαρός 25-30 χρονών με fitness στυλάκι, που συνήθως χάζευε παίζοντας με το κινητό του και χρησιμοποιούσε μηχανή μαύρη-ασημί μάρκας TDM, ενώ ο δεύτερος ήταν πιο έμπειρος, 40άρης γκριζομάλλης, είχε αγαπημένη συνήθεια να διαβάζει εφημερίδα πάνω στη μηχανή, να περπατάει σαν να έχει καρπούζια στις μασχάλες, ενώ χρησιμοποιούσε κι αυτός μηχανή on-off transalp με αριθμό κυκλοφορίας XXK 389. Τονίζουμε πως ο Γκιόλιας για να μην στιγματιστεί στη γειτονιά ότι έχει συνοδούς, τους υποχρέωνε να σταθμεύσουν στη γωνία με την Νυμφών που δεν γίνονταν αντιληπτοί, ώστε να μην φανεί κι ο ίδιος ασυνεπείς με τα όσα έγραφε.

Τα πράγματα άλλαξαν όταν ψόφησε ο βλάκας στην Κατεχάκη. Προφανώς οι νέες οδηγίες καθώς και η εξουσιοδότηση στους συνοδούς ασφαλείας να ρυθμίζουν το πόστο τους και τη διαδρομή του υποψήφιου στόχου, έδωσε τη δυνατότητα στους γορίλες, να αλλάξουν θέση. Έτσι τον τελευταίο καιρό η πρώτη συνοδευτική μηχανή στάθμευε ακριβώς απέναντι απ΄ την πολυκατοικία του troktikou, τσέκαρε όσους περνούσαν, ενώ λίγα λεπτά πριν ξεκινήσει ο Γκιόλιας ερχόταν κι η δεύτερη μηχανή. Ο Γκιόλιας αφού πλεον καταδεχόταν να τους καλημερίσει ξεκινούσαν όλοι μαζί σαν μια ωραία «συντροφιά». Συνήθως μπροστά το TDM για να τσεκάρει τη διαδρομή με απόσταση 5-10 μέτρων, στη μέση ο Γκιόλιας με το smart και πίσω ο 40άρης με την transalp.

Η αρχική μας σκέψη ήταν να τους χτυπήσουμε μαζί. Χρησιμοποιώντας βαρύ όχημα θα εμβολίζαμε την πρώτη μηχανή πατώντας τον γορίλα και με διαφορετική δύναμη πυρός θα «ράβαμε» τους άλλους δύο. Περισσότεροι στόχοι, περισσότερη αποτελεσματικότητα. Γνωρίζαμε επακριβώς τη διαδρομή τους και η Εθνάρχου Μακαρίου που ακολουθούσαν μετά τη Δαιδάλου με τα διαχωριστικά παρτέρια βόλευε μια χαρά για το «τρακάρισμα» και τον εγκλωβισμό τους. Γρήγορα όμως απορρίψαμε αυτό το σενάριο, γιατί ο συγκεκριμένος δρόμος που ήταν ιδανικός για τέτοιο καρτέρι, έχει μέτρια προς πυκνή ροή αυτοκινήτων, περαστικών και δυο ρεύματα κυκλοφορίας με συνέπεια να υπήρχε κίνδυνος για άλλους ανθρώπους, γεγονός που δεν επιδιώκουμε ποτέ. Γιατί είναι άλλο πράγμα η οξεία κριτική που ασκούμε στην κοινωνική παρακμή κι άλλο η διαδικασία της στοχοποίησης. Οι στόχοι μας είναι πάντα σαφείς και τα όπλα μας σημαδεύουν συγκεκριμένα κεφάλια, για αυτό δεν θα ρισκάραμε να υπάρξει λάθος άνθρωπος χτυπημένος. Έτσι προτιμήσαμε να πάμε εμείς σπίτι του παρά να συμβεί οτιδήποτε σε μια συμπλοκή στο δρόμο και να χτυπηθεί κάποιος άσχετος. Το τι ακριβώς ειπώθηκε στο θυροτηλέφωνο ώστε να εξασφαλίσουμε όχι μόνο ότι θα κατέβει, αλλά θα ΄ρθει μόνος του χωρίς να συνοδεύεται από τη σύζυγό του, είναι κάτι που δεν χρειάζεται να δημοσιοποιηθεί για αρκετούς λόγους. Εδώ όμως να προσθέσουμε πως η γνωστή τηλεπερσόνα Γιάννης Μαρακάκης, δικηγόρος του deal και του Γκιόλια, που βγαίνει στα τηλεπαράθυρα για να κλείσει καμιά δουλειά, να μην μας τα πρήζει με τις παπαριές του περί βιτρίνας της Σέχτας σε πληρωμένο συμβόλαιο θανάτου, γιατί θα του χαρακώσουμε το πρόσωπο, μιας και οι σφαίρες μας είναι πιο πολύτιμες από τέτοιους ηλίθιους. Επιστρέφοντας να επισημάνουμε πως απορρίψαμε επίσης το ενδεχόμενο να διαρρήξουμε την πολυκατοικία και να εκτελέσουμε τον Γκιόλια μέσα στο διαμέρισμά του. Ήταν βασικό μας μέλημα να μην πάθει το παραμικρό η σύζυγός του και φυσικά το μικρό παιδί.

Ο καθένας μας έχει το τέλος που του αναλογεί και τα παραπάνω άτομα δεν μας φταίνε σε τίποτα. Άλλωστε η πρακτική των πολιτικών εκτελέσεων είναι ξεκάθαρη και

συγκεκριμένη. Ποτέ δεν πρόκειται να εμπλακούν και να κινδυνέψουν από επίθεση μας άτομα του οικογενειακού και συγγενικού περιβάλλοντος ενός στόχου που δεν έχουν συμμετοχή στις επιλογές και τα βρώμικα συμφέροντά του, ακόμα και αν αυτό μας υποχρεώσει να ακυρώσουμε τον σχεδιασμό μας. Ένας αντάρτης πόλης δεν είναι ένας ψυχρός εκτελεστής. Όταν επιλέξει να πυροβολήσει, δεν χτυπάει το πρόσωπο αυτό καθαυτό, αλλά τις επιλογές του συγκεκριμένου ανθρώπου, το αξίωμα που κατέχει, τις αποφάσεις που έχει πάρει, τα συμφέροντα που εξυπηρετεί. Δεν τίθεται ζήτημα απλά επί του προσωπικού. Ο ένοπλος μαχητής χτυπάει τους φορείς του συστήματος που πλέον δεν έχουν το δικό τους ξεχωριστό πρόσωπο, αλλά μια συγκεκριμένη θέση που υπερασπίζονται. Ο ένοπλος μαχητής δεν πυροβολεί ανθρώπους, πυροβολεί ενάντια στο ίδιο το σύστημα.

Ο Γκιόλιας ήταν ένα απ΄ τα πολλά ονόματα μεγαλοδημοσιογράφων που έχουμε συλλέξει πληροφορίες για τα σπίτια τους, τα οχήματα τους, τη φύλαξη τους, τα αγαπημένα τους στέκια- ρεστοράν μέχρι και το που παίζουν τένις (το ΄πιασες το υπονοούμενο Χατζη-μαλάκα του alter;).

Όλοι αυτοί οι δικαστές που έχουν μικρόφωνα και μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες αγορεύουν, δικάζουν και καταδικάζουν, θα μάθουν τι σημαίνει ο φόβος να περνάει στο δικό τους στρατόπεδο. Για αυτό παράλληλα συμβουλεύουμε κι όλους τους αυτόπτες μάρτυρες, η απάντηση τους σε κάθε ερώτηση να είναι μόνο μία «Δεν ξέρω, δεν είδα, δεν άκουσα...» οτιδήποτε άλλο θα εκληφθεί ως συνεργασία με την αστυνομία και αυτό δεν είναι αποδεκτό.

Τέλος θέλουμε να υπενθυμίσουμε πως στην τρίτη μας ανακοίνωση είχαμε γράψει «Ο υπέρτατος σχεδιασμός και το καθήκον ενός αντάρτη πόλης είναι να αποδιοργανώσει το εσωτερικό της χώρας του, να πλήξει την εθνική οικονομία, να κιβδηλώσει την δημόσια εξωτερική εικόνα...».

Ελλάδα εδώ και μήνες βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα με την προσφυγή στο ΔΝΤ και το οικονομικό της έλλειμμα. Μια απ΄ τις πιο προσοδοφόρες πηγές εισροής χρήματος είναι ο τουρισμός της καλοκαιρινής περιόδου. Η εκτέλεση του συγκεκριμένου δημοσιογράφου σε συνδυασμό με τις αντάρτικες ενέργειες του τελευταίου χρόνου πιστεύουμε ότι διαμορφώνει μια αρνητική εικόνα στο εξωτερικό για την ασφάλεια της ελληνικής επικράτειας και χτυπάει την εθνική βιομηχανία του τουρισμού. Οι τουρίστες πρέπει να μάθουν ότι η ελλάδα δεν αποτελεί πλέον ασφαλές μετόπισθεν του καπιταλισμού. Επιδιώκουμε να μετατραπεί σε εμπόλεμη ζώνη επαναστατικών διαδικασιών με εμπρησμούς, σαμποτάζ, μαχητικές πορείες, βομβιστικές επιθέσεις, ένοπλες εκτελέσεις και όχι σε τόπο προορισμού διακοπών και αναψυχής. Έχουμε πόλεμο με τη δημοκρατία σας. Όσον αφορά την οικονομική κρίση και το μοιρολόι της κοινωνίας για το δυσοίωνο μέλλον της, δεν δίνουμε δεκάρα τσακιστή. Ένας κόσμος που διαμαρτύρεται για τα νέα δυσβάσταχτα οικονομικά μέτρα, δίχως πρώτα να έχει εξεγερθεί ενάντια στην νοηματική φτήνια της ίδιας της ζωής μέσα στο σύστημα, μας είναι αδιάφορος και άξιος της μοίρας του.

Δεν έχουμε δανειστεί τίποτα απ΄ τον κόσμο σας για να νιώσουμε ότι το χάνουμε ή το χρωστάμε.

Αν αυτό που διακυβεύεται στην συνείδηση των ανθρώπων τώρα είναι η απώλεια ενός σταθερού μισθού και μιας σίγουρης σύνταξης δείχνει ότι αυτός ο κόσμος έχει ήδη

πεθάνει. Γιατί πρώτα έχασε τις επιθυμίες του, την αξιοπρέπεια του, τον εγωισμό του, τα όνειρα του, τη συνείδηση του, τα συναισθήματα του και τότε δεν νοιάστηκε πραγματικά κανείς. Όταν όμως απειλούνται οι δανεικές του προσευχές για την μίζερη ψευδαίσθηση της ιδιοκτησίας του και ξεσηκώνεται, τότε οι μέρες του είναι μετρημένες. Γιατί ζυγιάστηκαν και βρέθηκαν λειψές και ανάπηρες νοήματος.

Εμείς ως Σέχτα Επαναστατών πιστεύουμε πως μόνο μέσα από την ολοκληρωτική καταστροφή του κράτους και των σημερινών δομών θα μπορέσει να ανατείλει μια νέα προοπτική ζωής. Μια ζωή νέων ανθρώπινων σχέσεων, χωρίς εξουσία, χωρίς σύνορα, χωρίς θρησκεία, χωρίς διαχωρισμούς. Μια ζωή που δεν θα κυβερνά το χρήμα ούτε θα βασιλεύει η ιδιοκτησία. Μια ζωή μακριά από ψεύτικα είδωλα, καταναγκασμούς και συμβάσεις.

Προωθούμε ένα νέο πολιτισμό που οι αξίες του βρίσκονται στην ισοτιμία, στην αξιοπρέπεια, στην τιμή, στον αλληλοσεβασμό, στην αλληλεγγύη, στην απελευθέρωση. Ο άνθρωπος μπορεί και πρέπει να δημιουργήσει έναν νέο τρόπο ζωής και έκφρασης. Να εναρμονιστεί με το φυσικό περιβάλλον, να πλημμυρίσει από συναισθήματα, να αφεθεί στις απολαύσεις, να γίνει δημιουργός του κόσμου του... Η ανθρώπινη επικοινωνία πρέπει να απελευθερωθεί απ΄ τις τηλεφωνικές γραμμές και τις επίπεδες οθόνες, οι ανθρώπινες χειρονομίες να αποκτήσουν ξανά τη ζεστασιά τους και να απαλλαχθούν απ΄ τις τυπικότητες και την επαναληψιμότητα, η ζωή να αποκτήσει μια περιπετειώδη περιπλάνηση και να απαγκιστρωθεί απ΄ την γραφειοκρατική της εκδοχή. Βέβαια όλα αυτά ακούγονται ουτοπικά, αν επενδύεις όλη σου τη δράση σε ένα μελλοντικό όραμα και αγνοείς το σήμερα.

Την απάντηση τη δίνει ο ίδιος ο καθρέφτης...

Μη ρωτάς λοιπόν πως θα αλλάξουν τα πράγματα. Γίνε εσύ ο ίδιος η απάντηση στο ερώτημα. Εμείς προτείνουμε τον ολοκληρωτικό εκμηδενισμό και την ισοπέδωση των εξουσιαστικών σχέσεων και του κυρίαρχου πολιτισμού. Μόνο μέσα από τα χαλάσματα και τα ερείπια των σύγχρονων αστικών κέντρων μπορεί να ανθίσει ένας νέος τρόπος ζωής. Οι επαναστατικές οργανώσεις είναι οι μικρές προεικονίσεις ενός τέτοιου μέλλοντος. Όμως όπως είχαμε αναφέρει σε προηγούμενο κείμενο μας ακόμα κι αν δεν έρθει αυτό το μέλλον, εμείς θα το έχουμε γευτεί, ζώντας με τον δικό μας ανορθόδοξο τρόπο στο σήμερα. Και αυτή η περιπέτεια, το ταξίδι προς την απελευθέρωση αξίζει την κάθε του στιγμή...

Γι΄ αυτό η πρότασή μας στο τώρα είναι σαφής. Όσοι άνθρωποι θέλουν να αρνηθούν έμπρακτα την τυραννία του συστήματος, ας περάσουν απ΄ τα λόγια στην πράξη. Σύντροφοι οργανωθείτε, φτιάξτε ομάδες, συλλογικοποιείστε τις επιθυμίες σας, οπλιστείτε, διαβάστε, επικοινωνήστε, αρνηθείτε τους ρόλους και τις ηγεμονίες, καταργείστε τη δουλειά και περάστε στη στρατηγική του ένοπλου αγώνα.

Οι σημερινοί αντάρτες πόλης οφείλουν να ξεπεράσουν την κοινωνιστική κληρονομιά του προλεταριάτου και να ανακηρύξουν ως επαναστατικό υποκείμενο τους ίδιους τους τους εαυτούς τους, τους συντρόφους τους και όλους όσους αμφισβητούν έμπρακτα το πραξικόπημα της εξουσίας στις ζωές μας, δίνοντας ουσιαστικό προβάδισμα στη ζωή κι όχι στις οικονομικές αναλύσεις. Στις διαδικασίες που προωθούν την ένοπλη πάλη κερδίζουμε στιγμές απελευθερωμένου χρόνου, καθώς μόνο αυτές επιτρέπουν τη ανάκτηση της χαμένης αξιοπρέπειας και ανοίγουν τον δρόμο για μια εσωτερική

ελευθερία. Έτσι ο καθένας μπορεί να αναδιατυπώσει την ατομική του ταυτότητα μέσα στην κοινωνική ζωή και να γίνει ένοπλος μαχητής της επανάστασης.

«Ως εδώ.- Ο χειμώνας μας γεμίζει θλίψη, η άνοιξη μας μολύνει και το καλοκαίρι νιώθουμε ασφυξία. Εδώ και καιρό μας πνίγει τα ρουθούνια η μπόχα από τα γραφεία, τους αντιδραστήρες, τα εργοστάσια και τους αυτοκινητόδρομους. Τα φίμωτρα μας δεν έχουν πια ωραία γεύση, είναι σαν λουκάνικο περιτυλιγμένο με πλαστικό καλώδιο. Η μπύρα που πίνουμε είναι μπαγιάτικη, ίδια με την μικροαστική ηθική. Δεν θέλουμε πια να κάνουμε σε όλη μας τη ζωή την ίδια δουλειά να έχουμε το ίδιο πρόσωπο. Αρκετές διαταγές μας έχουν δώσει, αρκετά έχουν ελέγξει τη σκέψη, τις ιδέες, το σπίτι και τα διαβατήριά μας, αρκετά μας έχουν σπάσει τα μούτρα. Δεν θα τους αφήσουμε άλλο να μας καλουπώνουν, να μας καταστείλουν, να μας ισοπεδώνουν.-ΤΟΥΣ ΣΠΑΜΕ ΟΛΟΥΣ ΣΤΟ ΞΥΛΟ-...

ως την παραλία του tun nichts (δεν κάνω τίποτα...)

(κάλεσμα Γερμανών αυτόνομων)

Υ.Γ.1. Επειδή γνωρίζουμε πως ένα θυμωμένο γουρούνι βρωμάει περισσότερο από το συνηθισμένο, να πούμε δυο λογάκια στους μαλάκες της ομάδας ΔΙΑΣ. «Τσογλανάκια επειδή το παίζετε ψευτόμαγκες, κάποια στιγμή σε κάποιον τυχαίο από εσάς θα του ανοίξουμε νέες κουμπότρυπες στη στολή του. Και να έχετε το νου σας, γιατί έχουμε ένα μικρό «πρόβλημα»... είμαστε τρομακτικά συνεπείς σε αυτά που λέμε...». Άλλωστε ενδεικτικό των προθέσεων μας, είναι το σημείο που επιλέξαμε να αφήσουμε την ανακοίνωσή μας, σε απόσταση 30 μέτρων ευθείας βολής από το φυλάκιο και την πρόσοψη του Α.Τ. Νίκαιας.

Υ.Γ. 2 Προς όλους τους υπεύθυνους φυλακών, διευθυντές, εισαγγελείς, σωφρονιστικούς υπαλλήλους και κοινωνικούς λειτουργούς, σας προειδοποιούμε πως αν δεν αλλάξετε άμεσα τη στάση σας και δεν σταματήσετε να ταλαιπωρείτε βασανισμένους φυλακισμένους ανθρώπους, θα μπείτε σε λίστα προτεραιότητας ώστε να παραδειγματιστούν οι υπόλοιποι. Ιδιαίτερα για κάποιους από εσάς γνωρίζουμε μέχρι και το τι ώρα παίρνετε τα χάπια σας. Κόψτε τους τσαμπουκάδες που κάνετε με την απαγόρευση αδειών και τα κομμένα επισκεπτήρια, να σέβεστε τους φυλακισμένους και να μην παραβιάζετε τα δικαιώματα τους γιατί σε διαφορετική περίπτωση και σε ανυποψίαστο χρόνο θα δεχτείτε επίσκεψη των μαχητών της Σέχτας Επαναστατών με οριστική μεταγωγή στον άλλο κόσμο.

Μαχητές της επανάστασης ο εχθρός έχει όνομα, ψάξτε διευθύνσεις...

ΕΝΟΠΛΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΣΕΧΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

Φ

The Wild Freedom and Instigators of Social Explosions

- 20.1.2013

«Ηταν κάτι παραπάνω από αναμενόμενο ότι η επιλογή του συγκεκριμένου στόχου θα δώσει αρκετή τροφή για συκοφαντίες από την πλευρά της εξουσίας. Ήθελαν θύματα οι τρομοκράτες; Σκοπός τους η τρομοκράτηση της κοινωνίας; Και τι κατάφεραν, τι νόημα είχε όλο αυτό; Ποια ηθική και ποιες αξίες μπορεί να έχουν αυτοί οι άνθρωποι που για να χτυπήσουν ένα εμπορικό, ναι μάλιστα ένα εμπορικό! βάζουν σε κίνδυνο μικρά παιδιά;

Έτσι και αλλιώς εμείς ήμασταν πάντα από την άλλη πλευρά... και το ερώτημά μας είναι ποιες ξεφτισμένες αξίες και ποια παραπλανημένη ηθική ανέχονται την ύπαρξη εκτρωμάτων όπως το Mall; Ο στόχος φυσικά παρουσιάζεται σαν ένας οργανωμένος χώρος αναψυχής, ψώνια, βόλτες και ανάλατη διασκέδαση. Μία μικρή όαση στον σύγχρονο εφιάλτη. Είναι όμως πραγματικά αυτό;

Γιατί για εμάς πίσω από τις βιτρίνες που έσπασαν ξεδιπλώνεται μια διαφορετική ιστορία. Ένας οικονομικός κολοσσός που βολεύει διπλά την εξουσία και τον καπιταλισμό. Φέρνει χρήμα και ικανοποιεί την δίψα όλων αυτών των άπληστων μισάνθρωπων και από την άλλη βυθίζει στην απάθεια και την άγνοια με αντάλλαγμα λίγες στιγμές πλαστού συναισθήματος, ψεύτικης ικανοποίησης και ολοκληρωτικού ελέγχου. Ένα καλοστημένο παραμύθι που εμποδίζει τους αδιάφορους που καταναλώνουν να κάνουν στον εαυτό τους την πολύ απλή ερώτηση: Η ταινία που βλέπω, το ποτό που πίνω, η μπλούζα που αγοράζω είναι όντως μια ακόμα αθώα και ξέγνοιαστη στιγμή της ημέρας μου;

Γιατί αν κάποιος ψάξει λίγο καλύτερα, θα βρει καλά κρυμμένα κομμάτια από ένα λίγο πιο αποκρουστικό παζλ, ένα ψηφιδωτό αίματος, πόνου, εκμετάλλευσης και σφαγών ανθρώπων από έναν άλλο κόσμο, ενός “κατώτερου θεού”. Γιατί αυτά είναι τα τέσσερα συστατικά της πολυπόθητης ανάπτυξης, και της οικονομικής ευημερίας. Αν λοιπόν κάποιοι επιμένουν να βλέπουν φανταχτερές βιτρίνες, πιασάρικες ταινίες και να επιδίδονται σε χαλαρές κουβεντούλες με δροσερό καφέ τότε η ευαισθησία τους και η ειλικρίνεια τους φτάνει μέχρι εκεί που φτάνουν τα μάτια τους. Για εμάς το mall και το κάθε mall είναι τεράστιο νεκροταφείο ανθρώπων και αληθινών αξιών. Για αυτό και το χτυπήσαμε.

Παράλληλοι κόσμοι...

Η βία, η εκμετάλλευση και η λεηλασία ολόκληρων πληθυσμών στις “αναπτυσσόμενες χώρες” όπως προκλητικά αποκαλεί τα πιο σκληρά εκμεταλλευόμενα εδάφη η καπιταλιστική ελίτ, αποτελεί μια συνθήκη με την οποία ελάχιστοι φαίνεται να ενδιαφέρονται και ακόμα λιγότεροι να πράττουν ενάντια σε αυτή.

Την στιγμή που οι διευθυντές των πολυεθνικών εταιριών και οι νόμιμοι μαφιόζοι των ισχυρών οικονομικών λόμπι πλένουν τα χέρια τους με το αίμα των οικονομικών σκλάβων, μη κυβερνητικές οργανώσεις απενοχοποιούν την μαζική εξόντωση που διεξάγεται μέσα από φιλανθρωπικά προγράμματα και ανθρωπιστικές εκστρατείες.

Στα θεμέλια των εμπορικών κέντρων είναι θαμμένοι οι δολοφονημένοι από τον καπιταλισμό.

Εκατομμύρια εργαζόμενοι μεταξύ των οποίων και παιδιά δολοφονούνται κάθε χρόνο σε κάποιο «εργατικό ατύχημα».
Εργάτες αυτοκτονούν κατά δεκάδες στα εργοστάσια όπως αυτά της Foxconn που παρασκευάζονται τα γκλαμουράτα προϊόντα της Apple.
Ζώα γδέρνονται ζωντανά για να γίνουν γούνες έπειτα από μια βασανιστική ζωή έγκλειστα σε κλουβιά ως προϊόντα.
Παιδιά λιμοκτονούν στον «τρίτο κόσμο» για να γίνονται φτηνά εργατικά χέρια που παράγουν τις πρώτες ύλες του επίπλαστου καταναλωτικού ευδαιμονισμού.
Άνθρωποι διαμελίζονται από θραύσματα βομβών και πολυβόλα στις πολεμικές επιχειρήσεις του Ναtο που συμμετέχει και το ελληνικό κράτος.
Όλοι αυτοί έχουν μπαζωθεί από τόνους τσιμέντο και καλλωπιστεί από φωτεινές ρεκλάμες για να ξεχνιέσαι, να αποπροσανατολίζεσαι...

Τα εμπορικά κέντρα είναι βιομηχανίες παραγωγής ελεγχόμενων επιθυμιών και κάτεργα για τους μισθωτούς σκλάβους. Γι' αυτό έχουν χτιστεί σαν στρατόπεδα συγκέντρωσης, με κάμερες παρακολούθησης και ιδιωτικούς μπάτσους να σαρώνουν όλο το χώρο. Όλες οι συμπεριφορές υποχρεωτικά στρέφονται γύρω από την κατανάλωση. Σ' αυτή τη φυλακή οι δήθεν ελεύθεροι επισκέπτες συνηθίζουν και προσαρμόζονται στην εξουσία. Τα εμπορικά κέντρα έχουν κεντρική θέση στην υποβολή της κουλτούρας του ελέγχου. Η επίθεσή μας στο Mall είναι και ένα πλήγμα στην κυριαρχία της νόρμας, ένα πλήγμα στην αστυνομική εποπτεία και στις απαγορεύσεις, αποδεικνύοντας ότι η αποφασιστικότητα και η επινοητικότητα των επαναστατημένων ανθρώπων είναι ισχυρότερη από τα συστήματα ελέγχου.

★

Το Mall, το μεγαλύτερο εμπορικό κέντρο στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, χτίστηκε ως ολυμπιακό έργο σε έκταση που παραχωρήθηκε από το κράτος ως αντάλλαγμα στην 15ήμερη στέγαση δημοσιογράφων για τους ολυμπιακούς που παρεμπιπτόντως δεν έγινε ποτέ καθώς το έργο δεν είχε ολοκληρωθεί. Ο τρόπος που διαπλέκονται οι υπόγειες γέφυρες που οδηγούν στο πάρκινγκ του με τις γραμμές του ηλεκτρικού και του προαστιακού σιδηρόδρομου και τους οδικούς άξονες που οδηγούν σκοπίμως σε αυτό, μάλλον συμβολίζει το πως διαπλέκονται και οι οικονομικές με τις πολιτικές και δικαστικές εξουσίες. Αποτελεί έργο της εταιρίας Lamda Development που ανήκει στην οικονομική αυτοκρατορία Λάτση, που πλούτισε κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής.

★

Η στιγμή της επίθεσης...

Η στοχοθεσία που επιλέξαμε είχε μία ιδιαιτερότητα. Πρόκειται για ένα τεράστιο εμπορικό κέντρο μέσα στο οποίο κινείται πάρα πολύς κόσμος ο οποίος σε καμία περίπτωση – και σ΄ αυτό είμαστε ξεκάθαροι- δεν αποτελεί στόχο μας. Δε θέλαμε σε καμία περίπτωση να πάθει το παραμικρό κάποιος διερχόμενος τυχαίος άνθρωπος. Λογικές παράπλευρων απωλειών ή αντιλήψεις περί καθαγιασμού του σκοπού, εκφράζουν τον τρόπο σκέψης και δράσης των κρατών και των εξουσιών, όχι των αναρχικών. Τις συκοφαντικές κατηγορίες τις επιστρέφουμε στους κρατικούς

διαχειριστές και τη δημοσιογραφική μαφία, παρόλο που η βία τους κάθε άλλο παρά τυφλή είναι, αντίθετα είναι τόσο μαζική που καμία στατιστική ποτέ δεν θα μπορέσει να την ορίσει.

Οι σύντροφοι που συμμετείχαν στην επιχείρηση, τοποθέτησαν τον εκρηκτικό μηχανισμό μέσα στο ντουλαπάκι ενός διαφημιστικού περιπτέρου εξασφαλίζοντας έτσι ότι δεν θα πειραχτεί από κάποιον κατά λάθος. Οι βλακείες περί τοποθέτησης του μηχανισμού σε κάδο ή σε περίοπτη θέση είναι κομμάτι της κρατικής προπαγάνδας.

Δώσαμε υπεραρκετό χρόνο για την εκκένωσή του εξασφαλίζοντας την ακεραιότητα οποιουδήποτε τύχαινε να βρεθεί εντός του. Επίσης η μέρα και η ώρα που επιλέξαμε (πρωί Κυριακής) ήταν η κατάλληλη διότι λόγω της μικρής προσέλευσης κόσμου (κλειστά μαγαζιά - αρκετή ώρα πριν ξεκινήσουν οι προβολές) η εκκένωση θα ήταν σίγουρη όπως και έγινε. Είναι πάγια αρχή μας να μη θέσουμε σε οποιοδήποτε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές τυχαίων ανθρώπων έστω και αν αυτό σημαίνει έκπτωση των μέτρων της δικής μας ασφάλειας.

Τα προειδοποιητικά τηλεφωνήματα έγιναν ταυτόχρονα με την τοποθέτηση, από άλλον σύντροφο με τον οποίο ήταν σε ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας οι σύντροφοι που έκαναν την τοποθέτηση. Την στιγμή που ειδοποιήθηκε η αστυνομία οι σύντροφοι που έκαναν την τοποθέτηση παρέμεναν ακόμα εκεί, ώστε να μην αφήσουμε ούτε λεπτό εκτεθειμένο τον εκρηκτικό μηχανισμό. Στη συγκεκριμένη περίπτωση πάρθηκαν 4 προειδοποιητικά τηλεφωνήματα: στην υπηρεσία ασφαλείας του Mall και στα M.M.E, zougla.gr, ελευθεροτυπία, και εφημερίδα Ποντίκι του οποίου ο υπάλληλος το αντιμετώπισε ως φάρσα, αποδεικνύοντας πως αυτή η ανεύθυνη στάση θα μπορούσε -αν εμείς δεν ήμασταν προνοητικοί- να κοστίσει ανθρώπινες ζωές.

Όλα αυτά καταγράφονται παρότι εκθέτουν τα επιχειρησιακά σκεπτικά μας στους μηχανισμούς καταστολής για δύο βασικούς λόγους. Ο ένας είναι ότι πρέπει να απαντήσουμε στα αισχρά ψέμματα των δημοσιογράφων. Ο άλλος και σημαντικότερος όμως, είναι ότι η ενέργεια αυτή αποτελεί και ένα πρόταγμα, ένα παράδειγμα. Το να προβούν κάποιοι σύντροφοι στο μέλλον σε αντίστοιχη ενέργεια χωρίς να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προφύλαξης (διαφορετικά σε κάθε περίπτωση) θα ήταν εκτός από δική τους εγκληματική αμέλεια και δική μας ευθύνη.

Εκτός βέβαια από την άθλια προπαγάνδα περί τυφλής τρομοκρατίας, στο προσκήνιο ήρθε ξανά η καραμελίτσα του αποπροσανατολισμού. Για να τελειώνουμε λοιπόν με αυτό το ζήτημα ο “αποπροσανατολισμός” είναι ο ένας από τους δύο μας στόχους. Είναι αυτονόητο το ότι θέλουμε να στρέψουμε την προσοχή μακριά από την λίστα Λαγκάρντ και το κάθε σκάνδαλο γιατί όλα αυτά αποτελούν ένα μικροσκοπικό δείγμα της σαπίλας των διαχειριστών του κόσμου μας. Δεν συμμετέχουμε σε θεσμικά παιχνίδια διαφθοράς και διαπλοκής. Ούτε φυσικά θα επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να γίνουμε θύματα των δικών τους μηχανών μαζικού αποπροσανατολισμού, όπως η ανεμελιά της βόλτας στα μαγαζιά και τις καφετέριες του κωλοεμπορικού. Ο δεύτερος στόχος είναι να επαναπροσανατολίσουμε την σκέψη εκεί που εμείς πιστεύουμε ότι αποκτά νόημα. Στον δρόμο για την ολοκληρωτική ρήξη με κάθε εξουσία.

★

Ο καταναλωτισμός

Η κυρίαρχη συνθήκη του μαζικοποιημένου πολιτισμού που γεννά συνεχώς ανάγκες στους φυλακισμένους του, τους σπρώχνει ολοένα και περισσότερο μέσω της διαφήμισης, στα ταμεία μαγαζιών και υπηρεσιών με στόχο αφ' ενός τη κίνηση της αγοράς, και αφ' ετέρου την αποβλάκωση και τον εγκλωβισμό σε ένα σχήμα δουλειάς-κατανάλωσης-δουλειάς. Ο καπιταλισμός ταΐζει με υλικά παυσίπονα τους φυλακισμένους του με σκοπό να γιατρέψει τη πνευματική, την ψυχική φτώχεια τους.

Το γεγονός ότι τα εμπορικά κέντρα γεμίζουν από κόσμο μόνο θλίψη μπορεί να μας προσφέρει.

Πλήθος ανθρώπων χαρίζει στον εαυτό του μια βόλτα σ' ένα εμπορικό κέντρο, μια απόδραση απ' τη βδομάδα της δουλειάς για τον κόσμο των εμπορευμάτων. Με τις ελπίδες να ξεθωριάζουν πάνω στις ταμπέλες των τιμών.

Μπροστά απ' τις βιτρίνες τα βλέμματα ονειρεύονται αγορές, περισσότερα λεφτά και εν τέλει μελαγχολούν που δε μπορούν να αγοράσουν. Τα αντικαταθλιπτικά χάπια και οι βουτιές απ' τις ταράτσες δυστυχισμένων ανθρώπων δεν είναι θέμα στις ειδήσεις ή “ευαίσθητες" κοινωνιολογικές αναλύσεις. Είναι τα αποτελέσματα ενός εθισμένου κόσμου που όταν δεν έχει λεφτά για τη δόση του, αυτοκτονεί.

Τα εμπορικά κέντρα είναι σύμβολα των καπιταλιστικών κοινωνιών, οι ναοί της κατανάλωσης, κέντρα εκμετάλλευσης και υποταγής. Οι χιλιάδες που διασκεδάζουν, καταναλώνουν, συχνάζουν σε αυτά αδιαφορούν παγερά για τα “ματωμένα” προϊόντα που αγοράζουν από τα ράφια της παιδικής καταπίεσης. Αρνούνται να ακούσουν τις “τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις” των όπλων της αστυνομίας, τις μηχανές των εργοστασίων που λιώνουν τους ανθρώπους κυριολεκτικά και ψυχικά στα κολαστήρια της σύγχρονης δουλείας. Ζούνε μέσα στην γυάλα της εξατομίκευσης.

Η διάχυση του καταναλωτισμού τις προηγούμενες δεκαετίες κράτησε μια μεγάλη μάζα εκμεταλλευομένων παθητική. Το μικροαστικό όνειρο σε συνδυασμό με την αδιάλειπτη κρατική τρομοκρατία έφερε την κοινωνική αποσύνθεση. Το καρότο και το μαστίγιο. Μέσα στην δηλητηριώδη ομίχλη της επικαλούμενης κοινωνικής ειρήνης προετοιμάστηκε το απεριόριστο ξεζούμισμα των εργαζόμενων, η εξόντωση των πιο φτωχών, η λεηλασία κάθε ανεκμετάλλευτου φυσικού τόπου, η γενίκευση της ωμής καταστολής, η πιο αισχρή προπαγάνδα που έχει υπάρξει μέχρι σήμερα.

Από το '90 οι ντόπιοι και οι δυτικοευρωπαίοι σαπιοκοιλιάδες πλούτισαν από την εκμετάλλευση των μεταναστών σε συνθήκες τρομοκρατίας. Από τους βομβαρδισμούς, στο ξερίζωμα. Από την λιμοκτονία, στη δουλεία. Από τους λοιμούς, στις φασιστικές εκκαθαρίσεις. Τα κάθε είδους αφεντικά οπλίζουν τα τσογλανάκια που σφάζουν τους πιο αδύναμους. Οι δημοκράτες της κυβέρνησης οργανώνουν τον ρατσιστικό έλεγχο. Οι αυλοκόλακες που ανησυχούν για την απώλεια επενδύσεων μετά τις πρόσφατες αντικαθεστωτικές επιθετικές δράσεις, έχουν συνηθίσει να ξερογλείφουν ματωμένα μαχαίρια σαν αυτό που σκότωσε τον Σαχτζάτ Λουκμάν.

Στον καταναλωτικό παράδεισο οι πιο βασανισμένοι περισσεύουν. Είναι μη παραγωγικοί και φθείρουν την υποκριτική πίστη στο αστικό όνειρο. Για να διατηρηθεί η βιτρίνα της αγοράς και να μεταφερθεί ο φόβος της τιμωρίας μέσα σε κάθε διαμέρισμα της μητρόπολης ενοχοποιούνται εκείνοι που με την ύπαρξή τους προκαλούν αποστροφή

στα συντηρητικά ένστικτα. Με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις εικόνες από οροθετικές γυναίκες που παρουσιάστηκαν ως εστίες μόλυνσης των ανυποψίαστων και φιλήσυχων νοικοκυραίων που έκαναν το λαθάκι να κλέψουν μερικές στιγμές ηδονής εκμεταλλευόμενοι την αδυναμία. Εκκίνηση για ένα σύγχρονο απαρτχάιντ απέναντι στο κοινωνικό περιθώριο. Οι ιερείς της οικονομίας θέλουν να αισθανόμαστε ένοχοι για την καταπίεσή μας, να πατάμε επί πτωμάτων για να παραμείνουμε μέσα στο παιχνίδι της αγοράς και να αυτοκτονούμε όταν είμαστε άχρηστοι για τον κόσμο τους.
Και είναι εδώ που γεννιούνται ένστικτα επιβίωσης διαποτισμένα με πατριωτικά δηλητήρια να κραυγάζουν για τους πολλούς μετανάστες που κλείνουν τις δουλείες. Στο κοινωνικό κολοσσαίο οι σκλάβοι μονομαχούν μεταξύ τους μέχρι τέλους.

★

Ο κόσμος της αντίστασης και της εξέγερσης

Η ιστορία όμως δεν τελειώνει στον παγωμένο χρόνο των εμπορικών κέντρων. Η συσσωρευμένη κρατική βία επιστρέφει κάθε τόσο στον αποστολέα της. Συγκρούσεις με τα ΜΑΤ, εμπρησμοί σε επιλεγμένους στόχους της κυριαρχίας, αυθόρμητες επιθέσεις σε πολιτικούς, αποκλεισμοί και καταλήψεις, ένοπλες ενέργειες. Μετά την εξέγερση του '08 οι εστίες αντίστασης πολλαπλασιάστηκαν. Τα αφεντικά φοβούνται τις αντιθεσμικές ρωγμές. Και φοβούνται πιο πολύ την αλληλεγγύη μας και την οργανωμένη αντεπίθεση μας. Ξερνούν έναν οχετό τρομολαγνείας για να διαχύσουν τους δικούς τους φόβους στην κοινωνία. Χαρακτηρίζουν τρομοκρατική κάθε πράξη που αντιτάσσεται στους νόμους τους, από μια βομβιστική επίθεση μέχρι μια απεργία, για να δικαιολογήσουν την επιστράτευση των δικών τους τρομοκρατικών μεθόδων. Ένας ψυχολογικός πόλεμος υποστηρικτικός στις στρατιές των αστυνομικών σκυλιών που σαρώνουν τους δρόμους. Στόχος τους η εμπέδωση ενός καθεστώτος φόβου στα κομμάτια της κοινωνίας που βιώνουν την εξαθλίωση και την υποτίμηση της ζωής τους και κατατάσσονται στην λίστα των πιθανών υπόπτων σε μια εξεγερσιακή συνθήκη.

Ακούμε τις δακρύβρεχτες εκκλήσεις για ομαλότητα και βλέπουμε στρατό κατοχής και πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας, στρατό κατοχής μέσα στα πανεπιστήμια, στρατό κατοχής στα Εξάρχεια, στρατό κατοχής στη Χαλκιδική για τους εργολάβους της βιομηχανίας χρυσού. Χτυπάνε τις γειτονιές των μεταναστών και της εξέγερσης; Θέλουν λεηλατημένους τόπους; Χτυπάμε τους μηχανισμούς τους. Και δυναμώνουμε όλους τους αγώνες ενάντια στην εξουσία.

Εδώ και καιρό η κυβέρνηση είχε προαναγγείλει τη γενική εισβολή των κατοχικών ταγμάτων στους κατηλειμμένους αυτοοργανωμένους χώρους, που επιχειρήθηκε μέσα στις γιορτές. Απώτερος σκοπός αυτής της στρατηγικής είναι η διάλυση των συλλογικοτήτων αντίστασης. Ονειρεύονται την απομόνωση των αναρχικών, για να εξαφανίσουν την προοπτική μιας ανατρεπτικής συνάντησης όλων των καταπιεσμένων απελευθερωτικών διαθέσεων. Επιδιώκουν την απομόνωση κάθε ανθρώπου που εξεγείρεται, για να κλιμακώσουν την εκμετάλλευση, την αλλοτρίωση και τον έλεγχο.

Σήμερα επιτίθενται στις καταλήψεις επειδή αποτελούν παραδείγματα επανάκτησης των αναγκαίων μέσων για την αυτονόμησή μας από την κυριαρχία. Καταστρέφοντας τις αυτοοργανωμένες κοινωνικές υποδομές, που δοκιμάζουν άμεσα στο παρόν την δυνατότητα συλλογικοποίησης της ζωής ενάντια στον κόσμο της εξουσίας, θωρακίζουν

το καθεστώς της εξαθλίωσης. Η ουσία της επίθεσης στις καταλήψεις είναι η καταδίκη των φτωχών στη ζητιανιά. Είναι η εξουδετέρωση του οράματος της ελευθερίας και της αλληλεγγύης. Το προσκύνημα στους «φιλάνθρωπους» άρχοντες.

Θα μπορούσαμε να μην υπερασπιστούμε με όλους τους τρόπους πάλης το αντιστασιακό έδαφος που βρίσκεται στο στόχαστρο του κράτους; Όχι. Γιατί αν αφήσουμε τις καταλήψεις, μετά θα χτυπηθούν όλες οι εστίες αυτοοργάνωσης και μετά η κάθε πολιτική ομάδα και τελικά θα καταδιώκεται ο κάθε σύντροφος, μέχρι να εξοντωθεί κάθε επαναστατική παρουσία. Το κράτος σχεδιάζει για όλους όσους αγωνίζονται ότι εφαρμόζει μέχρι τώρα για να αδρανοποιήσει τους διωκόμενους αντάρτες.

Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι είμαστε οι αυτόκλητοι υπερασπιστές των καταλήψεων, ή ότι οι καταλήψεις δεν καταφέρνουν να σταθούν μόνες τους, αντίθετα το παράδειγμα της ανακατάληψης της βίλας Αμαλίας δείχνει ακριβώς το αντίθετο. Όμως η κατασταλτική επίθεση είναι ολομέτωπη, δεν αφορά μόνο τις καταλήψεις και όσο πιο πολύμορφες και πιο δυναμικές είναι οι δράσεις μας, τόσο το καλύτερο.

★

Μέσα στο σύγχρονο σφαγείο του καπιταλισμού η υπομονή είναι πολυτέλεια. Θα ήταν ύβρις προς τη ζωή αν αναβάλαμε την όξυνση της σύγκρουσης με την εξουσία. Βιώνουμε ήδη τη νύχτα των κρυστάλλων. Η ώρα των κρίσιμων αποφάσεων είναι τώρα. Να καταστρέψουμε τον κόσμο της εξουσίας πριν μας παρασύρει στη σήψη του. Να προετοιμαστούμε για την επανάσταση από σήμερα.

★

Η άμυνα του κράτους ως καταστολή και ως προπαγάνδα...

Οι “στρατηγοί” του ελέγχου νόμιζαν ότι έχουν δυο συνθήκες με το μέρος τους. Στηρίχτηκαν στην αδρανοποίηση ενός μεγάλου μέρους των ανθρώπων που κατέβαιναν στους δρόμους τα προηγούμενα χρόνια, όταν “τσίμπησαν” στην παγίδα των εκλογών, βολευόμενοι στην ανάθεση της ζωής τους στα κόμματα. Η αναμονή μιας αριστερής κυβέρνησης και η απογοήτευση από την επικράτηση των μνημονιακών μέσα στο θεσμικό παιχνίδι αποδυνάμωσε τις κοινωνικές αντιστάσεις. Αλλά το πραγματικό παιχνίδι δεν τελειώνει τόσο εύκολα. Η επίθεση του κράτους έβγαλε στο δρόμο χιλιάδες αλληλέγγυους. Η πιθανότητα της γενικής αντεπίθεσης επανέρχεται ισχυρότερη κι από πριν.

Ακόμα, οι “στρατηγοί” στηρίχτηκαν στο γεγονός ότι την προηγούμενη τριετία κατάφεραν κάποια πλήγματα στις ένοπλες οργανώσεις που ενεργούσαν εκείνη την περίοδο. Φαντάστηκαν ότι μια επιχείρηση εκδίωξης των αναρχικών θα είχε μικρό κόστος. Γιατί δεν μπορούν να φανταστούν ένα ενεργητικό έξω από ιεραρχικές εξαρτήσεις. Μιλάνε για “διευθυντήρια του ένοπλου αγώνα”. Το αντάρτικο όμως μπορεί να ξεπηδήσει κάθε στιγμή γιατί οργανώνεται σε κάθε επαναστατημένη καρδιά.

Δεν παίζουμε σε στημένα πολιτικά παιχνίδια, ούτε θα μπούμε στην διαδικασία να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε ελέφαντες, ότι μας υποκινούν εξωγήινοι, μυστικές υπηρεσίες, ο ΣΥΡΙΖΑ. Όποιος συνεχίζει να βλέπει πράκτορες και κυβερνητικούς είναι θύμα της κρατικής προπαγάνδας και κοντόφθαλμος που αδυνατεί να αντιληφθεί ότι υπάρχουν άνθρωποι που απέναντι στο καθεστώς του φόβου και της υποταγής δεν θα

υποκύψουν αλλά θα απαντήσουν και θα επιτεθούν με όλα τα μέσα. Όλα τα άλλα είναι κούφια λόγια.

Είμαστε αναρχικοί, αντικρατιστές, και εχθροί της δημοκρατίας. Και αν η δράση μας καταδικάζεται από το πολιτικό σύστημα εμείς έχουμε από καιρό καταδικάσει το πολιτικό σύστημα στην καταστροφή του.

Θα βουλώσουμε το στόμα της κάθε ανεμοδούρας της καθεστωτικής αριστεράς και λοιπών συνωμοσιολόγων που μιλάνε περί παρακράτους και μυστικών υπηρεσιών προσβάλλοντας έτσι την μνήμη συντρόφων που έπεσαν μαχόμενοι όπως ο Λάμπρος Φούντας μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, ο Χρήστος Κασσίμης μέλος του ΕΛΑ, ο Χρήστος Τσουτσουβής μέλος της Αντικρατικής Πάλης και πολλοί άλλοι αγωνιστές του ένοπλου αντικρατικού αγώνα. Ας υπενθυμίσουμε επίσης πως αυτή τη στιγμή βρίσκονται αιχμάλωτοι ή καταζητούμενοι του κράτους σύντροφοι που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους σε επαναστατικές οργανώσεις (17Ν, Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, Επαναστατικός Αγώνας) και πως όλες οι επιθέσεις που πραγματοποιούνται από αντάρτικες ομάδες αναλαμβάνονται με κείμενα. Οι πραγματικές παρακρατικές επιθέσεις όπως αυτές στην Ιταλία των περασμένων δεκαετιών πλήττουν σκόπιμα αθώους ώστε να αποτελέσουν σημείο συκοφαντίας και διαστρέβλωσης των επαναστατικών στοχεύσεων.

★

Οργάνωση και εξέγερση με κάθε μέσο και μορφή...

Το τελευταίο χρονικό διάστημα, τις δράσεις που ακολούθησαν τις κρατικές επιθέσεις σε αυτοοργανωμένους χώρους και εγχειρήματα, επανέρχεται στην επιφάνεια ένας διαχωρισμός που παράγει η ίδια η εξουσία. Ένας πλαστός διαχωρισμός που επιχειρεί να κατακερματίσει την αντιεξουσιαστική ενότητα με βάση τα μέσα του αγώνα.
Μοιράζονται ρόλοι και ειδικεύσεις, γεννιούνται απομονώσεις και εσωτερικές διαμάχες, δίπολα νόμιμου – παράνομου
Ερωτήματα και διλήμματα μπρος στα οποία έχουν βρεθεί σύντροφοι στις περισσότερες φάσεις του παρελθόντος. Λες και πρόκειται για ένα σταυροδρόμι μπρος στο οποίο στέκεσαι, χωρίζεις με τους συντρόφους σου και επιλέγεις το μονοπάτι σου.

Καταλαβαίνουμε προφανώς ότι η επιλογή του αγώνα με κείνο η το άλλο μέσο δεν αποτελεί μόνο μια επιλογή στρατηγικού χαρακτήρα – τι είναι για παράδειγμα πιο πρόσφορο ανάλογα τις επικρατούσες συνθήκες- άλλα συνιστά σίγουρα και μια επιλογή στη βάση της επιθυμίας και της ατομικής ικανοποίησης.

Δεν επιζητούμε μια σταλινική μονολιθικότητα που παραπέμπει σε “κομμουνιστικά” κόμματα, ούτε θέλουμε να κάνουμε γλωσσολογικές αλλοιώσεις ώστε να υπάρξει μια ενότητα που μόνο αληθινή δεν θα είναι. Αντ' αυτού πιστεύουμε πως πρέπει να υπάρχει σεβασμός στις διαφορετικές απόψεις και προσεγγίσεις- που είναι τόσες όσες και οι φορείς τους- στο εσωτερικό μας με σκοπό την ενότητα στη δράση της καταστροφής του κράτους. Ο πλουραλισμός θεωρήσεων μέσα στην αναρχική κοινότητα μόνο επιζήμιος δεν είναι. Η μια θεώρηση συμπληρώνει την άλλη, άλλες επιβεβαιώνονται απ' τα

γεγονότα και άλλες μένουν στη λήθη της ιστορίας με έναν διάλογο να παράγει συμπεράσματα γονιμοποιώντας επικίνδυνες ιδέες.

Η λογική που θέλει επιζήμιες ή προβοκατόρικες τις αντάρτικες ενέργειες για το κίνημα, είναι όχι αποτέλεσμα σκέψης αλλά εμπέδωσης του φόβου απ' την κρατική καταστολή. Στην πραγματικότητα το κράτος εξαπολύει άμεσα αντίποινα εκεί που μπορεί μετά από βίαιες ενέργειες ώστε να δημιουργήσει μια ψυχολογική αντίδραση φόβου που θα διχάσει και θα εκφοβίσει τους εξεγερμένους. Όμως αυτή ακριβώς η αντίδραση του κράτους προδίδει την ανάγκη του να χτυπήσει τις δυναμικές μορφές αγώνα. Είτε είναι μια βίαιη διαδήλωση, μια κατάληψη, ή ένα αντάρτικο χτύπημα.

Και αντίστοιχα παρά τις βραχυπρόθεσμες αρνητικές συνέπειες μιας αντάρτικης επίθεσης, μακροπρόθεσμα είναι φόβητρο για την καταστολή. Είναι η προοπτική της ενδυνάμωσης και της διάχυσής τους που φοβίζει την εξουσία καθώς δεν είναι ανίκητη όπως υπονοούν οι προβοκατορολογικές αντιλήψεις, αλλά αποτελείται από ανθρώπους ευάλωτους με όνομα και διεύθυνση, που όσους μπράβους και μπάτσους να προσλάβουν, θα αποτελούν μόνιμο στόχο των αναρχικών ανταρτών.

Θέλουμε να τρομοκρατήσουμε; Ναι. Ποιούς όμως; Οι αντάρτικες επιθέσεις έχουν σκοπό την μεταφορά του τρόμου στο στρατόπεδο των κρατούντων. Μια ελάχιστη ανταπόδοση της βίας που ασκείται καθημερινά με χίλιους τρόπους. Μια ελάχιστη ανταπόδοση της τρομοκρατίας που ασκούν οι δήμιοι των ζώων μας. Ένα ηχηρό μήνυμα για να ταρακουνήσει τα θεμέλια του συμπαγούς εξουσιαστικού οικοδομήματος αναζητώντας συνεργούς. Μήνυμα για όλους τους αξιοπρεπείς ανθρώπους που σε πείσμα των καιρών αγωνίζονται ενάντια στην εξουσία. Σε αυτούς που ανέχονται ακόμα την καταπίεση αλλά σιγά σιγά προετοιμάζονται για τις δικές τους ατομικές επαναστάσεις. Σε κάθε ένα και κάθε μια που αρχίζει δειλά να βουλώνει τ' αυτιά του στις σειρήνες της αλλοτρίωσης και έρχεται σε επαφή με τον κόσμο της αντίστασης ενάντια στην εξουσία.

Για να μην παρεξηγηθούμε, είμαστε ανοιχτοί σε οποιαδήποτε κριτική καθώς την θεωρούμε ένα εργαλείο διαλεκτικής και εξέλιξης μεταξύ των επαναστατών. Αυτό βέβαια όταν η κριτική αυτή δεν προέρχεται από μία λαϊκίστικη σκοπιά που αποσκοπεί στο να καλοπιάσει την “κοινωνία” καθώς το μόνο αποτέλεσμα μιας τέτοιας στρατηγικής είναι η δημιουργία γραφικών οπαδών και ψεύτικων εντυπώσεων. Πιστεύουμε ότι πάντα πρέπει να εμβαθύνουμε και να εμπλουτίζουμε τα νοήματα του λόγου και της δράσης μας για να αναδεικνύουμε κάθε παγίδα του εξουσιαστικού συμπλέγματος και να μην αφήνουμε στο απυρόβλητο καμία μηχανή του μόνο και μόνο εξαιτίας συγκυριών.

Να ανταλλάξουμε ιδέες και τεχνογνωσίες, να οπλιστούμε με Καλάσνικοφ και σφαίρες, να επανοικειοποιηθούμε το Δρόμο και τις γειτονιές, να ληστέψουμε το χρήμα και να καταλάβουμε τα κτίρια.

Πρόταγμα μας η ολομέτωπη σύγκρουση με την εξουσία μαζί με την ταυτόχρονη ανάπτυξη αυτοοργανωμένων υποδομών.

Γιατί αυτές οι μορφές οργάνωσης που προασπίζουμε και προτάσσουμε είναι ο τρόπος μας να ζήσουμε μια μικρή γεύση της αναρχίας στο σήμερα, είναι η δυνατότητά μας να πειραματιστούμε με ανεξούσιες σχέσεις, να απαντήσουμε στις ατομικές και συλλογικές μας ανάγκες και επιθυμίες έξω απ' την εξάρτηση που έχει επιβάλλει ο αστικός πολιτισμός στους υπηκόους του.

Είναι το όχημά μας να πολεμήσουμε την διάχυτη βία της εξουσίας τόσο στις ζωές μας, όσο και στο κοινωνικό και πολιτικό πεδίο. Γιατί πρέπει να διεισδύσουμε και στα δικά τους πεδία για να τους χτυπήσουμε, και στο πολιτικό και στο τεχνολογικό και στο στρατιωτικό.

Και είναι το πραγματικό ορμητήριο -η αναρχική οργάνωση, κι όχι τα πρόσκαιρα υλικά μέσα που χρησιμοποιούμε- για την επίθεση εναντίον του κράτους, του κεφαλαίου, του πολιτισμού της μόλυνσης και της εξημέρωσης.

∞

Σε αυτόν τον συνεχή αγώνα έχουμε συντρόφους που λείπουν από κοντά μας πληρώνοντας το κόστος του να “στρατευθούν” ολόψυχα στον αγώνα.

Θέλουμε λοιπόν να στείλουμε την αλληλεγγύη μας στον αναρχικό Μάρκο Κάμενιτς που διεξάγει συμβολική απεργία πείνας στα μπουντρούμια των ελβετικών φυλακών που βρίσκεται αιχμάλωτος εδώ και 21 χρόνια καθώς και στον Γκάμπριελ Πόμπο Ντα Σίλβα στην Γερμανία και την Ελίζα ντι Μπερνάρντο στην Ιταλία που συμμετέχουν και αυτοί ως αλληλέγγυοι απαιτώντας την άμεση απελευθέρωση του. Η δράση μας συμπίπτει με το κάλεσμα δράσης και αλληλεγγύης για την απελευθέρωση του συντρόφου, εμείς από την πλευρά μας στεκόμαστε δίπλα στον αμετανόητο αγώνα του.
Κάθε πράξη μας Άμεσης δράσης είναι και μια ενέργεια αλληλεγγύης

Στον αιχμάλωτο αναρχικό Μπάμπη Τσιλιανίδη που καταδικάστηκε πρόσφατα σε 10 χρόνια για την ληστεία στο Αχέπα από την δικαστική μαφία με μοναδικό στοιχείο το DNA του σε ένα μαντήλι, δείχνοντας την εκδικητικότητα του κράτους απέναντι στις δυναμικές δράσεις που αναπτύχθηκαν το τελευταίο χρονικό διάστημα.
Στους αμετανόητους αντάρτες της 17Ν όπως ο Δημήτρης Κουφοντίνας και ο Σάββας Ξηρός.
Στον αναρχικό Θεόφιλο Μαυρόπουλο που αιχμαλωτίστηκε μετά από ένοπλη συμπλοκή με μπάτσους στην Πεύκη, δίνοντας τη δυνατότητα στο σύντροφο που ήταν μαζί του να διαφύγει.
Στα φυλακισμένα μέλη της επαναστατικής οργάνωσης Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, Όλγα Οικονομίδου, Γιώργο Νικολόπουλο, Μιχάλη Νικολόπουλο, Γεράσιμο Τσάκαλο, Χρήστο Τσάκαλο, Δαμιανό Μπολάνο, Γιώργο Πολύδωρο, Χάρη Χατζημιχελάκη και Παναγιώτη Αργυρού (καλή ανάρρωση στο σύντροφο, που νοσηλεύεται μετά από βαρύ τραυματισμό του στη φυλακή)
Στους αιχμαλώτους αναρχικούς Κώστα Σακκά, Γιώργο Καραγιαννίδη, Αλέξανδρο Μητρούσια που αρνούνται την συμμετοχή τους στην ε.ο. Σ.Π.Φ και στηρίζουν την συμμετοχή τους στον ένοπλο αναρχικό αγώνα.
Στον φυλακισμένο αναρχικό Βαγγέλη Κουτσίμπελα που διώκεται για σειρά εμπρηστικών επιθέσεων στα Τρίκαλα.

Στον προφυλακισμένο αναρχικό κομμουνιστή Τάσσο Θεοφίλου που κατηγορείται για ληστεία τράπεζας και ανθρωποκτονία στις οποίες αρνείται τη συμμετοχή του.
Στον αναρχικό Ράμι Συριανό που βρίσκεται αιχμάλωτος για ληστεία στους κλεπταποδόχους του Ο.Δ.Δ.Υ.
Στους φυλακισμένους αγωνιστές που κατηγορούνται για την απαγωγή του μεγαλοβιομήχανου Μυλωνά, Βαγγέλη Χρυσοχοΐδη, Πολύκαρπο Γεωργιάδη που αρνούνται την συμμετοχή τους στην απαγωγή και υπερασπίζονται την σχέση τους με τον Βασίλη Παλαιοκώστα.
Στα μέλη του Επαναστατικού Αγώνα, Νίκο Μαζιώτη, Πόλα Ρούπα (καταζητούμενοι), Κώστα Γουρνά.
Στους καταζητούμενους Μάριο Σεϊσίδη, Γρηγόρη Τσιρώνη, Γιάννη Μιχαηλίδη, Δημήτρη Πολίτη, Βασίλη Παλαιοκώστα.

Αλληλεγγύη στους κρατούμενους που αγωνίζονται ενάντια στο σωφρονιστικό καθεστώς.
Αλληλεγγύη σε όλους τους αιχμάλωτους και καταζητούμενους αναρχικούς ανά τον κόσμο.

Ζήτω η Αναρχία!

Σύμπραξη αναρχικών Οργανώσεων:

Άγρια Ελευθερία

Υποκινητές Κοινωνικών Εκρήξεων»